MEDICUS MICROCOSMUS SEU SPAGYRIA MICROCOSMI

triplo auctior & correctior,

EXHIBENS

MEDICINAM

Corpore HOMINIS tùm vivo, tum extincto doctè eruendam, scitè præparandam & dextre propinandam.

Autore

DANIELE BECKHERO, Dantisc. *Medic. Licentiat. Professore publico in Acad. Regiomont. & Physico Reipubl. Cniphov. Regiom. ordinario.*

Cum Indice continente medicamenta ad curandos morbos desumpta ex corpore humano tam vivo quam mortuo.

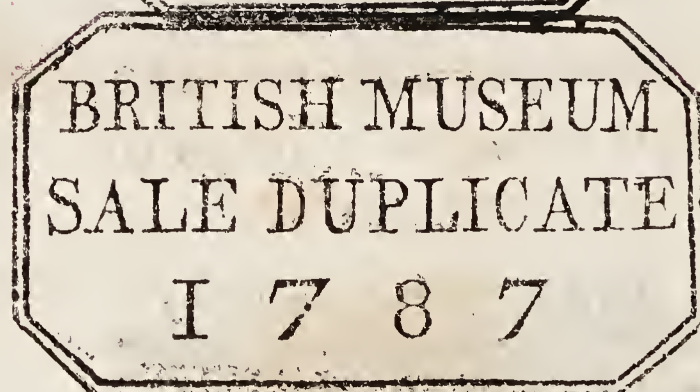

LUGDUNI BATAVORUM,

Ex Officinâ

IACOBI MARCI,

ANNO CIƆ IƆ CXXXIII.

MVSEVM
BRITAN
NICVM

BRITISH MUSEUM
SALE DUPLICATE
1 7 8 7

Magnificis, Nobilissimis, strenuis atque Amplissimis Viris,

Dn. BVRGGRABIO REGIO.
Dn. PRÆCONSVLI.
Dnn. PROCONSVLIBVS & CONSVLIBVS.

Totique adeò florentissimæ DANTISCANORVM Reip. ORDINI SENATORIO.

PATRIBVS PATRIAE

Dominis meis debitæ observantiæ officio reverenter honorandis, venerandis.

F*Rugi Patresfamilias*, Viri Magnifici, Nobiliss., strenui, Ampliss. Patres Patriæ honoratissimi *plantas, quarum, vel ipsi semina terræ commiserunt, vel quas aliunde in plantaria sua translatas inseruerunt, accrescentes, & salubri aurâ aspirante, arborescentes, licet vix dum maturum primis annis proferant fructum, tamen propter uberioris proventus expectationem benevolè aspiciunt, excolendoque maturant; Idem à VOBIS, largiter mihi concessum affirmare non dubito: Etenim decennium jam volvitur, & quod excurrit, quando primis studiorum meorum Medicorum annis Hortulum selectissimis ex probato Experientissimorum Spagyrorum viridario surculis insertis virentem quidem, sed imperfectum adornare cœpi, Spagyriam intellige Microcosmi, in qua, qui plurimæ partes Corporis nostri vires & facultates Mineralium & Vegetabilium in Macrocosmo imitentur, paucis proposui, at minus politè, & pingui, quod ajunt, Minervâ administravi: Vestra vero, VIRI MAGNIFICI, benevolentiæ &*

favoris aurâ hactenus aspirante hortulus hic pinguiter plantatus non solum vitalis, sed multis quoque fertilis visus fuit. Hinc est, quod aliorum Clarissimorum virorum æstimia, & observanda mihi autoritas, aliorum vero vicariæ literæ me monentes, obtinuerunt, ut inchoatum hunc laborem majori cura auctiorem & correctiorem perficerem. Neque enim debui vel Autoritatem eorum, qui mihi quondam Præceptores extitere, negligere, vel laborem interfugere, vel etiam culpa mea committere, ut tam benevoli affectus VESTRI Favonius, tam vitaliter hortulum hunc meum interspirans fine suo, & expectatis proventibus frustratus concidat. Inductus igitur sum animo, ut prædictum hortulum Spagyricum colendum ingrederer, curamque adhiberem, ut tum arborescentes jam maturiori Experientiæ judicio plantæ fomentis adhibitis corroborarentur, & fructus q. protruderent, tum novi subinde surculi ex probatissimis Naturæ consultorum viridariis insererentur, stolonibus amputatis:

VOBIS autem, Viri Magnifici, Patres Patriæ honoratissimi, *laborem hunc, & Tractatum, qui vestro tutelari Patrocinio, primam aspexit lucem, feliciusque sortitus est incrementum, denuo inscribere, ut debui, ita Patronis aliunde quæsitis, eundem destinare nolui. Nefas enim prudentiores duxêre gentiles, id, quod uni sacrum erat aræ, alteri offerre, dicareve: Et infrunitæ mentis indicinam Hierocles olim putavit, eorum favorem aucupari, quorum amorem nullum naturæ philtrum nobis commendaret, atque interea, in quorum sinum benevola nos conjecit natura, tanquam ultra Herculis columnas sitos, oculis pressis insalutatos præterire. Quemadmodum enim arcem invictam non facilè extruxeris, nisi ubi vivum detur fundamentum; ita non facilè quenquam firmâ quis sibi conjunget copula, nisi naturalis quidam subsit nexus. Talem autem esse* Patrii soli *communionem sapientibus persuasum est, quippe, quæ alumnis suis non solum esse, sed & benè esse largiri amat. Hac in parte* de Republ. Vestra Patria mea dilectissima *summo jure ego gloriari possum. Nam, ut taceam, quæ tamen minimè taceo, sed tacitus sæpè grata mente mecum revolvo, & plura, quam sum solvendo, fœnora à me exigere agnosco; quod* in Republ. Vestra *sum natus, & à teneris unguiculis educatus, quod eadem Infantiam meam foverit, pueritiam aluerit, adolescentiam exercue-*

ercuerit, ad secretiora Musarum adita me intromiserit, vitam oribus efformaverit, intellectum beatis scientiis expolierit, & quod non po-emum est, studij quoque Medici in Illustri Vestro Gymnasio sub larisimo Viro Domino D. Ioachimo Olhafio Æsculapio fe-isimo, Anatomico, experientissimo *b. m. & recordationis funda-nta & Methodum ineundi edocuerit. Ille enim est splendor florentissimi stri Palladii, cujus commoda immortali nominis gloria difficillimis am temporibus curatis, ut ex eodem ceu Equo Trojano, omnium disci-narum & facultatum instructi prodeant milites. Sed hæc, inquam, taceam, quanti illud æstimandum, quod cùm ante decennium, im-fectiorem hunc ipsum Tractatum Spagyricum, tunc temporis primi-s studii mei Medici, inscriberem, Vos non solum usitatæ VOBIS erga literatos solitæ (quæ etiam Vestra, ut hoc seculo rara ita ma-a est gloria) sed & planè singularis abundantiorisque benevolentiæ mine me fuistis prosecuti, ut ejus rivuli in me promanarint. Ma-um sanè, & majus, quàm cætera beneficium, quo ita me obstrictum e autumo, ut si res ita ferat, ipsam hanc Vitam cum* Codro & Deciis *o salute* Patriæ *lubens meritoque devoverem. Quia vero, divinâ sic lente & disponente gratia etiam hic locus, quo (donec Deo visum fue-) vivo, me sibi jam devinctum habeat, ut affectum meum & erga* agnif. Vras *observantiam aliis nequeam documentis declarare, ideo l hoc redhostimenti genus absque turpi ingratitudinis nota intermittere n potui: Etsi enim beneficium referre hoc tempore non valui, non agno-re tamen, nec prædicare non debui.*

Proinde aspicite; Viri Mag ifici, Nobilisimi Amplisimi, Pa-es Patriæ honoratisimi, *aspicite, & sereno vultu perfectiorem hunc, àm qui ante prodiit, Tractatum MICROCOSMI Spagyricum, tuemini, quemque ceu hortulum vitali Favoris VESTRI & bene-lentiæ aura interspirante virescere & parturire fecistis, ad fructus jam aturiores pervenientem Sole perpetuæ VESTRÆ benevolentiæ non stituite, contra omnis generis Blattarum & Sycophantarum morsus de-ndite, meque VOBIS commendatiorem fovere pergite: Quod re-t; DEVM supplex oro, ut florentissimam VESTRAM Rempubl.*

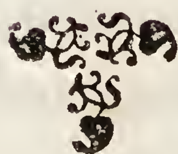
patriam

patriam meam gratissimam ab omni malo sartam tectamque conserva florentemque & inconcussam diutissimè tueri, Vosque omnes ac singu sub umbra alarum suarum paternè protegere dignetur. Dabam Reg monti Borussorum ex Musæo meo: Anno salvatoris nostri. 1633

V.V. M.M. N.N. & A.A.

observantiss. & deditiss.

DANIEL BECKHERUS
Medico-Physicus & Prof. Publ.

AD LECTOREM
Benevolum & Candidum.

ANnus jam agitur decimus, Amice LECTOR, quo abortum quendam MICROCOSMICUM, præparationem & uſum nonnullorum remediorum ex myrothecio Corporis deſumendorum, exhibentem, ad manus tuas pervenire volui: Eum autem haut ingratum ſibi fuiſſe, vel ex eo cognovi, quod exemplaria omnia m promulgata, exiguo temporis ſpatio diſtracta: taceo, quod Viri larisſimi in ſcriptis ſuis eundem citare & allegare haut gravati fuent. Cum igitur Typographus, & cum eo amici quidam alteram urgent ejuſdem editionem; correctiorem non tantum, ſed & triplo auctiom & melius diſpoſitum, novumque quaſi eundem tibi exhibere deſtiwi: ut ſic adverſus ferè omnes, tum Internos, tum Externos corporis i morbos, ex te ipſo ſtatim Medicinam petere poſſes:

Non poſſum autem non, Amice LECTOR. te paucis hic detinere, quî duplex mihi dedecoris & inhumanitatis macula ab inſulſis hominibus, in ſubidam ſibi omnium cenſuram arrogantibus, inuri poſſe viatur, quique Tu me ab eadem liberare poſſis, exponere: Sicut enim, nprimis ii, queis nil, niſi propria duntaxat arrident ſputa, qui me conlatorem, avique Æſopici alienis plumis exornatæ dicent: Sunt & alii, ui me à Tigride nutritum, & inter Anthropophagos educatum clamaunt, quod in viſcera humana ita ſæviam, & ex partibus ferè omnibus licrocoſmi medicinam parem: Verùm levia quàm hæc ſint, à leviori enio, ingenioque profecta, ex ſequentibus collige.

Primùm enim quod concernit, non ſanè eo infitias, pleraque (non amen omnia) in hoc ſcripto non eſſe mea, ſed aliunde mutuata, quoim autorum nomina, bonâ quoque fide à me citata, reperiuntur: Imiatus vero ſum hac in parte diligentiam apum, quæ non de propria ſubantia omnem illam maſſam, quæ in alveario earundem conſpicitur, onficiunt, ſed ex diverſis & pluribus floribus, ſuccum hinc inde collecum ulterius perficiunt, & miro artificio, compoſita quædam humano eneri maximè neceſſaria, portexunt: Simile quid & à me factitatum: uod enim ſparſim apud diverſiſſimos autores legi, collegi, & in unum aſciculum comportare, ſicque diſtracta contrahendo, diſtractæ menti onſulere volui: Excuſabit, me non tantum aureum illud Flavii Albinii

dicentis:

dicentis: fructus legendi is est, ut æmuleris, quæ in aliis probas, & q maximè in aliorum dictis mireris, in aliquem usum tuum, opportu derivatione convertas: ut & responsum illud Aphranii, celeberri Poëtæ, datum his, qui eum insimulabant, quod plura sumsisset à M nandro: fateor, inquit, accepi, non modo, ab illo, sed ut quisque h buit, quod conveniret mihi: Verum & exempla clarissimorum: n dicam de Virgilio, quem non puduit millia versuum ex Homero tra tulisse; nec de Cicerone, qui infinita ex Platone & Demosthene m tuatus est: Volve quæso & revolve veterum Medicorum libros, A cennæ scilicet Aëtii, Æginetæ & aliorum ex Galeno volumina sua exornantium, ut vix quidquam in iisdem reperias, quod non verbo nus ex Galeno, aliisve exscriptum sit: interim tamen omnium terunt manibus, nihilque gloriæ & authoritati illorum decedit: Et quid ap Neotericos dicitur, quod non dictum sit prius? Cum itaque his loc concedatur, nec ex Theatro scriptorum explodantur, me quoque sim affectu & benevolentia beare, & huic tractatulo aliquem in Bibliothe tua locum concedere poteris.

Alterum quod attinet, nec illud tanti apud me æstimatum fuit, à cœpto cessarem opere, aut etiam perfectum supprimerem, cùm bene sentientium tribunal provocare, & ejusmodi σκώμματα invic perferre animo valeam: talia autem quis in me effutire posset: Christian is infert vim charitati, qui ex corpore humano petit medicamētum: na & tangere cadavera humana à Deo! *Num.* 19. fuit prohibitum: I Indos Anthropophagos execramur, quod in hominum sæviant carne Quinimò ipsi Ethnici ab ejusmodi remediis abstinuerunt, *ut ex Pli cap.*1. *lib.* 28. *patet*: An non Cadavera terræ demandanda sunt, qu in Cineres abeant; non vero præparanda, ut in Essentias, Olea, Extra cta, aut simile quid mutentur: Inprimis cùm selectissima alia Div Natura nobis suggerat medicamenta: Denique & usus sanguinis cu juscunque animalis (quidni hominis?) in Veteri Testamento fuer prohibitus.

Speciosa sanè hæc sunt, & quæ delicatulos à lectione hujus Tractatu facilè avocare possent: at, si ad Lydium veritatis lapidem ea quis affrica verit, nil genuinæ veritatis, sed fucatæ pietatis, fictæque honestatis plu rimum animadvertet: Tantùm enim abest, ut hac ratione charita Christianæ vis à nobis inferatur, ut etiam eandem potius promoveamus Proximo enim idoneis succurrere medicamentis, dolores acutissimo profligare, sanitatem restituere, & ex Orci quasi faucibus eundem eri

pere

pere, an non maximum Christianæ charitatis indicium? id autem partes Corporis humani ritè rectèque dispositæ effectum dant: at consentire te puto, si ex corpore vivo partes nonnullæ assumantur; vim vero inferri, inquis, corpori mortuo. at, quæso, quæ vis? quæ injuriæ? non enim quodvis corpus petimus, sed idipsum, quod ultimo supplicio affectum, & vel patibulo, vel rotæ adfixum fuit: hic sanè Christianus efflagitat amor, ignominiam propter scelera cum morte potius honestè supprimere, quàm corpus perpetuæ ignominiæ exemplum cum manente turpi memoria relinquere: Quot capita, vel palo infixa, vel rotæ scelerum ultrici injecta, vel ferali catenæ involuta, patibuloque suspensa, cum opprobrio suo, & suorum delictorum testimonio extant: In manes inhonestè sævire, quis in eo non damnaret amorem? Sæviunt ii, relinquentes in dedecus ac turpitudinem post mortem jam solventia suam pœnam corpora: relinquuntur ita, ut præterea Corvis gratum fiant pabulum: at vero an non is, se quàm turpiter proderet, qui ingratis furibus largâ manu abundantem suppeditaret victum; contra domesticis, dura manus reluctante amore, nec tenuem concederet? Non certè ab iis hi multum degenerant, qui pretiosiora corpora humana dant in nutrimentum voracibus Corvis, contra quos juvare debebant, cum odio relinquunt absque auxilio: atque neminem turpiter in talia medicamenta invectum certe scio, nisi, qui sume ingratus, majora nobis ab ipso Deo concessa beneficia imprudenter respuere anniteretur; nec enim frustra Deus hanc admirandam partibus humanis indidit virtutem, sed ut periclitantibus in certum venirent auxilium. Et quid prodesset illa vis in corpore, nisi adjuturum aliquando accederet exercitium? quinimò ex his appropriatis remediis majus divina gloria sumit incrementum, cujus fortassis intermissio in turpius divinæ laudis abiisset cum impietate decrementum: fieret autem hoc, si vel talia cadavera tristiora fierent exempla, vel furacibus Corvis feralia relinquerentur fercula: nam, quò acta majora, ita magis in laude crescunt: omninò magnum quid per hæcce medicamenta voluisse Deum, immò jam fecisse nemo abnegabit, nisi qui divinæ gloriæ pigrâ suâ ignorantiâ viam turpiter intercludere satageret. Christianum itaque amorem eo nemine, magis magisque exerceri, quàm vim aliquam pati dixerim: nec enim hic animus iratus, sed potius animus in quo Christianæ charitatis splendescentes elucent flammulæ, dum Cadaver, quod prostabat in non moriturum opprobrium jam cum honestate abit in diu expectatum proximi periclitantis auxilium: at quis ita absurdus, qui honestum proximi auxilium violentam diceret

 læsio-

læsionem? quî enim læsio esse potest, à qua omnis exulat animus iratus? quî læsio, ubi nostri proximi certa adsunt subsidia.

Deinde, nec te moveat, Amice LECTOR, quod, quos labis expertes Iudæos mandatum divinum se.io voluit, cadavera tangere Deus noluerit. Hæc enim Lex non ita arctis inclusa erat terminis, quasi omnem, vel minimum hominis piè defuncti contactum inhiberet: quid enim sibi vellet; illud, quo Deus Iacobo Patriarchæ promisit, quod Ioseph manum suam super oculis ejus scilicet demortui jam, sit impositurus? Quid? quod ipse salvator, summus legis observator, loculum, in quo filius Viduæ Naimiticæ recondebatur, manu suá contrectarit, nec tamen secundum mandatum *Num.* 19. eundem immundum propterea extitisse legimus: Et quis ita hospes in Theologia est, ut ignorèt, Legem hanc Ceremonialem, & sic Temporariam, ad Tempus tantum Iudæos obstringentem, nilque nisi umbram futuri Corporis designantem: Christo verò adventante, illam evanuisse legimus, credimus: non est itaque ut legi isti Ceremoniali collum subjiciamus, cum nos eadem non obliget; ubi vero nulla legis observatio, ibi nec aliqua ejusdem prævaricatio.

Tertiò, Indos Antropophagos in scenam producunt: quod omni humanitate exuti, amoreque proximi spoliati, ferociâ quâdam beluinâ in viscera sæviant humana, quo gulam suam carne humanâ exsatiare possint: à nobis vero non cujusvis hominis, sed ultimo supplicio affecti corpus tantum expetitur, & non ut inde victum ex crudis, sed ex præparatis medicinam apprimè necessariam desumamus partibus.

Sed quid de Ethnicis dicendũ, quos adeò religiosos cum Plinio dicunt, ut usum ejusmodi medicamentorum ex C.H. desumendorum reformident? Vtroque hic caput illud Plinii intueamur oculo, non enim de partibus in genere omnibus, sed de visceribus internis ibidem agit, à quibus & nos merito abstinendum censemus: Is ipse autem multarum aliarum prtium insequentibus facit mentionem, ex quibus medicamina parari possint: Quin potius piaculum dixeris, proprios filios Igni, immò Dæmoni vivos devorandos tradere, quod tamen gentilibus quibusdam non fuit religio: Quid? quod illos prorsus latuerit, quousque se proximi extenderet dilectio.

Quod si, quintò, Cadavera dixeris terræ demandanda esse, ut in Cineres abeant: cur ea patibulo rotæque affixa, bestiisque devoranda & dilanianda relinquis? An non, si in medicum partes humanæ veniunt usum, terræ consecrantur? Sic sanè: Homini enim, qui Terra est, medica-

dicamenta propinantur; quo resoluto, omnia simul assumta resolvuntur: Et quot post mortem non immediatè in Cineres, sed à bestiis devoratos Martyrologia testatur: quos tamen in Cineres tandem abiisse, nemo facilè negabit: Eosdem autem Omnipotens Iehovæ dextera, non tantum scite discernere; sed & ex pulueribus illis per lætissimam resurrectionem extinctum producet hominem: Moriatur, itaque corrumpatur, devoretur, destruatur quovis modo, nunquam tamen ultimam sui effugiet resolutionem: Omnes enim inevitabili (Deo sic jubente) destinabimur cineri.

Vrges sextò selectissima alia à Natura nobis concessa media & remedia, & quidem in tanta ἀυτάρκεια, ut ex homine petitis non indigeamus: Sanè negare haut possum largam paternamque summi Creatoris manum tot nobis adversus sanitatis nostræ hostes suppeditasse pharmaca, ut vix minima etiam plantula detur, quæ non insigni vi polleat medendi: Verum & in Microcosmo Deus voluit esse Myropolium, unde probatissima remedia, multis parasangis reliqua superantia depromere posses: Et in Homine, qui teste Democrito in Epist. ad Hippocr. ab ipso ortu morbus est, medicinam extare voluit, quâ sibiipsi suppetias ferre valeret: Miraris in aliis etiam Venenatis animalibus antidotum adversus venena reperiri: & Balsamum linguæ Caninæ inesse, quo inflicta sibi sanet vulnera: mirari potius & rimari divinam debes in homine Sapientiam, bonitatem, in quo tanquam in centro totius Vniversitatis omnium sublunarium rerum Virtutes collocavit, ut exinde arma adversus morborum insultus depromere possis: inprimis necessitate urgente, & cæteris idoneis deficientibus: Præstat enim, sic jubente amore, proximum laborantem honestè juvare, quàm turpiter eundem relinquere.

Vltimò, præceptum de non usurpando sanguine urges: Ast idipsum nos non ferire, vel Cæcus videt: Sanguinis enim crudi usum, esumque & nosipsi reformidamus, ut ex Capite de sanguine patet: præparationem duntaxat ex eodem petimus, & divina exinde investigamus conficienda remedia: nec alimentarem, sed medicinalem ejus præscribimus usurpationem: Quinimò hæc ipsa de sanguinis interdicto Lex sub certo respectu & ratione erat data, quâ cessante, procul dubio cessabit etiam ipsa: Erat enim, annotante Theodoreto ratio legis hæc, quia sanguine victimarum fiebat expiatio, adeoque Deo in V.T. sacer erat sanguis: Hac etiam de causa vetuit Deus Iudæis esum morticinorum, eò quod sanguis ab eis non rectè fuerit separatus: Sed hæc Theologi fusius prosequuntur. Mundis interim N. T. omnia sunt munda non solum

quoad esum, sed & quoad contactum, contestante ipsa scriptura.

Vides itaque ex dictis, crassiori Minervâ tibi propositis, Amice LECTOR, arietes illos ad debellandum meum propositum haut sufficere, meque illæsâ conscientiâ, salvâ proximi charitate, salvis legibus, Medicinâ ex corpore humano depromtâ, uti posse. Docet & suadet idipsum inprimis divina illa partium Harmonia, quâ pars parti laboranti, mẽbrum membro affecto succurrere satagit: Similia enim similibus congaudent & conservantur: Sic partes ex animalibus brutis petitæ, similibus nostri corporis partibus subvenire, & Medicam porrigere manum videmus, Cerebrum leporis præparatum Cerebro nostro affecto & malè Disposito opem ferre docet cum aliis Cl. Sennert. l. 1. Prax. Pulmones vulpis & vituli Phthisicis & aliis Pulmonum affectibus prodesse vel mulierculæ norunt: Cor Cervi inter Cordialia numerari, & inde aquas Cordiales præparari, testantur dispensatoria: Ventriculum gallinarnm præparatum specificum esse in profliganda Ventriculi imbecillitate, vel pulvis ille stomachalis Birckmanni à Quercetano in Pharmacop. Dogm. descriptus fidem facit. Hepar Lupi, hepaticos sanare, tradunt Practici, Priapum Cervi, Naturam in generatione deficientem juvare, notum est. Feliciorem vero ex usu medicamentorum expartibus humanis desumtorum, curationis successum expectabis, cum nil humanis, laborantibusque partibus similius, & convenientius esse possit: Olfecerunt id clarissima Medicinæ Lumina excellentissimi Naturæconsulti, penes quos religiosa quoque fuit pietas, qui ejusmodi remedia præparare, & ægrotis administrare haut erubuerunt: Hos tanquam duces, secutus, MICROCOSMVM tibi exhibeo MEDICVM; cum ex proprio corpore medelam adversus diversissimos affectus depromere possis: Partes autem unde præparantur, non sunt quævis, sed minus abominandæ: Eæque *vel ex Corpore vivente,* vel *ex Demortuo* desumuntur: *Illæ* sunt, vel, quæ à Natura ad resecandum destinatæ, utpote, *Capilli, Barba, Vngues*: vel, quæ sponte suâ, tanquam excrementa emanant, aut tanquam superflua à Natura expelluntur, ut *Saliva, Aurium sordes, Sudor, Lac, Menses, Secundinæ, Vasa umbilicalia, Galea, Vrina, Stercus,* quò & *Pediculi* & *Lumbricis* referuntur; vel, quæ sine noxio aliquo incommodo desumuntur, ut, Semen, Sanguis, Calculi;

Hæ sunt, CRANIVM, VSNEA seu Muscus CRANII, ubi simul nonnulla de Vnguento Hopiliatrico inseruntur, Cutis, Pinguedo, Ossa, Caro, de quibus omnibus libri duo propositi, agent: Tu vero Amice LECTOR, huncce laborem meum æqui bonique consule, adversus invidorum maledicta me protege, & his, quæ utilitati tuæ consecravi, benignè ac fruere, mihique fave. VALE.

IN

MICROCOSMVM

Clarissimi Autoris, collegæ & compatris honorandi.

ORbem dum parvo magnum deducis in orbe.
In parvo magnus, Tu simul Autor, eris.

Georgius Lothus D. Medic. primarius Professor, & Medicus Electoral. Regiom-Boruss.

ALIVD.

QVi reparare cupis vegetæ primordia vitæ,
Sedulo & inquiris, quid breve corpus habet.
Ac monstare studes, quàm portio quælibet in se
Vim teneat Medicam, qualiaque arma ferat.
Ne variæ, quæ hominum defœdant undique labes
Corpora nostra minus tela ferire queant.
Munera multa tibi debet studiosa juventus
BECCERE & te artis gloria digna manet.

Ioannes Bacmeisterus, Ph. & Med. D. Profess. & Facult. Med. Senior in Acad. Rostoch. An. 1622.

AD AVTOREM.

HVmanum exercent morbi denso agmine corpus,
Pars nulla est mortis libera ab insidiis.
Contra quos hostes rectissima tela ministrat
Passim Hippocratici turba sodalitii:
Mirum autem in multis reperiri partibus illa,
Quæ citius reliquis visa levasse malum;
Qualia perpaucis medicamina nota fuerunt
Chemiæ tantum fota calente sinu.

Quæ dum publicitus Medicis BECCERE revelas,
Atque aperis clausum quod stetit ante diu.
Laudibus & meritis te gens studiosa coronat.
Nec cœlos feries nobiliore viâ.

Benevolentiæ causa
l. inque scribebam
Iacobus Fabritius, Ph. & Med. D. Princ. Mepapol.
Archiat. & Professor. Rostoch. p. t. Decanus.
Ann. 1622.

AD EVNDEM.

QVæ multi sparsim, parcè, Tu largiter uno
Das cumulo, propriique addis secreta laboris,
Quæ ceu thesaurum ditem tum scrinia servant;
Ergo; quas multi sparsim, parceque tulerunt,
Fers uno cumulo, laudes, propriamque mereris:
A Capite ad calcem, nostri tu corporis artus,
A Capite ad calcem, nos Tu laudamus, & ultra.
Sint utinam, qui rectè tui vestigia cursus
Æquent, & simili nisu mysteria prodant.
Quæ Natura imo, benè supprimit abdita abysso,
Nec nisi subjectâ patitur se ostendere flammâ.
O quanto hæc fierent artis medicæ instrumento?

Benevolæ amicitiæ ergò scripsi.
Joachimus Stocman, Phil. & Med. D. Profess. in
Acad. Rostoch. Ann. 1622.

IN MICROCOSMVM MEDICVM

Viri Clarissimi & Excellentissimi

Dn. DANIELIS BECKHER

Medic. Licent. & P.P. Physicique Cniphov. Ordinarii, Collegæ & Compatris honorandi.

Η ΔΕΜΙ΄Η πέλει ἡλικίη βίου ἀνδρομέοιο
Ἣν κατὰ-μή-μάρψῃ πολυαλγέα πήματα νούσων·
Μηδὲν τῆς χροιᾶς βροτέης μέλος, ὅ, τι νόσοισι
Γυοβόροις ἔνοχον μὴ ἔφυ. κατὰ τῶνδε ἁπασῶν,

E'

Ἐν αὐτῷ σμικρῷ σωτήρια σώματι κόσμου
Φάρμακα τοῦ Κτιστοῦ σοφὴ προσέταξε πρόνοια.
Ὧν τινα οἱ ἔνιοι κλυτοῖο Μαχάονος ἧες
Εὗρον, καὶ ἔργοισι ποριάθην ἐνέπαστον ἐοῖσιν.
Ἀλλ' ἐνδοξοτάτου μέρμηρα θεήλατος ἀνδρὸς,
ΒΕΚΚΗΡΟΥ, τάδε πάντα ὁμοῦ συνελέξατο· πολλὰ
Διζομένη γὰρ καὶ αὐτὴ, ἀνὴρ Θησεῖος, ἀόκνως,
Ἀγχινόως τετμένηκε, σοφῶς τε διασάσκεθ' ἕκαστα.
Καὶ θνητοῦ χρωτὸς μορίων ζῶντος νέκυός τε,
Τῶν γε πετεινῶν καὶ ἄλλων, ὠμῶν τε, μένους τε
Τοῦ διὰ Ἡφαίστου σκευαζομένων, καθ' ἕκαστον
Τὴν γένεσιν, χρῆσιν φυσικὴν, παιώνιον ἠδὲ
Τῷδ' ἐνὶ βιβλιδίῳ συλλήβδην καὶ κατὰ τέχνην,
Πιστοτάτως τε καὶ εὐδήλως παραδοῦσα δίδαξε.
Τοῦτο φέρ' ὠνέο καὶ ἀνάγνωθι νέος τε γέρων τε,
Ὃς μὲν Ἀπόλλωνος θεράπων, ἰδίης θ' ὑγιείας
Ἐστὶ φίλος· τῆς ἐργασίης Γεννήτορι ταύτης,
Ἀθανάτου τε πόνου, μεγάλην χάριν ἴσθι προθύμως·
Κύριον εὐσεβέως τε μόρου λιτανεῦε βίου τε,
Ὡς μακροχρόνιον μίνη ὄλβιον ἠδὲ σαώσῃ,
Κείνῳ ὄφρα πλείω παρομοῖα βιβλία, δώῃ.

Φιλοφροσύνης χάριν ἔγραψε.

M. Matthæus Reimerus, Lit. Græc. P.P. & Facult.
Philoſoph. p.t. Decanus.

DANIEL BECCHERVS:

ἀναγραμματι ξύμμος ad B. Lectorem

ECCE LIBER! SVDAN'
SVDA? HINC CELEBER.

ἐξήγησις.

NOndum Calcographi fuerant exſcripta labore
Scripta, quibus parvo nomen ab orbe datur:
Obſtupuit gaudens ſummo Iove natus Apollo,
Quem Medicina ſuum credidit eſſe Patrem:

Non,

Non, ait, infirmos posthac tot Magnus habebit
Mundus, si Parvum tàm proba cura tenet.
Ante tulit Magno *Parvus mala plurima* Mundus.
I*am, Duce Becchero, commoda plura dabit.*
Tu Becchere, DEO sate, Divis proxime, salve,
Dividua, ô frater, sceptra resigno tibi.
Tu Studiosa *cohors SUDAN' multoque labore*
Quem cernis librum nocte dieque legin'
Aureus ECCE LIBER! SUDA. sudore parabis
Artes, HINC CELEBER nomine honore clues.
Dixerat. Applaudit mox turba novena Sororum;
Beccherus punctum sedulus omne tulit.

D. Hospiti & Evergetæ suo meritò f.
M. Georgius Segebadius.

ALIVD.

NOn contemne tuo naturæ ex corpore curam,
Lapsuræ medicam quam sibi sevit inops.
Corporis explora nexas indagine partes,
Quæ variis morbis, pharmaca sparsa ferunt.
Corporis haut pars, quæ non sit medicina parata.
Corpore tam vivo pharmaca magna pete:
Corpora præsidium morbis quam mortua portant:
Auxilium præsens, corpus utrumque venit.
Invida quæ nobis negat intellectio rerum,
BECKERI hæc docti libera scripta dabunt.
Hinc tibi, si mens est, vegetam servare salutem
Egregium hunc constans, volve revolve librum.

M. *Christophorus Tinctorius.*

MICROCOSMI MEDICI LIBER PRIMVS.

De Medicina è viventis hominis corpore desumenda & præparanda.

CAPUT PRIMVM. DE CAPILLIS. & BARBA.

CApilli, quos hactenus inter Excrementa collocatos, & ab excremento nutritos legimus, non ſine cauſa ad partium licet ignobiliorũ claſſem referuntur: ut idipſum pluribus *in parte prima Microcoſmologias noſtræ diſputat. quarta* probatum eſt: Ad horum v. ut & aliorum pilorum formationem & productionem ſunt quatuor neceſſaria: 1. Natvra, quæ Deo ſic diſponente, eoſdem efformat, formaliſque certas præfigit cancellos, quos prolixitate ſua excedere nequeunt. 2. Calor, quo Natura pro inſtrumento utitur; inde & calidiores, piloſiores. 3. Cvtis apta & diſpoſita, quæ nec in raritate vel denſitate excedit, vel deficit, nec ſicca nimis ſit, nec humida: Vt enim Plantæ, neque in udoſo, neque in arenoſo ſolo, proveniunt: ita Pili, neque in ſicciſſima, neque in humidiſſima cute generantur. 4. Materia pro capillis generandis & nutriendis conveniens:

Vt vero nil in toto univerſo fruſtra à Natura conditum eſt, ita nec pilos aut Capillos ſine omni in Natura uſu facile quis dixerit: In corpore dũ ſunt, variis inſerviunt uſibus.

1. Defendunt caput ab externis iniuriis, ne Cerebrum, alias à caloris fonte longe diſſitum, oſſibus finitimum, omni pinguedine deſtitutum, vel nimio frigore læderetur, vel caloris impetu afficeretur: Ex Buſbequip itinerario Conſtantinop. narrat. *Riolan l. 6. anthropolog. c. 52.* Ianiſſarium quendam Conſtantinipoli fuiſſe, cui caput tanta pilorum congerie circumſeptum erat, ut ſclopetorum etiam ictus illœſum & intactum eluderet.

2. Apertos ſervant cutis poros, ſicq; occultæ tranſpirationi facilior conceditur exitus quorum tamẽ laxior proventus contrarium præſtat: Hoc fine *Rhaſes* & *Avicenna* experientia edocti, teſtantur, frequentem capitis tonſuram acuendo viſui maxime conferre, quod ſic fuliginibus exitus & egreſſus pateat. Tonderi ad cutem in diuturno pituitæ curſu conſulit *Celſus lib. 2.* Nec caret myſterio, quod Hygiæ Æſculapii filię, hoc eſt, ſanitati, Sicyonię mulieres valetudinis curam habẽtes, comas ſuas detonſas conſecrabant, ut apud Pauſaniam legitur: Haut alia de cauſa Ariſtotelem attonſo vertice uſum fuiſſe narrat Laertius, quam ut valetudini ſuæ conſuleret, quod à Mediciſtempore Galeni factitatum eſt, qui ad cutem uſque detonſi erant, ut ipſe narrat. *l. 6. epidem.*

Contrariam hic fovere ſententiam videtur *Lemnius, qui lib. 4. de occult. Nat. mirac. c. 8.* ſanis ſuadet, ne barbam ac capillos ad vivam cutim deradi ſibi patiantur, quod nimius eius rei uſus vires depopuletur, atque homines effæminatos, molleſque præſtet: quia & ſpiritus & calorem reſolvat, atque extenuet maximam audaciæ ac confidentiæ

 partem

partem in adeundis periculis cordi detrahat: Verum, ut ut in certis dispositionibus id aliqua ratione concedi posset: Ita universa Polonorum gens, quæ ad cutim usque sępius in anno capillos sibi abradi curat, plus commodi, quam detrimenti inde se persentiscere affirmat; Exemplũ Samsonis, qui divinum illud robur, quo pollebat, abrasis capillis amisit, crescente capillitio id ipsum recuperavit plane extraordinarium est: sic Nisus capillo suo purpureo ab eius filia Scylla spoliatus, vita quoque privatus fuit, quam pilo incolumi mori non posset.

3 Quantum Calvities deformitatis, tantum & capilli ornamenti nobis conciliant nam.

Turpe pecus mutilum, turpis sine gramine campus,
Et sine fronde frutex, & sine Crine caput:

Et vere dicitur: Comam esse reverendam in senibus, reverendam in sacerdotibus, terribilem in bellatoribus, decoram in adolescentibus, comtam in mulieribus, dulcem in pueris; utque arbor ingrata est, si eius coma tollatur: ita &, Si humani corporis capilli demantur, tota pulchritudo flaccescit.

Quum n. ut habet *Tardin.c.2.* Homo sit animal veneratione dignum, ac maiestate plenum, ita tamen ut civilis sit & mansuetus, decuit in eius vultu, qui animæ quædam imago est, maiestatem quandam humanitate plenam, atque humanitatem reverenda maiestate stipatam elucere: Itaque neque pilis fuit undique obsitus, sic enim agrestẽ atque ferocem vultum, brutorum instar exhibuisset: neque fuit undique glabrus & depilis, sic enim mollẽ & effęminatã faciem, puerilemq; mollitiem præ se tulisset, cum igitur brutis sit mansuetior, & fœmina augustior, medium inter utrumq; vultũ obtinuit.

Inprimis vero de BARBA constat, quantum viro maiestatis conciliet, quum & in ea index facultatis divinæ, nempe procreatricis; testisque sexus & temperamenti, virtutisq; partium genitalium robur, efflorescat: scite itaq; Diogenes Barbæ abrasionẽ cuidam sic exprobravit: An putas, inquit, naturam aberrasse, quod potius virum te, quam mulierem effinxerit: Et apud quasdam gentes in more fuisse positum legimus ut siquid luctuosum viro contigisset, is non prius lamentaretur, quam barbam deposuisset, quasi indecorum ratus, virum cum virili ornamento, lamentis gemituq; & fæmineo ululatu muliebres mores imitari: quem morem apud Ebræos invaluisse ex eo colligunt, quod Esaias inter cæteras clades, barbæ abrasionem Moabitico populo interminetur: sic & apud eosdem ignominiosam fuisse, barbæ abrasionẽ patet ex *lib.1. paral.c.19.* Cum enim David nuncios ad regem Hamon misisset, ut eum de patris obitu consolaretur, cum hos coniurationis suspectos Rex barbarus haberet, ex altera maxilla barbam unicuiq; abradi iussit; quod, cum Davidi renunciatũ esset, mandavit, ut privatim delitescerent, quo usque barba erupisset, ne tam fœdum & ignominiosum spectaculum populo exhiberent:

Romanis quoq; augustæ nobilitatis signum, symbolumq; fuit Barba: Cum enim Veteres, falso deorum cultu addicti, simulacra sua efformarent, cum iis insignibus, quibus magnum aliquid significari existimabant: Phœnisses, qui mercaturæ erant dediti, deos suos cum loculis effingebant: Lacedæmonii, ut erant armis belloque potentes nihil armis divinius & sublimius æstimantes Deos armatos, imi & Deas armatas exhibebant: Romani n. suos Deos Barbatos depingebant, quod

barbam

barbam eximiæ nobilitatis ſymbolum haberent: Quia etiam capta à Gallis Roma, ſenatores purpura induti, & barba prolixa venerabiles conſidentes, inprimis pro Numinibus habiti ſunt, donec eorum aliquis, cuius barbam Gallus audacius attrectaret, iniuriam baculo ultus hominem ſe prodidit: Et veteres Philoſophos prolixam geſtaſſe barbam vel ex trito illo patet: Barbam & pallium video, Philoſophum von video:

Vt ut vero ſolis viris tantum Barba competat, quaſdam tamen mulieres Barbatas, ſed pręter Naturę ſeriem, fuiſſe, legimus: Teſtantur id binę hiſtorię Phaetuſæ uxoris Pytheæ, & Namyſiæ, uxoris Gorgippi apud Hippocrat: Idē affirmat Ariſtoteles de mulieribus ſacerdotibus in terra Caria: ſed barba illis iam adultis contigit ex ſuppreſſione menſium: Refert *Riolan. l. antrophag. p.* 678. ſe vidiſſe in Gynæceio Archiduciſſæ Auſtriæ Græcii iuvenculam, quæ à teneris annis poſt menſium eruptionem Barbam, inſtar viri, promiſſam cum myſtacibus geſtabat:

Monſtrum eiuſmodi vidit Wolfius aliquando Lutetiæ myſtace nigro, & in cano iuſtæ magnitudinis, mento etiam piloſo mediocriter: ſic in Gyneconitide Alberti Bavariæ ducis mulier promiſſa barba nigra fuit.

Galla Symmachi conſ. & Paritii Rom. coniunx, imperatoris Iuſtia. filia barbam enatam ſibi ob conſperſionem corporis igneam, Medicorum conſilio atque arte evellere noluit; maluit n. ita Deo placere, quam barba vacua ad ſecundas nuptias tranſire, ut habet *Aventinus. lib.* 3. *Boxur. Annal.* vide *ſchenk. in obſerrat. l* 4. *obſ.*6.

4. Signum aliquod interni Temperamenti hominis ſuppeditare poſſunt: Conſideratio vero illa deſumitur, vel ex ſubſtantia eorundem, vel ex Accidentibus: Secundum ſubſtantium capilli dicuntur, vel denſi, vel erecti, vel criſpi, vel hirſuti & duri, vel molles, aridi & ſicci.

Hinc. 1. Capilli denſi materiæ capillaris copiam & compactionem, ut & caloris nativi robur & felicitatem, arguunt: Taleſque dicuntur audaces, animo fortes, corpore robuſti, brachiis nervoſis, ſtatura plerumq; compreſſiori.

2. Erecti timidum ſignificant, hinc & timentibus eriguntur capilli: Germani, es ſtehen mir die haar zu berge.

3. Criſpi timidum ſimiliter notant, & referuntur ad Æthiopes: qui v. in extremitate criſpi ſunt, bonum denotant animum, & pertinent ad Leones:

4. Hirſuti & duri hominem audacem, & tumultuoſum notant, qui facile excandeſcens, inultus difficile placatur.

5. Quod ſi contingat, ut hirſutis capillis temporum Cæſaries addatur, qua capilli in temporum angulis, q. cornuti, criſtati, aut galeati efferuntur, notatur homo gravi alicui vitio deditus, adeoque in converſatione fugiendus, ceu, qui ſit luxurioſus, vanus & arrogans.

6. Capilli molles & plani, hominem ſedati ingenii, placabilem, mitē, humanum, tractabilem, ex parte timidum, Venereum & pacificum indicāt.

7. Capilli aridi & ſicci propter defectum humidi radicalis imminens aliquod morbi periculum arguunt.

Accidentia Capillorum in colore & pinguedine conſiſtunt, unde quoque varia depromi poſſunt ſigna.

1. Quoad colorem: hic varius eſt, & multiplex:

Ruffi, hominem infidelem, clandeſtinum & inſidiatorem arguunt, cholerico ſiquidem & ſanguineo familiares. G. Rothbardt ſelten guter art.

Nigri ingenii bonitatem designant; at plerumque mendacii vitium aut occultæ arrogantiæ notam suppeditant:

Optimus capillorum color est is, qui tangente quodam nigrore vesti contingit: Hi enim censentur prudentes, cogitabundi, fideles, probi: Hisque annumerandi sunt, qui albam, vel flavam habent Cæsariem: nam & iis ingenii bonitas inde elcuceßit: Observatumq; est, quod, quibus in iuventute, vel cruda virili ætate Canities oboritur, nisi hæc habeat causas altiores, illi maxima ex parte sint instabiles, impudici, & incontinentes, præsertim si ad ebrietatem deveniant: tunc siquidem Venus in Vinis, ignis in igne furit: Vide *Moldenar. exercit Physiogn. p. 42. Guilhelmi Gratarol. c. 4. & 5. Ioannem ab Indag. introductione in Physiogn. p. Ioan. Baptist. Port.* & alios.

Historica cui placent, notet aliquando ex mulierum capillis funes fuisse confectos: sic refert Lactantius, capta à Gallis Roma, cum Capitolium obsidione arctius premeretur, iamque pene ad extrema ventum esset: ex mulierum capillis cenfectos fuisse, funes, quibus tormenta bellica alligarentur, in cuius rei memoriam Veneris calvæ simulacrum excitarunt: simile narrat Plutarchus de mulieribus Carthaginensium, qui multo consultius, quam Romani, ut huiusce rei memoriam in posteros transmitterent, armatam venerem effinxerunr: similiter Iulius Capitolinus scribit Aquileienses, nervorum inopia, funes ex mulierum capillis, vibrandis sagittis confecisse: quin & trahendis navibus factos expilis funes, commemorat Pausanias.

Vtuntur insuper & capillis Naturæ consulti adversus varios humani affectus: & vel crudis vel præparatis.

CRUDI.

1. Capillos pulverisatos, inque Vino albo maceratos ictericis prodesse scribunt.

2. Massa facta è cineribus capillorum muliebrium & adipe ovina utuntur nonnulli ad membra luxata.

3. Notat *Bayrus. p. 526.* quod capilli in aceto forti macerati, imponantur vulneribus à cane rabido inflictis.

4. Idem ad excitandum Lethargicum tale quid componit: Capilli comburantur, & cum aceto in unguenti formam redigantur, naribusque massa imponatur: In eodem affectu *Senn. l. 1. pract. p. 426.* seq. commendat.

℞. Castor. ℥. ß.
Capillo. human. ℥. j.
Aceti
succi rut. aa q. s. Misce, quo caput irroretur & fricetur:

Hollerius. l. 1. de morb. intern. p. 51. aliud habet.

℞. Castor. lap, gagat.
C.C. abrotan.
Capillorum hominis an, ß. j. Excipiantur pice humida; fiat Fumus, qui adhibeatur naribus: qnod tamen suffumigium iis minus convenire scribit, qui Epilepsia corripi solent.

Alii tamen Practici, quos & mulierculæ imitantur, simplici tantum suffumigio capillorum adversus hunc affectum utuntur. *Rondelet.* capiti raso applicat:

℞. castor. rec. ʒ ij.
Ciner. capill. prop. ʒ. j. ß.
Dissolve cum oxyrrhod, redig. ad formam ungnuenti.

5. In suffocatione uteri similiter eos præscrilit *Weickard. in Thesau. Pharmaceut. p.* 340.

6. Adversus Apoplexiam *Holler. p. 45.* sequens componit:

℞. Capillorum hominis minutim concisorum ℥. ß.

Castorei,

Castorei. scr. ij ß.
Hellebor. scr. j. Incorporentur in Opopanace.
F. Vnguentum.

7. In hæmorrhagia vulnerum capilli cremati à Chirurgis interdũ adhibẽtur propter vim adstrictiuam, quam obtinent.

8. Quidam, non sine superstione in capillis contra Quartanam medelam quærunt, si s. capilli patientis abrasi, aliisque in corpore dispersis & collectis pilis permixti. Ovo imponantur, hocque duriter coctum, avibus ad deglutiendum objiciatur: *Camerarius Centur. 7. arcan. 6.* ex Scheunemann. de morb. sulphur. notat, quendam Quartanariũ amuleto ex Barbę pilis parato, sanitati restitutum esse, sequenti modo.

Princeps quidam civitatis Fontani in Pictavia amantissimus defensor, ab obsidione hostis liberaturus, & commeatu necessariisque rebus adiuturus, cum appropinguaret, dux alter, subitaneo Principis adventu perterritus, quod incoluerat Domicilium, derasa sibi iam media barba fugitiuus dereliquit, & alio se propere contulit: Princeps hospitium idẽ fortuito ingressus capillosque humi dissitos conspiciens, cuiusnam essent à Nobili quodam Gallo, milite strenuo, ibidem propter febrim relicto, quæsivit, certiorque ea de re factus, clam colligi, noduloque byssino insutos, defebicitantis collo, amuleti loco, suspendi, atque sequens tetrastichon adiungi pręcepit.

Iuro febrim quatriduanam
Te, per barbam Cyllenianam
Vt ab hoc corpore repedes
Ceu, me bellãte, Dux de Loges.

Convalescens itaque, qua laborabat, febre, Nobilis ducem suum secutus, eum una cum Gynecæo cęnantem reperit, inexpectatus sanitatem recuperatam duci commemorat, Condæiq; liberalitatem, quod citra exactionem pecuniarum imperatum, se dimisisset; medendi insuper eius studium magnopere collaudat, nodulumque, cuius efficacia sanitati se redditum arbitrabatur, in quo quid reconditum erat, inscius ipsemet, videndum omnibus exhibet, quem Dux τȣ̃ πιττάμματος experiendi cupidus recipit, propriosque, capillos erubescens reperit.

9. Nonnulli auro colorem amissum fumo capillorum restituunt, floccumque crassitie digiti carboni ardenti imponunt, aurumque tingendum cum forcipe super fumum tenent.

10. Vt mulier cum altero adulterari haut possit, *VVecker de secretis. p. 256.* sequens tradit: Incide, inquit, de capillis eius, & puluerem illorum tibi super feretrũ antea melle inunctum, Sparge, & mox coeas cum muliere: & cum volueris solvere, ex tuis capillis fac similiter.

Ægyptii conceptis verbis capillum pueri desectum divis suis nuncupabant, ut ab adversa valetudine respirarent.

PRÆPARATI.

Ex Capillis arte Chemica oleum elici potest, quod cæsariem & barbam prolixam reddit, teste Croll. de signatur rerum: Modus pręparandi talis est.

CAPILLIS hominis sani abrasis impleatur Retorta, & per latus in vas recipiens, non admodum valido igne arenę, instituatur destillatio: manabit succus, qui cum tribus partibus aquę mellis iunctus, & capillis illitus, eosdem copiosiores reddit: Huius successus fit melior, si capilli ad sacietatem lardo suillo, prius ab omni salsedine loto, impastati, cum adiectione salis communis decrepitati, lento primum, deinde auctiori, sed non ferventi igne ad prædictum modum in Oleum destillentur: Præmittere tamen hic pote-

ſumus inunctioni, id, quod habet *Lemn.l.4. de Natur. miracul. c.*16. ut ſi ij, qui barbatuli videri affectant, alendæque barbe ſtudioſi ſunt, ſępius illam ſegetem ſibi adimi patiantur, quo laxatis ſpiramentis, atq; agitatione crebra excitato calore, qui humorem elicit, affluentius pili erumpant, quod Veris potiſſimum menſibus tentari debet, quo anni tempore calor & humor in corpore augeſcit, atque in illas partes diffunditur, Vbi enim ſępius barbam reſecari contingit, ut gramina denſus fruticantur pili ac cęſaries; habēt enim crines rationem cum gramine ac virgultis, quæ crebrius detonſa ac demeſſa celerius ſuccreſcunt, ac ſe proferunt uberius, ſæpius itaque abraſo loco linimentum hoc prędictum inungi poteſt.

Vel etiam ſequens conſtans ex Crematis capillis.

℞. Radic. cannar.
Cortic. iugland an. uſt. ℥. ij.
Capillorum humanorū combuſtor. ℥. j. ß.
Rad. abrotan.
Rutæ murariæ an. ſcr. iiij.
Ladani. ℥. j.
Pingued. ex mech. equin.
Ol. abrotan an. q. ſ. F. l. a. Vngu.

Quod ſi quoque Capilli humani liquori mellis permixti, arte Chymica præparati, in oleum abeant, & hoc iis, quæ pilos eliciunt, iungatur, nobilius concinnabitur ad proventum pilorum remedium.

CAPVT SECVNDUM.

DE VNGVIBVS.

VArie ſentit & diſſentit Philoſophorum & Medicorum turba degeneratione & Materia unguium: quidam illorum ſomniarunt, tendines vel etiam Nervos per totos digitos diſperſos, tandemque in unum coëuntes, ſubſtantiam unguium conſtituere: alii, ut videre eſt in Roſ. Anglic. p. 1034. ſtatuerunt, Vngues nutriri ex ſuperfluo Cordis nutrimento, hincque in Cordialibus & Pectoralibus paſſionibus ungium mutationes reſpiciendas docent: Vulgaris eſt ſententia, Vngues inter excrementa recenſendos eſſe, cum ex tertiæ coctionis excrementis craſſioribus pronaſcantur, & idcirco ſolius appoſitione alimēti, imperfecta inſuper prolongentur accretione.

Verum, docente Cl. *Sennerto l.7. Inſt. p.* 1472. licet Vngues cæteris partibus æquiparari nequeant, veritas tamen evincit, eos non tantum eſſe facultatis expultricis & caloris opus, ſed à facultate formatrice, quæ tantum manuum & pedum digitis inſita eſt, & Vnguifica dici poteſt, effingi: Hinc, teſte *Galeno 2. de adminiſtr. anat. c.*11. Nutrimentum ſuum deſumunt à ſanguine (impuriore tamen) Immo Venam, Arteriam, Nervum in Vnguium radicem terminari, αὐτοψία evincit: Nec multum ab hac ſententia alienos video *Hippocrat. & Ariſtotel.* quorum ille *lib. de Carnib & Natura puerorum* literis mandavit: materiam Vnguium eſſe humidum glutinoſum à calore exſiccatum & arefactum, ad extremas partus omiſſum: *Hic. v. de generat. animal. c.* 6. Vngues ex cibo gigni adventitio; perquem nihil aliud intelligere videtur, quam abundantem ſanguinem, abundanſque nutrimentum à nutritione reliquarum partium principalium.

VSVS NATVRALIS.

Plato, referente *Galeno*, opinatus fuit, Deos, qui hominem conſtruxerunt, ceu imperitos quoſdam artifices, Vngues in ſummis digitis produxiſſe, eoſdemque omni carere utilitate: ſed Ethnico huic Philoſophó principium illud

ſophorum,

ſophorum, & antea prolatum, opponitur, Deus & Natura nihil faciunt fruſtra: Hinc recte *Gal.1.de uſu part.7.* docuit, iis nobis opus eſſe in omni vita, omnibuſque artibus, hiſce potiſſimum, in quibus ſunt exactæ manuum operationes: & cap.10. inquit: Vngues gratia eius, quod eſt melius, videntur facti; cum manus quidem ſine Vnguibus poſſint apprehendere, at, neque moles omnes, neque ita bene, ut, cum illis: dura quippe corpora facile eas effugiunt, niſi in ſummitatibus digitorum duriſſima aliqua ſubſiſtat ſubſtantia, eius loci carnem firmatura: Quia vero Ignobiliores ſunt partes corporis noſtri, hinc reſecantur, quando digitorum extremitates excreſcunt: Quod tamen olim non licebat in Navi, niſi iratis Ventis, ut habet ex Petronio *Riolan. Antropograph. l.6.c.51.* Senex Hippocrates dum unguium utilem & concinnam depingit formam illorum reſecandorum terminos deſcribit. *ſect. 6.de offic.p.m.*778. Vngues neque longiores, neque breviores digitorum ſummitatibus ſint: immodice longi, quia in ſe mutuo concidunt, exigua corpuſcula exacte apprehendere non poſſunt; breviores v. digitorum extremitates ad apprehendendum invalidas efficiunt, qui autem ſummitatibus digitorum æquantur, firmā & tutam apprehenſionem reddunt: Præter hanc apprehenſionis commoditatem, alium adhuc annotat Vnguium uſum Riol. l. c. eos ſc. inſervire ad ficationis ſuavitatem, ut teſtatur *ſocrates in Phæd apud Platonem*, qui à vinculis ſolutus, priuſquam ſorberet Cicutam, iucundiſſimam ſibi fuiſſe fricationem lætabatur.

VSVS MEDICINALIS.

Hic primum Onichomantia ex Hippocrate erigitur, is enim morborum ſigna ex Vnguibus depromit, & ſalutis mortiſq; inſtantis indicia exinde petit: In tabe adunci fiunt, & albidi incurvantur *Petr. Noſolog. Hermet. part.1. p.* 283. In Perigneumonia Vnguium livor & incurvatio malum portendit, ex eodem *p.*299. ſi in Hydrope Vngues & digiti liveſcant, mors confeſtim expectanda eſt. *Hippocr.l. proenot. p.*47.

Adhæc & Morum ex Ingenii ſigna ex Vnguibus petuntur; ſic enim *Pomponius Gauricus de ſculptura p.*330. Vngues lati colore albo, ſubflavoque Naturæ bonitatem; anguſti, prolixiores, curuique item & carnoſi, improvidum, male ſenſatum; obliqui, inverecundum ac rapacem; parvi, pallidi, nigri, aſperique Vngues, & qui carni adhæſerint, calliditatis, & ut vult *Ioann. ab Indagin.* malignitatis ſimul, rotundiores v. libidinis indicium: Recte tamē monet hic autor ab *Indagin. p.* 267. Signa illa Vnguibus attributa per ſemetipſa non ſatis eſſe idonea verum coniuncta potioribus, nonnullam habere efficaciam, videatur & *Baptiſta Port. in Phiſiogn. p.* 273.

Maculæ nonnullæ quoque in hominum inprimis ſanorum vnguibus conſpiciuntur, ubi calor natiquus deliteſcentem ſanguinis partem ulterius ad radicem vnguium profudit, ibique ſeparata heterogeneitate ab homogeneitate maculas illas albas diſcretim ſe iungit, donec tandem motu Naturę ad vnguium extrema deveniant ſuntque hæ ipſæ maculæ flores. q. ipſorum vnguium, caloremque robuſtum deſignant, & ſanitatem apprime compoſitam: De hiſce Cardan. lib. de ſubtilit. 14 p.942. ſequentia habet: ſunt in nobis veſtigia quædā futurorum eventuum in vnguibus: In quibuſdam eventus maculæ hæ oſtēdunt, in aliis ſolum ſpes inanes: ſed pro manus natura, & digitorum in quibus fiunt, & colorum & mutatione earum: In *Pollice* honores, & voluptates: in *Indice*, lucra: in *Minimo*, circa parva negotia; in *Medio*,

cogitationes,

cogitationes, ſtudia & labores: in *annulari*, dignitatē: Nigrę quidem evertunt, & calamitates nunciant; albæ felicitates, magnæ magnas, & nitidæ manifeſtas: parvę, parvas: In ſenibus & minus efficacibus ſpes pro factis pollicentur: Nigræ timores, non tamen adeo frequenter inanes, ut albæ, ſpes: Natura enim humana pronior ad malum, quam ad bonum: Et ætatem & morbi, bona prohibere poſſunt, mala accerſunt: ſemper tamen, ubi ſplendida radiaverit, plus aliquid ſpe, aut timore præſtat. dextra quidem ex induſtria, ſiniſtra ex fortuna, niſi quis ſiniſtram habeat firmiorem: Tempus autem initii, cum in radice Vnguis apparent, effectus à quando ad ſummum pervenerint: Intereſt & hoc inter ſpem & timorem ac effectum, quod hęquidem, ut magis procedunt, eò magis nitent & augentur, aliæ minuuntur & evaneſcunt: Tempus autem mutationis totius partis unguis, quæ videtur, eſt, menſium trium uſque ad ſex: totius autem difficilius eſt coniectari, ſed ut exiſtimo, uſque ad annum pertingere poteſt: Hactenus *Cardan.* vide & *Baptiſt. Port. l. 5. c. 14. Hildebrand. p. 3. Magiæ natur. p. 195.*

Deinde Vngues & inſignem obtinent facultatem fere antimonialem quæ facili negotio Vomitum ciere poſſit: Raſura enim Vnguium humanorum epota in liquore conveniente, etiam minima alioquin quantitate, Vomitum infert, & Ventriculum à gravitate ſeu repletione ciborum ingeſtorum, imò & vitioſorum humorum ibidem contentorum, levat:

Vomitorium non inelegans ex iis paratur hoc modo:

Reſegmentorum vnguium humanorum in tenuiſſimum ſcobem redactorum ʒ. j. macera aliquandiu in vini generoſi lib. j. Donec ungues in mucilaginem pene abierint: vinum per chartam emporeticam filtra, & adiecta ſpiritus v. vn. j. uſui reſerva:

Huius liquioris ʒ. j. ad ʒ. vj. vel Vnc. j. placide movet vomitum, ac venticulum à quibuſlibet impuritatibus ſine aliqua noxa exonerat:

Præterea ab experientia, concomitante ratione, animadverſum eſt, reſegmenta unguium è manibus & pedibus ſumta, ſuper umbilcum, præſertim Hydropicorum cum petia ligata, aluum purgare, ſerumq; educere: ultra tamen horam ibidem minime eſſe relinquendum, ne ſubſequatur fluxus vehementior; Vigent enim in Vnguibus qualitates ſimiles iis, quæ ſunt in Cyclamine, Eſula, Colocynthide: quæ etiam extra applicata, purgationem inducunt: Hinc & medicamentum ex Vnguibus paratum, & ab imperito, non conſideratis conſiderandis, adminiſtratum, nimium turbat alvum, periculumque minatur.

Quod ſi fiat; poſſumus ex *Godefrid. Stegh l. 6. med. pract. c. 48. ex Weickard. tom. 2. curatior. medicinal, l. 5. c. 2.* medelam contra id notare: ſuadent illi primum ea eſſe adhibenda, quę leniunt & laxant Ventriculum, qualia ſuut: pinguia lubricantia: ut, Oleum oliuarum, amygd. dulc: butyr. iuſcula pinguia, lac. et deinde, quæ irritationem tollunt, ac ſedant violentū naturæ impetum, roborantque laceſſitum Ventriculum, ſimulque facultati ſunt amica: ut: Nux moſch. mac. quæ cum Terra Lemnia vel Bolo armen. bacciſque lauri vel iunip. an. in pulverem ſubtiliſſime trita ex iuſculo poſſunt propinari: vel, cum melle roſaceo in Opiatum redigi: Extrinſecus etiam inungatur Ventriculus ex ol maſtich, nuc moſch. &c.

VVeckerus l. 5. de ſecret. p. 117. refert febricitantes. ſ. ex Tertiana, ſ. ex Quartana

tana, sive etiam Quotidiana liberari, si resegmina vnguium è manibus & pedibus depromta, ceræ involuantur, matutinoque tempore ante solis exortum alienę ianuę affigatur: Vtrum succedat, quilibet in simili casu experiri poterit; interim non sublata causa, vix tolletur effectus.

De sceleratis hominibus, habet Weickard. l. c. eos ex segmentis vnguium sordibus illorum, atque cantharidibus æqualiter permixtis puluerem conficere, qui, si in potu vel alio modo hauriatur, hominē ad Atrophiam deducat, qua etiam demum extinguitur, nisi in tempore eidem auxilium offeratur.

CAPVT TERTIVM
DE SALIVA ET MORSV HVMANO.

PEr salivam nihil aliud intelligo, quam Pituitam eam, quæ à glandulis ad radicem linguæ, inter narium foramina & laryngē, sive inter Oesophagi & asperæ arteriæ principium, sitis, profecta, os totum humectat: Hanc gignunt glandulosa illa corpora, quæ & Amygdalæ dicuntur, de quibus *Bauhinus l. 3. theatri Anat. c. 85.* eamq; in os evidentibus venulis stillatim effundunt: A solerti id factitatum Natura videmus; quo perpetuo humore totæ fauces, lingua & palatum madescant, alioquin non prestarent exoptatum à Natura vocis & deglutitionis usum: immo salivæ perfusione ciborum perfractio, & prima coctio in ore exactius conficitur, ut habet *Randelet. method. curand. l. 2. c. 7 p. 329.*

Differt tamen saliva ab eo excremento crassiore, quod ex Cerebro tum per Os, tum per nares defluit, & mucus dicitur: Hoc enim excrementum effluit interdum à Cerebro humidiore, interdum à stomacho in os: Illa, si sanorum est hominum nulla qualitate est imbuta, sed prorsus insipida: sæpe tamen acris, acida & salsa deprehensa, ut habet *Gal. 3. de. loc. aff. 7.* quod si à naturali iam recessit statu.

In Medicina non contemnendi notantur *salivæ* effectus, partim miraculosi, partim Naturales:

Notat enim *Sabellicus*, nec non *Donatus Marcell. l. 6. de med. hist. mirab. p. 628.* Vespasianum, Imperatorem Romanorum cæco homini visum restituisse, quum salivam oculorum membranis indidisset, quod, ut à Victore Principe exoraret, per somnum admonitus erat: Hoc sicuti dubium, inquit Marcellus; ita sane certissimum, omnibusque vulgatum, Galliarum Angliæque Reges, sola saliva digito linito, cruceque signatis strumas sanare: Qui salvator noster saliva sua benedicta cęco visum vere restituerit, ex sacris patet:

Porro, Serpentes salivam hominis, tanquam aquam ferventissimam reformidare notat *Plinius l 28. natural. histor. c. 4.* & ex eo *Mizaldus l. 1. §. 38.* unde & Lucretius cecinit.

> Serpens hominis contacta saliva
> Disperit, & sese mandendo conficit ipsa;

& alibi:

> Humanoque cadit serpens afflata veneno:

Quod & ex Galeno patet, qui *lib. 10. de simpl. med. facult. p. 154.* imposturam quandam à se observatam notat: quum enim quidam pollicitus ei esset, incantationem sese ostensurum, qua scorpios interficeret, semel eandem pronunciavit, & in scorpium expuit; inde rursum eam obmurmurans, iterum scorpium conspuit, ac ubi tertio dixisset, ac conspuisset, mortuus est scorpius: quum tamen ipse Galenus

absque incantatione illa, aut simili, sola saliva occisum viderit scorpium; idque evenire scribit, celeriter à saliva esurientiũ, aut sitientium; tarde autem ab illis, qui cibo potuque sunt impleti:

Saliva certe ieiuni hominis, inprimis tamen biliosi & Cacochymici maligna quadam qualitate vix caret: Hinc & morsus à ieiuno facti sunt deleterii & inter venenata referuntur: Immo *Glandorp. in Specul. chirurg. p.* 231. existimat hominis irati morsum æque perniciosum & periculosum esse, ac Canis rabidi, similiaque fere excitare symtomata, ut quotidiana testatur experientia.

Paulus morsus eiusmodi cum venenosis confert, siquidem, inquit, maligniores multo cæteris aliis ulceribus apparent, præsertim si, qui morsũ intulit, ieiunus fuerit, anteaque legumina pro cibo sumserit, atque inprimis lenticulam; asseritque se animadvertisse, quod non secus, ac si à cane rabido fuissent demorsi Hydrophobia correpti fuerint: Horum. v. symtomatum ex morsu provenientium causæ non sunt dentes, qui, ut nonnulli volunt, à Natura & primo ortu eiusmodi habent proprietatẽ; nam nihil venenenositatis iis in est: sunt enim ossa, & quidem durissima & siccissima ad masticatiorem inprimis à Natura nobis concessa: Experientia quoque confirmat, talia symtomata non fieri ratione Ossis: quot enim mordentur, qui facillimo, nullo superveniente accidente, negotio curantur: Videmus infantes papillas mammarum nutricum dentibus vulnerare, unde nil nisi dolor propter partis sensibilitatem, subsequitur: Ossa quoque alia fracta partes vulnerant, nec simile quid excitant: Adhęc, quot pueri in casu fortuito dentibus vel linguam vel labia vulnerant facillimeque curantur? Verum alia adest circa dentes materia, sputum sc. seu saliva, & quidẽ non omnis, alias n. morsus placati & sedati hominis & infantum, utpote, qui sputum in Ore habent, esset tam perniciosus: Ast ille morsus est periculosus, in quo sputum tantopere agitatur, ut spumæ reddatur simile, & acrimoniam ac venenositatem quandam ob bilis, quæ commovetur ebullitionem acquirit: tale sputum, quia virulentiam aliquam habet, insinuat sese vulneribus à dentibus factis, & ad partes corporis circumstantes defertur, quod si illæ Nervosæ fuerint, tunc ob venenositatem & humoris acrimoniam stimulantur, ac ad spasmum, motus convulsivos efficiendum, irritantur: si v. Venæ & Arterię, has trãsit, deferturque ad Cor, unde calor excitatur febresque ac syncope oboriuntur: Addè, quod & non raro Gangrænã & sphacelum inducat irati morsus, quoniam caliditas illa extranea spiritus & calorem nativum primo debilitat postea superat:

Glandorpius observat. 49, historiam quandam variorum symtomatum ex morsu hominis irati excitatorum sequentibus recenset:

Vir quidam ætatis suæ annum agens 40; cum rixas ac iurgia cum quodam suorum consanguineorum homine supra modum bilioso haberet, ac alter alteri cedere nollet, ad verbera, pugnosq; devenerunt: Tandem hic illius pollicem circa primum articulum, dentibus præsertim duobus illis, Caninis dictis, arripuit, & sauciavit, unde maximi exorti fuere dolores: ex dolore inflammatio totius manus, febris continua, inquietudo corporis, lipothymiæ frequentes, internus quoque capitis dolor: tempus quin etiam supra modum fuit calidum.

Huius vulneris, symtomatumque

curam

curam autor ibidem subiungit, additque digitos quidem manus, sed non pollicem propter Nervi amissionem, tandem motum & sanitatem recuperasse. Vide & *VVeickard. l.4.p.* 564. Inprimis *Hildanum.c.*1. *obs.*84. *&* 85. ubi duabus hisce observationibus historiam morsus humani & curationis eiusdem notat.

Huic sententiæ, quod nimirum morsus hominis ieiuni, imprimis ruffi aliquid venenositatis habeat, favēt & alii: *Celsus l.5.c.27. Paraeus.l.20. chirurg.c.9. Petrus de Abano de remed.venen. f.46. Ferd. Panzett.l.3.c.21. & ex his VVeickard. lib. de Venen.p.*13. Qui & stercus gallinarum, vel, ut vult *Avicenn.*2. *can. tr.*2. *cap. de homin.* stercus hominis illius super morsum ponunt: sic & nuces iuglandes cum cæpis, sale & melle permixtę, & emplastri loco impositæ, morsui hominis adversantur:

Pulegium quoque, ut & maioran. in Vino & ol. comun. cocta, & in forma Cataplasmatis apposita, privatim valent contra morsuram hominis: Dolorem mitigant à morsu provenientem decoctum Agrimin, betonic. chamom. abrotani cum Vino factum, addito unguento popul. quo locus affectus bene fomentetur. Post sequens Emplastrum imponi potest.

℞. Galban. in acet. dissolut. ℥. vj.
Terebinth. ℥. iij.
Colophon. ℥. ij. Ceræ. ℥. v.
Ol. comm. Vnc. iij.
Minii ℥. j.
Lithargyr. subtilis s. pulveris. ℥. j. ß. dissolvantur.

Omnia in oleo, addendo aceti rosac. cochlearia iij. Coq. sine intermissione agitando ad Emplastri consistentiam.

Quidam in curando morsu Humano exhibent pulverem cancrorum ustorum ℥. ß. cum Vino:

*VVeickard.l.5.p.*12. scribit, Vetularum salivam ob menstrui retentionem maius redolere venenum, viresque deiicere, quod illos experiri vult, qui harum salivam cantharis adhærentem imprudenter sorbent: hinc ad infantes educandos vetulas eiusmodi non bene esse dispositas Medici recte docent: Vide & *Plater. tom.* 2. *p.* 777. *& seqq. Lemn.l.*2.*miracul.c.*44 & *Roderic. à Castro in Medicopolitic. p.* 208, qui masticatos cibos maxime a ieiunis nutricibus, infantibus exhibendos dissuadet:

Nonnulli arma s. tela, ieiuni hominis saliva infici posse tradunt:

Vtut v. SALIVA dictis modis disposita virulentam obtineat naturam, nihilominus hominis non iracundi, sani, & ieiuni ad varios à Medicis adhibetur usus:

1. *Lemn. de occult. Nat. mirac. l. c. & Mizald. centur.*3.*memorab. §.*7. *ex Galeno* docent, Salivam hominis ieiuni confricatione & illitu lichenas, mentagram, impetiginem, varos, serpiginem, & omnis generis pustulas tollere: & si cui parti corporis virulentę bestiolæ insederint, crabrones, scarabæi, bufones, aranei tum aliæ pleræque, quæ suo contactu humores dolorificos atque inflammationes inferunt, salivæ confricatione omnes affectus considere & discuti. Sic enim & Plinius, qui l.28.c.4 sic de SALIVA, ait: Hominum, inprimis v. ieiunam SALIVAM contra serpentes præsidio esse, constat: sed & alios efficaces eius usus recognoscit vita; despicimus Comitiales morbos, hoc est, contagia regerimus: simili modo & fascinationes repercutimus, dextræque clauditatis occursum: veniam quoque à Diis spei alicuius audacioris petimus, in sinum spuendo etiam: eadem ratione terna despuere deprecatione in omni medicina mos est, atque affectûs adiuvare; Incipientes furunculos ter præsignare ieiuna saliva: mirum

dicemus, sed experimento facile. Si quē pęniteat ictus eminus, cominusve illati, & statim expuat mediam in manum, qua percussit, levatur illico percussus à pæna: Hoc sæpe delumbata quadrupede approbatur, statim à tali remedio, correcto animalis ingressu. Quidam.v.aggravant ictus, ante conatū, simili modo saliva in manu ingesta: Credamus ergo & lichenas, leprasque ieiuno illitu assiduo arceri: item lippitudines, matutina quotidie velut inunctione: Carcinomata, modo terræ subacto: Cervicis dolorum saliva ieiuni dextra manu ad dextrum poplitē relata, læva ad sinistrum: si quod animal aurem intraverit, & inspuatur, exire, rumpi scolopendras marinas sputo, item rubetas, aliasque ranas, & serpentes, si quis in hiatum earum expuat &c:

2. *Crato in cons. à Scholtzio collectis consil.* 289. in Erysipelate Phlegmonode radices Boraginis ieiuno stomacho masticatas, pustulis imponendas suadet.

3. *Platerus de extuberant. p.* 394. Dicit, vulgo ad tollendas cicatrices propriam salivam adfricare: qui & *tract.* 2. *p.* 900. Emplastrum quoddam ad conglutinationem ex Calce, mastiche & saliva componit.

4. *Mullerus in miracul. Chym. p.* 169. Daucum masticatum Vteri strangulatum statim iuvare asserit.

5. *Petrus Bayrus l.* 3. *de oculor. aff. c.* 3. Ammoniaco à matre vel Nutrice ieiuna masticato, & in oculum pueri albugine laborantis immisso, morbum curat: Idem *c.* 5. livorem sub oculo à percussione factum emendat cymino inter dentes retento, & probe masticato, idipsum in oculum sufflando.

6. *Poppius l.* 1. *Thesaur. med. p.* 126: Si intra aures Vermis devenerit, accipe salivam propriam, & ea inunge aures: aut morietur vermis, aut egredietur:

7. Ad calculum vesicæ & Renum pellendum, quidam è Bdellio & saliva emplastrum componunt, umbilicoque id imponunt: quo tamen alii, teste *Gal. de simpl. med. facult. l.* 6. *p.* 90 ad Bronchocelas, & Hydrocelas quoque utuntur.

8. Rustici triticum mansum imponunt furunculis: pollet enim vi digerendi & concoquendi: testaturque Galenus aquam simplicem, similem nequaquam producere effectum.

9. *Salomon Albert. in consil. Brendel. p.* 393. in Ganglio seu nodo malæ dextræ commendat, si mala mane, aut saliva ieiuna tantum inungatur, aut folia sambuci masticata cum sale affricētur, dum ganglion distabuerit.

10. *Ioann. de Vigo in Practic.* morsui Canis rabidi apponit nucleum iuglandis ab homine ieiuno masticatum, salivaque tinctum: idem refert, plurimum conferre ad ciendum coitum, si cubeba masticata, salivaque madefacta virga liniatur:

11. *Franciscus Ioel l.* 1. *practic. f.* 3. de Convulsionibus affectam partem, ubi ex crassis halitibus ac flatibus musculos obstruentibus, & in tumorem elevantibus, convulsio oritur, saliva inungendam suadet.

12. Quidam ad prohibendum, ne capilli crescant, sumunt rubiginis ferri, testarum marinarum ustarum an. q. s. & cum SALIVA hominis miscent.

13. Alii exinde diagridii probam petunt: si sc. illud salivæ misceatur, & lactescat, iustum proclamant: sin minus falsum:

14. SALIVA quoque Microcosmi admirando Naturæ miraculo Mercurius seu Argentum Vivum figitur: quo etiam sic extincto pluribus in casibus Medici utuntur.

Mesue in Antidot. distinct. 11. ad scabiem argentum

argentum Virum SALIVA hominis ieiuni mortificatum, adiecto pauco oleo laurino & aliis pulveribus, commendat; quo & in ſcabie utitur *Serapio l. de ſimpl. medic. c.* 385.

Hildanus elegans deſcribit Emplaſtrum ad ſcrophulas & ſcirrhoſos tumores emolliendos, reſolvendos & diſcutiendos, *Cent.* 3. *obſ.* 38. cum Mercurio ſaliva humana mortificato paratum.

Crato in Conſil. 289. adverſus Morphoicam faciem cum levi tumore & puſtulis componit ſimiliter Vnguentum cum Mercurio prædicto modo extincto; monetque ſalivam, hominis debere eſſe ieiuni, qui acetoſis non veſcitur, & ab allio, cæpis & ſimilibus abſtinet.

Vide *Roderic. à Fonſec. l. conſult. medic:* 64. & alios Practicos, qui Mercurium ſaliva præparatum unguentis, Emplaſtris, Linimentis, tum in ſcabie, tum in Lue Venerea, & aliis defædationibus adhibent.

15. Quid? quod & ad Alchymiam faciat: ſic *Ioannes Baptiſt. Birell. l.* 12 *alch. c.* 72. Orichalum fulgidum, aurique inſtar reddit ſequenti modo:

Salem ammoniac. cum SALIVA ieiuni conterit, exacteque per miſcet, ut fiat inſtar linimenti; hoc perungit vaſa ex Orichalco, & prunis ferventibus impoſita reſiccat, tandem abſtergit, & pannis lineis perfricat.

CAPVT QUARTVM.

DE AVRIVM SORDIBVS.

IN cavitatibus aurium externarum excrementum quoddam Cerebri bilioſum, quod aliis Cerimen dicitur, reperitur: Cerebrum quippe hominis magnum & amplum, plurimo indigens alimento, non eſt ſine excrementorum abundantia: quæ cenſentur duplicia: alia tenuia, per ſuturas Cranii exhalantia: alia craſſa, quæ partim per nares, partim per palatum evacuantur: partim etiam ad aures deponuntur, ut habet *Gal. 6. epid. ſ.* 5. *aph.* 31. *comm.* & 2. *de loc. aff.* 9. Hoc aurium excrementum in tanta ſæpiſſime conſpicitur copia, ut eaſdem arrodat, & purulentiam excitet.

VSVS MEDICINALIS.

Non tantum ex aurium ſordibus *Hippocr. 6. de morb. vulg. ſ.* 5. *aph.* 10. Prognoſin quandam deſumit, inquiens: Hominibus ſordes in auribus, dulcis, mortifera; amara v. non: tum enim, quando illa dulcis eſt, Cerebrum à naturali ſtatu receſſit, excrementumque hoc perfecte conficere nequit: ſed & internum earundem uſum quidam exhibere voluerunt: *Galenus* tamen *lib.* 10. *de ſimpl. medic. facult. p.* 147. adverſus Xenocratem internum ſordium illarum deteſtatur uſum.

Cardanus l. 8. *de variet. rerum c.* 44. ſordes haſce ebrietatem parere ſcribit: alii eaſdem Colica laborantibus in potu exhibent, prƺſentiſſimumque dicunt eſſe remedium.

Externus uſus non ita execrandus: Commendatur a. in ſcorpionum ictibus, ſerpentumq; morſibus: Nec contemnendam in conglutinandis vulneribus præbent facultatem: Hinc à nonnullis Balſamis vulnerariis ſordes illƺ admiſcentur, ſi præſertim in proprio corpore vulnera conſolidanda fuerint.

Aliud à quibuſdam ſic paratur: ℞ ſordes ſ. mucum ex auribus, quantum haberi poteſt, adde ol. nuc. moſch. expreſſum q. v. Coque invicem, donec lento calore oleum aliquantulum in forma Balſami inſpiſſetur: eoque inunge vulnus.

Galen. 11. *de ſimpl. facult.* ſordibus hiſce fiſſuras & ſciſſuras manuum curat.

Poppius l. 1. Thesaur. med. p. 93. Cerimen aurium sumit, & eo prururientes oculos inungit.

Quod v. pondus aureæ monetæ accedat, si sordibus illis moneta quædam ignita inungatur, experientia fidem aliquando fecit.

CAPVT QVINTVM, DE SVDORE.

SVDOR tertiæ coctionis excrementum ab omnibus membris post nutritionem dimanans, sensibiliter per cutis poros expellitur: Non tamen in omnibus corporibus æque copiosus apparet: In sanis enim, & secundum naturam constitutis, materia sudoris copiosa vix colligitur: portio quidem materiæ serosæ cum sanguine relinquitur, & in corpus distribuitur, ea v. exigua est, & tanta, quanta pro sudore levissimo, vel potius madore sufficit: Copiosior tamen si apparet, id errore victus evenire, veri simile est: qui, si diutius duret, morbos præsagire solet: unde *Hippocr.* 4. *aphor.* 41. Sudor multus per somnū factus copiosiore cibo corpus uti significat: quod si parcius epulanti hoc accidat, vacuatione indigere, sciendum est.

Sudores interdum sanguineos apparuisse testatur *Aristot.* 3. *de part. anim.* 5. quod pariter confirmatur à *Theophrasto lib. de sudor.* ex sententia Monæ Medici; Idem & in *lib. de utilit. respiration. à Galen.* adnotatum reperitur: Vide *rondel. lib. de dignoscend. morb. c.* 11. & 18. *Fernel. l.* 6. *patholog.* 4. *Marcell. l.* 1. *de Med. histor. mirab. p.* 28. *Beniven. c.* 4. *de abdit. morb. causis.* *Silvaticum controv. rs. medic. p.* 26. *Massar. practic. medic. p.* 172. *Senn. Instit. p.* 313. *Baricell. de hydronosa Natur. p.* 151.

VSVS.

Qui ex sudoribus Naturæ consulti suas desumunt Prognoses, ex Practicorum libris videri potest: Interim vilissimum hoc quamvis sit excrementum: eius tamen vires veteres scrutari voluerunt: valetque hic illud: Quæ neglecta iacent, pondus habere solent.

Sudore usi fuerunt contra scrophulas, si sc. is cum verbasci herba & radice mixtus, folio involuatur, inque cineribus calefiat, & à virgine ieiuna imponatur:

Odorem eius sub bracho provenientis, delinquentibus subvenire dicunt.

Quidam buccellam panis sub axillis ad sudoris usque provocationem detentam, cani obiiciunt, eumque individuum sic sibi conciliant comitem.

Narrant, quod si quis philtro fascinatus fuerit ad amandā præter voluntatem virginem, ut is novos induat calceos, miliareque unum obambulando conficiat, quo sudor animadvertatur: postq; Vinum è calceo dextri pedis sudore madido hauriat, sic ab illicito illo amore liberari, amoremque in odium converti dicunt.

Beneficio sudoris omnes fere morbos esse curabiles per transplantationem cum vegetabilibus medio Sulphuris Microcosmici preparati, vult *Mylius 7. Basil. Chym. p.* 41. secundum sententiam Paracelsi: Multum sane, ut de morbifica constitutione mediante sudore, secedit, ita & plurimum per eundem alteri corpori communicari potest: quod vel in Gallicis, leprosis, scabie infectis, & peste laborantibus manifestum est. Vide *Medicin. Diastatic. Tentzel. cap.* 4. & *seqq.*

CAPVT SEXTUM DE LACTE.

LAc est utile corporis excrementum, sanguine à rubro in candidū à mãmis verso, redundans ad fetus nutrimētū: sanguis enim mēstuus (de quo plura

plura post) in fæminis superfluus & inutilis, solaque quantitate molestus, tum postquã editus est fætus ad mammas ascendit *Gal. l. de vena sect. adversus Erasistr.* tam per Venas ab Vtero exsurgentes, quam per eas, quæ à propaginibus Venę cavæ descendunt: Eodem loci lactifica v. glandularum, quas *Hipp. l. de Glandul.* mammas s. mammillas vocat; alii glandulosa corpora, sanguis in album è rubro vertitur, naturam, nomenq; lactis meretur: sic, concludente Galeno, liquet, unam & lactis & menstruorũ esse substantiam, amborumq; rivorum fontes communes, Venas; Quamobrem, quibuscunq; per ætatem menses fluere cessarunt, his neque in mammillis lac amplius colligitur: quęcumque etiam purgandi tẽpora adhuc habent, dumque lactant, plerumque à purgatione cessant: Animalia quoque Vtero non gerentia, neq; lactis provẽtu gaudẽt: quibus v. id ipsum suppetit, illa etiam ad concipiendum à Natura idonea sunt:

Vtut v. fęminis duntaxat competit: nullum tamen propterea corruptionis signũ ex lactis pręsentia desumi potest, cui sententię & Aristoteles subscripsit: Observavit n. in viris tantam lactis copiam è mammis profluentem, quanta suctioni sufficeret: sic & Cardanus Venetiis virum triginta vidit annorũ, cui adeo lac in mammis abundavit, ut non solum sufficeret puero lactanti, verum etiam pro libitu saliendo prorumperet: Insuper narrant lustratores novi orbis, viros ibidem pene omnes maxima lactis copia abundare:

Alexander Benedictus l. 3. Anat. c. 4. scribit; M. Maripertum tradidisse Syrum quẽdam, cui filius infans mortua coniuge supererat, ubera sæpius admovisse, ut famẽ filii vagientis frustraret, cõtinuatoq; suctu lacte manasse papillam, quo exinde nutritus est, magno totius urbis miraculo: Ex *Schenckii observ. 290. l. 2.* constat, civem quendam Brisacensem, ab ipsa iuventutis ætate ad annum usq; quinquagesimum quintum, ambabus mammis lacte tã copioso abundasse, ut per iocum in conventibus ebrius iam factus, cõpressis mammis, lac inassidentium è regione faciem exstringeret, atque eiacularetur:

Quod si itaq; viri lac generant, quidni & idipsum in Virginibus concedi posset, cũ in his mammæ rariores sint, & ampliores, copiosissimoq; sanguine abundent: Id quod & ex historiis confirmatur:

Alexander Bened. l. 3. Anat. c. 4. scribit se vidisse mulierem, cui, cum virgo esset, menses substiterant, & lacte semper diffluebat;

Vidit *Christoph: à Vega* puellam Brugensem, cui, mensibus suppressis, lac inerat mammis: Medicus v. cui res erat commissa (accusabatur n. ab hero) constantissime affirmabat, ipsam gravidam esse, quam ipse coram hero & aliis defendit, fieri posse dicens, ut Lac habeat mulier ex sola mensium retentione citra conceptionem: Tempore tamen novem mensium transacto, manifeste constitit, mulierem honeste vixisse, & virginem esse, cui aliquibus post diebus menses profluxerunt: *Comm. ad aph. 39. l. 5. Hippocratis.*

Vidit *Rodericus à* Castro, ut ipse notat *l. 4. Medicopolit. c. 12. p. 260.* virginem quandam probis & inculpatis moribus, cui in mensium suppressione, alba nihilominus & multa purgamenta ex Vtero fluxerunt, simulque è mammis lac copiosum, ita ut cognatę de Virginitate dubium conceperint, quas tamẽ ipsa sufficientibus placavit rationibus: *Ioannes* quidem *Matthaus in controvers. quæstion. medicin. p. 51.* negat esse verum & genuinum lac, & potius serosam quandam humiditatem: cuius tamen decisio

decisio alibi, volente Domino, proponetur: nec n. hic animus est controversias serere, sed potius variorum autorum observationes in medium proferre: Vt vero ordinario Naturę motu per mammas; ita præter Naturã per Vterum & mammas fluxisse observarunt *Bauhi. & Andr. Laur. l. 1. Anat. quæst. 10. Schenkius l. 2. obs. 285.* Vide & Henric. Kornmann. lib. de Virgin. statu & iure. c. 9. & 10.

VSVS.

Lac quidem à Natura Infantibus concessum est, ut eo ad sustentationem vitæ & augmentationem tam diu pro nutrimento utantur, donec ablactationis tempus appareat, nec enim solidum cibum, quia dentibus carent, dextre comminuere valent: Verum & ad alios usus à Medicis adhibetur: Et vel Interne, vel Externe.

INTERNE.

1. Lac Humanum maxime commendatur in PHTHISI & HECTICA, quum omnium sit dulcissimum, naturæ nostræ amicum, & optime nutriens, ut testantur *Godefrid Steg. l. 5. med. pr. p.* 300. *Wecker. syntag. med. p.* 162. *Chr. à Vega l. 3. de arte medend. c. 7. Crat. consil.* 86. *Hercul. Saxon. l. 2, med. pr. p.* 159. *Pareus Thesaur.* Chir. *p.* 234. *Mercurial.* Pract. *med. l. 2. p.* 219. *Forest. l. 4. obs. 5. p.* 115. *Montan. consil.* 181. *Al. Maßar. l. 2. med. pr. p.* 245. Petrus *Vascus exercit. med. tr.* 8. *p.* 774. *Cl. Senn. l. 1. Practic. p.* 799. *Henric.* Petræus *l. 1. Nosolog. H. cap. de* Phtisi: *Francisc. Ioel l. 3. pr. p.* 41. *Plat. tr.* 3. *p.* 584. *Hildan de Gangræn. p.* 730. & alii Practici fere omnes.

Lac v. illud mulieris eligatur, quod provenit è corpore sano & bonæ constitutionis: impuræ n. morbosæ & Cacochymicæ mulieris lac, non vires medicamenti sustinet, sed corporis impuritatem secum fert; sanæ & bene constitutæ mulieris lac omnino candidum est, suavis saporis ac globosum, cuius gutta ungui superfusa, non facile diffluit, sed instar unionis & crystallinæ guttę subsistit integra: Tempus quin etiam, quo lac mulgetur, perpendendum censent: medio enim & florente ætatis tẽpore lac emulsum, optimum: Mulier præterea non conturbanda est mariti congressu: Nutrixque optimis alimentis nutrienda, & à Vini compotatione interdicenda: potus v. eius sit Hydromel aut Ptisana: Eiusmodi v. Lac ex ubere, more infantium, sugendum, aut saltem recens mulctum, calensque bibendum.

2. In *Dysenteria* pręfert Lac mul. *Senn. l. de dysent. p.* 139. *Gal. l. 10. de simpl. med. fac: Hildan. l. de dysent. p.* 48. hic inprimis summopere Lac M. in dysenteria convenire scribit; nam & *pag.* 58. id sequenti confirmat exemplo:

Anno. 1607. inquit puellum trium circiter annorum ætatis. N. N. ex longo & desperato fluore alvi, modo dysenterico, modo lienterico curandũ habui, cui multa tum interna, tum externa adhibui medicamenta, sed frustra: Tandem, cum de recuperanda sanitate parum spei superesset, & mater de novo peperisset, suasi, ut puellam recens natam nutrici alicui committeret, & puellum triennem, iam à diuturno morbo, viribus plane exhaustum, denuo lactaret; Paruit consilio, resque tam feliciter successit, ut paulatim constricta sit aluus, viresque ita recuperatæ, ut nunc vividus & robustus omnino puer iste existat.

3. Post Cantharidum & buprestis, quæ species est Cantharidis, assumtionem, unde vehemens stomachi & alui dolor consequitur: Os Ventris intumescit, venterque ipse ac totum corpus attollitur, quemadmodum in Hydropicis fieri consuevit, & lotium cohibetur, commodissimum est *Muliebre* Lac ex

ex ipsis mammillis assidue exsuctum, ut habet *Aetius tetrab.* 4.*s.*1.*p.*693.

4. In *Melancholia* lacte humano non sine magno fructu usus est *Alexand. Massar.l.pract.med c.p.*137.

5. In *Febribus* ante Paroxysmum *Fallop lib. secret. p.* 78. patienti inscio aliquot guttas lactis mulieris puerum lactantis in ovum instillatas calidi exhiberi docet.

6. Recens natis antequam lac sugant, exhibent nonnulli amygdalas tritas cum lacte muliebri, & sic ab epileptico insultu tutos reddunt *Henr.Petr. Nosol.Hermet.p.*107.

7. *Hippocrat.l.de Steril.hæc habet. p.*757. Si nosse velis, an mulier sit conceptui idonea, butyrum & lac mulieris puerum lactantis in potu exhibeto, & si eructaverit, concipiet; sin minus, minime:

EXTERNE.

1. *In Oculorum affectibus*: Miris modis in hoc casu à Practicis commendatur & extollitur: inter quos *Sepalius l.6.animadv. medic. p.*183. scribit, mulieris lac ex uberibus recẽter emulctum aut stillatum principem locum inter ea præsidia, quæ vehementissimum oculi dolorem demulceant, semper obtinere: Cautionem tamen hanc addit, ne eadem lactis portio diutius parti adhæreat: sæpe enim ab æstu corrumpitur, & à vehementi calore oculi acrimoniam concipit: blande itaque abstergendam, aut novo lacte asperso abluendam suadet:

*Crato consil.*60. Aquæ Ophthalmicæ ad ruborem oculorum Lac Mul. admiscet, inprimis si dolor gravis sit: & *cons.*61. dicit, detrahẽdam esse pelliculam interiorem ex leporinis auribus, eamque lacte muliebri imbuendam bono ac recẽti, ac madidam oculis clausis aliquotes applicandam.

Wittichius, l. quem inscribit Vade mecum p. 110. ad oculos rubentes & lachrymantes experimentum hoc certissimum ponit: ℞. Thuris albiss. particulã, eam accende, & in aqua rosarum sæpius, 30. circiter extingue: Huic colaturæ adde Lactis muliebr. cochl. j. oculisq; instilla: sedat dolores, compescit defluxiones & dissipat rubedinem: Præmittantur tamẽ Universalia.

*Idem & p.*117. myrrham dissoluendam docet cum lacte Mul. & oculis lachrymantibus instillandam: prodest n. mitigando dolores, maturando, siccando & confortando:

Ranzovius hanc componit aquam Ophthalmicam cum Lacte.

℞. Aq.verben. Betonic. Vini albi. an. Unc.j.
Tutiæ præparat. Aloes hepatic.an. ʒ.j.
Sach. cond. *Lactis muliebr.* an. ʒ. ij.
Camph. scr. ß.

Pulverisanda, pulverisentur & 24. horis in infusione permaneant: deinde colentur, & colatura oculi clausi abluantur:

Sennert. l. 1. *de ophthalm. p.* 805. seq. describit.

℞. Album.ovi Unc. ij.
Lactis mul. Unc.iij.
Succi Plantag. Unc.j.misc.

Et *pag.* 861: ex *Gal.lib. de medicam. facile parabil.* adversus suffusionem hoc habet:

℞. Fellis Galli Unc. ß.
Sanguin muris ʒ. iij.

Cum lacte muliebri misceantur in in formam collyrii.

*Stockerus in praxi Med.p.*35. collyrium tale parat cum lacte muliebri, mitigans caliditatem, eamque reprimens, & repercutiens:

℞. *Lactis mul.* filiam lactantis ʒ. v.
Mucilagnis psyll. tragacanth-

sem cydon. paratæ in aq. rosarum an. ʒ.iij.

Album. Ovi conquassati. ʒ. ij. misce, stillentur in oculum, vel serico panno intincto extrinsecus applicentur.

Hildanus Centur. 3. *obser*: 23. simile ferè quid componit pro anodyno:

℞. *Lactis mul*. Vnc.iij.

Mucilag. sem. cydon. fœnugr. aq. rosar. & plantag. extract. Vnc. ij.

Tutiæ præparat. Dr. ß.

Croci macerati in aq. rosar. & express. scr. ß. M. fiat.

Collyrium liquidum.

Et *Cent*. 2. *p*. 51. sequens tradit.

℞. Mucilag. sem. cydon. cum aq. rosar. & plant. extract.

Lactis Mul. an. ℥. iij.

Camph. Croc. an. Dr. ß.

Misce, Fiat collyr. quod tepidè applicandum, singulisque diebus iterandum, aliàs acescit Lac, acriusque efficitur collyrium, unde deinde quoque dolorem & inflammationem adauget.

Petri Hispani aquam ad visum cum L.M. paratum describit *Mylius l*. 7. *Basil. chym. seq*.

℞. sem. fœnic. petrosel. apij, siler montan.

carui, anisi, gallitric.

Rad. chelidon acori

Herb. betonic. agrimon. tormentill.

rut. verben. an. partes æquales, terantur & ponantur primâ die in Vrina pueri virginis; secundâ in Vino albo; tertiâ in *Lacte Muliebr*. quartâ die destillentur hæc omnia, & serva, ut balsamum, & obtura vas, ne exhalare possit; Visum acuit, oculos clarificat, maculas & panum delet; estque aqua ad oculorum caligines præstantissima.

Francisc. Ioel. l. 2. Pr. *p*. 150. sequens descriptum reliquit Collyrium.

℞. *Lactis M*. femellam lactantis.

Aq. rosac. an. ℥. ij.

Camph. gr. iiij. Misc. F. collyrium, quod manè ac vesperi lippientibus oculis instilletur,

Idem p. 155. oculum sugillatum sequenti inungit.

℞. Sanguinis ex alis columbar expressi Dr. ij.

Lactis mulieris temperat. ʒ. ß. Misc. F. collyr. cui adiiciatur thuris in tenuissima pollinem redacti scr. j. Vide eundem; *p*. 166. qui & *p*. 171. sequens exponit collyrium visum clarificans.

℞. Fellis perdic. hirci an. ℥. ß.

Mellis virgin. *Lactis mul*. sanæ & boni habitus an. Dr. ij. Misc. quod manè & vesperi oculis illiniatur.

Al. Massarias l. 1. *de Ophthalm. p*. 153. in statu sequens describit.

℞. Pulpæ pomi cocti ℥. j.

Micæ panis infusæ ℥. ß.

Ovum N. j.

Lactis mulier, q. s. Misc.

Plater. tr. 2. *p*. 305. cùm dolorem sedare, & ardorem compescere volumus sequens ordinat, quod & habet. *Rondelet. method. curand. morbor. p*. 240.

℞. Albumen ovi unius mediocris agitatum, adde tantundem aq. rosarum & *Lactis mul*. parùm; si decoctum pap. alb. loco aquę rosar. sumatur, magis fiet anodynum. Et *pag*. 306.

℞. *Lactis muliebr*. albumin ovi an. ʒ ij.

Aq. rosar. ʒ. j.

Succi chamom. melitot. an. ℥. ß. agitentur simul, & panni madefacti oculo applicentur; si Opij gr. ij. permisceantur, magis dolorem mitigabit.

In ulceris oculi abstersione *p*. 316. hoc mite proponit;

℞. *Lactis humani* ʒ j.

Sacs.

Sacch. cand. ʒ. j. ß. Myrrh. ℈. j. Misce, hoc abstergit ulcera.

Rondelet. l. c. p. 248. & seqq. collyria parat ex sarcocolla *lacte mulieris* nutritâ.

In super si Oculos ab insultu variolarum & morbillorum tueri velimus, aquis appropriatis commodè admisceri potest. *Lact. mul.* ut notat *David Lipsius tr. de variol. & morbill.*

Quum Anno 1627. Regiomonti Boruss. & vicinis in locis pueri variolis maximè afficerentur; statim in principio pro oculorum defensione, non sine felici successu sequens præscripsi.

℞. Aq. rosar. euphrag. plantag. an. q. pl.

Muliebris lactis puellam lactantis parum.

Camphoræ gr. iß.

Croci g. j. Misc. F. l-a. collyr. quo sæpissimè oculi regio tepidiusculè illiniri, & gutta una aut altera interdum immitti in oculum potest.

Nonnulli *Lac H.* cum Vitriolo albo an. destillatum, ut Phlegma saltem prodeat, relictis acrioribus spiritibus, in inflammationibus oculorum, nec non mammillarum, adhibent, illis placide instillatum; his v. linteolis applicatum.

Alij, contra nebulas & caliginem oculorum succum rutæ cum *lacte muliebr.* quæ puellum gestavit, commendant:

2. *In doloribus aurium.*

Plater. tr. 2. p. 327.

℞. *Lactis mulier.* rec. ℥. ij.

Albumin ovi agitati ℥. ß.

Axung. anseris dissolutæ ʒ. ij. Misce:

Masar. p. 166. ℞. Philon. Roman. ʒ. ß.

Lactis mul. q. s. F. linimentum: quo tamen cautè utendum, & non nisi summâ efflagitante necessitate.

Francisc. Ioel. l. 2. pr. p. 181.

℞. Opii Thebaic. ℈. j.

Castor. medull. ℈. ij.

Lactis mulier. ℥. iij. dissolvantur, percolentur, & eius liquoris guttulæ aliquot tepidæ auribus instillentur.

In earundem *Tinnitu Fr. Ioel. p.* 188. sequens habet.

℞. Ol. omygd. amar. ʒ. j.

Succ. cæpar. aut porri ʒ. ß.

Lactis muliebr. ℈. ij. misceantur, & ejus guttę aliquot tepidę auribus instillentur:

P. 190. hunc ponit liquorem Narcoticum

℞. Ol. rosar. *Lactis muli.* a. ʒ. ij. in quibus cõmixtis dissolvantur Opij Theb. gr. ij. cujus aliquot guttulæ instillentur tepidę.

In *Inflammatione* aurium commendat seq. *Senn. l. 1. Pr. p.* 915.

℞. Lenticul. palustr. Mij

Medullæ panis in *lacte muliebri* infusæ ℥. iiij.

F. Cataplasma, quod auri applicetur.

Nonnulli instillant succum cyclaminis aut ranuncul. cum quadruplo *lactis muliebr.*

Vel. ℞. Succ. cyclam. ℥. ß.

Stercor columb. ʒ. j.

Lactis mulier. ℥. j. ß. Misc. in aurem guttam unam atque alteram instilla, & lanâ lacte muliebri tepido madida auris occludatur.

In *Surditate Senn. p.* 940. *l.* 1. seq. describit.

℞. Succ. sedi maj. rec. ʒ. ij.

Lacte mulier. ʒ. j. Misc.

In purilentis auribus conficitur ex Lacte muliebr. & croco medicina secundum *VVittich. p.* 131.

I. *In doloribus Podagricis.*

Sic enim *Solenand. s. 5. consil. medic.* 4. scribit: Amatus Lusitanus tanquam

 singu-

ſingulare probat in articularibus, quod Turcis magnatibus familiare ſit remedium, nimirum, quod introductam in cubiculum capram emulgeant in locum dolentem: ſed ego plus periculi ex applicatione hujus medicamenti timendum arbitror, quod facile calcibus, rationis expers beſtia, incautis inferre poſſet, quam ſperandum levamenti: Quapropter ratio ſuadet, *Fœmineum ex uberibus lac* ſine periculo ſalubrius immulgeri poſſe

Weichard. p. 500. monet, Panem ſyncomiſticum, ablatâ cruſtâ, maceratum, vel decoctum in *lacte Mul.* uſitatiſſimum eſſe remedium in ſedando dolore Podagrico, ad cujus libram unam, poſtquam coxerint vitelli ovorum duo vel tres, aliquando permiſce: addito pauco ol. lumbricorũ vel ranarum, aut roſar: & ſi ſimul repellere volumus omiſſis oleis aceti modicum adjicicimus

4. *Ad caſum pilorum*

Petrus Bayr. p. 17. locum cum Cerebro veſpertilionis in lacte muliebri diſſoluto, inungit.

5. *In Icteritia* pro ſternutatorio ad mundificandam infectionem, coloremque laudabilem inducendum, accipit idem *p.* 342 Elaterium ad fabæ magnitudinem & diſſolvit cum Lacte muliebr. inque nares infundit:

6. *Phthiſicorum* calor ſequenti temperatur linimento, quod habet *Helidæus in conſil. Scholz.* 80 *& ex eo Weick p.* 153.

℞. *Lactis muliebr. puellum lactantis.* ℥. j.
Ol. amygd. dulc. rec.
violar.
Vnguenti roſat.
Butyri non ſaliti recent. ter. ex aq. fragr. abluti
Mucilag. ſem. pſyll. cydon. an. ℥. j.
Ceræ albæ parum. M. pro Vngvento molli, quo Renes & Spina dorſi mane & veſperi inungenda.

Nævius in conſil. Scholzij 259. adverſus *Tabem* hoc præſcribit:

℞. Olei violar. lotar. quater ex aq. lactuc. ℥. iiij.
Infrigid. Gal. toties loti ex aq. violar. ℥. j. ß.
Mucilag. ſemin cydon. extractæ cum aq. Barbæ Iovis
Sem pap. alb. an. ʒ. j. ß.
Tragacanth. diſſolut in aq. malv. ℈. j.
Camphor. preparat. gr. j. ß.

Miſce, adde ſemper duo cochlearia *Lactis muliebr.* puellam lactantis pro linimento, quo ſpina inungatur:

7. *Febrilis calor* eo temperatur: Sic *Gabelcoverus Cent.* 1. *curat.* 27. dicit febrili calori remedio eſſe, *lac muliebre,* & tantũdem ol roſar. vel violar. cum modico aceto mixtum, dorſo & circum tempora illitum: Sic poſt *Quartanam* ad ſudorem ſubſequentem & calorem moleſtum, inungit Crato conſ. Scholz. 255. ſeq. unguento ſpinam

℞. Ol. violar. Nymph.
Lactis muliebr. an. ℥. j. M.

8. *In Vteri Intemperie calida*: unguentum pro dorſo & lumbis ſequens ponit *Weickard. p.* 355.

℞. Ol. roſac. ℥. iij.
Succi cucurb. vel Endiv. ℥. iiij.
Lactis muliebr. ℥. ij. M.
F. linim.

9. *Ad dolorum Hæmorrhoidum Weic. p.* 174.

℞. Mic. panis, ſi fieri poteſt hordeacei, & in *lacte muliebri* madea: addito vitello ovorum, & Croco:

10. *Epithema frontale Heurnij*: ℞. Farin. hord. M. ß. cum *lacte mul.* aceto roſaceo, paucoque oleo roſat. miſce pultis in formam, & duabus ſyndonibus excepta admove fronti.

11. *Eve*

11. *Eventum morbi* sic colligit *Fallop. lib. de Secret. p.* 103. Si scire desideras, inquit, utrum patiens decumbens succumbet, annon: tunc accipe Vrinam ejus,& adde parum *lactis muliebr.* puellum lactantis, optime invicem permisce : si lac coagulaverit, sanabitur : sin minus morietur.

Per destillationem *lactis hum.* cum Vitiol. alb. an. mistis, elicitur Phlegma, quod, relictis acrioribus spiritibus, in inflammationibus oculorum nec non mammillarum adhibent, illis placide instillatum : his v, linteolis applicatum :

BVTYRVM Denique ex lacte muliebri præparatur eximiæ & haut contemnendę virtutis: E quo, primo cum Vino generoso & aq. euphras. an. macerato, postea cum sabulo teneriori misto, si secundum artem destilletur prodibit oleum, oculorum suffusiones tollens, & ab iisdem præservans, si sub una vel altera duntaxat gutta bis, tervé instillata fuerit.

Elegans quoque *Ophthalmicum* ex ejusmodi butyro conficitur sequenti modo:

℞. *Butyr. human.* ℥. j. lava cum aq. rosar. donec à sero omni bene mundatum fuerit, illud postea igne lento funde, & affunde sensim aquæ ex eodem lacte human. cum Vitriol. alb. destill. ℥. j. continue movendo cum spatula lignea, in fine adde Tutię præparat. & in pollinem redactæ parum, ut instar linimenti fiat, quod deinceps in majorem oculi canthum leniter aliquoties immissum, alligato super oculum sacculo flor. chamomæl repleto, omnem Ophthalmiam subito tollit.

Hoc ipsum *butyrum hum.* inprimis valet adversus maculas & vestigia remanentia post infantulorum variolas.

Adversus *dolorem capitis* eo utitur *Poppius Thes. med. p.* 68.

℞. *Butyr. Hum.* ʒ. iij.
Ol Vitriol.
Salis an. ʒ. j. misce F. unguent. quo inunge partem dolentem.

In *Phthisi* & similibus affectibus, ubi butyrum vaccinum præscribitur, præstat Humanum, si in tanta haberi potest, copia, ac assumere.

CAPVT SEPTIMUM.
DE SANGVINE Menstruo.

VAriis hoc excrementũ, tum doctitũ mulierculęexornarunt nominibus: vocant enim Menses, menstruas sive Lunares purgationes, Tẽpora, Malam septimanam, Consuetudinem, quod illis consuetum, & solæ hoc malo, singulis mensibus recurrente, per septem fere dies infestentur: Item flores; ut enim flos fructum antecedit, ita, ut plurimum, non nisi post hujus purgationem fœmina fructus profert: vel etiam, quod floris, & rosæ instar, colorem in sanis obtineat rubicundissimum.

Menstruum hoc nihil aliud est, quam sanguis in muliere superfluus, imperfecte coctus, cruditatisque nota insignitus, sola quantitate peccans, quem Natura Lunatica periodo s. singulis mensibus per Vterũ expurgat. Quum v. Mulier viro, frigidiore sit prædita constitutione, obque vitam sedentariam, quieti & otio plerumque dicatam, calor minus excitetur, omne illud alimentum, quod concoctione præparatum, haut potis illa est, aut partibus assimilare, aut per halitum digerere: partem itaque sanguinis elaborati in suam convertit naturam, partem singulis mensibus, sic jubente Na-

tura per Vterum excernit: Vnde concludimus, falsa esse illa, fictaque, quæ vulgo de omni menstruo sanguine ex Plinio & aliis circumferuntur: quod sc. novella vitis eo tacta, in perpetuum lædatur; quod steriles fiant tactu fruges, moriantur insita, germina hortorum exurantur, mustum acescat, æs quoque & ferrum rubigine corripiantur, halitus mulieris menstruatæ speculi ac eboris nitorem obscuret: Et licet Zabrorum fuerit lex quædam, in qua cautum erat, ne mulier, cui menstrua fluerent, domo pedem efferet, sed ibidem delitesceret, locaque, quæ calcaneo attigerat, cremarentur: tamen id plurimum superstitionis in se continere asserimus, nil vero urbanitati & honestati hic detractum censentes: Imo, cum & fætus in utero eo nutriatur, inque lucem editus, menstruo in lac verso, sustentetur, quis id simpliciter venenum & ante dictos effectus inducere, assereret: quibus tamen præter solitum immoratur, aut alio modo propter humorum corruptionem inficitur, id ex accidenti & omnino præter naturam fit, sic enim & venenum intra corpus generatur.

Locus, per quem menstrua fluere solent, est Vterus, interdum tamen ab eo deflectunt, & alium quærunt: *Cl. Sener. Instit. p.313. ex anatom. Salamonis Alberti* adnotat, cuidam fæminæ singulis mensibus sanguinem ex Naturæ præscripto per mammas liberalissime evacuatum esse: *Amatus Lusit. cent. 2. cur.17.* in duobus nobilibus lactantibus sese sc. id quoq; observasse testatur: *Musa Brassavol*: mentionem facit mulieris, cui menstruus sanguis per ubera flueret: hæc gemellos nutriebat, qui vehementer sugentes, in lac eundem converti non patiebantur: *Rodericus à Castro l. 2. de Nat. mul. c. 11.* refert, visas sibi mulieres, quibus per minimum digitum & annularem singulis mensibus sanguis tamdiu profunderetur, quousque per Vterum menstrua deficiebat purgatio: alteram cui per majorem sinistri oculi canthum manaret:

Bauhin. l. 1. oper. Anat. per alvum fluxisse observavit: *Ioann. Iacobus Krafft cent. 3. Hildan. observ. 12.* refert, alicui sanguinem menstruum, & per Os, & per nares ad aliquot dies copiosa emanasse, mulieremque eum expuisse, quandocunq; menses suppressi essent: Sic & *Romb. Dodonæus observat. medicinal.* refert, sese providæ ac sese exonerantis Naturæ exemplum in Virgine quædam observasse, quę carnosa erat, calidoque temperamento prædita, sanguineque redundans: cum autem ætas adesset ad menstruas purgationes idonea, utpote sexdecim annorum, neque menses succederent, Natura per oculos superfluentem sanguinem expellere conata fuit: sanguineis guttis lachrymarum instar frequenter ex Oculis profluentibus: Vide *Schenck. l. 4. observat. 257. Marcell. Donat. l. 4. Medic. hist. mirab. c. 19. p. 409.* &c.

V S V S

Menstruo sanguine intra Vterum contento, si mulier fætum gestet, Natura pro aptissimo fætus tum nutrimento, tam incremento utitur: imo fætu in lucem edito, eundem sanguinem in Lac convertit, quo & sic familiarissimo illo pabulo sustentetur: Extra Vterum sanguis hic etsi bonus, corruptionem tamen facile incurrit, quare & nullum ejus salutarem internum Medici perhibent esse usum; licet nonnulli eundem exsiccatum pulverisatumque in *calculo* commendent: Verum, quia Natura maxime luxuriat in antinephriticis medicamentis, quis ita absurdus erit, qui abominandum hoc medium interne usurpabit:

Sunt &, qui *philtra* inde parant, verum

...um tantum abest, ut male feriati illi voti sui compotes, ut potius eo ad insaniam homines redigant, variisque torturis exponant.

VVeickard. l. 2. de Venen. c. 1. scribit, ab illius usu vehementer lædi ventriculum, nec non oblivionem induci maximam, quam, ut plurimum spasmus, item podagra, si cholerico in potu propinetur, antecedunt: assumentem quoque temporis progressu fieri leprosum, ob Hepar vitiatum & corruptum, & si cura negligatur, hominem perire.

Si quis tamen Venenum hocce assumserit, sequentia ei exhiberi possūt: Primo secundum *Steegh. l.* 7. *c.* 49. præmittantur Vniuersalia, deinde exhibeatur ʒ.j. pulver. margaritar ex ag. melissophyll. Item Theriac. ʒ.j. ex ag. fumaria: Prodesse quoque scribit Trochisc. de Viperis, qui vel per se ad ʒ. j. vel in decocto radic. dictamn. cum Vino facto, addendo parum acetosit. citri ab initio exhiberi possunt.

Crollius Basil. Chymic. p. 259. hoc in casu commendat Arcan. Theophrasti: *VVeickard. l. c.* prodesse dicit comedere carnem serpentum nostratium cum anetho, sale, alliisque, quibus anguilla condiri solet, coctam, capite tamen & cauda ad palmum. i. e. quatuor digitorum transversorū latitudinem prius abscissis.

Geber, ut idem refert, in lib. de florib. Natur. hoc remedii genus prout, dicens: Accipe principium nostræ generationis, & da illi, cui exhibitum est menstruum, & sanabitur, nam vi peculiari resistit huic malignitati: Vide *Gratarol. de remed. venen. c.* 73.

Quid in *morbo comitiali.* valeat sequentia docent: *Mylius, l.* 7. *Basilic. chym. p.* 10. inquit. Zenith juvencularum f. sanguinem menstruum primo erumpentem cum Aceto scylitico ex lacciniis eodem rubore infectis extractum & potui datum unice auxiliari comitialibus inveteratis etiam hæreditariis seu transplantatis, ut causa non sit nulla, quamobrem peritæ obstetrices natis infantibus ex vena umbilicali jamjam resecta guttas ad minimum tres statim per os infundunt, securis postea, & per omnem vitam suam ab insultibus epilepticis liberam judicatis:

Sic & *VVecker. l. de secret. p.* 141. ex Cornel. Agrippa inquit: Si radix Pæoniæ cum Castoreo & litura pannorum menstruosorum detur patienti, sanari morbum Comitialem:

Verum, cum tutiora & benigniora clementissimus Iehovah adversus ejusmodi affectum nobis concesserit, merito hujus detestamur usum, obstetricesq; non sine causa ab eodem abstinere possunt: Quis enim non præferret in recens natis ol. amygd. d. aut Syr. de cichor. cum Rhab. quæ longe usu probata & experta sunt?

Externus a. menstrui sanguis usus nullatenus reformidandus:

Hunc cum adipe bovino ad ignem miscent, ac podagricis doloribus imponunt.

Alii virginis sanæ prima colligunt menstrua, & linteolum eo imbuunt, exsiccantque, & instar prætiosi conservant thesauri; plurimum enim conducere ferunt in Peste, apostematibus, carbunculis, si frustum pro magnitudine loci affecti abscindatur, & in acetum vel aquam rosarum immergatur, locoque imponatur, sæpiusque idipsum repetatur.

Ad extinguenda Erysipelata externarum partium multis sæpius profuisse certum est; cujus applicatio ita peragitur:

℞. Laciniam cruore menstruo alicujus sanioris fæmellæ infectam, macera in aceto, donec idem discoloretur,

retur, & cruor omnis extractus sit: huic aceto imbue leviter sindonem rubeum aliquoties membro affecto circumplicabilem, relinque tantisper ibidem, donec sponte syndon exsiccatus fuerit, quem denuo priori liquore imbutum applica, paulo post ruborem & dolorem evanuisse deprehendes:

VVeickard. p. 613. scribit, nonnullos Verrucam non sine successu sanguine menstruo illinire.

Non vulgare quid narrat *Iosephus l.* 4. *de bello Iudaic. c.* 27. *p.* 98. è lacu scil. asphaltite in finibus Hiericho bitumen aliquod ejici, quod dum natat, ita firmiter navibus adhærere scribit, ut nequaquam inde ulla ratione separari possit, ita ut interdum periculum naufragii pertimescendum: quod tamen sanguine menstuo cum urina hominis mixto, separari potest:

Idem l. 7. *ejusdem lib. c.* 23. *p.* 146. notat, radicem quandam penes urbem Macheruntam in loco, qui Barraas dicitur, crescere, & tempore vespertino ignem lucidũ repræsentare, ad quam, quo quis proprius accedit, eo radix longius secedit, donec sanguine menstruo, vel Vrina mulieris imbuatur: modum quendam colligendi ibidem depingit

Ridiculum, quod ex manuscripto quodam huc de Venatione Philosophica transfero; sic ibidem: Ad lepores congregandos & capiendos, sæpissime sum expertus, & meis oculis vidi, sequens valere: Pannum maculatum primo menstruo sume, & illud trunco affige in medium campum, interim tamen regionem illam viciniorem aliquantulum panno prius tangito & circumducito; tuncque congregabuntur, ita ut vel manibus comprehendi, vel & bombardæ ictu sisti possint: Ne vero semper in loco illa fiat leporum congregatio, unum cape de minoribus, eundem crema, & in pulverem redige, cineresque hinc inde sparge, sic conventus ille destruetur.

CAPVT OCTAVUM.

DE SECVNDINIS, vasis umbilicalibus & Galea.

SECVNDINAE sic dictæ, quod secundo loco post fætum sint editæ, sunt membranæ fætum ambientes; quæ primo omium formantur, quibus & nobilior seminis pars concluditur, spiritusque ac calor seminis tegitur, & q. obvallatur: Harum non eadem est in humano fætu, quæ in brutis ratio: In his enim præsertim Cornutis tres observantur: Chorion, Amnios, Allantoides: In illo duo tantum; Chorion & Amnios.

CHORION omni ex parte fetum ambiens, mollioris pulvinaris instar, omnes Venas & Arterias fulcit, & sustinet:

AMNIOS membrana fætui proxima, urinæ sudorisque conceptaculum; ex sententia nonnullorum est; his aquis puellus innatat, & in iis innocenter, ut in B. sedet, partusque inde speratur facilior, quia lævius & lubricum magis reddat Vteri osculum.

Hæ membranæ, ut intra Vterum ab omni injuria fætum defendunt, ita extra Vterum insignes hospiti olim suo fructus & utilitates conferre haut desinit: ad varios enim usus à Medicis adhibentur; Eæque vel Solæ vel cum aliis mixtæ.

Si Solæ; tunc recentes à Vena umbilicali diligenter lotæ vino eluuntur, & in clybano, vel aptiori loco igne moderto exsiccantur, & pulverisantur: Valent: 1. *ad gutturis strumas tollendas*, in ʒ. ß. exhibeatur in aq. abrotan: idque quotidie Lunâ decrescente.

2. Secun-

2. *Secundinam retentam* mirifice educit, si dicto modo præparata ʒ. ß. pondere in jusculo gallinarum exhibeatur.

3. *Ad perditissima philtra*, quibuscunque modis, etiam intra corpus sumta est præstantissima antidotus, si Secundin. præpar ʒ. ß. cum extracto Theriacę an. misceatur, & exhibeatur, idq; bis singulis diebus, ut sudor eliciatur: symtomata tandem cessabunt, ac corpus pristinæ restituetur integritati:

4. *Dolores post partum* mitigant, quod Rondeletius hoc fundamento docet: quia animalia bruta secundinam devorare solent, idcirco ab ejusmodi doloribus immunia esse, experientia se cognovisse in canicula sua, cum secundinam subtraxisset, dolores quoque supervenisse testatur: Weickard. p. 331. 394. 399.

Alii in *Hystericis affectibus* ejus ʒ ß. in infuso fol. sen. ʒ. vj. Rad. Mechoac ʒ. ij. per aliquot dies exhibent.

5 In *Epilepsia* commendatur à *Stocker. in prax medic. p.* 19. si cum appropriatis propinetur.

6. *conceptum* Secundinas præparatas juvare scribit *Corbej. in Gynæcejo. l. 2. c. 2. p.* 197.

Efficacior erit effectus, si sequenti modo præparatio instituatur: Secundinas prius Spiritu v. lotas & maceratas in vitro probe clauso in fimo equino recondo, ut spatio duorum aut triũ mensium in aquam limpidissimam & bene olenté dissolvantur: Cochleare unum hujus exhibeto Epileptico, in & ante Paroxysmum, postea eandẽ dosin toto decrescentis Lunæ tempore cõtinuato.

Cum aliis quoque rebus Secundinæ permiscentur, & in usum veniunt.

1. *In Melancholia:*

Mylius Basilic. chym. tr. 2. de Auro hũc pulverẽ D. Iodoci Hartmanni depingit.

℞. Flor. borag. bugloss.
violar. rorism. an. ℈. j.
Matris perlar. ʒ. j.
SECVNDINAE *præpar.*
Cortic. citr.
aurant. an. ʒ. ij.
Rad. bugloss. ʒ. ij.
Margar. lapid. 5. pretios.
Ossis de C.C. an. ℈. j.
Fol. ☉. Nu. xij. Omnia probe contrita misce: F. Pulvis.

2. *In Epilepsia per consensum.*

Finckius in Encheirid Dogm. Hermet. p. 41. hunc tradit pulverem:

℞. *Secundin. mulieris torrefactæ*, primiparæ filium enixæ ℥. ß.
Cranii masculi anter. decollati calcinat. ℥. j.
Pulver. pullorum Corvi mense Martio torrefacti. ʒ. ij.
Coagul. lepor. ʒ. j.
Rasur. C. C. ʒ. ij.
Castor. ʒ. ß.
Succin. albiss. ʒ. ij.
Gran. & rad. pæon. visc. quer. an. Luna decresc. collect. ʒ ß
Ambræ, mosch. an. ℈. ß.
Specier. Dianth. pleres archont.
lætific. Gal.
Corall. margarit præparat. an. ℈. j.

Misce & pulverisentur optime in Epilepsia ex Ventriculo, aut matrice, aut aliis causis oborta.

Alium habet ejusdem virtutis Conrad. Kunrad. part. 2. medull. destillat. p. 426.

℞. SECVNDIN. simili modo præparat. ʒ. ij.
Sem. pæon. Visci quern. an. j. t. collect.
Cranii hum. Stercor. Pavon. an ℈. j.

Omnia tenuissime pulverisata, & mixta inde vitro, insperge tantũ Spir. Vitrioli, aut Spirit. Sulph. per campanam facti, ut materia prędicta incorporetur; materiam exsiccatam exime, & adde.

Liquor. perlar. & Corall. an. ℈. j. ad quantitatem totius adde Sachar. optimi tenuissime pulverisati :

Dosis ʒ. ij. in aq. Pæon. aut alia appopriata.

3. *Ad impotentias & incantationes* avertendas sequentem describit Tincturam *Mylius in Antidotar. p.* 94.

℞. Castor. genital. Cerv. piper. long. an. ℥. j.
Satyr. cal. aromat. galang.
Sem urtic. meliss. borag. betonic. an. ℥. ß.
Spec. lætific. G. Diambr. diamosch. d. an. ʒ. j.
Theriac. Venet. ʒ. j.
SECVNDINAE PRAEPAR. ℈. ij.

Sachar. lib. ß. Infunde omnia in Vino anisato, digerantur, ut f. Tinctura : Si fortiorem desideras, adde scroti taurini juvenis pulverisati, formicar. caudæ stinc. marin. testicul. gall. &c. quantum placuerit.

4. Si animacula in Ventriculo ex quacunq; etiam causa animadvertuntur: secretum dicit esse Hartmann. in Praxi pulverem *Secundinæ primiparæ* cujus ʒ ß. ad ℈. ij. cum ʒ. j. extracti Theriac. vel cum aq. Theriacali Croll. aut mistura simplici absorbtus, talia, vel per maleficium, vel aliunde nata citissime enecat : Postea per alvum convenientibus expurganda.

5. Petr. *Bayr. p.* 427. notat, quod mulier, quæ modo peperit, cupitque certis de causis per aliquot annos sterilis esse, ligare debeat in secundin. infantis, tot grana Cataputiæ, quot annos ineptam se ad concipiendam exoptat.

Ad secundinas pertinet GALEA, quæ est velamen aliquod prędictarum secundinarum, quo facies obducitur: Nam si ęgre magnoque conamine infans ex angustiis Vteri eluctatur, ipsaque mulier strictioris sit angustæque naturæ, hærent membranæ prædictæ in mediis spatiis, illasque exuvias abstergi contingit, non secus, quam pelliculam in fronte, aliaq; corporis parte extimam cutim atterimus, ubi per angustam rimam arctumq; foramen sumus elapsuri; non secus ac coluber, cum senectam exuere vult, se per angusta locorum inferre solet.

Cornelius Gemma, ut habet *Riolan. l.* 6. *anthropograph. p.* 610. existimat, separatam & peculiarem esse hanc tunicam Amnio multo tenuiorem, sed tamen solidiorem, limbo purpureo, veluti fimbria cinctam, atque sic capiti toti usque ad umbilicum penitus obvolutam, non sine ingenti periculo pueri, nisi quam celerrime detrahatur, ut ipse in primo genito suo filio, qui Galeatus in orbem venerat, observavit. Verum peritiores Anatomici portionem esse Amnii Tunicæ deprehenderunt, quæ interdum collo exquisite aptatur, propter umbilicum ea parte circumvolutum: quare, cum fætus nonpotest istam membranam excutere, cogitur capite velato in lucem prodire.

De hoc velamine s. Capitio multi multa nugantur, ac puerperis metum, spemque injiciunt:

Si enim nigricanti sit colore, tanquam ex Tripode pronunciant delirę ignaræque mentes, multa infantibus futura infesta, multaque sinistra impendere, ac spectris, strigibusque fore obnoxios, denique insomniis, nocturnaque inquietudine divexandos, nisi hoc comminutum potui exhibeatur: Quod si rubicundum illud sit, egregium illum fore vaticinantur, magnaque dexteritate ac successu omnia effecturum.

Hæc superstitiosa, anilisque opinio etiam veteribus insita erat: Refert enim

enim *Alius Lampridius in vita Antonini Diadumeni* eum hoc velamine natum ab ipso Ortu felicem fuisse: credebant enim Veteres pileum istum naturalem non tantum puero felicitatem portendere: verum etiam gestanti ad felicitatem conferre: Id obstetrices rapiunt, ac credulis advocatis vendunt, quo se juvari putant in declamando & perorando: Quidam comment. super Canones refert. Prætum Clericum accusatum fuisse, & deprehensum cum isto pileo à muliere quadam accepto.

Ioannes Chrysostomus non semel in sermonibus suis Obstetrices objurgat propter has præstigias & magicas imposturas: vide *Lemn. lib. 2. de occult. c. 8. Mizald. Cent. memorab.* §. 8.

Hollerius l. 1. c. 41. & Knobloch. disput. anat. 8. de Involucr. Velamen hoc maximam vim contra Colicam habere asserunt.

Tandem hic VASA UMBILICALIA examinanda, quæ nec ipsa suis destituuntur utilitatibus: Hæc dissecta Umbilicum constituunt, intra Uterũ v ad nutritionem & vitam fætui faciunt: Horum vasorũ longitudo non caret admiratione, licet enim in fætu, dum magnitudine Muscæ cernitur, recta sit & brevis, vixque in fætu unius mensis, digito longior, indies tamen usque producitur, ita ut in partu extensus umbilicus nostratis ulnæ dimidiæ longitudinem æquare possit: Interdum in ea laxitate ita se invertit, & contorquet fętus, ut nodus in medio contrahatur, qui in fætu atrophiæ & mortis causa esse solet propter cõmeatum alimenti interceptũ: In tanta longitudine, ni umbilicus ruptioni esse & obnoxius, nodis quibusdã ad robur distinctus est, non interceptus, ex quibus Obstetrices mulieris fœcunditatem agnoscunt. Sic enim Riolan. l. c. p. 617. ex Avicenn. Cum mulier primum partum edidit, umbilicus infantis inspici debet, qui si in parte, qua ventri proximus est, rugas seu Nodos non habet, mulieri deinceps sterilitas portendenda: sin vero nodos ostendit, tot partus ac liberos matri promittit, quot numero nodi seu rugæ in eo deprehẽduntur: alii addunt, si modico spatio inter se nodi distent, modica pariendi intervalla significare; si longius, longiore etiam temporis intervallo matrem concepturam atque parituram esse. præterea Nodi si ruffescant, masculos partus; si candidiores sint, fęminas significant: Quę omnia tamen rediculа putat Columbus, cum in extremo fætu tot vel plures nodi appareant, quam in primo: Fides esto penes experientiam!

Quamprimum vero ex ergastulo Uteri emersit fætus, resecantur vasa Umbilicalia, nodoq; religantur, quod solerter & industrie faciendum, ne incommodum infanti conciliet: juxta cutem enim præcisa, mortem inferunt: Helena Soror Constantini, Iuliani Cæsaris conjunx, cum in Galliis marem genuisset, infantem hoc perdidit dolo, quod Obstetrix corrupta mercede, mox natum præsecto plusquam convenerat umbilico, necavit, uti ex *Ammian. Marcell. refert. Riol. l. c.*

Insuper justa & legitima pręsectio multum quoque facit ad vitæ commoditatem, quia penis & Uterus umbilici proportionem sequuntur: In fęminis brevior umbilicus Uterum ad conceptionem ineptum reddit; laxior, immoderatũ coeundi desiderium adfert, quod de Pene etiam licet affirmare.

Sed usum videamus: Præcisum umbilicum nonnulli valere dicunt adversus Colicos dolores; ejusmodi remedium *Rhases. & Trallianus* commendarunt, eoque tanquam amuleto utendum, suadent:

Poppius v. l. 1. *Th. med. p.* 371. ejus ℈. j. cum Vino generoso exhibet in eodem affectu: Si vir est, *inquit*, sit umbilicus puelli: si fæmina, fæmellæ.

Alexander Bened. literis prodidit, Vmbilici infantis portionem sponte deciduam quoquomodo in cibo vel potu sumtam, restibilem fęcunditatem conciliare: In brachiis gestatum, conceptum inhibere.

Existimant alii particulam illam pulverisatam plurimum valere epileptico puero exhibitam.

Retulit mihi aliquando Iuris consultus Megapolitanus, ibidem loci portionem illam umbilici deciduam recentem adhuc supra bacillum duci, ut cavitas conspicua maneat: per quam postea conspiciendos sæpe infantes cogunt, quo sic acutiorem videndi facultatem contrahant.

Poppius lib. 1. *Thes. med. p.* 188. contra maculas puerorum, quas ex Vtero prodeuntes secum ferunt, **Muttermahlen** dicit valere, si sumatur umbilici decidua pars, eaque cum aqua vitiorum, **Feldwicken** destillata, misceatur & indies ter locus inungatur, & relinquatur ibidem, donec siccescat; tamdiu quoque id continuetur, quamdiu mater te gestavit sic affecta.

Nonnullæ matres magna superstitione Vmbilium delapsum curiose asservant: existimantque si in pulverem redactum Viro juveni propinent, eum protinus amore captum iri: at ô fabulas pueriles! Allegoricum tamen & secretiorem interpretationem si iis adscribas, forte succedet: Si sc. puellæ eo deveniūt familiaritatis, ut s. palpandum viro Vmbilicum suum s. spectandum offerant, dubium nullum est, quin Igniculum ii concepturi sint, & facile descensuri in placidum amorem, ut habet *Laurenb. in disput. Anatom.*

Ad partum accelerandum sequentem pulverem efficacissimum tradit *VVeickard. thes. Pharmac. p.* 396.

℞. Cineris Vasorum Vmbilicalium infantis ʒ. ij.
Sem. plantagin. petrosel. an. ʒ. j. ß.
lavendul. ℈. iiij.
Piper. long. galang. an. ʒ. j.
Cinamom. ʒ. ß. Fiat pulvis subtilissimus:
Hujus Pulveris. ℞. ℈. ij.
Confect. alcherm. totidem
Trochiscor. de myrrh. ʒ. ß.
Castor. ℈. j. Sumatur id cum aq. Sabinæ & artemis æqualibus partibus.

CAPVT NONUM.
DE VRINA.

VRINA, teste Galeno, est serū humorum in Venis contentorum, quod tractrice vi Renum à massa sanguinea separatur, per Vreteres in Vesicam demittitur, & tandē à Natura excernitur: Secūda enim concoctio, quæ in corpore nostro peragitur, vulgo dicitur *Sanguificatio*, quæ duplicia suppeditat excrementa. 1. Bilem flavam, quæ partim in cysti sua colligitur, partim ad intestina stimuli gratia demandatur: 2. Serum, quod vel statim ab Emulgentibus tractum per Vreteres ad vesicam ablegatur; vel, quando totum corpus pervasit, tanquā sanguinis idoneum & perpetuum vehiculum, tandem regreditur, & beneficio Renum ad vesicam transit: Constat ergo Vrina duplici materia, tam aquea, & potulenta, quam seroso sanguinis excremento: quod serum non simplex est, sed mixtum, continens insignes virtutes Salis ammoniaci ex nutrimento ingesto hausti; cujus ratione & insignes, infinitasque, ut jam dicetur, obtinet operationes:

Natura-

Naturaliter hæc quidem per Vesicam egreditur, verum & alium quandoque Natura molitur viam: Sic notatum ab *Ant. Beniven.* puerum quendam ex ano evacuasse Vrinam *medic. obs.c.*7. ibidem quoque refert, se vidisse mulierem, cui illatum vulnus in coxā, cervicem vesicæ inciderit: ac subinde incuria Medici adeo conglutinatū occaluit, ut penitus iter Vrinæ obstruxerit, sed ea nihilosecius carne paulatim erosa, coxa altera extrinsecus erupit: Inde, quoad vir ille vixit rite profluēs, reddita est. Novit & ille alium, qui glande colis clausa natus, paulo infra eam itinere patefacto urinā reddebat:

Amatus Lusitanus Cent. 1. *curat.* 23. refert exemplum cujusdam, cui quoq; glans penis à nativitate non erat perforata, qui circa testes habuit foramen, per quod Vrinam reddidit:

*Beniven.l.c.c.*90. insignes & notatu dignas refert historias: Vidisse se, dicit, & puerum & puellam, cui meatus urinarius esset obstructus, & aliunde fluxerit Vrina; alter quidem ex angusto admodum foramine, quod paululum infra glandem urina ipsa vi sua effecerat, emingebat, sed non absque ingenti ejulatu, & genitalis membri tumore; altera ex loco, qui est infra pectinem paululum supra vulvam urina reddebat, nullis interim apparentibus signis & indiciis, unde ipsa naturaliter efferri debuerit.

*Fernel.l.*6. *Pathol. c.* 13. cuidam ex Vmbilico Vrinam solutam scribit: *Fallopius de Vulner. c.* 12. per femur militem mingentem vidit: Vide *Schenck. l.* 3. *obs. med.*338. *Marcell. Donat. s.* 4. *p.* 497.

V S V S.

Plurimi lucro maxime inhiantes Vrinæ inspectionē adeo extollunt, ut etiam omnia tum interna, tum externa corporis vitia, tanquā ex Tripode pronunciare haut erubescant: Verum, ut in certis illius inspectio non rejicitur, sed, si inprimis aliæ concurrant circumstantię, suus ipsi merito relinquitur locus, ita abusus merito damnādus, quod & *Forestus, Fabritius Hildan.* & alii pluribus docent, exemplisque multis declarant: ad quos lectorem remitto.

Sunt, qui non tam ex Vrina cruda, ejusque inspectitione, quam ex destillata certiorem desumi posse docimasiam existimant.

Reusnerus in annotat. ad libell. Iodoci VVillichii de Vrinar. probat. p. 286. hęc habet; In probatione Vrinarum à Spagyricis inter Neotericos, tres morborum principes, juxta tres corporis Vrinæ partes, costituuntur: Nubes, Mercurialem principem indicat s. animalem in Capite: Enæorema, Sulphureum s. spiritualem, in media corporis parte: Hypostasis denique salsum s. corporeum, qui inferiorem hominis aulam s. caulam sibi vendicat: Porro, ut principes hi morborum, illorumq; extracta arcana & discrimina recte dignoscantur; necesse est, ut accurata omnium elementorum fiat separatio & sequestratio: alias laterem lavabimus: accuratam autem, non superficiariam, aut confusam elementorū secretionem desideramus: qua non tantum unumquodq; peculiari vase conservatur: verum etiam sic ad unguem examinatur, ut in separatione exactissime cognoscamus: quodnam Elemētum alterum, non duntaxat quantitate & multitudine, sed etiam mensura & pondera excedat: Quo perfecto, prima fundamenta scientię fideliter jacta sūt: qualitas enim personæ, & genus principis morbi patet, num vid. sit Mercurialis, num Sulphureus, an vero Salsus: A separatione vapores ascendentes certam cucurbitę partem occupant, situ respondentem parti corporis humani, in qua fomes morbi residet, speciemque

ciemque & naturam affectus adeo dilucide repræsentant: ut, cui elmento & principi malum sit ascribendum facile appareat: Pondus a. Vrinæ totius, ad pondus Vrinæ sani hominis dijudicandum: quod est Vnciarum octo. & drachmarum trium, vel quatuor: Idcirco, si hoc pondus excedat Vrina, maximam Tartari copiam indicat: si præsertim hoc magna copia, post separationem conspiciatur: Vnde præsagimus, Phlegmaticos capitis Catharros, è Ventriculo oriundos, jam defluentes à nimia siccitate partium subjectarum in Tartarum coagulari: quo facto impeditur libera respiratio: Sanguificatio in hepate retardatur: vitalis in corpore spiritus labascit, gravesque morbos inde posse oriri, periculum est; ut Hemiplegia, Paralysis, Spasmus dolores matricis, Lithiasis, Scabies, Scorbutus, sive Sal resolutus, aliaque similia mala Tartarea. Morbi Mercuriales ac Sulphurei citius agunt, ac vehementius urgent, quam Tartarei: cum enim in illis tenuiores ac acriores inveniantur vapores, quam in Sale resoluto, plurimi elevantur flatus, qui pro vario in Cucurbita vel capitello loco, & pro variis coloribus ac substantia varia varias affligi partes denotant: Hinc Vertigo, sibilus aurium, Phrenitis, Paraphrosyne, Ophthalmia, Cephalalgia, Cardiaca, Lipothymia, Syncope:

Meliores sunt illi vapores, qui in alembico in aquam concrescunt; deteriores. v. qui inter Separandum crassiores subinde evadunt, propter terrestrem, & idcirco rebellem nimis materiam: unde maxima virium prostratio, & gravia animi deliquia: si fumi imprimis impetu quodam versus sinistram Cucurbitę partem ferantur; Si qui vero supremam Capitelli regionem occupant, alicujus corrosionis participes sunt: unde Cerebri morbos acutos generant, memoriam turbant, intellectum debilitant, subitum calorem & æstum in toto corpore, maxime a. facie excitant, quem nos die fliegende hitze nuncupamus: exanthemata item illa producunt, quæ nobis sunt die Finnen: denique non raro apoplexia hominem è medio tollunt: Si tales vapores in medio fere cucurbitę versus sinistrum latus moveantur, omnis generis morbos in matrice indicant; & periculosissimos, si in gyrum convolvantur: Idē de similibus esto judiciū:

Pluribus hanc Vrinæ destillationē, & exinde proveniens judicium pertractat *Paracels. in Anatom. corporis vivi, quæ in Appendice Chyrurgiæ magnæ* reperitur, *à pag.* 58. *ad pag.* 70. quo avidum lectorem remitto:

Hæc tamen omnia utut pulcherrimis depinguntur coloribus, minus tamen aliis doctoribus arridet Medicis, inter alios *Libavii* videamus judicium, qui in *Comment alchym. p.* 2. *l.* 6. *p.* 192. hæc habet: Frivola & inanis est Vrinę destillatio & judicium, quod judicio Paracelsistæ cujusdam inepti quidam in admiratione habent: Quamquam enim in corpore humano quodlibet membrum suum habeat excermentū, idque possit permisceri Vrinæ: nulla tamen est ratio, cur eo recurrat, unde venit, ne dum descriptionibus in vase obediat, ibique subsistat, uti tu Cor designasti & reliqua: Si tantopere servat lotium familiaritatem membri sui, cur expulsum est, tanquam alienum? cur Natura sibi constituit emunctoria, quibus segreget, quod est molestum? Nec objici possunt Essentiæ Vrinales, quæ necessitudinem Veterem observent, nihil deponit Natura ex integro sui thesauro, nec quod ex corde prodiit, inveniet tam lyncæum, qui agnoscat de essentia cordis esse: Sed facessant stulta; fortuitum fuit, si quid inde divi-

divinatum, quin fraudulentum, cum etiam quodcunque indicaveris, imperiti ægrotantes in se agnoscunt, & nonnunquam res aliis judiciis patuit:

Veri artifices non aliam Vrinę resolutionem, non aliud judicium agnoscunt, quam quod in superioribus est expositum, servata proprietate singulari: Itaque si quid tale moliendum sit, cognita universa patientis, vel cujuscunque etiam sani sit Vrina, dispositione, quantum fieri in præsens potest, primum integram ut effluxit, censent, postea, ut refrigerata, & quiescens evasit: Ex sola parum patet de morbis Cerebri, pulmonum, veneno spirituali, & similibus, sæpeque patientibus membris aliis, ut Oculo, auribus &c: coctionis instrumenta & sanguis bene habent: ita in febribus aliquando sunt sanæ, nec nonnunquam Natura expellit causas morbificas nullo facto morbo: & aliquando diversitate coctionis diversissimæ prodeunt, sicut & exercitatione varia: Igitur mingitur interdum ruffa, biliosa, à sano: cruda, alba, item à sano post meri, venive potum paulo indulgentiorem &c. Sola si tunc est, incerta est: crebram si poscas, & diversis temporibus emissam, metus est, ne interim bona agendi occasio prętereat: Omnino itaque ejus constitutio cujus est, una est scienda, si velis ex ea aliquid ad medendū & non duntaxat ad Naturæ morem, cognoscere: Si patent necessaria ad bene agendnm, nil urget judicium Chymicum: Interdum tamen misturæ, naturaque succorum in corpore existentium, sicut & discrassiæ tam latent, ut vix dignosci queant qualesnam sint, quid potius abundet, quid magis affligat, humorne peccet solus, an etiam Intemperies sit, aut sola hæc affligat, quid obstructiones pariat, & cętera: Itaque etiam hanc operationem instituere possumus, & lotium suo tempore exceptum primum ad quantitatē & pondus revocare statim, cum adhuc calet naturaliter: postea per quietem sedimentum & refrigerationem procurare in quo tunc notanda erunt, quæ occurrent signa, & corpus totum iterum expendendum, ut constet, quidnam spirituum una fuerit, quamquam hoc soleat potius ex vasis intervallis, quam statera deprehendi: Si enim non tantus est Vrinæ locus, ut prius, secessus spirituum factus est multus, paucus pro differentia intervalli: Vt a. scias qualisnam sit ille spiritus, matulę statim impone alembicum, & sic una opera utrumque expedies: crassas partes postea per chartam mundam cola, & quod hæsit, quale sit iterum nota: facile autem agnosces pinguia, sanguinem, arenas, Phlegma, pus, furfures, furfureaceas secretiones, pilosasve & reliqua: Si tamen interius quoque nosse satagis, prout erit copia, ita igni examinabis, vel ad Solem torrendo, destillādo, sublimando, urendo. &c. quæ apparent, sensuum judicio circumspecto discernes: quod per chartam transiit iterum sine quiescere, & per se judica secundum differentias sensiles: deinde Cucurbitę infunde, & destilla, usque ad medias, & amplius; destillatum per se æstima. Quod in vase remansit, item considera primum, postea sine refrigescere, & vide, num quod sedimentum sit, aut pinguedo, vel nebula, vel Corona concreta in vase veluti tophacea: talis enim fieri solet, si succi corpulenti insunt; attende etiam qualis sit & reliqua: hinc injice culmos vel bacillos, & detine loco tepido, ut Sal accrescat: quo facto humorem residuū iterum cola, & vide, quidnam in vitro adhæreat: Solent enim plerumque vel arenulæ, vel crystalli parvi consistere, nonnunquam & lentor quidam: colatum

tum quod est, novo vitro coque ad spissum usque, quod fines paulatim per se coagulari, & postea variis modis, naturam ejus explorabis: Inde vix fieri potest, quin plura deprehendas longe accuratius, quam si inspicias tantum: Videbis hic nos non raro decipi Tincturis spiritualibus, & judicare biliosam, quæ non est:

Alii non admodum dissimilem alium, &, ut existimant feliciorem & magis expeditum sequentem ponunt modum;

Vrinam hominis morbosi debito tempore collectam, & cucurbita convenienti exceptam, destilla ex arena ad consistentiam instar mellis in fundo restitantē: ejus evaporatæ cape particulam quandā nucis avellanæ quantitatem æquantem, ac eandem super laminam cupream ignitam modice in medio depressam in loco aliquo à Ventis & aliis turbis libero, saltem lucido, pone, diligentissime observaturus, tum colores flammę ardentis, tum fumum, tum residuas in lamina feces, & tum unum, aut alterutrum, aut nullum præstet animadvertendum deque his sincere judicandum:

Quod si igitur primo aliquantulum ardentis Vrinæ fuerit fumus cæruleus, designat dolores capitis, & gravedines ejus vehementes à vaporibus ex inferioribus partibus ad Cerebrum exsurgentibus, ibidemque postea condensatis, & ad subjacentes partes cadentibus: unde fiunt Ophthalmia, surditas, uvulæ casus, tonsillarum inflammationes, angina, tussis, asthma, Pleuritis, Peripneumonia.

Si flamma fuerit instar Mercurii vivi designat inflammationem Hepatis vel Renum, aliosque calores præternaturales, totum corpus infestantes, tales sunt, febres, tum Ventriculi, tum Hepatis & Renum.

Si neque fumus, neque flamma conspicitur, sed Vrina sensim evaporando post se feces albicantes reliquerit, morbus haut magnus & difficilis judicatur: immo de salute ipsius patientis pronunciationem certam & firmam pollicentur.

Si simul ardendo fumum emittit, ac insuper feces albicantes relinquit, designat quidem morbum duplicatū, & cum multa symtomatum syndrome conjunctum, quia vero subsidentia albicans residua fuerit, de felici sanitatis rediturae proventu non dubitandum: balsamum enim vitæ nondum plane corruptioni obnoxium esse probat, nihilominus his signis denotantur febres acutæ, seu Causo[d]es, & malignæ pestis intoxicationes, aliaque gravia incommoda.

Si neque flamma, neque fumus, neque ullæ feces, aut admodum nigræ & lividæ in lamina cuprea relictæ fuerint, certissimum mortis vel imminentis, vel cito superventuræ testimonium præfert:

Sunt quoque, qui per hanc probationem post ejusmodi morborum designationem, non aliam curam abhibent, quam, quæ ex ipsius Vrinæ spiritu, Oleo, & Sale fixo seorsim in medicamentosas vires, alioqui admodum felici exhibitione desumitur.

Verum hæ ipsæ curæ, quum satis exquisitis causarum momentis haut circumseptę sint, saltem analogię quid fidei facit, nec subsint demonstrata exempla, merito ut incertæ relinquendæ sunt.

Alia adhuc præparatio & separatio Vrinæ ad judicia facienda reperitur apud *Libav. Syrtagmat. arcan. Chymic. l. 7. p.* 353. quam & haut fundamento carere existimat: In Vrinam ægroti guttam aq. alcali mimittit, & sic statim fieri dicit Elementorum sepa-tionem;

rationem; ex *prædominante* judicabitur de ægritudine: *Aqua alcali* ſic paratur:

In fuſum ſtannum projiciantur Argenti vivi calefacti, purgatique ℥.iiij. beneq; miſceantur, ut fiat amalgama: hoc lava prius aceto diſtillato, poſtea aqua fervente: exſiccato adde lapidis arenoſi (intelligitur Soda, vel alcali, unde ei nomẽ aq. alcali) lib.ij. include bene armatæ retortæ, & deſtilla per Cineres, cũ videris liquorẽ prodire, continua ignem continenter, donec totus extillaverit: prodeunt circiter ℥. iiij. quas cuſtodi (Hanc quoque dicit eſſe mirificam in omni febre, unde *Febrifugum* mirabile nominatur: ſique unicam guttam in aquam ſtillaticiam infuderis, ſtatim ſeparatur, & diſcedunt feces ad fundum: clarum defunditur, & prębetur ad febres: debet a. aquæ cyathus unus eſſe: datur tribus horis ante paſtum; prodeſſe etiam ſcribit, anheloſis cum Syrupo pectorali; ſermonem, loqui non valentibus reſtituere, fœtumque mortuum expellere.

Hanc aquæ alcali pręparationem, explicationemque Libavii fruſtaneam eſſe opinatur *Mylius lib. 7. Baſil. Chymic. p.* 37. ſic enim ille:

Aquæ illius deſcriptio à Penoto allata, non eſt ſyncera: Libavius eam explicationem reddere voluit, ſed fruſtra: Primo enim pro lapide arenoſo ſubſtituit Sodam. ſ. ſalem alcali, deceptus titulo eo, quem Penotus dixit, aquam nempe iſtam vocari aquã alcali ſecretam: deinde in *Tom. 2. f.* 144. Dubitat de Sale alcali, & priorem Penoti operationem ad aliam accommodat, quæ eſt ex Hydrargyro & Mercur. ſublimato, ſed æque Sophiſtice: tantum nempe prævalet opinio verę experientię, à qua qui deſtituuntur, ſola contemplatione cum ſtolido ſupercilio ſibi aliiſque applaudentes, non poſſunt non graviſſimorũ errorum machinatrices eſſe: alioquin Mercur. crudus cũ lapide arenoſo i. e. arena pura & ſicca ita ut hęc illi ſuperemineat ad palmę integrę altitudinem, ex cucurbita humili deſtillatus, in aquam limpidam tranſit, quæ aliquoties per matraciũ vel phiolam rectificata, flaveſcit tandem, ac inſtar Nepetæ olet: Vtrum v. aqua hæc præſtet illa, quæ à Penoto recenſetur, dubitamus.

Deinde Vrina ad aliarum quoque rerum judicia expetitur:

1. *Ad cognoſcendum Vtrum conceptio ceßet ratione maris vel fœminæ, & Vter horum cauſa ſit ſterilis matrimonii?*

*Petrus Bayrus p.*426, & ex eo *Fernel. l.6 Pathol. p.*610. nec non *Conradus Kunrad. p. 1. medull. deſtillat. p.* 102. accipe, inquiunt, duo vaſa fictilia ſignata, ut unum ab altero dignoſci queat: utrique impone hordeum: Vir calide mingat in unum, mulier in alterum, dimittantur in loco frigido per dies duodecim: culpa in eum referenda, cujus hordeum non germinaverit.

Aut ſumatur furfur frumenti, & ſimiliter in duo vaſa fictilia inde, virque & mulier in diſtincta illa mingat, hæc probe munita, novem aut decem dierũ ſpatio immota in loco aliquo ſtent: tempore hoc exacto, in cujus vaſculo furfur fętidum, vermeſq; reperientur, is ſterilitatis cauſam intra ſe fovet: ſi vero in neutro vaſe tale quid obſervatur, neuter quoque erit in cauſa, & poterunt iis idoneis mediis & remediis ſuppetiæ ferri.

Aut injicatur Lens in unius cujuſque Vrina, & cujus effloreſcit, ille culpa caret.

Aut etiam, ſi explorare volueris, utrum mulier ad concipiendũ ſit idonea, tunc ſuper malvam ſylveſtrem Vrinã ejus fũde: ſi illa tertio die arida fuerit, omnino minus idoneã illã habeto.

2. *An mulier gravida ſit?*

*VVeckerus de ſecret. p.*176. Si experiri voles id, fac, ut lotium reddat, in vas

æneum, & noctem unam acum ferream & propolitam in illud demerge: si prægnans erit, maculis rubris distinguetur; sin minus, nigrescet, vel ferruginem aut æruginosa evadet.

3. *Vtrum conceperit masculum vel fæminam.*

Petrus Bayr. p. 435. Fac, inquit, duas in terra foveas, in unam pone triticum, in aliam hordeum; in utramque immitte de Vrina prægnantis, cooperiendo cum terra: si primo germinaverit Triticum, pariet filium: si vero hordeum, fæmellam concepit.

4. *Vtrum Elephantiasi quis correptus sit?*

VVecker. p. 129. Elephantiacos sic deprehendes ex lotio, cui plumbi usti cineres inspersi sunt, nam si subsidunt, nullum est contagium; sin fluitant, & in Vrinæ superficie hærent, certissimæ labis signum ostendunt.

5. *Vtrum quis intoxicatus sit?*

Conrad. Kunrad. p. 1. medull. destillat. p. 104. Coque, inquit, in olla nova ad ignem Vrinam hominis, quæ si ebullierit, liber erit à veneficio; sin minus, eo correptus est.

6. *An quis Peste correptus morietur?*

Vrinam infecti in matulam mundam infunde, in hanc guttulam lactis muliebris puellum lactantis injice; si lac recta supernatat, æger sanitatem pristinam statim recuperat: sin. a. medium matulæ occupat locum, non quidem statim valetudini restituitur, sed aliquo elapso tempore; si denique ad fundum descendit; vitam quoque in fundo esse, & mortem pestifero imminere, portendit. *Reusner. l. c. p.* 339. *Conrad. medull. destill. pag.* 1. *pag.* 130.

7. *An patiens in morbo succumbet?*

VVeckerus ex Mizald. p. 128. inquit; Tradunt urticam viridem horis 24. in lotio decumbentis maceratam, ejus statum præsagire; Salutem quidem, si eadem viridis ibidem perstet: sin minus, mortem vel ingens periculum: Aliam probationem describit. *Conrad. Kunr. l. c. Vtrum ægrotus illo mense, quo decumbet, à morbi præsentis violentia superabitur & morietur:* Immitte Vrinam patientis in vas vitreum, idque agita, donec urina spumam concipiat, deinde auriscalpio Osseo ex auribus tuis Cerimen extrahe, & spumę illi ad Vrinam usque impone: si spuma illa statim separabitur, & evanescet, ægrotus adhuc illo mense superstes permanebit: si vero spuma illa integra perseverat, morietur illo mense: hocque signum sæpissime certum & experientia fuit confirmatum.

8. *Vtrum quis interna, sed occulta Hepatis & Pulmonum corruptione laboret?*

Cond. l. c. p. 93. Si quis, inquit, cibum aversatur, & malum illud pertimescit, optime explorabit; si enim Vrina ejus in patinam furfure triticeo repletam calide immittatur, eaque agitetur & misceatur; perque noctem in loco aliquo relinquatur, tunc si vitio aliquo dictarum partium laboret, vermibus repletum conspicies furfur.

Tantum de docimasia & Prognosi ex Vrina desumenda: Sequitur jam, qua ratione Vrina adversus infinitos affectus usurpari possit.

Vtimur vero vel liquore ipsius, vel sedimento, quod Ludum dicitur.

Liquor, seu Vrina sine sedimento assumitur vel Cruda vel præparata:

CRVDAM vel Solam, vel cum aliis mixtam adhibemus.

SOLA VRINA valet:

1. *In Tineis capitis*:

Si ea caput patientis per dies novem abluatur; Deinde v. ℞. fimus columbinus, & ponatur in ollam, & cum aceto forti bulliat ad spissitudinem, & supe-

ſuper caput emplaſtretur per duos vel tres dies: vel etiam, ut habet *Mullerus in miracul. Chymic. p.* 106. ℞. Ol. laurin. ℥. j. lardi veter. ℥. vj. miſce pro Vnguento, & unge locum alteratum ter in ſeptimana: Imo & furfures capitis plurimum abſtergit, eoſdemque funditus removet, ſi cum Nitro imprimis miſceatur.

2. *In Epilepſia.*

Stockerus pr. med. p. 16. tradit in Epilepſia puerorum per aliquot menſes exhibendum eſſe lambendo Syr. de Cichor. cum Rhab: quia à tota ſubſtantia curat hunc morbum, & ſimul præſervat; poſtquam v. ambulare incipiũt, Syrupum illum propinandum docet cum propria Vrina, cum mire commendetur.

3. *In Oculorum ſuffuſione.*

Crato conſil. Scholtz. 148. in ejuſmodi affectu Vrinam pueri impolluti commendat, rationemque hanc addit, quia humanum fel in ſe contineat: omnium autem animalium fel valet in oculorum affectibus: Rectius tamen Salinę naturę vis illa adſcribi poteſt: ſic enim & Tutiam, Sachar. condi, Sal. Saturni, & alia ſimilia in ſimili affectu præſcribimus

4. *In Lachrymarum fluxu*:

Stockerus l. c. p. 45. dicit: Lavare oculos intus & extra cum Vrina propria, lachrymas ſiccat, & pruriginem tollit.

5. *In doloribus aurium*:

Sive hi ſint ab ulcere, ſive à vermibus, non ſine ſucceſſu ii tolluntur, ſi Vrina puerili calens in aures immittatur, nam Salina ſua qualitate humiditates abſumit, vermes enecat, & ſic ſublata cauſa effectus evaneſcit; ob hanc abſtergendi vim à multis quoque commendatur in ulceribus aurium *Conrad. Kunr. p.* 95. *VVeickard. Theſaur. Pharmac. p.* 101. nec non adverſus vermes, imprimis ſi Vrina hominis ſenioris calida immittatur: alii tamen malunt cæpam & hyſſop. cum Vrina contundere, expreſſumque ſuccum auribus inſtillare.

6. *In deperdito auditu.*

Munderer. in medicin. militar. p. 189. Si quis, inquit, tempore Peſtis vitio hoc laborat, Vrina propria calida aures lavet, interim quoque fideliter eaſdem abſtergat, nam nimia humiditas nocet auribus.

7. *Contra dentium ſordes*:

Has enim Vrinam optime mundare & abſtergere ex *Strabon. l.* 3. *Docet. Reuſner. p.* 309. aliud vero dentifricium componitur in *Medulla deſtillat. p.* 96. ſi ſcil. farina Orobi permiſceatur cum Vrina, ut fiat inſtar linimenti, quo dentes fricandi.

8. *Ad tremorem membrorum*:

Foreſt. l. 8. *obſervat.* 5. *inſch.* & *Rondeletius de medicam. extern. p.* 1127. Vrinam propriam egregie in illo caſu conferre docet, ſi ſæpius ea membra tremula laventur: habetur enim pro experimento indubitato, quacunque etiam de cauſa tremor oboriatur; ſive ex Venere, vel vini potatione, vel argento vivo, vel aliunde; alii hic Vrinam pueri præferunt.

9. *In Obſtructionibus*:

Mundrer. l. c. p. 124. ſcribit, Vrinam propriam jejuno Ventriculo hauſtam, ab humorum putredine præſervare, obſtructioneſque Hepatis & Lienis reſerare; Et hac de cauſa commendatur quoque.

10. *In Hydrope*:

Mizaldus cent. 1. *§.* 12. ex Hermete profert: Si hydropicus homo, vel Ictericus propriam Vrinam jejunus per aliquot dies biberit, valde juvabitur: quod & affirmat *Conrad. in medull. deſtillat. part.* 1. *pag.* 97. ubi ſuadet in initio Hydropis vel propriam, vel

etiam pueri impubis Vrinam esse assumendam, haustumq; illum per aliquot dies continuandum, miris enim modis pellere Vrinam scribit hisce & subscribit *Plater. tract.* 3. *p.* 287. Maxime v. hęc omnia confirmat historia *Fabrit. Hildan.* quam *cent.* 3. *observ. chyrurg.* 51. nobis exhibuit: Quidam, inquit, ex domesticis nobilis cujusdam viri, natione Sabaudus, septuagenarius, sed robustissimus, morbisque raro obnoxius An. 1597. Tertiana febre mirum in modum arefactus & extenuatus fuerat, ita ut post menses sex ab eadem curatus in asciten inciderit; quocirca corpore prius purgato ex consilio prædicti Nobilis, singulis matutinis in aurora, unum vel alterum haustum propriæ Vrinæ ebibebat: Id cum spatio quatuor mensium continuasset, & interim hydragogis aliquoties purgatus fuisset, quin etiam optimam victus rationem observasset, tumor Ventris & tibiarum paulatim subsedit, tandemque plenissime convaluit.

11. *In Icteritia:*

Non postremo loco ponitur haustus Vrinæ propriæ singulis diebus mane assumtus, & per aliquot dies continuatus. *Pansa in Pharmac. itiner. p.* 187. *Medull. p.* 98. Et *Reusnerus p.* 319. sequens externum habet; Fimum equinum cum Vrina ægri sic misce, ut pultis referat consistentiam: hæc linteolo excipe, & in Camino suspende, ut fumo semper sint exposita: Retulit mihi aliquando D. Braun Medicus & Professor Marpurgensis, quendam Ictericum nullis medicamentis potuisse restitui, postmodum suasu alterius propriam Vrinam vesica suilla excepisse, & hanc in furno fumo exposuisse: seque observasse ad exsiccationem Vrinæ in vesica, ipsam quoque Icteritiam evanuisse.

Nonnulli Vrinam ægri cum raphano contuso colant, & de colatura Icterico mane & vesperi exhibent:

Fernelius l. 2. *de abditis c.* 17. refert, quendam profiteri, se Ictericum omnem sanare si laborantis Vrina mane in ollam emicta Igni sensim effervescat, dum tota in vapore exhaletur diebus novem continuis.

12 *In Vrinæ retentione*;

Inprimis post casum Vrinam puellæ calidam potandam exhibent: sic & *Plater. tract.* 3. *p.* 287. mictionem urinæ potum impellendo accelerare docet.

13. *Ad ciendam alvum.*

Plinius l. 28. *c.* 8. refert, Barbaros urina quinque annis inveterata magno plausu usus esse: sed barbarum hoc est remedium.

14. *In procidentia Vteri.*

Hippocrat. l. 2. *de morb. mulier. p.* 729. fomentum ex Veteri urina adhibitum non aversatur.

15. *In suffocatione.*

Rodericus a Castro l. 2. *de morbis mulier. p.* 161. inquit: Quidem de munditie parum solliciti matulam cum lotio veteri naribus admovent.

16. *Adversus lumbricos*:

Plater. tom. 3. *p.* 978. Vrinam propriam haustam commendat.

17. *Contra impotentiam.*

Mizald. cent. 7. *memor.* §. 2. *VVecker. l.* 5. *de secret. natur. p.* 254. Si per nuptialem annulum sponsus mingat, fascino & Veneris impotentia solvetur, qua à maleficis ligatus fuit.

18. *In rhagadibus.*

VVeickard. thesaur. Pharmac. p. 273. Vrina propia manus sępe abluisse scissas in multis profuisse testatur:

19. *In scabie manuum & pruritu totius corporis.*

Et sic quoque eadem singulis diebus mane & vesperi loca scabie infecta lavari possunt.

20. *Contra*

20. Contra ficus ani.

Si Vrina patientis mista cum succo chelidoniæ minoris expresso, sæpius ficus laventur, paulatim eæ contrahuntur, & dolore sopito resiccantur ex prælectionibus Botanic. Cl. Domini D. Ioannis Bacmeisteri Medici & Professoris Rostoch: celeberrimi, preceptoris olim multum honorandi: jam ἐν ἁγίοις.

21. In Podagra.

Præservationis ergo tutissimum est mundare sæpe pedes cum Vrina propria *VVeickard. p.* 499. immo sunt, qui fateantur, se usos maximo cum successu: exemplo fullonum, quos, quia in Vrinis pedibus versantur, podagra non sollicitari conspiciebant: Immo si quis ob iter dolorem quendam tibiarum aut lumborum contraxit, totum crus lavet vesperi, cum se confert cubitum: sic sequenti die expeditius iter continuare poterit: Medicinam hanc studiosis, qui dum Minervæ litus in peregrinis oris sequuntur, sæpe loco equorum pedibus propriis utuntur, commendat *Reusner. p.* 332.

22. In Peste.

Plurimi hoc in casu Vrinā propriā hauriunt: teste *VVeickard. p.* 478. *VVecker. de secret. pag.* 122. & confirmat usum *Munderer. tract. de Pestilent. p.* 397. inquiens, Nonnulli ex plebe Vrinam bibunt propriam, hoc sese pharmaco adversus pestifera luis contagia munientes, quod quidem medicamenti genus tametsi sordidum sit, non improbamus: Vrina enim omnis salsa cum sit, corpora à putedine conservat, meatus omnes aperit, & abstergendo noxam eluit, quæ etiam aliis in morbis ab obstructione viscerum natis, bibita, plurimum quandoque prodest.

Quin & ego plurimos novi, qui in Peste illa decennali, quæ ducatum Borussiæ ab Anno 1620. ad annum 1630. continuo afflixit, Vrinam propriam sine omni molestia mane jejuno stomacho hauserunt, & à contagio immunes permanserunt.

23. In febribus intermittentibus: nec non

24. In Incipiente Lue Venerea iisdem de causis haustus ejus continuatus à multis commendatur.

25. In cancro.

Hujus Curationem à lotione cum Vrina inchoat *Reusner. l. c. p.* 324. dum inquit: Lavetur primo omnium Cancer urina ægri, in qua ebullierit Vitriolum Romanum, & inspergatur sequens pulvis: Bufonem terrestrem unum & cancros duos combure in olla nova in pulverem: Hoc facto, parati sint hi Trochisci, qui mirabiliter Cancros absumunt, & Polypos narium.

℞. Calcis vivæ, arsenic. citrin. an. ʒ. ij.
Vitriol. ærugin. alumin. an. ʒ. j.
Gallar. acacię, balaust. an. ʒ. ß. Trita in mortario æreo exposito igni, aut Solis ardori inspergantur aceto acerrimo; id subinde repetatur, novumque affundatur: Quinto die Trochisci formentur; siccentur in umbra: reponantur loco frigido & sicco: qualis est patens Aquilonibus: Tempore usus diluuntur Vino, atque in linimentis adhibentur.

26. In ulceribus.

Hæc enim Vrina persanari dicit *Reusner. p.* 306. Vlcera digitorum, inquit, pedis maxime, quæ ex illisione atque offensione essent inflicta, sæpenumero, ubi nim. Phlegmone carerent, & ipse curavi: eaque in servis & hominibus rusticis, quos iter ingredi absque medicis erat necesse; siquidem

 limimen,

linimento ulceri imposito, ac insuper linteo supervoluto ac ligato, quoties mejendi incesseret cupiditas, in digitum ferri urinam præcepi: nec ante absolvere, quam bene esset curatus: Nam & si quem alium ruri sine medico agentem, Vrinam ulceribus perfundentem audissem, non vetui: ubi scil. in partibus Thorace inferioribus usque ad imos pedes ulcus constitisset: si quidem ulcera aut capitis, aut faciei urina perfundi sinere aversabar.

27. *In vulneribus*:

Vulnera carnosa feliciter ea curari testis est *Paracels. part.* 1. *chirurg. magn. tr.* 2. *c.* 5. Et observavi, quod Anno 1628. Præfectus quidam Culinæ Sereniss. Electoris Brandeb. ob plurima furta pessime commissa carceri inclusus, mortemque ignominiosam veritus, cultello vitam sibi finire volens, vulnus in Thorace sibi inflixerit, idq; Vrina propria consolidaverit: hic v. sanatus laqueo in patibulo vitam finivit.

28. *In contusione.*

Locum contusum vulgares nonnulli Vrina propria linteo, vel chartula cærulea excepta feliciter fovent. *VVeickard. p.* 530.

29. *Ad Sustentationem virium.*

Hac enim sola per septem usq; dies quendam sustentatum fuisse sequens refert historia: An. 1552. ad Nonas Februarii quidam senex sexagenarius, dum in colle D. Sebastiani in villa Ludovici Dheiræi puteum foderet altum pedes 40. egesta terra desuper irruenti ad profunditatem triginta quinque pedum oppressus est fossor vivus, qui incumbenti periculo, quod forte præsens habuit, tabulatum opponit: sub quo reclinatus, & à cadenti mole protectus, aeris & spiritus aliquantum retinuit: quo septem dies noctesque vixit, sine cibo & somno sola VRINA epota stomachum roborans, & omnis doloris expers, atque adeo mæstitiæ. Quin etiam spei plenus (quam in solum Deum collocaverat) identidem auxilium sibi salvo inclamans, sed à nemine auditus, cum tamen ipse superorum motus, strepitus & verba audiret, horasque sonantes numeraret: Post septimum deinde diem, cum ipsi jam conclamato pararetur pheretrum: effossusque esset magna ex parte puteus, repente audita est vox ejus de profundis clamantis; quam primum secutus est pavor, ac si spiritus exauditus esset subterraneus, mox clamore perseverante, injecta spes, ac accelerata effossio, donec vivus & valens hausto prius vini calice, per funem evectus est, viribus adeo integris, ut ad se tollendum, neque se ligari passus sit, neque aliena ope uti voluerit: sensu v. adeo sano, ut etiam jocabundus, crumenaque promta & pecunia numerata, diceret, se cum benignis hospitibus diversatum; aqud quos ne teruncium septem dies impendisset: Et mox ad opus est reversus superstes adhuc, quum hæc scriberem: *Schenck. l.* 3. *observat. medic.* 41. Historiam v. hanc *Bartholom. Anul. in picta Poesi* circa finem seqq. descripsit.

Vivus humum subiit, qui foderat ante sepulchrum
 Ipse sibi, ingenti mole superposita.
Vivus & ad manes descendit: ut Amphiaracis
 Hicque horas Centum, & septuaginta fuit:
Horas, quas potuit tantum numerare, dies non:
 Nullum namque vident infera regna diem.
Hebdomadem duravit, agens tellure sub alta;

Lucis

Lucis, somni expers, aeris atque cibi.
Ergo quid interea fecit? bibit: & bibit undam,
Quæ refluebat eo, fluxerat unde prius.
At postquam superis jam lux octava refulsit:
Ac egesta cavo chasmate terra fuit;
Crediderant quem pridem homines periisse: repente
Alter ut Alcides ad superos rediit.
Viribus integris, sensu & sermone valenti,
Sanus ad extremos vixit & inde dies.
Quid mirum, infernis potuit si excedere regnis?
Vt jubet infera lex; ederat ore nihil.
Quam nisi dicta esset violasse Proserpina legem;
Ad superos salva lege reversa foret.
Porro, ne quis & hoc fictum putet esse; ego vidi
Scriptor: quid visu certius esse potest?

CRVDA ALIIS PERMIXTA, usurpatur.

1. *Ad de albandas cicatrices:*

Mylius l 6. Basil. chym. p. 888. hoc describit;

℞. Rad. Ireos, Cucumer. agrest. an. lib. iij.
alth. lilior. an. lib. ij.
Racemorum maturorũ lib. ß.
Dictamn. ℥. iij.
H. Fabar. patietar. an. M. j
Fl. nenuphar. malv. an. P. j.
Panis hordei lib. j. macerentur in Vino albo, vel sero caprino, & fiat l. a. destillatio: adde
Raphan. ℥. ß.
Sem fr. 4. an. ʒ. j.
Vrinæ puellæ lib. ß. Insolentur & serventur usui

2. *contra pilorum productionem;*

Si cum farina fabarum misceatur Vrina impedit pilorum proventum *Paracelsus in manual. p.* 52.

3. *In suffusione Oculorum:*

Tanquam expertissimum & sæpe probatum remedium valet, si cum Vrina pueri sani Sal armoniacus sublimatus misceatur, & aqua coletur; eaque oculi sæpius laventur.

4. *Pro confortatione visus:*

Commendatur ad confortandum visum, si baccæ lauri pulverisatę, & in pollinem redactæ cum Vrina pueri misceantur, & parum pulveris gummi arabici addatur, inque æneo vase ad usum servetur, quo oculi sunt inungendi; *Holler. p.* 143.

Capivacc. in Consil. Scholtz. 58. parari dicit medicamentum è succo fæniculi & allii, quod confert ad oculorum affectum, si cum Vrina pueri impolluti administretur.

Ad pustulas & saniem oculorum.

Reusner. p. 317. ℞. Ova tria, & coque in tantam duritiem cum aceto, ut testæ semoveri apte possint; hinc albumen extrahendum: cui addatur Vrinæ pueri puri & masculi ℥. j. misceantur, & colentur cum expressione per pannum: servetur expressum in Vitro, de quo ter in die aliquid immittatur Oculis.

6. *In casu Vvulæ.*

Vt humiditas Vvulæ absumatur, commendatur in *Medull. destillat. p.* 1. *pag.* 69. gargarismus ex Vrina, cui parum Croci pulverisati sit per & immixtum: sic quoque in Angina non parum Vtilitatis Vrina exhibet.

7. *In spleneticis passionibus:*

Vbi inprimis insignes adsunt dolores: Collige Vrinam patientis q. plac. adde cineres foci, & misce, ut fiat instar linimenti, quo sæpissime locus affectus inungendus: vel etiam linteolum eo madidum & calidum imponatur, ut per horam ibidem permaneat, sæpiusque repetatur.

8. *In Paralysi.*

Zuingerus in consil. Scholtzianis 51. Vrinam pueri commendat, si cum ea pars affecta prius, quam sese ad sudorem componat, brachium nempe & pes linteo aspero fricetur madefacto Vrina puerorum, in qua Sal ustulatum fuerit solutum, ita ut in unam mensuram Vrinæ manipulus unus Salis injiciatur.

Rondelet. p. 133. seq. in Paralysi parat. linim. ℞. Ol. Castor. ℥. iiij. Ol. rutæ ℥. ij. Ceræ q.s. F. linim. tempore inunctionis adde Vrinæ pueri parum.

9. *In Erysipelate:*

Haut vulgarem sequentem dicunt medicinam: Flores Sambuci q. pl. coque in decenti quantitate lactis vaccini ad medias: colaturam in duas divide partes: altera pro potu matutino utere, ut, si fieri posset, sudor subsequatur: alteram v. partem lactis vicissim in Ollam infunde, & calefac, inque eo smegma aliquod optimæ notæ dissolve, adde quoque Vrinam propriam, quam jejunus emisisti, permisce hæc omnia, ita, ut nullum appareat Smegma: hac mixtura linteolum imbue, & supra locum Erysipelate affectum pone; extrahit miris modis calorem, tumorem discutit, ægrotumque pristinæ restituit sanitati,

10. *In Epilepsia puerorum.*

Inprimis si orta sit è lactis concretione in Ventriculo commendat *cl. Senn. l.* 1. *prax. pag.* 651. seq. ℞. Fol. Vlmi. p. iij. Coque in Vrina pueri, adde butyri recentis ℥. ij. F. Cataplasma, quod applicetur Ventriculi regioni.

Vel. ℞. Fol. malv. absinth. ulmi. an. P. j. coque in Vrina pueri, cum butyri ℥. ij. addito pauco fermento & Ol. Nardino. F. Cataplasma applicandum ventriculi regioni.

11. *In mensium defectu mulierum:*

Accipe Vrinam pueri, & cum allio contuso, aut inciso misce, & coque in vase tecto ad medias: exinde vapores Vtero debitis modis admittantur; vel aliis modis iidem excipiantur.

12. *In podagricis doloribus.*

Commendatur, si fœnumgræcum in Vrina hominis coquatur ad pultis consistentiam, cui & parum olei rosat. aut papav. albi addi potest, quod loco affecto applicetur, & sæpius renovetur: Et *Plater. tr. de dolor. p.* 751. sequens describit unguentum.

℞. Ol. semin. lini recent.
Sambucin. lumbricor. an. ℥. ß.
Croci. gr. iij. Camphor. g. ij. misce, inungantur partes, involvantur linteo madefacto in Vrina pueri. Et *pag.* 746. inquit. In Vrina calx viva extinguatur, & cum ea per residentiam aut colaturam depurata, locus dolens foveatur

10. Qua ratione Moschus ea adulteretur notat *Catelan. lib. de confect. alch. c.* 11. nam à re fœtente moschi vigor augeri potest.

VRINA PRÆPARATA.

Fit illa præparatio vel simplici & rudiori modo: vel artificioso magis & spagyrico;

Ad simplicem Vrinæ præparationem referuntur, tum prædicta, & jamjam enumerata nonnulla, tum mox enumeranda medicamenta.

Ad varios vero & diversos affectus Vrina cum aliis remediis miscetur & præparatur.

1. *In Oculorum affectibus.*

Extollitur hic sequens Aqua Ophthalmica, quam *Holler. l. de intern. morb. p.* 133. describit, quaque cæco per novennium visum restituisse testatur.

℞. Succi apii, fœnicul. Verbē.
Chamædr. pimpinell. caryophillat.
Salv. Chelidon. rut. centumnod.
morsus gallin. farinę volatil. an. j.
Piper. crassiuscule triti. Nucis moschat.
Lign. aloes an. ʒ. iij. Omnia immergantur in Vrina pueri incorrupti, & sexta parte Vini Malvatic. bulliant brevi tempore, tum exprime, & percola: repone in vase vitreo bene obturato: hora somni singulas guttulas singulis oculis instilla: Hanc totidem verbis describit *Mullerus in miracul. Chymic.* & eam valere scribit, ad conservationem visus & oculorum, & ad purgationem omnium macularum.

2. *In lactis copia tollenda:*

Sume folia apii palustris, & cum foliis buxi cocta in Vrina & aceto apponantur mamillę loco cataplasmatis.

3. *In Cruris affectu.*

Vbi inprimis unum longe majus altero conspicitur: Ejusmodi curationem consignatam reliquit nobis *Plater. lib. 3. observ. p.* 627.

Quidam lanius vir robustus crus unū triplo majus altero crure sano habebat: idq; licet multis prius usus esset remediis, non decrescebat, sed magis adhuc augebatur: quod inspiciēs, cum viderem, impressam non remanere foveam, carnositatem potius quandam, quam ex pituita aut flatibus distensionē esse judicavi: erat a. tumor indolens, etsi nonnihil ruberet: atq; licet diuturnum jam esset malum, tamen ut temperanter viveret, admonui: Purgavi illum pill. coch. ut bis sudaret in septimana in Stupha imperavi; biberetque hora una ante illius ingressum, Guajaci decoctum: deinde crus illinire præcepi Aqua vitæ, in qua infusa essent Salvia & Thymus: Tandem jussi fascia involvere crus eo modo, sicuti in consilio pro Oedematoso superius explicatum, & pedem immergere in sequens lixivium.

℞. Ciner. querc. & ossium conbustorum q. s. transcoletur Vrina pueri, & aqua fabrorum ferrata, & parum Vini ad mensur. iij. quibus adde Salis P. ij. Alumin. Sulphur. viv. an. ℥. ß. baccar. laur. ℥. j. utatur: cum continuaret hæc, & fasciam indies gestaret, cępit sensim subsidere crus, fuitque liberatus.

4. *In Consumtione corporis desperata:*

Vbi scil. alia medicamenta nil proficere valent sequentem curam Magicam notat. *Hartmann. in prax. medic.*

℞. Ovum recens: coq; in Vrina patientis in cellula nova, ut urina Ovū plane contegat, ebulliendo, donec Ovum indurescat, quod ubi factum fuerit, remove ollulam ab igne, & Ovum coctum hinc inde foraminulis perfora ligneolo acuto, ut foraminula pertingant ad vitellum: postea idem Ovum perforatū in eadem Vrina reliqua coque, semper vertendo Ovum, donec Vrina plane consumta fuerit: postea Ovum sic paratum sepeli in acervo formicarum: quando itaque Ovum à formicis absumtum & exesum fuerit, mirabili sympathia consumtio corporis desinit, & nutricatio sequitur pristina & elegans: Valet & huc cura in febribus.

5. *In Febribus.*

 Similem

Similem fere Magicam curationem habet *VVeickard. in Thesaur. Pharmaceut. p.* 432. ℞. Ovorum recentium No. iij. coque tamdiu, donec exteriores cortices ab illis removeri possint, postea macerentur per noctem in Vrina ægri, & mane ante ortum Solis omnia simul ponantur in acervum s. cumulum formicarum, & eger brevi tempore sanabitur, modo confidentia adsit.

Non ab similem modum describit Reusner. p. 334. seqq. Si quis Chronica laborat febri, accipe ejus Vrinam matutinam, quam in vas æreum vel ferreum infundes, huicque addes vitellum & albumen Ovi: quæ bene mixta ebullire sines: his completis, inde in ollulam omnia, quam obturabis optime, ne ullis perspiraculis aer ingrediatur; & illam in cumulum formicarum, satis facta profunda fovea, colloca: Si morbus est lethalis, momento diem æger obibit suum; sin minus, post vehementem Paroxysmum, se liberum ab omni molestia extemplo sentiet.

Alii alios referunt modos ex Vrina pro curatione febrium:

℞. Portionem Salis fabæ majoris magnitudine, liga hanc in panno lineo, quem in Vrina ægri macera, integro die: postea sine exsiccari in cineribus calidis, donec ruborem quendam acquisiverit: Hoc remedio mane & vesperi utatur æger cum pane.

Vel. Recens Ovum in urina ægri bulliat, quod in piscinam, ubi pisces sunt, conjiciatur, & momento febrim cessare dicunt.

Vel. Subige farinam cum Vrina ægri ad formam placentulæ: coq; hanc in furno, instar panis; objice piscibus, ut ab iis devoretur: abit febris, maxime Quartana.

Platerus tract. 2. pag. 168. contra febriles insultus inunctionem pulsuum sequentem describit:

℞. Succi rutæ.
Vrinæ pueri an. partes æquales: misce, unge vel lava omnes pulsus paulo ante invasionem Paroxysmi.

6. In Tympanitide.

Venter ea fomentatur, ut habet *Hartmann. in prax.*

℞. Vrinæ pueror. mund. lib. iiij.
Lapid. prunell. ℥. iij.
bulliant invicem ad Ignem lentum ad casum tertiæ partis urinæ: hac urina calida fomententur in petiis, facta insuper frictione cum manu.

Sic & *VVittich. p.* 376. notat, Emplastrum confici posse ex Sinapi & Vrina pueri ventrique Hydropico imponi, ut venter detumescat.

Reusner. p. 323. hoc habet:

℞. Emplastr. de bacc. laur. ℥. j. ß.
Vngu. Agripp. radic. ebul. an. ℥. ß.
Stercoris vaccin. columbin. an. ℥. ij.
Sulphuris vivi ʒ. iij. ß.
cum Vrina infantis, & melle q. s. F. pro ventris regione, cataplasma molle.

Gabel Koverus sequens depingit:

Sedeat æger in stupha sicca, lapidesque igniantur, qui Vrina patientis aspergantur, ut ex vapore excitato sudorem patiens concipiat, prout vires ferunt: mox sese in lectum ponat, & de sequenti aqua haustum assumat.

℞. Baccar. Iunip. maturar. q. v. superfunde. V. malvatic. ad eminentiam simplicem, ut baccæ tantum optime humectentur: Stent in infusione per 14. horas: postea contunde, ut fiat instar pultis; unde aquam destilla: de hac propina ægroto, & si superdormire voluerit, caret omni noxa.

Cl. Sennert. l. 3. Prax. p. 269. in Tympanit. hoc Cataplasm. commendat:

℞. Stercor. vaccin. capr. an. ℥. iij.
Pulv. rut.
Semin. cum. an. Vnciam dimid.
Cum Vrina pueri incorporentur adde Sulph. ℥. iij.
F. Cataplasm.

7. *In Gangrana*:

Hanc nonnulli curant, si cum Vrina patientis Sal armoniac. coquatur, & decocto locus affectus calide foveatur.

8. *In podagræ præservatione.*

Prçmissis Vniversalibus sequens decoctum proponit *Plater. l. 2. observ. p.* 474.

℞. Ossium diversorum combustorum cum ligno Quercino cineres, per quos coletur aqua fabrorum extinctionis ferri, addita mens. j. Vini rubri & Vrinę pueri: fiat lixivium satis efficax, in quo decoquantur Pruna sylvestria ad usum siccata ad. P. j. vel. ij.
Salvię, Chamæpyt. an. M. j.
Salis P. j. Vtatur frequenter, præsertim corpore purgato: pedesque podagræ obnoxii sæpe in eo immergantur mane & vesperi; sic per biennium totum, quædam ab hoc hoste libera fuit.

9. Quin & Clysteres ad varia morborum genera ex Vrina paratos apud Practicos legimus:

Ad Colicum dolorem in *Consil. Scholtz.* 109. *Helidorus de Paduanis* sequentem præscribit.

℞ Succi Parietar.
VRINAE pueri an. ℥. v.
Olei rut. Vini cocti an. ℥. iij.
Ovorum lutea. No. ij.
Salis ʒ. j. F. Clyster.

In inappetentia febrili Ioubertus, referente *Duncano tr. de febrib. p.* 806. hoc clysma parat, & applicat in declinatione morbi.

℞. Vini albi ℥. vj.
Vrinæ puerorum ℥. v.
Mellis despumat. ℥. ij.
F. Enema, quod mucosa evacuat, & à Ventriculo pituitosa educit: sed si quis efficacius desideret, infundent prius aliquid Phlegmagogi.

In curatione calculi & cachexiæ duplices ex Vrina compositos habet Clysteres *Salamon Albert. in consiliis à Brendelio collectis consil.* 89.

1. Vt ex abdomine simul aquam educat. *p.* 326.

℞. Fermenti acris ℥. j. ß. Coq. quantum satis, addito Salis parum: colaturæ sume ℥. viij. quibus circa decoctionem dissolve.
Vrinę pueri impub. ℥. iiij.
Mellis despumat. ℥. j.
Ol. rutacei. ℥. iij. Misce.

2. Vt alvus modice fluat, & illac serum profluat.

℞. Linariæ M. j. Coq. in jusculi carnis lib. j.
affusâ Vrina pueri impub. ad ℥. j. ß.
Olei rutac. ℥. j.
Electuar. hier. Nicol. ʒ. ij. M.

In Anasarca Plater. tr. 3. *p.* 289. sequens conficit Enema, feces educens, stimulans, & abstergens, flatusque discutiens, cui admiscet Vrinam hom.

℞. Herbar. emollient. 3. vel. quatuor ad M. iij.
Mercurial. vel Betæ, Pulegii Calaminth. an. M. j.
Flor. chamomel. Sampsuc. Centaur. min. an. P. j.

Rad. Irid. Enul. asar. an. ℥. j.
Sem. fœnicul. Carui vel cimin. an. ʒ. ij.
F. decoctio in aqua vel decocto Hordei s. cicerum, dissolve in s. q.
Benedict. laxat. vel. Hier. ℥. ß.
Vrinæ. ℥. ij.
Olei rutac. aneth. an. ℥. j. ß.
Salis parum. m. F. Clyster.

Ibidem abstergentem alium Clysterum minus operosum ponit:

℞. Vrinæ pueri lib. j. cui & lixivium addi potest, Ol. de lilio, vel chamom. ℥. ij. m. F. Clyst.

Sequentia duo Enemata ad Anasarcam commendat *Reusner. pag.* 321.

℞. Puleg. utriusque. calaminth.
Majoran. an. m. j.
Agarici in panno ligat. ℥. j.
Sem. anis. fænic. rut. an. ℥. ß.
Fl. anthos, stæchad. arab. an. P. j.
F. decoctio; in lib. j. dissolve.
Vrinæ pueri, vel muriæ piscium ℥. j.
benedict. laxat. ℥. ij. misc. F. clyster.

Vel. ℞. Radic. cyclamin. ebul. asar. an. ℥. ß.
Fol. mercurial. brassic. marin. eupator.
absinth. puleg. an. M. j.
Sem. carui, petrosel. genist. anis. an. ʒ. iij.
Polypod. q. Senę Alex. an. ℥. ß.
Flor. genist. M. j. Coq. in s. q. aquæ ad lib. j.
Colaturę addantur
Vrinæ pueri. ℥. j. ß.
Diaturb. cum Rhabarb. ʒ. v.
Bened. laxat. ʒ. ij.
Ol. rutac. & Irin. an. ℥. j. ß.
Salis commun. ʒ. j. F. Enema, quo sæpius utatur Hydropicus.

Aliud Enema ad *Asciten* cum Vrina paratum.

℞. Parietar. pedis columb.
Rutæ, folior. sambuc. ciclæ an. M. j.
Chameleæ, brassic. marin. an. M. ß.
Anis. fænicul. an. ℥. ß.
Apii, petrosel. an. ʒ. j.
Fl. anth. genistæ an. P. j.
Asari ℥. ß. Fat decoctio in aqua fontana.
In decocti lib. j. dissolve.
Benedict. laxativ. ℥. j.
Vrinæ pueri ℥. ij. misce F. Clyster.

Reusner. ibidem sequentem subjungit clysterem præstantissimum, flatus discutientem, aquam educentem, ad hydropem, asciten, adjuncta Tympanit. à scirrho jecinoris.

℞. Vrinæ pueri impub. ℥. x.
His incoque fermenti ℥. j. ß.
Semin. fænicul. aneth. an. ℥. j. ß.
Mellis despumat. ℥. j. F. clyster.

In podagra. Plat. tr. 2. pag. 707. acre hoc purgans & divertens habet Enema.

℞. Radic. bryon. vel rad. Cucum. asinin. Hermod. an. ʒ. vj.
Agaric. asari an ʒ. ij.
Herb. erysim. pulegii utriusque, absinth. an. M. j.
Sumitat. Centaur. P. j.
Sem. rut. erysim. an. ʒ. ij.
Fat decoctio, & in s. q. Colati dissolve.
Mellis ℥. j. ß.
Vrinæ pueri ℥. ij.
Hier. logod. ʒ. iij.
Succi nasturt. aquat. ℥. j.
Ol. amygdal. amarar. ℥. iij.

Salis

Salis parum. M. F. clyster.

Immo ex sola Vrina parari posse tale quid ibidem docet, additis pro libitu oleis destillatis.

10. *In cicatricibus oculorum.*

Antonius Portus l. 4. *de peste cap.* 43. in iis tollendis VRINAM pueri in furno in vase ęneo coagulatam valere scribit.

SPAGYRICA VRINAE PRAEPARATIO

Pręmittimus hic optimo jure Aquę & Spiritus simplicis destillationem; quæ ab aliis aliter instituitur.

Conrad. Kunr. p. 1. *med. dest. p.* 105. hunc habet modum:

℞. Vrinam hominis sani q. pl. collige eam in vase aliquo, stet per mensem vel etiam amplius, ut sic subsideat, & purum ab impuro separetur: tunc inde eam in vas vitreum capacissimum bene lutatum, alembico imposito, pelle per Vrinam lento primum ignis gradu, mox fortiori, ut media quantitas ejus evocetur: Remanentiam remove, cum ob summum fætorem nullius sit usus: Destillatum v. cohoba i. e. destillationem illam adhuc semel repete, ut prius, & remanentiam vicissim remove: sic rectificatur Spiritus Vrinæ, qui instar Spiritus Vini flammam concipit: In hac destillatione quoque Sal Vrinæ Volatile adscendit, de quo postea.

Hartmann. in notis in Croll. Spiritum Vrinæ sic parat:

℞. Vrinæ puerorum duodecim annos & infra natorum, vinum bibentium, sufficientem & magnam quantitatem, putrefiat in Cucurbitis probe munitis in fimo equino per mensem Philosophicum, qui est dierum 40. Finito putrefactionis tempore, urina destilletur per alembicum ex arena in receptaculum satis capax, donec omnis humiditas ablata fuerit: destillatam tertio à capite mortuo rectificetur, ut exinde postea spiritus juste elevari possit.

Ex phiola itaque longioris colli cum suo alembico & recipiente juncturis undique probe, beneque munitis, ac per spongiam oleo olivarum parce imbibitam & leviter expressam in collo orificii statuminatam per fervens Balneum destillatio instituatur, elevabitur Spiritus Vrinę instar crystalli, ac alembici spondylibus adhærebit, nulla concomitante humiditate aquea, sed solo spiritu volatili prodeunte: Hæc vero destillatio ad completam elevationem totius spiritus continuanda est:

Feces post Spiritum in phiola residuæ, abjiciantur, quod vero superne sublimatione prodiit, cum aqua pluvia destillata solvitur, & colligitur, similique modo ex phiola, ut prius, per spongiam oleosam destillatur, idque sexies repetitur, semper aquam recentem destillatam capiendo. Hic denique ad summam puritatem deductus Spiritus Vrinæ, inque phiolam Hermetice clausam conditus, per quindenam lento calore B. roridi digeritur, donec totus in liquorem limpidum solutus sit: Huic postea additur æquale pondus spiritus seu Alcoholis Vini ex vino ipso facti, & correcti, qui ambo in frigidissimum locum positi elapsa hora una vel altera in albissimum Salem coagulantur, qui Sal denuo per lentum calorem B. vaporosi in phiola Hermetice clausa spatio 20. vel 30. dierum in liquorem vertitur deinceps asservandum: Hujus usus insignis est in auri solutione, ut postea monebitur.

Zuingerus seqq. modo *Orionium* suum S. SPIRITVM VRINAE præparavit.

Vrinam puerilem in vase aperto sine per quatriduum per se fermentari:

mentari: deinde lento igne abstrahe aquam fœtentem per alembic. in B. destillando; Cum acris liquor succedit, muta conceptaculum, & hunc seorsim excipe: Rectifica eum denuo, & primam aquam acrem, quę spiritualis est, serva, reliquiis, quas ex mutato sapore cognosces, neglectis; Mitescere enim incipiunt guttæ acri Spiritu subtracto: Spiritum in novam cucurbitam injectum destilla de novo, & accipies Spiritum Orionium, qui per lintea applicatus Plegmonis, crebraque mutatione eas sanat, *Libav. Syntagm. arcan. pag.* 443.

Spiritum hunc *Vrinæ Balsamum* appellat *Reusner. pag.* 313. qui & merito Catholicon dici potest remedium, ob insignes, quibus pollet, virtutes:

Vt enim cruda adversus plurima corporis nostri mala utimur: ita præparatam majori cum fructu adhibere poterimus.

Vtimur Spiritu Vrinæ in Pulmonum affectibus cum appropriato pectorali: In *Hydrope* præstantissimum est medicamentum: menses suppressos movet, resistit corruptioni, putredinem arcet, hinc omnis generis febres sanat, solvit obstructiones jecoris; In retentione Vrinæ, ut & calculosis affectibus mira præstat:

Sic refert *Vnzerus in simplic. anti Nephritic. catalogo pag.* 202. sibi à quodam Chymico probatissimo relatum, qui nonnullis calculo renum, vias urinarius simul obstruente laborantibus, exhibitione Spiritus Vrinæ rectificati cum convenienti liquore permixti, præsentaneum auxilium attulit, adeo ut non solum inposterum Vrina libere profluxerit, verum etiam simul copiosæ arenulæ & lapilli comminuti fuerint.

Valet & Spiritus ille in *Podagra*, ut habet *Popp. l.* 3. *thesaur. p.* 648. *Libav. l.* 1. *arcan. chym. p.* 430. potestque aliis antipodagricis admisceri, & tum interne, tum externe usurpari.

In Icteritia sequens ponit *Popp. l. c. p.* 262.

℞. Syr. Chamomill.
verben. rosar. an. ℥. ß.
Spiritus Vrinæ g. viij. misce: pro duabus dosibus.

Adversus Nephriticos dolores: Cum oleo Vrinæ, cui infunditur aliquid olei de spica ob odorem. F. inunctio calido modo, & superpositis panniculis pectini in spina dorsi & lumbis ac circumquaque *Poppius l. c. p.* 374.

Si vero in Spiritu Vrinæ solvantur oculi cancri, & hoc solutum per syringam membro virili immittatur, optime resolvit calculum vesicæ *Pansa in Apotec. Domestic. p.* 117.

In Peste. g. vj. aut 8. in aqua levistici exhibet *Poppius in Hodogetic. chymic. p.* 234.

In Stranguria, spiritus Vrinæ g. viij. in vino exhibet *Popp. l. c. p.* 522.

Similiter in *Diabete* cum brodio carnis *Idem p.* 525.

Extrenus usus est 1. In *Podagra*, si Spiritu Vrinæ vel simplici, vel cum aliis mixto membra affecta foveantur, & per se exsiccentur, idque quater in die repetatur, resolvit causam Podagræ, doloremque figit.

2. Si membra frigore fuerint correpta, & inde tumorem aut aliud vitium contraxerint, optime fricentur hoc spiritu; interna tamen remedia non negligantur, inprimis ea, quæ sudorem provocare possunt.

3. *In oculorum hebetudine*: Si succi è Cichor. Floribus. ʒ. j. misceamus cum *Spiritus Vrinæ* gutt. vj. & in oculos nonnullas guttulas instillemus *Popp. l. c. pag.* 90.

4. *In Surditate* ex Catharro: Tunc Spirit. Vrinæ & Vin. malvatici an. q. s. mi-

ſ. miſcemus, & deſtillamus hos duos
iritus, & guttas tres inſtillamus auri-
ıs, perque octiduum continuamus.
m. p. 123.

Spiritus hic Vrinæ non acerrime
olectus, egregie extrahit Tincturam
naragdi, ſi ejus ſufficientem quanti-
tem fundas ſuper Smaragdi pulve-
m in ferreo mortario frictum, &
linquas aliquandiu in calido, probe
oturato vitro, donec ſatis cęrulea ap-
areat Tinctura: impraegnatum de-
nta, & deſtilla, ut ejus extractum
aneat inſtar cineritii coloris: Ex hoc
r Spiritum V. extrahe viriditatem,
uę eſt eſſentia Smaragdi, ſi paululum
eadem, Spiritu V. per deſtillatio-
em revocato, craſſiuſculam ſubſiden-
um nacta fuerit.

Hujus uſus ſtatuitur eximius ad Ce-
brum. Doſ. à gr. iiij. ad vj. vel. viij,
ım vehiculis convenientibus; curat
Ielancholiam, Phrenitidem, & inſi-
ne eſt Cordiale: palpitationem Cor-
is mirifice tollit, ſyncopas ſolvit, ſper-
ıa auget, mulieres fœcundas reddit,
ıenſes ſuperfluos, & hæmorrhoides
ſtit, dyſenteriam, & quemvis alvi
uxum etiam diuturnum curat: In pe-
e denique, aliiſque febribus malignis
fficienti prę ſervationi & Curationi
ultum prodeſt.

Hoc Spiritu Vrinæ pręparatur Vi-
iolum, cujus uſus ſingularis eſt;

℞. Spiritus Vrinæ q. v. ſuper-
nde hunc Vitriolo in pulverem al-
ım per digeſtionem pręparato, &
rſus exſicca: exſiccatum deſtilla per
tortam, & præpone in recipiente
rinæ ℥. iij. deſtilla, ut artis eſt, de-
de in Igne vaporoſo lento deſtilla
hlegma, ſic accipies Vitrioli Spiritũ
yſtallinum, qui per rectificationem
t arcanum in Phthiſi, Peripneumon.
aduco. &c.

Conficitur & ex eo *Aqua antipoda-
grica* apud *Quercetan. in Pharmac. Dogmat. reſtituta p.* 119. ſequenti modo.

℞. Aq. deſtillat. ſ. Spiritus
Vrinæ pueri vinum bibentis lib. iij.
Spermat. ranar.
tapſi barbat.
filicis an. lib. ij. ß.
His adde Theriac. recent. ℥. ij. ß.
Vitrioli. Salis fuſi.
Alumin. an. ℥. iiij. deſtillen-
tur hæc ad ſiccitatem per cineres; huic
aquæ adde.
Salis Vitriol. i. e. è ſuo Col-
chotare extracti ℥. j. ß.
Camphor. Croc. an. ℥. ij. mi-
ſce: Ex hac aqu. foveantur partes do-
lentes tepide, ſępe renovando nova
immerſione linteola; Vel ex muria
Salis & Vrina pueri an. ſimul mixtis,
deſtilletur aqua ad eoſdem dolores
placandos.

Ingreditur, denique compoſitionem
Miſturæ adverſus Tartareos Cerebri
affectus, quam ſeq. deſcribit *Poppius Theſaur. p.* 61.

℞. Liquor. Margarit. Coral-
lor. an. ℈. j.
Oculor. cancr. ℈. ij.
Sem. urticę ʒ. j.
naſturt. hortenſ. ʒ. j. ß.
Petroſel. ʒ. iij.
Saxifrag. ℥. j.
Viſci querni ʒ. ij. Ova pulveriſata
indantur vitro: adde Spiritus Terræ
ſigill. ℥. vj.
Vrinæ ℥. ß. Vitrum probe mu-
niatur, & per 14. dies ſtet in leni calo-
re ad circulandum;

Doſis cochlearia duo aut tria, pro
qualitate naturarum & perſonarum;

SAL VRINÆ.

Duplicem obtinet; Eſſential. ſ. vo-
latilem & Fixum: De Sale volatili, ſu-
perius dictum eſt, quod in deſtillatio-
ne Spiritus ſimul aſcendat: Fixum ve-
ro alio paramus modo;

Vrinam

Vrinam pueri q. s. accipe, & supra Ignem tamdiu fac ebullire, donec incrassetur, & materia quædam nigra remaneat: Hanc in igne instrumento idoneo probe calcina per aliquot horas: solve calcinatum in aqua communi, & pręparâ instar alterius Salis communis, qui & solutione & coagulatione ulterius elaborari potest, ut albedinem contrahit:

Vires Salis urinæ sunt.

1. Si pulverisetur certo experimento subvenit omnibus oculorum morbis extrinsecus, si modicum ipsius bis in die oculis inspergatur.

2. Ad confortandum Ventriculum. *Popp. l. 2. thes. med. p. 295.*

℞. Salis Vrinę fix.
nitri præparat. an ʒ. ij.
Galang. macis. Cubebar. an. ℥. ß.
Pimpinell. Cortic. aurant. cal. aromat. an. ʒ. vj.
Zingib. ʒ. vj. misce F. pulvis.

dosis. ℈. j. quo mane utatur.

3. Ad educendum fętum mortuum sequens Tinctura paratur.

℞. Salis Vrinę. ʒ. ij.
Pulver. sabin. calaminth. montan.
Cinam dictamn. Cretic.
myrrh. Castor. an. ℈. ß.
Croci gr. v.
Farin. cicerum rub. ℥. ß.
Capill. Vener. ℥. j.
baccarum laur. decorticatar. ℥. ß.

Fiat omnium infusio cum Vino, & lege artis paretur Tinctura.

4. Vbi contra obstructiones pugnandum Salem hunc adhibere possumus: est insuper diureticum insigne.

Dosis gr. iiij. in convenienti liquore.

5. Solutio Lunæ Sale hoc quoque perficitur.

℞. Salis Vrinæ q. v. affunde quintæ essentię vegetabilis Philosophicæ q. s. pro solutione: postea abstrahe, hoc reitera & tertio semper repetendo cum recenti Sale, & quinta essentia magis rectificatur: Cum hoc solve calcem Lunæ, & destilla, & Vnica essentię Vncia, trahit vel auri ℥ ß. super alembicum. *Myl. Basil. l. 2 pag* 68.

Vel. Calcina Lunam perfectissime cum Sale Tartari, & Sulphure, ut artis est, calcinato postea adde recentis Salis Tartari & Salis Vrinæ an. partes æquales: superfunde etiam de Spiritu Viri Tartarisato, digere, putrefac, & deinde destilla Lunam per alembicum, & digere postmodum in oleum. Idem. ibid. p. 82.

6. Sale hoc Mercurius Iovis elicitur:

℞. tenuissimam limaturam Iovis q. v. misce cum Sale Vrinæ & Sale communi, ut artis: postmodum putrefac in B. M. per quatuordecim dies ac noctes: hoc tempore elapso destilla per descensum, & in aqua quæ est in Recipiente invenies *Mercurium Iovis*:

Curat Luem Veneream, purgat, viscera reserat, solvit obstructiones Pulmonum: &c.

7. Ex hoc Sale Spiritus quoque elicitur, qui *Spiritus Salis Orionii* dicitur, sequenti modo à *Libav. Syntagm. arcan. p. 445. delineatur*:

Hominis sani Viri Oenopot temperate viventis, Vrinam putrefac in ampulla ampla sub fimo p ... octiduum: ablatis impuritatibus co... que ad mellis consistentiam: hu... immisce arenam, ut evadat dura ma... sa: Torre hanc & pulverisatam ... qua stillaticia pluviali perfunde, ... Salem extrahe, quem pluribus so... lution...

lutionibus & filtrationibus purgatum destilla, ut halonitrum, aut Tartarum.

Vsus hujus spiritus est in tophis podagricorum, calculo, aliisque morbis Tartareis.

8. Nec non *Mercurius Microcosmicus*, cujus descriptionem habet *Poppius l. 2. thesaur. med p.* 231. seq.

Collige primũ Vrinam, pueri impubis. s. q. putrefiat per aliquot tempus, inde destilla Spiritũ, quem probe serva, nequid exhalet; materia residua exsiccetur, & reverberetur, ut omnis fœtor secedat; extrahe inde lege artis salẽ; Hujus ℞. lib. ß. argill. lib. v. misce invicem, & formentur globuli, qui exsiccati destillentur per Retortam igne aperto, sic habebis *Spiritum Salis Microcosmici*; quem inde vitro longioris colli, & accipe spiritum antea servatum & sensim, sensim instilla, guttatim quidem, sic exorietur ebullitio & stridor: Sedato illo motu, adde alembicum, & primum inde Phlegma destillando elice, donec materia exsiccata appareat; postea muta alembicum, & probe munito vase per arenam destilla secundum gradus ignis, postea urge, sic sublimabitur materia instar salis armoniaci, quem serva:

Hic est *Mercurius ille Microcosmicus* summum arcanum in doloribus Pulmonum, & Thoracis, Phthisisque remedium;

Dosis gr. vj. usquead in Vino, vel alio Syrupo.

Cum hoc Mercurio Microcosmico parat Idem p. 368. confortativum matricis.

℞. Mercurii Microcosmici ʒ. j.
C.C. usti præparati. ʒ. ß.
Salis Margarit. Corallor.
Essentiæ Opii, Papaver. an. ℈. j.
Arcani Vitriol. ʒ. j.
Spiritus Vini rectific. ℥. iij.

misce invicem & in vase clauso leni calore extrahe Tincturam, inde sume ʒ. j. cum ℥. j. Syrup. violar. & utere: poteris interdum addere ol. Cinam. & Caryoph. guttas pro libitu.

Valet & hic Microcosm. Mercurius in Lue Venerea, teste *Poppio l. 3. thes. p.* 744. si ℈. j. in Vino assumatur, & quotidie repetatur, donec signa morbi immutentur: Est enim in hoc Mercurio, in quo Medicus, præmissa divina clementia confidere possit.

Vt & in lepra specificum esse, asserit idem *pag.* 803. cum non tantum in hoc casu per sudorem, sed & per alvum operationes suas edat.

pag. v. 588. In contractura similiter Mercurium hunc commendat; si scil. resolvatur in Spiritu Vini, & cum dimidia parte Aquæ vitæ circulatæ misceatur, de qua mixtura ℈. ß. in Vino, vel aqua pręparata conveniente exhibendus.

Pag. 647. præparat inde Pulverem antipodagricum purgantem sequentem.

℞. Fol. Sen. ℥. j.
hellebor. nigr.
Ossium human. an. ℥. ß.
Mercurii Microcosmici
Scammon. Hermodactyl. an. ʒ. ij.
Salis Corall. rub. ʒ. j.
Sachari tabarzet ℥. ij. ß. M. F.

pulvis subtilissimus: de quo ℈. ij. usque ad ʒ. exhibeantur:

QVINTA ESSENTIA Vrinę.

Hujus delineatio reperitur apud Poppium in Hodegetico Chymico p. 192.

Collige Vrinam hominis sani juvenis, annorum 30. qui simul castitati & munditiei studet, Vinumque pro assiduo assumit potu; sintque ejus men-

suræ 40. aut 50. infunde in vas ligneũ, inferius angustius, superius v. angustius, quo sic feces in fundo subsidant: vas illud claudatur, & muniatur, stetque per quatuor aut quinque menses, ut Vrina putrescat; quo enim longius ita Vrina subsistit, eo etiam majorem concipit putredinem, & major quantitas spirituum inde elicitur: Destilla idipsum: sic primum spiritus acerrimus, mox Plegma egreditur: utrumque seorsim collige: Remanentiæ superfunde spiritum destillatum, & ex arena vicissim destilla: sic Sal crystallinus in alembicum adscendit: quem vicissim cum remanentia conjunge, & inde destilla: idque repete quatuor aut quinque vicibus: Vltimo fortiorem ei suppedita ignem: materiam exime, & sensim reverbera, ut incandescat: postea inde cucurbitæ, & affunde ipsi prædestillatum Phlegma, pone in loco calido ut separetur purum ab impuro: filtra, & puram aquam destilla, Phlegmaque inde separa, sic remanet Sal albissimus in fundo, quem cũ Spiritu & Sale volatili junge, & in vase optime clauso serva, inque Igne vaporoso ad putrefaciendum per binos menses colloca: Vitrum aperi, & affunde Spiritum Vini, materia solvatur, fecesque separentur, illudque, quod Crystallinum est serva.

Vera hæc est Essentia, verusque Spiritus subtilissimus Vrinæ, quo miracula in Medicina peragi possunt.

Aliam habet *Faber in Myrothecio Spagyrico l. 1. c. 12.*

Sumatur, inquit, VRINA hominis sani, cujuscunque sit ætatis, modo non decrepitæ, Sole & Iove in Piscibus existentibus, & colligatur maxima in quantitate, ad libras circiter viginti: His adde ad celeriorem putrefactionem Spiritus Vini libras quinque, imponatur simul in vase vitreo optime clauso ad putrefactionem in fimo calido per mensem donec nigrescat per quam optime Vrina, deinde destilla lentissimo Igne ut separatur Spiritus Vini, quem cognosces striis destillantibus in Capite alembici, cum cessant prędictæ striæ, muta recipiens, & collige Plegma Vrinæ, donec fumi albi apparuerunt in capitello alembici, & in Salem albissimum congelati fuerint; Salem separa à capitello alembici, & custodi in vitreo vase optime clauso, feces combure fortissimo Igne, & calcina tamdiu, donec albescant cineres, ex his deinde Salem extrahe Plegmate proprio suo si vis, aut Phlegmate Vini, & calcina tamdiu, & solve & coagela, & iterum calcina, solve & congela, donec Sal albissimus sit, & purus ab omni feculento excremento; hunc Salem priori conjunge; & ad adde his tertiam partem ponderis sui, Vini Spiritus, ab omni Plegmate vindicati, & serva, poterit etiam loco Vini Spiritus addi Spiritus Terebinthinæ rectificati, & servari.

Vires & usus Essentia Vrinæ humanæ.

1. Calculum renum, vesicæque rumpit, & atterit, earumque partium ulcera brevissimo conglutinat tempore.

2. Gonorrhæam virulentam citissime sanat, si cum eo granum unum aut alterum Camphoræ solvas.

3. Vulnera, ulceraque externa, eo peruncta ad Cicatricem perducit.

4. Difficultatem mejendi quamcunque cum Sp. Terebinth. citissime tollit.

5. Putrefactioni internæ resistit, necat vermes, & à febribus putridis præservat.

6. Tem-

6. Tempore Pestis, summum est contagionis præservativum.

7. Tumoribus applicatum tepide cum linteolis aut gossipio ad maturitatem perducit.

Sumitur in aq. Cinam. ad quantitatem granorum decem usque ad duodecim mane jejuno stomacho, & post potum deambulandum est, si fieri potest: Eo n. modo purgat mitissime & Vrinas excitat.

Hisce subjungenda est separatio quatuor Elementorum ex Vrina, quam *Libavius l. 2. alchym. de magister. p.* 109. seq. describit:

Destilla, inquit, Vrinam totam: feces tere, affunde aquam ad tres digitos, & macera: destilla iterum: potes hoc & quarto repetere: & exibunt duo Elementa: aqua sc. & aer: separa in B. caput mortuum, irriga Plegmate, & pone in cella, donec crystalli gignantur: Exime eos, reliquum destilla, quod restat in fundo, iterũ irriga Phlemate, ut lapilli emergant, idque donec nulli amplius existant: Hos lapillos ablue per aquositatem: pulverisa & destilla, extraheque ordine partem aqueam & Igneam, terra in imo manet: aqueam materiam conjunge prioribus aqueis, & aereis.

Sequuntur jam Spagyricæ pręparationes composite cum & ex aliis:

1. Aquę Ophthalmicæ: quarum

Prima est, *Rondelet*: quam habet *method. curand. morbor. p.* 255.

℞. Rad. fænicul. aristoloch rotund. an. lib. ß.

Herb Chelidon: rutæ: summitat. fenicul. an. M. iij.

Fl. rosar. recent. Centaur. minor. an. P. iij. macerentur simul in melle, addendo VRINAE pueri impubis lib. ij. idque in vase æneo per decem dies, agitando tantum quarto quoque die, & æruginem radendo, & simul miscendo: destillentur omnia simul, & aqua servetur usui: Radices incidantur in taleolas: Vas æneum reponatur ad Solem, vel in fimo: Hæc aqua, quia liquidissima est, & in canthos efflueret, ut alia, liquida, ei dolorem faceret, si adnatam contingeret, inspissanda est mucilagine, cum prædicta aqua extracta, vel vitello ovi, & mucilag. gummi tragacanth: adhibeatur è directo pupillæ tantum in palpebris.

Secunda: *Francisci Ioelis l. 2. practic. s. 1. pag.* 160. quam & paucis tantum immutatam *Altomarus* habet, & ex eo *VVeckerus lib. 2. antidotar. spec. pag.* 463.

℞. Herbarum recentium exsiccatarum tamen.

Fæniculi, rut. euphras.
betonic. verben. tormentill.
Gallitr. anagallid. chelidon. an. M. j.
Fl. rosar. sylvestr. Cichor..
agrimon. periclym. an. M ß.

Contusa omnia misceantur, & cucurbitæ vitreæ imponantur, quibus admisceantur.

mellis virginei lib. v.
Vrinæ infantis.
Vini generos. Roris cælestis in mensibus Majo aut Iunio collectis per fæniculi virescentis herbam mundissimo linteolo collecti & expressi an. lib. ij. qui liquores affundantur herbis, & per 14. dies digerantur, vitro bene clauso in ventre equino, ac tandem exemto vitro in furnum arctum, & cinere tenui plenum collocato, eique cucurbitæ alembico vitreo imposito artificiosissime destilletur: aqua v. extracta ter ad feces siccari incipientes refundatur, ac subinde iterum destilletur.

Prçclare ſuffuſioni, & omnibus fere affectionibus opitulatur, frequenter inſtillata oculis.

Tertia: Quercetan. in Pharmac. dogmat. reſtit. p. 90.

Componitur, inquit, Aqua quædam Ophthalmica ex lib. ij. Vrinæ pueri, additis ℥. iiij. Vitrioli, totidem Vnciis Tutiæ: ex quibus omnibus per dies aliquot maceratis: deinde per cineres ad ſiccitatem deſtillatis fit aqua opthalmica, cujus guttulç aliquot inflammato oculo aut debilitato admoventur.

Quarta. D. Fabritius Medicus Princip. *Megapol. &* Profeſſor *Roſtoch.* ſequens in uſu habuit Collyrium cum Vrina paratum.

Primo. ℞. Herbar. recent. fænicul. rut. euphras.
verben. chelidon. lactucæ Sylveſtr. an. M. ß. exprimatur ſuccus, & ſervetur.
Secundo. ℞. Flor. roriſmar. ſalv. roſar. an. P. j.
Sem. fænicul. ʒ. j.
ſileris montan. ʒ. ß.
Gran. Iunip. ʒ. j.
Caryophyll. Piper. long. an. ℈. ß.
Sarcocoll. nutrit. in aq. fænicul.
Aloes ſuccotrin. an. ʒ. j.
Camph. Vitriol. alb. an. ℈. j.
Tut. præparat. ʒ. j. contundantur, & aſperſis Vrinæ pueri ſani.
Vini albi an. q. ſ. reducantur in paſtam, deſtillentur in cineribus.
Tertio. ℞. Saniei emanantis ex Epate capræ cum felle inciſo, & toſto. q. h.
Succi ſuperioris reſervat. q. h.
Fellis gallinar. ʒ. ß.
Aquæ antea deſtillat. q. h.
Mellis anthoſat. ℥. ß. Miſce & deſtillentur in B.

Quinta: Petri Hiſpani, quam deſcribit *VVecker. l. c. pag.* 462. *& Reuſner. pag.* 319.

℞. Sem. fænicul. petroſel. apij.
Sileris montam, anis. carui gallitric.
Rad. chelidon. acori
H. betonic. agrimon. tormentill.
rut. verben. an. partes æquales: terantur & ponantur prima die in Vrina pueri virginis: ſecunda, in Vino albo: tertia in lacte mulieris, ſive aſinæ: quarta die deſtillentur hæc omnia, & ſerventur, ut Balſamum, & obtura vas, ne quid expiret:

Viſum acuit, & oculos clarificat, & maculas & panum delet.

Sexta. D. VVolfius Medicus olim Caſell. hanc commendavit, ut habet *Myl. in antid. pag.* 540. & paucis immutatam *Reuſner. p.* 316.

℞. Herb. Chelidon. euphraſ. rut.
majoran. verben, betonic. an. M. ij.
Sem. fænicul. ſileris montan. an. ℥. ß.
Rad. cal. aromat. ʒ. vj.
abſinth. hortenſ. M. ß.
Fl. cyan. roſar. an. M. ß.
Thuris, aloes, myrrh. an. ʒ. ij.
Aq. roſar. lib. ij.
Vini malvatic. aq. rut. an. lib. j.
Vrinæ pueri lib. ß. In fundantur omnia per quinque dies, poſtea l. a. deſtillentur in vaſe vitreo, deſtillatum vaſe cooperto optime reſervetur.

Septima, Ranzovii hoc circumfertur.

℞. Herbar. fænicul, abſinth. apii, rut.
euphraſ. Salv. betonic.
pimpi-

pimpinel. Carduib. an. partes æquales: Hæc omnia ſimul in mortario contuſa miſce, ac Vrinam pueri infunde.

Deinde. ℞. Granor. piper tuſ. No. xv.
mellis cochl. ij.
Camphor. ʒ. j. Hæc omnia ſimul in mortario contuſa, per linteum exprime, & colaturam ſive ſuccum in vitreo vaſe conſerva, ac inde ſingulis diebus veſperi & mane guttam unam in oculum patientis inſtilla: animadvertendum tamen eſt, quod hæc aqua per ſpatium novem dierum Soli eſt exponenda, & deſtillanda antequam in uſum feratur.

II. Spiritus Antepilepticus Puerorum.

Hujus mentionem faciunt. *Clariſſim. Senn. Inſtit. p.1217. Libavius l. 2. alchym. tr. 2. p. 129. Finckius in Enchirid.*

℞. Vitriol. Vngaric. lib.iiij.
Vrinæ puerorum ſanor. recens collect. Menſ. ij. ſ. lib. 8.

Digere hæc vaſe clauſo in B. octo Diebus (alii menſem ponunt Philoſophicum) poſtea deſtilla ad ſiccitatem duplex Phlegma: quorum primum commendatur ad omnes oculorum inflammationes leniter oculos lavãdo: alterum ad dolores podagricos leniendos: Relictum in fundo miſce cum argilla, & ex igne nudo per retortam deſtilla, ſic elegantiſſimus prodibit ſpiritus: tandem urge vehementiſſimo igne, donec nihil amplius deſtillando prodierit: exemtum Spiritum rectifica ex B. à Phlegmate, poſtea urge per retortam ex arena habebis ea ratione ſpiritũ antepilepticum puerorum: cujus guttæ aliquot in aq. Pæon. rad. & fl. tiliæ, & lilior. convall. ad gratam aciditatem miſtæ, pueris convulſis, tum in ipſo Paroxyſmo, tum poſt eundem exhibentur: non neglectis aliis Cerebrum roborantibus.

Spiritum hunc *Cl. Sennert.* ſic exhibet.

℞. Hujus Spiritus ℈. j.
Aq. rad. pæon. Flor, tiliæ an. ℥. j. miſce, & in Paroxyſmo cochleare dimidium exhibet, & poſt paroxyſmum iterum aliquid.

Ego ſequentem cum hoc Spiritu præſcribo miſturam Nobilem.

℞. Aq. flor. til. calendul. ceraſor. nigr. ℥. iij.
hyrund. compos. Cephalic. aur. Dorncr. an. ℥. j. ß.
Liquor. C. C.
antepilept. cum Sale Cran. H.
Spiritus Ceraſ. nigror. an. ʒ. iij.
Syr. è fl. pæon. ℥. j. ß.
Spiritus Vitrioli Antepil. g. xx.
Miſce.

De hac mixtura cochleare unum exhibetur: doſis augeri, minutive poteſt, pro ratione ætatis: hoc ut plurimis profuit, ita inprimis Nobiliſſimus quidã Boruſſus à Kreützen annorum 14. qui à prima infantia Epilepſia divexatus fuit, tandem non neglectis aliis optime convaluit.

III. Extractio Lunę Antepileptica:

℞. Laminas Lunæ, & Sulphur vivum, ſtratifica & cœmenta ex arte puriſſime, Sulphure combuſto, & in totum deflagrato, calcem edulcorato: huic calci ſuper funde acetum deſtillatum, quo viriditatem extrahat (ſi in cella repoſueris, dabit Vitriolum, quod hic nolumus) acetum viciſſim per B. à viriditate abſtrahe, edulcora, ut ante, quo Calx evadat ſubtilior: Huic animę extractę hoc menſtruum ſequens ſuperfundes.

℞. Vrinæ puerorum quantum ſ. hanc ſuperfunde Vitriolo puriſſimo Vngarico, & pone ad putrefaciendũ, poſtea B. lente deſtilla, remanentiam

tere ſubtiliſſime, pone in retortam, ex arena deſtilla lentiſſimo Igne, attamen aperto, ne Vrina frangat vaſa: & primo obſerva venientes ſpiritus, ultimo Oleum viride Vitrioli: Hoc oleum rectificabis, & ſuperfundes animæ Lunæ, & tenebis totalem theſaurum in cura Caduci: habebis enim eximium ſpecificum Epilepticum, Apoplecticum & Cephalicum.

IV. Medicamentum Antipodagricum:

Hoc eſt *Mundereri*, quod legitur *tr. de Vitriol. p.* 51.

Diſſolvitur Colchotar in Vrina hominis ſani, ut fiat inſtar pultis, deinde exſiccatur, rurſumque Vrina inſpergitur, iterumque ſiccatur, atque hoc ter, quaterve repetitur, tandem Colchotar hoc retortæ ad latus inclinatæ inditum furno imponitur, ac inſtituta deſtillatione acre Phlegma elicitur, cujus portio aliqua Oleo verbaſc. Sambuc. populi aut ranarum, vel ex floribus Calthæ paluſtris parato, permiſceri, & pro fluxionis Podagricæ conditione dolenti parti applicari & ſuperponi poterit.

V. PANACAEA SOLARIS, cujus præparatio hęc eſt:

℞. VRINAM puerorum vinum bibentium q. ſ. illam pone ad putrefaciendum, poſtea inde deſtilla ſpiritum in B. M. iſtamque deſtillationem ſemel adhuc repete, & adſcendit ſpiritus candidiſſimus, illum probe ſerva, ac retine: quia ſubtiliſſimus eſt: ab alembico hunc penna ſepara, tradeque permiſcendum Salem ſublimatum ſ. ſpiritum deſtillato: & adde Spiritum ſ. alcohol Vini rectificatū æqualem partem & funde in phialam Hermetice clauſam, ac pone in cellam (nam in calido diſrumpitur) & coagulantur aliquantum ſpiritus intra octiduum: cum quibus, ut ſequetur procedendum eſt.

℞. Marcaſitam bonam, quæ Chryſocalchos poteſt nominari continentem Solificatum Sulphur, præpara, vel, ſepara primo, poſt ſume ſalis ammoniaci ter antea per communem Salem ſublimati tres partes, marcaſitæ Chryſocalchos unam partem, ſublima forti Igne, tunc ſecum attollit Sal armoniacum Sulphur flavo rubrum in alembicum: ℞. Hoc ſublimatum Sal armoniacum & Sulphur, exſolve una in aqua calida, & infunde guttatim oleum Tartari; tunc cadit Sulphur auri in fundum, reſolvunturque Sal ammoniac. & Oleum Tartari in aquam, edulcora, ut Sulphur nullam retineat acerbitatem, ſicca leni igne: affunde jam Mercurium Vegetabilem ac animalem, vel Cryſtalliſatum Spiritum ad altitudinem digiti noli ponere in calorem, ſed in arenam in cella vitro bene luto munito ſi conſiſtit, inſtar ſanguinis rubeſce reſerva quatuor ſeptimanas bene munitum, & unientur invicem animæ tunc exime & deſtilla in B. M. Spiritum, affunde iterum, hoc repe ſexies, per hanc cohobationem au rum omne ſolvitur: Eſtque theſaur humanę vitæ & valetudinis, ineffabilis: Iam

℞. purum aurum, reſolve Aqua Regis ex Sale nitro & Sale a moniaco an. facta: abſtrahe illam quam in B. M. quater ad olei forma affunde iterum, deſtilla ad ſiccam c cem, edulcora pura aqua pluviatili c ſtillata: tunc ſicca: imbibe calcem i ſtar pultis, cum medicina tua in præparata, pone una per quatuor ptimanas in B. M. vaſis probe ac be clauſis, & videbis omnem materi in ſanguinem tranſmutatam: ha pone in cinerem & ſubjice igne adhib

adhibito vero ejus gradu, quatuor ſeptimanarum ſpatio evadit lapis fuſcus, fuſilis in Igni inſtar vitri, illum exime, contere tenuiſſime, imbibe de novo tribus unitis ſpiritibus digere viciſſim in B. M. poſtea coagula de gradu ad gradum; quo ſæpius imbibis, eo medicina fit nobilior:

Obſerva in præparatione, omnes, qui in Natura ſunt, apparebunt colores, noli autem commoveri, nam meum jam eſt ſilere:

Hujus medicinę gr. j. per ſe vel cum vehiculo ſumtum, curat, quod cupis, modo ſpes vitę reſtet, in operatione prima non eſt admodum efficax; in altera v. efficatior, & ſic deinceps.

VI. *Spiritus metallicus* extrahens Vitriolum Metallorum:

℞. Vrinam pueri vinum bibentis q. p. ac in aheno leni admodum igne, ne ebullitio ſequatur, Phlegma inutile evapora ad conſiſtentiam ipſius Vrinæ mollem, inſtar Syrupi: Hoc reconde in phiola longiſſimi colli, & aptato alembico in loco frigidiore deſtilla ex ferventi B. & prodibit Spiritus Vrinæ inſtar nivis ſeſe in alembicum elevans, quem diligenter collige & ſerva: accidit autem interdum, ut incaleſcente alembico, idem in eodem ſolvatur, & in ſubjectum vas inſtar aquæ lympidæ dilabatur: Ex fecibus cum aqua deſtillata calida, extrahe Sal, hic per evaporationem, ut in cryſtallos abeat, quas diligenter repetitis ſolutionibus & coagulationibus collectas, cum Spiritu V. priore conjunge, ſæpius eundem ab iiſdem, multis cohobationibus deſtillando, donec omne ſal fixum fuerit volatile factum, inque ſpiritum abſumtum Super Spirtū Vrinæ funde Spiritū V. correctum æquali pondere, eundemque ab eodem leni calore B. evoca, qui, ſi ſemper recens adjectus, & poſt deſtillationem ablatus fuerit, omnem aufert fætorem, eidem gratum conciliando odorem. Hic ſpiritus ſuper limaturas metallorum fuſus ex iiſdem Vitriolum elicit, nominatim v. ex Luna, pretioſum illum colorem, quem pictores ultra marinum vocant.

VII. *Glacies animalis non carens utilitatibus*: *Quercetan. lib. deſignat. rerum pag.* 125.

℞. Vrinam adoleſcentis Oenopotæ, depuretur ſ. a. cui adde Vitriol. Roman. aut Vngarici duplum, pone ad digeſtionem in M. B. tepido per ſex vel octo dies, in uno aut diſtinctis alembicis vitreis. Hac digeſtione peracta augebis ignem B. ut bulliat aqua: Mox impoſito capitello, adhibitoque recipiente deſtillabis aquam: Ac ea quidem, quæ primo exibit, erit inſignis aqua ophthalmica: Secunda, priori paulo acrior ad dolores podagricos tepide cum linteolis applicata confert: eſtque hæc una antipodagricarum mearum: Perge ita urgendo calorem B. aut etiā per cineres calidos, donec materia in alēbici fundo reſtet inſtar mellis: Quam poſtea infundes in Vas ferreum, & adhibito igne ſpatula ferrea continuo agitabis, ne adhæreat: hocque eouſque continuabis, donec omnis liquor vi ignis exhalarit, & reſideat ſolum Sal Vtirioli atque Vrinæ in fundo ſiccum & in maſſa quadam: Hanc pulveriſatam in cornutam bene lutatam immites adhibito amplo recipiente optime ſignato, ne ſpiritus exhalare poſſint: admove ignem vehementem, quali opus eſt ad parandā aquam fortem; ſed tamen ita moderandus eſt Ignis per gradus, donec ad ſummum perveniat: & videbis tandem recipientem impleri ſpiritibus albidis undiq; qui in ſummo illo calore, tanquam in nubibus aeris congelabuntur in glacies quaquaverſū per

per recipientis capacitatem descendentes: Haut secus sane, ac prę ingenti frigiditate hyemis & aeris, nubes atque vapores in nivem glacialem s. squammulas congelatas arboribus adhærescentes conspicimus: Ita spiritus hi salis, ignis non frigoris vehementia concrescunt in glaciales illas particulas, & quasi in media etiam flamma: Sic duo hi prędictorum Salium, vulgo Philosophis pro calidissimis habitorum in glaciem congelantur per virtutem coagulativam salis armoniaci acidi naturę, quem in se continent: Hæc glacies adservari potest ad modum Salis Nitri: de qua si Scupul. unum aut dimidium exhibeas in jusculo, vino, aut liquore convenienti, ingens erit remedium ad omnes obstructiones Hepatis atque lienis, provocat Vrinas, & est specificum remedium ad dissolutionem calculi: Eadem glacies redacta in aquam (non convertitur facile in humido) insigne ac præcipuum est remedium ad inflammationes & gengrenas, quas subito extinguit.

VIII. *Aurum potabile crollianum* à D. Hartmanno in notis correctum.

℞. Menstruum illud ex Spiritu Vrinę & Vino complete confecto (de quo supra in prępar at. Sp. Vrin. Hartm. dictum:) solvatur in ea calx auri, per extremam reverberationem in summam tenuitatem redacta, in lento calore in solutionem instar sanguinis rubentem: Hæc solutio digeratur vase Hermetice clauso per mensem, à fecibus tandem separata solutione, abstractoque ex lentissimo B. calore Spiritu solvente (in eosdem usus imposterum adhuc dum, & quasi perpetuo sufficiente) aurum manet in forma olei rubicundissimi, suavem odorem de se spargentis, & in quolibet liquore solubilis: propptereaque hoc oleo auri potabilis veri locum supplere, eique succedaneum esse potest. Idem porro exaltatur s. purius, activiusque redditur, quando nempe spiritu Solari à suo corpore separato Sola Tinctura, in qua potentissima vi dūtaxat, residet per alembicum elevatur: Solutionē itaque auri per arenam ex vase humili, Igne aliquantum fortiori destillamus: sic enim post partem menstrui primam cum reliqua eju parte ipsa auri Tinctura per alembicum transit instar sanguinis, relinquendo post se in fundo vasis terram an dam, nigram spongiosam & levem ipsum a. menstruum quod cum T. auri prodiit in B. saltem tepido per alembic. separamus, relictā Tinct. in fundo vasis cum Spir. V. tenerrimo, sa vimus, eundemque ternis vicibus etiam amplius denuo separamus: H igitur est aurum protabile, & quide illud ipsum, quod hodie ex Ang habetur apud D. Francisc. Ant Medicum Londinensem: Non il quidem Philosophicum & verum; hoc enim illud multis modis supe tur, ac longe aliud est, neque illud A gelicanum justissimam auri potab δοκιμασίαν sustinere potest, reducitu & cum corpore suo denuo in grat redit, quod à vero auro protabili Ph losophico alienum est; Cęterum teſt quidem in usu Medico idem p præstare, quod alias de auro pot Philosophico sperandum esse cen Chymiatri, quamvis hoc agat re sius nec exaltatis atq; astralibus m bis æque medeatur omnibus.

Spiritus Vini ad hanc præpar nem necessarius seq. modo fit.

Vinum generosum, quale est panicum vel Vngaric. aliquandiu in fimo, vel in B. M. ejus vic digere, per dies 14. vel septimanas quatuor: postea per phiolam spir destilla, eundemque aliquoties ean

eandem phialam rectifica, donec ad summam tenuitatem pervenerit: cujus libras duas misce cum recentis Vini ejusdem ℔. vj. & per phialam denuo eandem quantitatem librarum nempe duarum nec plus, nec minus destillando prolice, ac ita deinceps eadē quantitate duarum nempe librarum cum recenti vini Homogeneo septies vel octies semper de novo addita, ac toties destillata lib. ij. alcoholis vini spirituosissimi ac fortissimi tandē depromuntur, reliquo Vino, ad residuos vinosiores spiritus exinde destillandos reservato: Hic vero Spiritus in vase Hermetice sigillato, asservandus est: est enim penetrantissimus & subtilissimus:

De præparatione calcis Solaris subtilissimæ vide *Croll. p.* 211.

IX. *Oleum Salis viride:* Dequo *Libav. l.* 2. *Alchym. tr.* 2. *p.* 159. Sali communi, inquit, ustulato affunde *Vrinam* puerorum, digere per octiduum loco calido: trajice per filtrum, coagula, solve in marmore, solutum age per retortam triplici luto munitam, igne reverberii, fracto vase exime caput mortuum, tere, refunde destillatum, digere & destilla; idque potes repetere novies vel decies: vel salem sublima, solve & destilla: Nonnulli in sale soluto per raphanuum extinguunt lateres candentes, ubi sat sunt poti, destillant: alii Igni eliquant Salem, & in eo restinguunt lateres: sales, qui foris accrevit, abstergunt, lateres destillant, ad podagras cum oleo granorum ex ebulo.

X. *Oleum Sulphuris*: quod à nonnullis sic paratur:

℞. *Vrin.* puerorum antea despumatæ lib. xvj.

Calcis vivæ recent. lib. iij. simul ferveant ad tertias, mox per filtrum excolentur: tum addentes.

Sulphuris vivi optime in pulverem redacti lib. j. simul ferveant, dum medietas absumatur in vitreo vase, aut vitro oblinito: inde per filtrum percolatur: postea vase vitreo, pileoque rostrato imposito, destillat liquor, primo perspicuus, deinde oleum aureo colore:

Hoc ad nervos contractos: ad Cancrum malignaque & antiqua ulcera, & ad frigidos affectus exterius utuntur.

Vel. Sulphur ignem non expertum cum *Vrina* pueri octo diebus in fimo equino calido macerato, habens deinde catinum magnum, valde cavum, in quo collocetur cucurbita ad latus, luto incrustata, quæ Sulphur continet, prius tamen instrato fundo catini cineri calidissimo, & prunæ addantur, dum tota humiditas egressa sit: addatur deinde recipiens vas, & rimæ stipentur glutine ex farina & candido ovi, linteo circunducto: Postea carbones flagrantissimi assidue supra cinerem illum calidum aggregentur, donec spiritus atque oleum egredientur, quod colligendum est, ut oleum Calchanti, & similis est usus.

XI. *Præcipitatio denique Mercurii* cum *Vrina* fit sequens: Solve in duabus Vnciis aquę fort. Mercurii bene purgati unc. j. solutioni adde aquæ communis calidæ ℥. iij. ac infunde postea *Vrinam* hominis sani recentem, ac ejus tantum, quantum ad deliquium ipsius Mercurii requiritur: præcipitabitur hoc modo Mercurius incarnatus, qui aliquoties aqua communi edulcoratus, solum secessus movet. Dos. à gr. vij. ad xij.

In Alchymia usus Vrinæ quoque est rarius: Fitque.

1. *Diana* s. aqua aurea & argentea ad metalla mutanda in aurum vel argentum:

gentum: de qua *Libav. l. 2. alchym. tr. 2. p.* 162. ejus descriptio est talis: *Vrinæ puerorum* duodecim annorum libras decem purifica filtrando sæpe, & decoque in aheno ad consistentiam crassiusculam: Infunde in cucurbitam firmiter lutatam satis capacem, ut tertia pars sit vacua: appone alembicum cum foramine in sũmo & cono exemtili, ut si non tota Vrina caperetur à cucurbita, possis residuum suo tempore infundere, loca in arena, pone ad fundum catini: destilla primum igne lento, donec abstruxeris aquositatem ; quum videris albos spiritus discurrere per cucurbitam & adscendere, muta receptaculum, & ignem intende; Prius tamen pondera receptaculum, pondusque nota: aucto igne exibunt guttæ graves coloris punicei, quæ ne concrescant suppone rostro catinum cum prunis: destilla fortiter donec cessent: Salem album, qui in rostro coagulatur, solve: guttas, quæ exierunt, tere & pondera: adde tantundem aluminis, & Salis petræ: compone in vitro, claude: agita utraque manu: & solventur in aqua: sine quiescere: clausum vas & resiccatum loca in arenam vel cinerem, ignem lenem subjice: Nam si validior est, vas frangitur, & sat multa arena intersit inter vas & catinum: Facta solutione in arena aperi vitrum, & effunde in retortam lutatam probe: appone receptaculum grande: & bene agglutina: destilla per gradus, donec receptaculum rubeat à spiritibus: intende ignem, donec cucurbita excandescat: Sine paulatim refrigescere: Serva aquam in vitro bene clauso : Quod si vis facere aquam auream, cape partem unam auri calcinati: sin argentam, unam argenti, & duas aquæ destillatæ: Misce & in cucurbita vel retorta digere in arena per horas quatuor, cavendo, ne ullus spiritus effugiat: Vbi bene imbibit aquam Calx, sine refrigescere: transfer in arenam: adjice receptaculum beneque junge: destilla lente, ne vas frangatur: Vbi bene incaluit, auge ignem & aqua specie spiritus cum calce soluta ascendit & exit: tandem pelle fortiter ne tamen nimium, ne dissiliat vitrum : Si tota calx metalli non exiit una, refunde aquam capiti mortuo trito: digere una, & destilla, ut ante, donec calcem totam eduxeris cum aqua: id quod experieris, si antequam destillaveris, ponderes materiam & receptaculum: Si enim destillari pondus respondet impositis, totum extractum erit.

Hæc est aqua illa aurea vel argentea, ad mutandum Mercurium in Solem vel Lunam.

2. *Cæmentatio* quoque peragitur Vrina. *Myl. l. 2. Basil. Chymic. pag.* 34.

℞. *Vrinæ* putrefactę q. v. destilla exinde Spiritum, ut artis est, & quod sublimatur id redde destillato, extrahe etiam cum Phlegmate hujus Spiritus sensim abstracti. Salem ex capite mortuo calcinato, vel reverberato, & hunc etiam simul reddito suo Spiritui & Sali volatili: putrefac hęc in B. roris, usque dum fiant unitum menstruum, quo tali modo utaris.

℞. Vitriol. Salis ammoniac. an. ℥. ß. pulverisata misceantur & super infundantur cum dicto Spiritu Vrin. pone in digestione fimi vel Terræ, usque dum reddant aquam rubicundam: Hanc reserva: Nunc sume auri limati partem unam: Mercur. viv. optime cum aceto repurgati p. ij. amalgamato invicem, & reconde in vitro, ac super infunde aquę rubicundæ: coagula duodecies, postea pulverisa, & utere pro cæmento ad Lunam.

3. *Fixatio Lunæ* per sequens cæmentum *Idem. p.* 52.

Accipe

Accipe farinæ laterum ℥. j. ß.
Salis fusi
Vitriol. calcinat. an. ℥. j.
Sanguin. dracon.
Flor æris virid. an. ℥. j. ß.

His pulverisatis & mixtis superfunde *Vrinæ*, sale armeniaco impraægnatę: taliter humecta species dictas, ut supra facta est mentio, & tertius cœmentationis, gradationis ac fixationis modus est in promtu: cum quo Lunam tuam cæmenta, calcina ac funde: sic habes, quod desideras.

4. *Crocus Martis.*

In *Vrina* clarificata, abjecto sedimento solvuntur Salis triti M. iij. colantur, despumanturque diligenter inter coquendum: In decocto solvuntur Vitrioli triti, Salis ammoniac. ℥. iij. Coq. iterum cum despumatione: In decocto infunditur limatura clalybis, & coquitur donec indurescat & possit teri: Pulvis in sartagine ferreo plano, igni validissimo reverberatur, versaturque diligenter cum rutabulo, donec instar lucidissimæ violæ appareat.

5. *Oleum Martis.*

℞. limatur. ferri q. v. imbibe *Vrina*, postea calcina toties in fornace reverberationis, donec impalpabilis reddatur, colorisque sanguinei, tunc pone in cucurbitam vitream optime lutatam: imbibas quoque *Vrina*, & fac destillare more aquæ fortis per horas 24. semper ignem augendo: & habebis oleum spissum rubicundissimum: Experientia istius olei: rubificentur laminæ cujusvis metalli, si extinguantur in isto oleo, statim accipient colorem auri (Sophistici.) *Myl. l. c. pag.* 254.

6. Vt aurea vasa nitorem & splendorem concipiant:

℞. *Vrin. human.* lib. x. coq. cum Sulph. ℥. v. Tartar. ℥. x. injectis in vas æneum aurum calefactum immerge, permitteque fervere, donec croceum evadat ad instar auripigmenti: inde frica setis, & ablue aqua dulci, tripolique poli. *Libav. Syntag. arcan. Chym. p.* 52.

7. Vt ferrum nimis molle induretur.

℞. *Vrin. adolescent.* lib. j.
Fuliginis M. j.
olei lini ℥. iiij. Misce, coque, & in fervente jure cultros extingue, accipient aciem optime temperatam. Libav. l. c. p. 231. aliud habet idem p. 232. Vermes maji & lumbrici terrestres, tunduntur, exprimuntur: succo additur verbenæ cum aceto tritæ expressio, cum pari omnibus *Vrina* virili: In hac mistura ferrea restinguitur: mirumque est tam firmam rem Naturæ recipere temperamentum, & oleo aliisque pinguibus leniri & lentescere.

7. *Chrysocolla* ea paratur: *Reusner. p.* 307.

Hac utuntur ad auri glutinationem: Fit autem figura phiali, confecto mortario ex ære rubro, habente pistillum ejusdem materiæ: in quod mejente puero pistillũ circumages identidem: ut non tantum à mortario quid abundet; sed etiam à sese nonnihil deterat, id quod pluribus deinceps diebus peragitur: donec Vrina crassitudinem adsequatur mellis. Faciendum vero id in Sole: nam facilius in aere, ejusmodi ab ære quid deteritur: aut si Sol absit, calidas esse ædes saltem convenit: Hoc medicamento misto iis, quæ curandis uceribus rebellibus sunt idonea, utimur, ceu optimo:

7. *Salis ammoniaci s. armoniaci* confectio: quę multiplex est.

Andreas Cæsalpin. l. 1. *de Metall. c.* 20. hanc ponit.

℞. Partes quinque *Vrinæ humanæ*, & partem unam Salis communis,

nis, & partem dimidiam fuliginis linorum, his simul coctis usque ad consumtionem humiditatis, reliquum sublimatur in Salem ammoniacum, hunc iterum in sudorem dissolvunt, & congelant, & à sale communi sublimant, & est optime præparatus.

Vntzer. in Physiolog. Salis p. 65. tres hoc perspicuos parandi Salem armoniacum habet modos.

1. Sit tibi in promtu primo sufficiens quantitas *Vrinæ hominis* vinum bibentis, immitte illi calcem vivam, probeque hæc duo invicem agita. Postea in hoc lixivio, antea bene percolato, dissolve Salis communis fusi, & tenuissime triti, quantum vis: Posita in æheno, humiditatem ad lentum ignem sensim evaporare sinito, usque ad pultis quasi consistentiam; affunde rursus prius lixivium, & tamdiu illud coque, donec materia sicca remaneat: Quæ lixivii reaffusio, & tertio repetenda; Quando autem ebullierit ad dimidiæ partis consumtionem, tunc indatur cucurbitæ cum alembico super imposito, & humiditas omnis per destillationem abstrahatur, abstractus liquor denuo adfundatur, & destillatione ad siccitatem usque extrahatur: Qui labor & tertio reiterandus: & sic tandem in fundo cucurbitæ tibi restabit Sal quidam, albi subcinerei coloris, qui Ammoniacus dicitur.

2. Vel. ℞. *Vrinæ pueri* lib. x. adde salis communis partem dimidiam, Misce ad ignem in olla, & solve: adjice fuliginem, effunde in vas, & sine coagulare: Coagulatum transfer in ollam operculatam cum foramine in summo bene obsigna luto, colloca in fornacem & coque: ubi videris exire fumum album, foramen claude, & ignem intende per 2. horas; refrigeratum tandem exime.

3. Antverpiæ ita hodie componi solet.

℞. Salis communis optime torrefacti lib. x. superfundantur *Vrinæ* prius optime filtratæ, & per destillationem abstractæ libræ totidem, adjiciendo simul fuliginis Camini, Mij. Lixivium hoc tamdiu coquatur, donec pultis consistentiam acquirat; Materiæ huic denuo libras decem Vrinæ affunde, eamq; per ebullitionem evaporare sine, idque adhuc bis reiterandum, donec 40. libræ urinæ absumtæ fuerint: Facta & peracta ultima coctione, tandem materia pultis consistentiam nacta, conjiciatur Catino superius lato, inferius acuminato & angusto, insuperque vitreato, & ad lentum carbonum ignem residuam humiditatem perfecte vaporare sinito: sicque Salem Ammoniacum optimum habebis.

Vide *Libav. Syntagm. arcan. l.* 8. *pag.* 464.

8. *Salis Nitri compositio*: & purificatio 5. exaltatio;

Sic enim *Vntzer. loc. c. p.* 75. Loca, in quæ *Vrina humana* crebro effusa est, apta sunt ad præparationem Nitri: Hinc & Libav. dicit nonnullos vocare salem petræum ex quamvis Vrina collectum salem.

Libav. Syntag. p. 469. hanc ponit Nitri præparationem, quam quarti gradus esse dicunt: Halonitrum pulverisatum, & secretum per cribrum prima vice solve *Vrina* vinipotæ: cola: coagula: Secunda idem perage affuso vino: tertia aceto: quarta vino stillaticio: in quo si nolit consistere, adde Vrinam vinipotæ, & Salem: Coque ad regulam & concresset.

LVDVM VRINÆ.

Hoc nihil aliud est, quam sedimentum illud Tartareum, quod & fundum occupat

occupat, & ſimul matulæ adhæreſcit: quod nec ipſum ſuis deſtituitur facultatibus: Vtimur eo vel ſimplici, vel præparato:

Simplex illud adhibemus teſte *Reuſn. p.* 107.

1. In Eryſipelate, ſi eo locus affectus foveatur.

2. Mixtum cum oleo ſalic. & probe contemperatum mundificat palpebras, aufert cicatrices oculorum & aſſimilat carni vicinæ.

3. Mitigat dolores uteri, & ſuffocatis ab Vtero ſuccurrit.

4. Calculum pellit: ſic enim in *Theſaur. Evonymi p.* 41. legimus: Ego nuper audivi Empiricum quendam calculos veſicæ in quibuſdam curaſſe cum borace mixta aqua ardente ad ſpiſſitudinem fere mellis, admixto etiam tartaro, aut fæce urinę è matula; debebat per quatuordecim dies hoc medicamento uti, ita ut ſemper parum ejus bibendo vino, etiã in prandiſo & cœna admiſceretur: Si materia hæc exſiccata in vas aliquod vitreum indatur, & Spiritus Vini affundatur, bene contecta & munita in loco calido ſtet, tunc exinde ſubtiliſſima natura extrahitur, & ſpiritui Vini communicatur: ſic melius reſolvit expellitque Tartarum.

Præparatur vero ex Ludo hoc oleum ſequenti modo:

℞. Ludi q. p. ſicca, & in crucibulo ad albedinem calcina, deinde in Porphyr. tere, & in loco frigido pone, ſic abit in oleum; quod magnarum eſt virium: De eo ℈. j. cum aq. aliqua appropriata mixtus & propinatus exhibetur contra calculum; Tartarum ſive in Renibus, ſive in Vrina ſolvit: Hocque medicamentum Paracelſo dicitur Patentivum; Exinde idem aliud acuativum ſequenti modo parat.

℞. Terebinh.
Ol. lini. an. quartam unam, deſtillentur bis, fiat cohob. cum his.
℞. ocul. cancr. lapid. lync. ſpongiæ.
Olei Ludi ol. lin. an. ℥. j.
Saxifrag. ʒ. ij. M. quo locus affectus inungendus: Tandem concludo pręſens caput de Vrina: Quum Vrina tot & tantos habeat affectus, non mirum, quod Veteres Imperatores interdum vectigalia ex Vrinis fecerint: quemadmodum refert Suetonius de Veſpaſiano: quem Tito ipſum reprehendenti, odorandam pecuniam ex Vrina vectigalibus exactam porrexiſſe ſcribit; & popoſciſſe, num male oleret; quod ipſo negante, ait: atque ex Vrina venit. Hinc Symbol. ejus.

Lucri bonus odor ex re qualibet.

CAPVT DECIMUM.

DE STERCORE Humano.

CORpus noſtrum, ut à Neotericis quid mutuemur, duplex intra ſeſe fovet excrementum; Internum ſcil. & connatum: & Externum ſive adventitium: Interna excrementa ſunt impuritates tribus principiis intrinſecis ipſique Balſamo animali à prima tranſplatione radicaliter adhęreſcentes, quæ Spiritibus mechanicis ſubjacent, ſed digeſtis temporibus opportunitatem nactæ, in actum erumpunt, & ſpirituum imperium eludunt: dicuntur ſal ſive excrementum humanum, *Sal naturæ*: Externa, ſunt excrementa rerum naturalium, mucilagines nempe impuræ Tartareæ & Sulphureæ, quæ principiis ipſorum elementorum, ſeu Balſamo radicali vegetabilium & mineralium, quo

quo noster Balsamus restauratur, pertinaciter cohærent: Nutrimur enim non solum ex animalibus, sed etiam ex vegetabilibus, & resolutis mineralium spiritibus, qui primũ sunt omnis generationis,nutritionis & augmentationis fundamentum: Inter hæc restat Sulphureum illud & fætidum, quod à Natura per occidentalem corporis regionem ejicitur: Postquam enim cibus dentibus contritus, in ore alteratus, motu linguę, gulaque hiante detrusus, & per gulam in Ventriculum dimissus, ab eodem per retentivam facultatem ministerio obliquarum fibrarum arctissime conplectitur, & eousque retinetur, donec omni ex parte à facultate Ventriculi concoctrice, propriaque ejus substantia, adjuvante tamen & partium adjacentium calore, concoctus & elaboratus sit tandem in unam formam ac massam ptisanæ Cremori haut absimilem, quæ Chylus dicitur, mutatur: Hic per orificium inferius emissus, ab intestinis primo abripitur, & à concoctrice illorum nonnihil adhuc elaboratur: Quum vero materia hæc sit Heterogenea, partesque obtineat diversas, quasdam, à Natura in utile alimentum mutandas, quasdam, quæ mutari nequeunt, è corpore extirpandas, sequestratio instituitur exacta: succusque laudabilis pro ulteriori elaboratione per venas Lacteas ad Pancreas, hincque ad Hepar: excremẽtitius vero & crassior pars per alvum non sine fætore ejicitur: Hunc fætorem Steeghius naturalem, dicit esse excrementis,propter partium densitatem; quibus continentur: calida enim & humida dum concluduntur & obstipantur, fumos statim colligunt fætidos: mediocres, dum alvi calor naturalis vincit: plures, quando is est nimius, seu præter naturam: veluti in Putredine, unde ei fætor focius: Humor autem crudus dum egeritur, non subactus à calore, caret fætore: faciunt tamen huc non parum ea, quæ assumuntur, quorum alia aliis fætentia magis generant excrementa: dicitur aliis *Sulphur fætidum* quod & flammam instar Sulphuris concipiat, & quid pingue in se contineat, deinde quod insignem obtineat fætorem: aliis *Zibetha occidentalis*, partim, quod rite instituta digestioni fætor ille auferri & laudabilis ei conciliari possit odor, tum quod ex occidentali corporis parte proveniat naturaliter: Nam naturalis Locus per quem emittitur hoc excrementum est alvus, at per alia quoque loca rejecta esse notarunt Medici; Coloniæ puellam viginti annorum tertio quoque die alvi excrementa per os evacuantem, idque ultra triennium continuasse vidit *Posthius*: & *Roderic. à Vega, l.* 6. *de loc. aff. p.*459. per umbilicum sordes has expurgatas observavit: Vide *cardan. l.* 18. *de subtilitat. Alexand. Benedict. lib.* 20. *c.* 34. *Marcell. Donat. l.* 5. *c.* 4. *p.* 575. *Schenik. l.* 3. *de excrem. p.* 450. *& seqq.*

VSVS.

Hujus sane excretio,ut maxime necessaria est homini, quum sit excrementum, non tamen plane abjectum censendum, nam adhuc vim ac facultatem quandam obtinere testantur porci, alimentum, ex eodem quęrentes:

Internus quidem ejus usus non adeo delicatus, & commendatus, licet non tantum præparatum, sed & crudum à nonnullis commendetur:

Novi quendam, qui ex hujus Balsami fætidi usu ab Icteritia tridui spatio se convaluisse, testabatur.

Joannes Anglic. in Rosa Angl. accipit Sulphur hoc occidentale, desiccatum & pulverisatum ad ʒ. ij. & cum melle Vinoque

Vinoque ante Paroxyſmum febrilem propinat, huncque tridui intervallo profligari aſſerit:

Externe tamen eo uſi ſunt jam Galeni tempore: ſic n. ille *l. 10. de ſimpl. medicam. facult.* Quidam, inquit, aſſidue Phlegmone ad guttur exiſtente, vexabatur, adeo vehementer, ut ſuffocationis ſubiret periculum, unde ſanguinem mittere coactus: in hunc cum forte quis incidiſſet, pollicitus eſt, ſe exhibiturum medicamentum expertum, ſeque ante ſanguinis miſſionem accerſi juſſit, ſi quando rurſus aliqua in parte gutturis emicuiſſet Phlegmone: Hic vocatus medicamento illito ſtatim hominem curavit: alter vero, cui idipſum communicatū erat Galeno quoque maniveſtavit: Erat autem *ſtercus pueri*, qui per biduum lupinis cum optimo pane ſatis fermentato, nutritus erat, cum melle attico ad lævorem tritum:

Adligatos & maleficiatos à mulieribus hoc habet *VVecker. de ſecret. p. 107. & 254.* Si in amantis calceum ſtercus amatę ponatur, ubi odorem ſenſerit, ſolvitur amor: nam odioſa eſt hæc res, & ab Ovidio diducta in l. 1. de remedio amoris.

Ille tuas redolens Phineu medicamina menſas,
non ſemel eſt ſtomacho nauſea facta meo.

Adverſus *nævos ſeu maculas Originales*, quæ variæ ſunt, memini à mulierculis commendatum excrementū illud nigrum, quod infans recens editus primo per podicem ejicit: ſi emplaſtri modo imponatur: & illud annotat quoque *VVeickard. p. 621. & Popp. l. 1. theſ. med. p. 188.*

Fætor ejus naribus attractus matutino tempore, præſervat à *peſte*, referente *Munderero. medicin. militar. pag.* 125. & confirmante id experientia.

Hoc odore ſ. potius fętore moſchus, ſi ipſi ob vetuſtatem de odoris ſuavitate multum deceſſerit, in ſacculis ligatus ad latrinas appenſus vi fætentis antiperiſtaſeos ardoris augmentū recipit, quamvis deinceps odor durabilis ac conſtans non ſit. *catelan. de confect. alcherm. c. 11.*

Imo ſi Coralia colorem ſuum quavis etiam de cauſa, amiſerint, facilime latrinis appenſa, eundem recuperant.

Sed & cum aliis idipſum miſcetur:

Experimentum Peuceri contra *Anginam* tam veram, quam notham notat *VVeickard. ſeq. p. 133.*

℞. Stercor. canin. albiſſ. exſiccat. ℥. ß.
Excrementi alvi de puero exſiccati. ℥. j.
Stercor. aut Nidi Hirundin. ʒ. ij.
Glycyrrh. pulveriſ. & cribrat. ʒ. j. ß.
Sach. cand. ʒ. iij. Miſce & Fiat pulvis ſubtiliſſimus, ſubigatur cum Syrupo violar. aut melle roſac. colato exhibeaturque in forma Eclegmatis.

Idem *p.* 537. In *cancro* inunctionem hanc componit efficacem.

℞. Succi plantag. burſæpaſtor.
Nicotian. Solan.
Acti rutac. an. ℥. iiij.
Ol. roſac. ℥. ij.
terebinth. ℥. j. ducantur in mortario plumbeo: adde Pulver. lythargyr. ℥. ß.
lapid. hæmatit. ʒ. ij.
Antimon. crud. ʒ. j.
Corall. uſtor. & lat. ℈. ij.
Perlar. ℈. j.
Camphor. ℈. j. ß.
Cancorum fluviatil. ʒ. j.
Stercor. humani in furno exſiccati & uſti ʒ. iij.

F. l. a.

F. l. a. Vnguentum.

Ex Nicolao Rocheio sequens ponit Corbejus pag. 312.

℞. Herb. Robert. Verbasc. Scabios. caprifol. aneth.

Stercor. human. an. ęqual. part. combur. in cinerem : ejusque cineris ʒ. iij. cum liquore stillaticio Solani ℥. vj. contempera pistillo in mortario, ejusque misturę aliquid ulceri cancroso infunde est Expertissimum.

Non caret admiratione illud, quod habet *Sebastian. Munster. lib.* 4. *cosmograh. sub titulo de Lapponea*: Incolas sc. ejusdem loci variis technis uti, ad sistendas in cursu medio naves : eorundem tamen conatum impediri, si *Stercore virgineo* navis internæ partes inungantur: illico enim priorē repetere navem cursum : Spiritus enim navim quasi sistentes & tenentes, fætore fugari scribit.

Præparatur vero ex Stercore H. Aqua & oleum seq. modo:

℞. *Sulphur. occidental.* Microcosmi juvenis non pueri, sani non morbosi q. pl. exsiccetur in aere vel furno lento tamen igne, postea per cucurbitam destilla, igne primum lento, sic prodibit Phlegma : tandem cum aliis spiritibus oleum, si urgeatur : utrumque per Balneum rectificetur :

AQVA.

Hæc oculorum tollit panos & ungues : reliquis etiam passionibus tunicæ conjunctivæ s. annatæ sæpe obvenientibus medetur, si guttula una vel altera instilletur, faciei quoque conciliat colorem : pili augmentum inde recipiunt, si locus hac continuo lavetur, ulcera curat corrosiva sinuosa, exedentia, *Matthiolus. l.* 2. *in Discor pag.* 73. fistulasque, *VVeickard. p.* 574. cicatrices manuum removet, ut habet *Plater. tr.* 3. *p.* 394. Intus sumtam prodesse ajunt, Comitialibus, Hydropicis, lapidemque Renum & vesicæ pellere idem *Matthiol. d. l.* insuper contra morsum canis rabidi, venenatorumque animalium præstans est: Cancrosa loca non sine fructu ea levantur *VVeick. p.* 537. *corbejus p.* 313. *Plater. tr.* 2. *p.* 847. Bubonibus gulæ adversatur ex Cardano *VVecker. de secr. pag.* 201. Valet & contra induratos tophos *VVeickard. p.* 501.

OLEVM.

Hoc capitis tineas pellit, erysipelas exulceratum carcinomata *Matthiol. d. l.* lichenes, impetiginesque saltem illitū curat: podagricis doloribus subvenit. cancrum curat, eundemque mortificat. *Libav. l.* 2. *alchym. p.* 142. & *Syntagm. arcan. pag.* 413. optimum est in ulceribus *Plater. de dolorib. p.* 947. *Scheunemann. l. de morbo Sulphureo.*

In eodem aurum signatum, pondere suo depravatum, extinctum, pristinum pondus vel etiam majus recuperat *Mizald.* c. 1. §. 12. *Paracel. in Maurali secundo pag.* 57. qui & affirmat hoc accensum non consumi in æternum piscesque in aqua omnes inde congregari : Alii hujus beneficio Mercurium coagulant : nam durum instar Iovis condere inde Mercurium scribit *Fallop. l.* 3. *de secret. p.* 193.

Zibetha Occidentalis.

Tandem ex Sulphure hoc fætido ZIBETHA conficitur, occidentalis dicta, quæ suavissimo odore non cedit Orientali : legitima saltem ejus instituatur digestio : sic enim & Opium alias fætidissimum, ob immaturum Sulphur quod in se continet, convenienti digestione fætorem suum immutat

mutat, & fragratissimum emittit odorem.

Vtrum vero præparationes, & subtiles insitiones in terram ex stercore elicitę quid præstent, penes eos fides esto, qui experientia sunt suffulti.

Purgationem vero Magneticam & secretam, qua absentes beneficio hujus Sulphuris fætidi purgari possint, vide l. 2 c. 6.

CAP. VNDECIMVM.

DE PEDICVLIS.

QVum vilissima hæc animalcula à Nonnullis quoque in Medicæ usum trahantur, optimo jure pauca de iisdem notanda sunt, quædamque non minus jucunda quam utilia præmittenda.

Familiarissimũ quidem & omnibus notum Capita hominum à pediculis infestari, de quo *Rondelet. meth. cur. morb. p. 18. Forest. l. 8. obs. 14. Hollerius p. 453.* & alii: Rarius vero est, imo rarissimum, quod universum corpus ab iisdem infestetur: Innuere id videtur *Gal. l. 11. de simpl. medicam. facul.* dum ait: Quibus ergo affatim sunt mali succi in corpore, iis ingens provenit pediculorum numerus: Et confirmare id illorum exempla videntur, qui & ad interitum usque, ab iisdem excruciati sunt:

Historiæ eorum vel ex veterum, vel ex Neotericorum scriptis sunt desumtæ.

Rhodigin. l. 14. lection. antiq. c. 13. ex Aristotele, Plinio & aliis testatur, Pherecidem huic morbo expositum fuisse, ad quem cum visendi gratia Pythagras discipulus advenisset, ac quonam pacto haberet, sciscitatus esset, immittens is digitum per januam, inquit; χροὶ δῆλα; ex corpore palam est.

De Sylla Tyranno eodem morbo peremto sic habet Q. *Serenus*:

> Sylla quoque infelix tali languore peresus,
> corruit, & fædo se vidit ab agmine vinci.

De Speusippo Eurymedontis filio Philosopho Atthenienſi: Acasto Peliæ filio; Mumio Iuris consulto, & Platone Philosopho idem refert Plutarchus. Antiocho id quoque accidisse ex historia sacra docemur:

Honorificum Vandalorum regem, quum octo annis Christianam religionem insectatus esset, pediculari morbo extinctum testatur Volateranus.

Arnulphum Imperatorem post Carolum Crassum, cum ad templorum spoliationes animum convertisset, pediculis consumtum interiisse authores sunt. Baptista Egnatius Platina, Paulus Æmilius & alii.

Recentior est historia, quam habet *Amat. Lusitan. Cent. 3. cur. 58.*

Novimus, inquit, hominem Olyssiponæ non ignobilem, qui ex Phthiriasi miserrime obiit: ita enim, per universum ejus corpus pediculi scatebant, abundabantve, ut duo ejus servi Æthiopes nihil aliud curę haberent, quam ex ejus corpore pediculorum cophos plenos ad mare, quod prædictam civitatem præterlabitur, portare. Erat autem homini huic cognomentum, si recte teneo, Tabora; dicitque ibidem apud Hiberniam & Islandiam homines semiferos subuculis croco infectis vestiri, ut pediculos fugent, quas per sex menses & amplius gestare solent.

Admirandum sane quod ex Diodoro Siculo rerum antiquarum lib. 4. de Acridophagis gẽtibus notat Donatus, de medica histor. mirab. p. 59. Propinquante senecta pediculos alatos, non solum visu varios, sed specie hor-

ridos ac turpes in corporibus naſci, ventrem primo, tum pectus, tum pectus, deinde totum corpus parvo tempore exedere: Qui morbum patitur primum, veluti ſcabiei cujuſdam pruritu allectus, corpus ſcalpit, voluptate ſimul & dolore perceptis, deinde exuntib' pediculis ſimul effluēte ſanie, morbi acerbitate, ac dolore percitus unguibus corpus magno cū gemitu lacerat; tanta vero vermium copia effluit, aliis ſuper alios, tanquam ex perforato vaſe ſcaturientibus ut deleri nequeant, hoc pacto ſive cibi, ſive aeris cauſa miſerum ſortiuntur vitę finem. De Pediculis alatis vide ex Mercuriali *Tardinum in Phycogl. pilor. p.* 94.

Vſum ſeu finē generalem ponit *Averrh. 12. metaph. comm.* 18. eos ſſ. dari à Natura, ne ipſa otietur; ſed magis particularem adſignat Q. *Serenus. c.* 5. inquiens.

Noxia corporis, quædam de corpore noſtro
Progenuit Natura volens abrumpere ſomnos;
Senſibus & monitis vigiles in tendere curas:
Sed quis non paveat Pherecydis fata tragædi, &c.

A nonnullis commendantur tres vel ſeptem in cera obvoluti & ſic deglutiti contra Icteritiam, monet tamen *Panſa in Pharmac. privat p.* 184. eos primum necandos eſſe, cum quidam vivos eos deglutierit, poſtmodum v. iidem in corpore aucti ventrem & inteſtina eroſerunt, ut miſerrime homo ille obierit. Valent & ad febres fugandas: Alii ſunt qui eoſdem adverſus Vrinæ retentionem aſſumunt, nec reformidant eoſdem.

Duretus in annotat. Holler. p. 453. hoc ex illis deſumit Prognoſticum; Qui alopecia aut Ophiaſi, aut achore laborant, non habent pediculos; quod ſi ii ſupervenerint, ſignum eſt adventantis, & jam reſtitutæ priſtinæ valetudinis.

CAP. DVODECIMUM.

DE LVMBRICIS.

VT in Macrocoſmo plurimi generantur Vermes in locis cænoſis ex putri materia, ita & iidem in Microcoſmo in partibus cavis, raris, calidis & humidis proveniunt: varii iidem ſunt: Inpræſentiarum duntaxat de Lumbricis agam, & quid circa illos tum ratione ſignorum, tum remedii exinde petendi occurret, proponam: Qui mirandas lumbricorum ſpecies cognoſcere cupit, conſulat *cap.* 26. *l.*4. *donat. Rondelet. Plater. obſ. l.* 3. *p.* 289. *Holl. Cl. Senn. tr.* 3. *prax. cap. proprio & alios.*

Nonnunquam lumbrici longi ac teretes ſurſum enituntur, ac per os, nareſque erepere conſpiciuntur, quod à nonnullis ptodigii quiddam ſimile viſum eſt: quum id inſito quodam Naturæ motu facere ſoleant, ſi quando homo diutius jejunus perſtiterit; tunc n. ſtomacho morſus inferunt, ciboque expleri cupiunt: quibus cum nihil objiciatur, quo ali vitamque tueri poſſint, in ſublime feruntur, cibumque ad gulæ uſque meatum venantur; Sentiunt enim ſagacitate quadam Naturæ per illas partes in Ventriculum delabi alimenta, & cum nares pervię ſint, atque ad gulæ tramitem ſpectent, eo quoque ſe conferunt, factaque titillatione, vel ſternutamento ejiciuntur, vel primoribus digitis prehenſi eximuntur: Quod quidem in ſanis multoties accidit:

In ægrotantibus vero ſi id contingat, non abſque imminentis mali præſagio fit; Tanta eſt enim in hujuſmodi corporibus

corporibus contagio, eaq; putredo, atque humorum inflammatio, ut exitialem vim morbi perferre nequeant: itaque erumpunt foras, sed morbi sævitia, non Critice, nec naturæ vi incitati: Interim tamen semel observatum à me hic Regiomonti in puero quodā annorum circiter quinque; cui gravissime decumbenti, & jamjam animam agenti, cujus & parentes omnia circa defunctum necessaria parabant, ingens lumbricus vivus paululū in ore apparuit, mox vero ab astantibus totus extractus: puer ille statim quasi ab Orco revocatus, bene sese habuit, & pristinæ restitutus fuit valetudini.

VSVS:

Microcosmi quidem lumbrici præparati, omnis generis Vermes Microcosmi proprietate quadam occulta, expellunt: Num vero idem prestent lumbrici à puero jam depulsi, rursumque exsiccati & exhibiti, asserere non vult *Finck. in Encheirid. pag.* 145. propterea, quod *Tabernemont. in Herbar. german. l.* 1. *c.* 5. testetur ex his ipsis arefactis, & sem. santonici exhaustis, certo vermes generari: hancque fraudem & imposturam Agyrtarum & & Histrionum execrandam & detestandam esse dicat.

Verum aliud experientia docuit: aliud quoque experientissimi Naturæ consulti literis prodiderunt: inter alios v. sequentium testimonia adfero:

Levinus Lemnius l. occul. pag. 132. hæc habet:

Multa sunt, quæ lumbricos exigant, perimantque: sed nihil efficacius exsiccatis in tegula ignita vermibus, exhibitoque illo pulvisculo verminantibus, confestim reliquos inhærentes corpori dejici continget.

Pareus l. 9. *Chirurg. c.* 5. inquit:

Cape Vermes, qui jam excreti fuerint, vel sponte prodierint, siccentur in patina ferrea candente, in pollinem redigantur, cum Vini vel alio liquore convenienti, exhibeantur per os, reliquos vermes promte necare creduntur.

Idem habet *Gabelcoverus pag.* 260. *Henric. Petræus tr.* 2 *Nosolog. p.* 145.

At *Mylius l.* 7. *Basil. Chym. pag.* 47. scribit: Præcipuum & omnium facillimum adversus vermes remedium parari, ex lumbricis, quos infantes per annum dejecerunt: qui vino albo prius sunt lavandi, deinde in ollam vitreatam indendi, & olla optime lutata in furno, in quo modo panificia cocta fuerint, adeo exsiccandi, ut in pulverem redigi queant: de hoc pulvere sic parato exhibe ʒ. j. ad summum, vel per se, vel cum jusculo & vino, & mira inde colligentur: Quidam tamen à metu hujus pulveris, ne aliquid de vermium seminario remaneat, seq. die propinant diaiurbith cum Rhab. sic in totum eorum fieri expulsionem affirmant.

Vel. ℞. *Pulver. lumbric. Microcosm.* præparator. ʒ. iij.
Corn. C. præparat.
Spod. corall. rubor.
Sem. acetos. an. ℈. j.
Coriandr. præpar. ℈. ij. Misce.
Dosis ʒ. j.

CAPVT XIII.

DE SPERMATE.

SPERMA est succus à testibus elaboratus, ut tandem principale constituat generationis principium: Testes quippe præpagandæ speciei destinati, instar reliquarum partium attrahunt id, quod in massa sanguinea sibi magis est familiare, idque in vasorum

involucris elaborant, ſpiritu vivifico, proximo facultatis generatricis ſubjecto, futuroque materia complantati, ſingulorum membrorum perfundunt: Tale ab utroq; parente in Vtero materno permiſtũ ſemen varias ibidem ſubit alterationes, elaborationes, ut in perfectũ deniq; abeat fætum: Hujus dignitas ſ. majeſtas ad generationem hominis deſtinata, non potuit quibuſdam in Naturæ arcana irrumpentibus perſuadere, quin ex eo univerſalem illam Lapidis Philoſophici Medicinam olim confectam eſſe jurejurando contenderent: magnum certe impietatis & perverſiſſimę perſuaſionis argumentum.

Nec deſunt, qui ad alios uſus idem præparant; non utiles quidem, ſed abominabiles tamen: ex eo enim parat MVMIAM MAGNETICAM, hominem aut alia animalia; quibus talia exhibentur in amorem indiſſolubilem erga eum, ex quo Medicina illa deſumta eſt, rapientem:

Quod ſi Impotentia virilis, incantationibus, ceu ſæpe à perſonatis diabolis fit, vel aliis quibuſdam ludicris rebus, Satanæ ope efficaciter operantibus, ligatis ſc. membris ad generationẽ à Natura factis, introducta, perfecte tollenda ſit, finem optatum ſe adſecuturum non deſperabit: ſi ſperma recẽs, nec aeri expoſitum in Ovo ſorbili cum pulvere macis diligenter miſtum ejuſmodi ligaturam paſſo exhibuerit, mirifice omnem etiam inveteratam tollit, virumq; ad procreandam ſobolem habilem reddit: Succeſſus in quodam Nobili Gallo aliquando fuit exoptatus.

In alios porro uſus tam bonos, quã malos, Sperma hoc trahi non eſt dubium: ſed quia talia ſummam redolent impietatem, non immerito ſilentio hic omnia involvimus.

CAPVT XIV.

DE SANGVINE.

COctione prima, ut ſupra dictum, in Ventriculo feliciter peracta chylus ibidem confectus, & à craſſioribus fecibus depuratus, illico beneficio Lactearum venarum ad Pancreas tandem ad Epar defertur; innataque Hepatis vi in ſanguinem tranſmatatur (ſive effundatur ſuccus ille in ſubſtantiam Hepatis, ſive Hepar vim ſuam per venas illas graciles ac tenuiſſimas exerat) Hujus portionem Epar ſibi aliquam, ut ea nutriatur, aſſimilat; reſiduum per venam cavam ejuſque infinitos ramulos in totum corpus, omneſque partes diſtribuitur: In vena Cava adhuc magis perficitur, ſanguiſq; purior redditur: Qui tamen, dum in Venis adhuc continetur, non plane Homogeneæ eſt naturæ, ſed diverſas obtinet partes: quum enim univerſę partes chyli, qui eſt materia ſanguinis non plane ęjuſdem ſint Naturæ, ſed aliæ magis temperatæ, aliæ aliis calidiores, aliæ frigidiores, aliæ ſicciores, aliæ humidiores, etiam maſſæ ſanguineę non eandem obtinebunt naturam, etiamſi omnes ſub fora ſanguinis contineantur: Hinc & diverſa ſortiuntur nomina: pars enim temperatior & optima in ſpecie dicitur Sãguis: calidior & ſiccior Bilioſus, frigidior & humidior, Pituitoſus; frigidior & ſiccur, Melancholicus: ex qua maſſa, tanquam ex Penu, ſingulę partes ſibi familiare trahunt alimentum.

VSVS.

Hic duplex dari poteſt: alter eſt *Internus*: dum ſc. Natura ipſa in corpore

pore eo utitur pro alimento: alter *externus*, quo Medici: tum ut exinde signa quædam hauriant, tum ut medicamentum inde concinnent: de hoc agendum nobis erit:

Primum itaque ex sanguine è Vena secta detracto desumuntur *significationes* nonnullæ, quas paucis *Franc. Ioel. l.* 4. *s.* 5: annotavit: ex quo sequentia deponere volui: Etsi sanguis dum adhuc fluit, & calore suo est imbutus, simplex & unicus humor apparet: tamen ubi refrixit, & congelatus est, hæ quinque partes ab invicem segregantur, & singulæ in singulas suas secedunt regiones: Bilis flava sanguinis concreti tenet superficiem: Humor Melancholicus in fundo subsidet: Sanguis autem rubens & Pituita pallidior medium Cruoris locum obtinent, serumque his omnibus supernatat.

Vt. a. varietas & vitium sanguinis commodius dignosci queat, sanguis in Venę sectione ad minimum in tres pelviculas stanneas aut vitreatas tersas ac mundas excipiendus est, in primo sc. medio & profluxionis ultimo tempore: Sanguis primum exsiliens è Vena proxima, significat de partium incisarum tantum, & in eis contenti sanguinis constitutione: Qui in medio fluxu excipitur, sanguinis qualitatem in Venis majoribus contenti ostendit: Qui vero ultimo loco excipitur, viscerum, Epatis sc. & Lienis crasin & constitutionem indicat.

Præcipue a. tria in Sanguine consideranda: Substantia, color & admixta.

1. Substantia cruoris è salubribus corporibus detracti, ubi concreverit, debet esse moderata, non crassa, aut tenuis; non torrida, siccave aut diluta, sed moderate concreta, non divulsa, nec nimio sero perfusa, sed proportionaliter tantum conspersa; colore rubea, nullo tetro odore imbuta, & sapore dulcis.

2. Sanguis in superficie siccus & retorridus, nullo prorsus humore perfusus, siccam Cordis temperiem a prę ternaturali calore ostendit.

3. Sanguis crassus, lentus & tenax, pituita crassa & viscida corpus refertum indicat, unde obstructiones metuendæ, quas comitatur putrefactio & febris.

4. Tenuis vel non dilutus Sanguis, qui non concrescit, corpus humoribus repletum, & omnes fibras in sanguine esse corruptas & direptas monstrat.

5. Sanguis, qui non facile finditur, crassus est, & tenax & Pituitæ lentæ abundantiam docet.

6. Sanguis econtra, qui facile finditur, tenis est, & plus justo aquosus.

7. Sanguis, qui fissionem non patitur, sed statim ubi attingitur in partes discerpitur, putrescere omnes humores in venis ostendit.

COLORES quoque sua habent documenta:

1. Rubicundus, & per superficiem æqualiter floridus color durescentis sanguinis boni & saluberrimi est index.

2. Citrinus color bilis flavæ exuberantiam in sanguinea massa prodit.

3. Ad albedinem vergens color, redundantiam Pituitæ naturalis ostendit:

4. Lactus color sanguini admixtus nativi coloris extinctionem signat, mortemque præsentem minatur.

5. Niger, lividus aut plumbeus color, atræ bilis, & putrefactionis index est.

6. Varii coloris cruor variorum humorum confusionem in sanguinea massa ostendit, quod si contactu cruor resolvatur in partes exiguas, extremam putredinem humorum in venis declarat.

Denique admiscentur sanguini varia, quæ etiam nonnihil indicare videntur.

1. SERUM. vel aqua albicans, concreto sanguini innatans: vel Epatis inbecillitatem & refrigerationem, ut in Hydrope: vel renum attractricis facultatis debilitatem, obstructionemque ut in calculo, vel multam potus ingurgitationem ostendit.

2. Aqua citrina cruori innatans, bilis flavæ ex sanguinea massa non sufficientem segregationem ab Epate, & præternaturalem ejus constitutionem arguit.

3. Spuma cruori concreto adhærens, aut fervorem & incendium, aut agitationem vehementem, à flatulentis spiritibus in Venis inclusis, ejus humoris, cujus colorem refert, commonstrat, ut, spuma rubra sanguinis, citrina, bilis flavæ, alba, Pituitæ: livida & subnigra, Melancholiæ.

4. Bullæ magnæ per superficiem cruoris, adulterinos spiritus in Venis inclusos arguunt.

5. Granula, aut arenę, si in fundo pelvium in cruore deprehendantur, lepram aut elephantiasin, aut morbum gallicum designant.

6. Pinguedo, aut adiposa materia per summam cruoris partem diffusa, quę obducta est pellicula, aranearum telis simili, in obesis corporibus nihil insoliti, in macilentis autem adipis colliquationem & macorem totius corporis innuit.

Hisce addimus, qui cognoscenda lepra sit, quod sequenti instituitur modo:

℞. Sanguinem hominis suspecti, impone ei Saturnum pulverisatum, qui si supernatat, suspicionem solvit: sin minus, eandem confirmat, tum enim Lepra, vel est in via, vel jam totum corpus pervasit:

Vel. ℞. Ovum recens, impone in vasculum aliquod, instituatur Venæsectio super illud, quod si ovum fuerit instar cocti, leprosum proclamabis hominem, sin crudum appareat, sanum dices.

Hactenus de significationibus Sanguinis: sequitur *Usus Practicus medicinalis*:

Utimur vero vel Crudo vel Præparato.

Circa Crudum sanguinem quæritur: *Utrum is potus ad Epilepsiæ aut etiam alterius morbi curationem quid conferat*:

Fuerunt enim non tantum olim nonnulli, inter quos *Hollerius pag.* 92. *Mizald. Cent.* 3. §. 21. *Wecker. de secr. p.* 142. Orpheum & Archelaum proferunt, qui morbo comitiali lapsos confestim liberari à convulsione dicebant, si ex quacunque corporis humani parte labra epilepticorum irrigarēt: Immo novi hic Regiom. civem quendam, qui suasu muliercularum adamante cutim aperuit, & sanguinis promanantis guttulam unam atque alteram filiolo suo Epileptico exhibuit: at miserrimo exitu!

Sic dydimus Medicus extracto sanne è pedis pollice labra epileptici inungebat:

Ætius tetrabil. 2. *serm.* 2. *c.* 15. inquit: Si magnum pedis ægri digitum diviseris ex quacunque parte, & destillante sanguine labia ipsius collapsi illeveris, statim excitabitur ab Epilepsiæ paroxysmo.

Quin & hocce temporis reperiuntur nonnulli, existimantes, sanguinem decollati haustum maxime facere ad abigen-

obigendum Epilepticum insultum: Rationes insuper in medium adferre allaborant:

Primo enim existimant, hausti sanguinis alterius hominis, præsertim optime valentis, & violenta morte interemti, sanguinem Epilepticorum morbidum, non parum emendari, inque meliorem statum transferri: cum enim ille assumtus, tam operosa, quam alia devorata elaboratione & coctione in Ventriculo & Epate, minime indigeat, sed promtissime ob similitudinẽ rapiatur in venas, sanguine minus laudabili turgidas: idcirco eum sic attractum, alterius sanguinis impuritates, ac morbificas Tincturas, nobilitate suæ essentiæ alterare, & temperare posse, credibile omnino videri existimant: Immo plurimos spiritus vitales & animales in sanguine recenti & hausto ob levitatem celeriter ascendere, Cerebrum versus tendere, sese cum partibus corporis nostri conjungere, sicque eos antea languentes vel exsolutos, facile excitaturos instauraturosque dicunt.

2. Quia nonnullorum animalium Sanguini hæc vis ac proprietas adversus Comitialem morbum inest: humanum quoque utpote nobiliorem, eandem obtinere arbitrantur: sic enim Aquilæ, Cervi, agni, testudinis, mustelæ sanguinem epilepsię mederi probati scribunt autores; vide *Augen. Tom. 2. consultat. & epistol. medicinal. l. 8. VVecker. in antidotar. special. l. 1. s. 24. Bayr. l. 2. Practic. c. 16. & Aldrovand. l. 1. part. 1. Ornithol. & Tom. 1. l. 12. cap. 13.*

Verum maxime falluntur, quicunque eam amplectuntur sententiam, nec enim rationes hæ ejus sunt momenti, ut poculum hoc cruentum licentia boni Medici cuidam propinari possit;

Rectius itaque à Sanioribus statuitur Negativa, quæ & sequentibus roboratur fundamentis.

1. Quia ex poculo hoc Sanguinis H. crudi plus periculi, quam commodi expectandum: Sanguis enim, ut omnes Medici, & ipsa fibrosa sanguinis substantia testatur, extra vasa facile concrescit, & putredinem incurrit, idcirco maximopere pertimescendum, ne ita epotus, calore ventriculi, aliorumque viscerum in similem concretionem citissime abeat, atque ita plurima symtomata cum vitæ periculo inferat; quod nonnulli ex Taurini cruoris haustu experti sunt: Nam Midas Rex Phrygiæ, Psammetichus Rex Ægyptiorum, Æson pater Iasonis, & Themistocles fato suo miserabili id contestati sunt, ut id *Vntzerus tr. de Epileps.* ex auctoribus propriis refert.

2. Quia morbus hic ex haustu sanguinis excitatur, nam id confirmat antecedens ratio, cum concretum hunc extra vasa sanguinem, putredo statim excipiat: ex putredine v. non nisi vapores putridi & maligni generari possint, qui Caput ferientes, Cerebrumq; vellicantes occasionem paroxysmo præbent: Id confirmavit olim Magnus ille Orthodoxæ Ecclesiæ Theologus D. Fridericus Balduinus b. m. in quadam disputatione Inaugurali, referẽs, audaculum quendam præservationis ergo sanguinem jugulati hausisse, qui tamen subito in Epilepsiam incidit, quum tamen ea ante hac nunquam tentatus fuisset: Similem aliquando narrabat historiam Cl. D. Ioannes Bacmeisterus Medic. & Profess. Rostochiens. præceptor olim meus & hospes honorandus.

3. Lubrica est illorum experientia, qui sic sanatos Epilepticos proferunt; licet enim Celsus de quodam id affirmet, qui jugulati gladiatoris calido epoto

epoto ſanguine, liber à Comitiali morbo evaſerit: tamen confuſæ id fundamento nititur experientiæ:

4. Sanguis ſui animalis obtinet Naturam, hinc facile actiones & Naturam jugulati patiens induere poteſt. Quod vel ſequens confirmat hiſtoria:

Literis prodidit Iulius Capitolinus Fauſtinam M. Antonii Philoſophi uxorem, cum ſanguinem gladiatoris illius, quem unice deperibat, calide exceptum ebibiſſet, ſtatimque cum marito concubuiſſet, gravidam factum peperiſſe commodum hominem ferociſſimum, ac crudeliſſimum, qui gladiatoriis ac pugnis cruentis Rempub. Romanam fere attrivit: Imo videmus ex hauſto aliorum animaliũ ſanguine, ſimile quid in potatoris na naturam deferri: & memorabilis eſt illa hiſtoria, quam habet *VVeinrich. l. demonſtr. c.* 15. de Puella quadam Vratiſlavienſi:

Hæc, inquit, mollior, non multorum annorum, cum publice ſpectaret à carnifiee latronem capite truncari, territa ſpectaculi fæditate, in Epilepſiã incidit: multa pro remedio tentata, ſed fruſtra omnia: ex vulgo quiſpiam ſuaſit: felium ſanguinem porrigi utile eſſe, quo ebibito, malum non difficulter ceſſaturum: offertur, accipit miſera, infelici admodum eventu: paulo poſt enim felis naturam induit ex intervallo, & quod id animal in ædibus ſolet, id illa imitatur, voce, ſaltu, geſtu, veſtigiis, cum mures in ſilentio venatur, in anguſtiſſimis etiam, quibuſcunque poteſt foraminibus, idque ita diu, dum Paroxyſmi vehementia remiſerit.

5. Hominum natura, ſanguine Humano epoto, audacior evadit, ita, ut inſtar beluarum, exſuta omni humanitate obvios quoſvis adoriantur: Confirmat id hiſtoria Langii, quam *l.* 1. *epiſtol. p.* 385. ſequentibus delineat verbis:

Paſtor quidam ſicarius & homicida, duos habebat filios, quos ſibi in ſui facinoris & latrocinii ſubſidium adſcivit: at, cum pater juniorem, ad tam ſæva obeunda facinora puſillanimem agnoviſſet, occiſo in ſylva Ottonis tabellario, quod à recto itinere deviarat, pater, panem ſanguine occiſi madidum, filio eſurienti edendum præbuerat; quo deguſtato, tanquam dæmonis æſtro percitus, ſeſe ad quævis perpetranda facinora longe audaciorẽ factum, dum de eo & patre ſumeretur ſupplicium, & frater etiam una meritas penderet pęnas, ingenue confeſſus eſt: Vide ibidem plura de Iudæorum perverſa malitia, & pueros Chriſtianos necandi audacia & perverſitate:

Ad hæc & idipſum confirmare videtur id, quod habet *Dion. Cræcus l. 2. de Cæſar.* ubi mentionem facit Caligulæ quarti Roman. Imperatoris, cujus Crudelitatis & malitiæ, nec ad matrem, nec patrem, ſed Nutricem, quæ ipſum lactavit, refert: illa enim, ultra id, quod eſſet crudelis, & barbara, ſæpiſſime oras mammillarum ſanguine illiniebat, & fricabat, infantemque exſugere permittebat: quod & ipſe factis comprobavit: non enim contentus erat infinita multarũ hominum cæde; verum ſugebat etiam ſanguinem de gladio ſuo, vel ſica, & lambebat lingua ſua, ſæpiuſque exoptabat, ut totus mundus unam teſtam haberet, ut ſic uno omnes ictu decapitare quiret, & ſolus regnaret in terris.

6. Quia ſanguinis animalis bruti adhuc viventis & animati guſtatio & comeſtio populo Iſraelitico ab ipſo Deo ſeveriſſime prohibita fuit. *Gen* 9. *verſ.* 4. *Levitic.* 3. *verſ.* 17. 7. *verſ.* 26. 17. *verſ.* 10. 19. *verſ.* 26. *Deuteron.* 12. *verſ.* 16. 23. *verſ.* 15. 1. *Sam.* 14. *v* 32.

quanto

quanto ab eodem potationem humani ſanguinis, & quidem calidi, ſpiritibuſque vitalibus pleni, nobis Chriſti nomen profeſſis, nunc interdictam, putandum erit:

Hinc recte concludit *Vnzerus l. c. p.* 235. Pronunciamus ac ſtatuimus, ſanguinis humani calentis potum, Comitiali morbo correptis, porrectum, non ſolum inhumani, ac truculenti quid in ſe habere, verum etiam ob metum coagulationis & corruptionis in Ventriculo cum ingenti periculo vitæ aſſumentis conjunctum eſſe: Quapropter ab ejuſmodi cruento potu, ut quiſque, cui propria ſalus cordi curæque eſt, diligenter ſibi caveat, nec vanis vanorum ac ſuperſtitioſorum hominum perſuaſionibus, temere ſibi imponi patiatur, publice nunc omnes monitos volo.

Sic & *VVeickard. Theſaur Pharmaceut. p.* 51. inquit: Potio hæc ſanguinis mera eſt fabula anilis, & potius Dæmonum præſtigiæ, quos Magi Diabolorum antiſtites, cæde humana & ſanguinis effuſione delectari ſciunt

Mirum me herle, quod nonnulli ex Practicis Humano & juvenili ſanguine internas ſenum partes irrigandans cenſent, ut reviviſcant & juveneſcant; *Marſilius Ficinus cap.* 11. *l.* 2. *de vita comparanda* ita loquitur:

Quos Hectica ſenilis excipit, liquore humani ſanguinis deſtillato Medici quidam reficere moliuntur, nihilque prohibet, quo minus ſenio jam confectos ſanguinis potu reficiamus, cum communis & vetus ſit Opinio, ſagas quaſdam infantium ſugere ſanguinem, quo viribus juveneſcant: Cur non & noſtri Senes, inquit, omni auxilio deſtituti ſanguinem adoleſcentis, ſani, læti & Plethorici ſugant more Hirudinum ex vena brachii ſecta ad Vnciam unam vel duas moxque ſachari & Vini tantundem aſſumant: Ratio Ficini, & aliorum Medicorum conſilium hac in parte probari videtur: Sanguis enim humanus, cum ſit Natura omnibus humoribus temperatior, humanæque Naturæ familiaris, utpote calore, ſpiritu, vitaque plenus; cur non erit Senibus ſalutaris, præſertim, cum lactis humani uſus & à Galeno, & ab omnibus Medicis laudetur.

Verum enim vero ex ante dictis manifeſtum eſt, nulla ratione & Senibus poculum illud truculentum concedi poſſe: Neque imaginandum eſt, inquit *Franciſc. Ranchin tr. de morb Senum ſect.* 2. *c.* 2. *p* 497. Senes juniores fieri poſſe ex potu ſanguinis puerorum, cum non detur regreſſus à Senectute ad juventutem, ut experientia iſtius remedii vanitatem & abominationem demonſtrat: qui enim ſanguinem humanum ex ipſis hominibus ſorbent, & carnibus humanis veſcuntur, ut & Barbaris notum eſt, non propterea longiori vita fruuntur, aut renovantur.

Sanguinis hauſtu olim fædera fuerunt inita apud Scythas, ut habet *Solinus c.* 35. *Florus l.* 4. *c.* 1. *Hrodot lib.* 4. Sauciarunt enim ſe, exceptumque ſanguinem, ubi permiſcuere deguſtarunt, idque manſuræ fidei certiſſimum putarunt pignus;

Valerius Maximus l. 9. *c.* 11. Sariaſtrum adverſus patrem ſuum Tigranem Armeniæ Regem ita cum amicis conſpiraſſe, ſcribit, ut omnes dextris manibus ſanguinem mitterent, atque invicem eum ſorberent; ſed hæc ad Politicam: vide *Schonborn. Polit. l.* 4. *c.* 35. *p.* 464. vide & plura apud *Libav. p.* 2. *ſingul p.* 164. &c.

Crudum Sanguinem in Hæmorrhagia narium nonnulli commendant:

Crato conſil. à Scholtzio collectis, conſ. 71.

conf. 71. inquit: Si cum aqua fragorum, sanguis, qui effluit lamina ferri candente exceptus ut pulverisatus assumatur, vel pulvis ille, cum pulvere lapidis carpionum mixtus imponatur fluxum narium compescit.

Mund. rer. medicin. militar. pag. 307. Si quis adeo vulneratus, ut sanguis sisti nequeat, accipe sanguinem profluentem, & in ferreo vase excipe, & exsicca penes ignem, ut in pulverem abeat, hunc in vulnus immitte, unde illico sistitur fluxus.

Libav. in Apocalyps. Hermet. part. 3. *p.* 314. Hæmorrhagiæ sanationem ex intervallo ex aliis hanc ponit: dum inquit:

Vt hæmorrhagiam s. sanguinem etiam incisis omnibus venis emanantem sistas, absente, qui patitur fluxum per plurima milliaria à loco patientis, modo habeantur aliquot guttulæ sanguinis illius, qui emanavit: Cape Vitriolum. q. v. redige in pulverem: mitte in capsulam ligneam: affunde seu instilla aliquot guttulas sanguinis in Hæmorrhagia: impone Vitriolum & abstersionem tege, ut fiat S. S. S. repone in aliquo temperato loco, nec frigido admodum, nec calido: Sistetur momento sanguis sive præsens sit, sive absens ægrotus.

Porro Aqua illa, quę Sanguini per Venæ sectionem emisso, innatat, optime dolores mammillarum puerperis mitigat, si linteola ea imbuantur. *VVittich. l. 2. p.* 92.

VVeckerus p. 130. ex Cardano commendat Balneum primogeniti filii, ubi illius sanguinis sunt relliquiæ leprosis; hoc enim eo restitutos vidit; causam à sympath. quærendam esse dicit: corruptior enim, inquit, sanguis per arterias & Venas ingressus, corruptionem attrahit: Est a. Sanguis, qui à partu effunditur, & potentia qualis noster, & corruptior, & viribus adhuc partus ac pueri calidior: quocirca vehementer urget & purgat, & extinguit, veluti radii Solis, ignis flammam obruunt, & evanescere cogunt.

Secundo: Præparari potest Sanguis Humanus variis modis, variaque exinde conficiuntur medicamenta.

Præmittimus hic illam præparationem, qua Magneticę & Magicæ perficiuntur actiones: ut autores eorundem volunt, licet plurimum dubii subsit, nec veritas suis destituatur difficultatibus: &c.

I cujus Paracels. in manual. p. 51. meminit, de qua & Ernestus Burggravius libellum integrum conscripsit, eaque in notis Hartmannianis supra Tyrocin. explicata, legitur:

℞. Sanguinem humanum calentem è Vena Basilica emissum, adde Spiritum Vini summe exaltatum, antea in præparatione Vrinæ ad auri solutionem traditum, rite observato utriusque pondere, quod pro libitu & ratione Objecti proportionaliter majus aut minus esto, qualis est sanguinis ad alcohol Vini, tripla, quadrupla vel quintupla; mista per filtrum trajiciantur, & in Pelicano ansato Hermetice clauso, tertiam saltem ejus partem complexa, in B. digeruntur, donec naturali quadam fermentatione tota capacitas vasis à mixtura illa occupata, & separatio puri ab impuro instituta fuerit: purum, quod est aurei coloris, servatur seorsim, & exaltatur per Cucurbitam vitream cum suo Recipiente firmiter & continuo ferruminatam, solo syphunculo, per quem liquor intromittendus est, a collum suum permeabili, decies vel duodecies ex B. cohobando, donec pretiosus liquor perfecte præparatus fuerit: Iste

Iſte tandem adaptato ellychnio, ex conſueto artificioſe parato, in Lampade Solari vel Lunari, vel vitrea radiis Solaribus per ſpeculum concavum in ellychnium coactis, accenſus, ſanitatis vel morbi certiſſimus index reponitur:

Lampas enim ſ. lumen hoc ſemel incenſum, ardet jugiter, quoad homo ille, è cujus aptatur ſanguine, vitalem ducit ſpiritum, atque eodem quo eundem inflat ipſe, horæ ſive momento ſ. punctiſtitio, ſimul cum eo extinguitur: Inſuper: Si flamma luculenta ſit, elevata, tranquilla & immota, nihil homo iſte, quod vel corpori, vel animo grave ſit, aut moleſtum, ſentit: Sin. v. ſecus habeat, & aſſurgens flamma varie ſcintillet, aut depreſſior ſit, aut nebuloſa & torpida, indicium tibi anxietatis, triſtitæ, cæterorumque pathematum eſto: perpetuo enim ex congenitis Microcoſmi influxibus aſtralibus ac naturalibus inclinationibus (cum & ſanguis ille à ſanguine ipſius hominis & corpus ejuſdem à ſubeſtantia hujus ipſius ſanguinis à quo ſanguis ad præparandam Lampadem, mutuo quaſi ſumtus eſt, enutriatur) flamma iſta pro ſtatu & habitu iſtius hominis ſive proſpero, ſ. adverſo emicat, & ſpectandam ſeſe præbet.

Hoc oleum, ſive hanc flammam, ignemque inextinguibilem, ad aliquot annos micantem, inventum aliquando fuiſſe ajunt Patavii in Italia: ibidem enim in monumento vetuſtiſſimo urna fictilis inventa cum inſcriptione hujus Hexaſtichi.

Plutoni ſacrum munus ne attingite fures:
Ignotum eſt vobis hoc quod in urna latet:
Namque elementa gravi clauſit digeſta labore
Vaſe ſub hoc modico, maximus Olibius.
Adſit fæcundo cuſtos ſibi copia cornu,
Ne pretium tanti depereat laticis:

Intra hanc urnulam erat altera cum inſcriptione horum verſuum:

Abite hinc peſſimi fures:
Vos quid vultis cum veſtris oculis emiſſitiis.
Abite hinc veſtro cum Mercurio petaſato, caducæatoque:
Maximus maximo donum Plutoni hoc ſacrum facit.

Rurſus intra hanc urnulam, reperta eſt lucerna adhuc ardens intra duas ampullas, alteram ex auro, alteram ex argento, puriſſimo quodam liquore plenas, cujus virtute creditur per multos annos lucernam hanc arſiſſe.

II. C*ura Magnetica*, qua difficiles & periculoſi morbi plurimi nulla potione Medica, aliiſve ſumtis Pharmacis ſanantur: cujus proceſſum tradit, *Erneſt. Burggrav. l.c. pag.* 129. ſequentibus.

Primum, inquit, menſe Majo, vel Icteritia, vel Hydrope, aut ipſa fere Lepra, cæteriſque id genus morbis laboranti, Media brachii incidenda eſt: invigilandum a. huic negotio unice, ut ipſa Media, non ejus loca alia, feriatur: Vena ſic perite inciſa, ſanguis quantum duo exinanitorum ovorum compleant putamina, vitreæ phialę commodum roſtratæ immittendum, è vena adhuc calentis, ut ovorum putaminibus in hunc uſum præparatis modo inſequenti citiſſime poſſit infundi. Gallinæ ova duo aut tria erunt ſummenda recenter parta: in extremitatibus utriſque ſubtiliter perforanda:

vitellum cum albumine ex iis efflandum: membrana deinde alba vitulina, aut Ovina, aut alia tenaci ac solida alterum foramen glutine fabrorum capsulariorum probe obturandum: quod ubi siccatum fuerit, luto Cretensi & Ovi albugine constipandum, & quoad ejus fieri poterit limo viscoso compingendum & consolidandum, utque exsiccetur, agendum: Quo sic expedito, sanguis repente, ut è Vena adhuc calet, exinanito Ovi putamini infundatur; & sic modicum reponatur, quoad obriguerit paululum & coagulatus sit: Hoc facto, alterum illud foramen arte & cura eadem obstruendum, & ut exsiccetur, similiter agendum: Hoc compendio aliquot ovorum putamina in hunc usum aptari possunt, quæ sanguine ægri illius adimpleta Gallinæ subjicienda, & ad dierum quatuordecim aut trium septimanarum spatium, ut iis incubet, veluti cæteris ad pullos generandos suppositis, curandum: Quod si gallinæ plura valetudinariorum plurium sanguine ova sic adimpleta, pro genuinis suis queant subjici, ejusdem res erit efficaciæ; Decurso temporis illius spatio, & putrefactione oborta, resumenda erunt ova illa, & in diem totum seponenda, post aperienda: quo facto, ægri illius sanguinem à continua illa digestione Monstro similem videbis, fætore longe teterrimo: Hunc ergo exemtum porco vel Cani sub custodia biduum & triduum etiam esurienti, pani recenter pisto inditum, aut alii cibo mistum objice devorandum: Porco tamen satius erit objici; si quidem dolore concitato, latratus ejulantes & queruli à Cane circumcirca viciniæ molestiores, ac minus ferendi, excitarentur: Sic tanquam in speculo apparebit in porcum aliudve animal translatam esse ægritudinem: sive ab Icterico, sive ab Hydropico, sive Phthisico, & id genus aliis: Quod in bestia liquet evidenter, & in homine sine ullo doloris sensu valetudini pristinæ restituto, & adversa illa in bestiam imigrare jussa: quam à deglutita illa Mumia aliquot hebdomadas sub custodia asservatam, telo trajicere, aut aliter conficere fas est, ne soluta, vel in pueros, vel in alios sæviat, eosque lethaliter inficiat;

Sunt qui transplatationem morborum Sanguinis beneficio instituunt, & eundem ex certa parte extractum frutici vel arbori inserunt: Derivatur enim vi occulta operationis Magneticæ omnis corruptio & ægrimonia partis morbidæ in Truncum, cum quo Mumia illa committitur, & quamlibet arborem, quæ vegeta est & viva: simulatque enim hic Magnes hunc succum ceu ferri imbecillis imbibit, non desinit per hanc Mumiam allicere & attrahere, quoad totam, unde illa est ægritudo, substantiam elicuerit, & ad se pellexerit, omnemque morbi fomitem atque mineram in se quasi transplantarit; nec aliter frutex in alimentum suum convertit vitiosum illud morbi seminarium, quam serpentis venenum Ciconia: at si imbecillior sit, quam ut malignum illud virus possit subigere, elanguet & emarcescit, atque hoc modo Phthisin & febrium cohortes, cæterosque morbos fuisse curatos, & à fide dignis accepimus, & oculati testes sumus, inquit *Burggrav. pag.* 139. vide Medic. Diastatic. Tentzelii.

Non possum non vere affirmare, me aliquoties Odontalgiam etiam desperatissimam, tali modo & medio, profligasse: Sanguine scilicet ex gingivis dentis dolentis cum bacillo ex

ſo ex ſalice, detracto, & juglandi floridæ & vegetæ implantato:

III. MAGICVM quoque PHILTRVM ex Sanguine parari poteſt.

Nonnulli Mumiam ex ſani corporis ſanguine paratam, putaminibuſque, ut paulo ante dictum, incluſam, una cum teſta ponunt in furnum piſtoris tamdiu, quam ſolent pinſere panem, poſtea eximunt, & uſui reſervant: quicunque enim hominum aliquid de ea aſſumſerit, immo attigerit, trahitur is ad alium, unde ſanguis fuit prolectus, ut ferrum ad Magnetem: Et notum eſt, Ruſticos hoc arcano pecorum gregem & capras, vel anſeres, vel columbas ita ſibi devincire, ut ad alios dominos nolint divertere, & animum revertendi non deponant, conſuetudinemque remeandi domum, more ſolito, non deſerant; nec fiant, quod dicitur, occupantium, quod ſecus fieret: Sunt & Venatores, qui hoc arcano feras ſibi conciliare norunt, ut in ipſa pene retia eaſdem pertraxerint.

Hartmann in notis Beguinis privatim traditis de Philtro ex S. H. parando, ſic inquit: Sæpius autem uſu veniſſe animadverſum eſt, quod inter diverſos duos odia & ſimultates vigentes, quin etiam inter uxorem & maritum jurgia & rixæ, odium intollerabile procrearint, & alter alterum tanta mentis averſatione & acerbitate inſectatus fuerit, ut neque præſentis vultum, neque abſentis recordationem tranquillo animo ferre potuerit: Cujus odii memorabile exemplum eſt patris, filium ex conjuge legitime natum haut alio modo averſantis, quam, quo nonnulli feles reformidare, nec ulli aſpectu, vel alio ſenſu ferre ſolent, idque is tum ſtatim à partu feciſſe dicitur, tum etiam ſubſequente ætate: Cum enim pater juberetur recens natum amplecti, abhorruit, nec poſtea ejus præſentiam in eodem contubernio abſque animi deliquio tolerare potuit: Factum itaque eſt ab amicis, ut, cum puer decennis cum aliis pueris, uno eodemque habitu veſtitis, inſcio patre in convivio miniſtraſſet, neque dum à patre agnitus fuiſſet, priſtinam tamen affectionem, pater præter omnem ſpem, paſſus fuerit, animi deliquio cum algore & ſudore invadente: juſſus ergo filius diſcedere, perpetuo poſtea divortio à patre eſt ſejunctus:

Huic itaque abominabili affectui ſequens ex *Sangu. H. Hartmannus* parat remedium:

℞. Sanguinis ex Baſilica ſiniſtri brachii ejus perſonæ, quæ ab altera odium patitur q. plac. eundem è Vena proſilientem in tantundem alcoholis Vini optimi per infundibulum immitte: digere vitro bene clauſo per pluſculos dies, poſtea deſtilla ex B. vaporoſo per alembic. ad ſiccitatem:

Ejus aquæ deſtillatæ exhibe alteri perſonæ, quæ odium alit in Vini hauſtu, jejuno Ventriculo ʒ. j vel duas, aliquoties repetendo, & mirabili admodum metamorphoſi animi diſſidentium conciliabuntur, omnium rixarum fomites ſeu irritamenta ceſſabunt; modo præter hanc medicinam etiam piorum conſolationes & jucundæ ſuaſiones accedant: malevolorum vero garritus & nugæ abarceantur: Hac ratione conjuges furiis rixarum agitati, redintegrato priſtino favore in individuum amorem mutuoſque amplexus rediiſſe explorata & confir-

mata apud Philoſophos experientia fidem facit.

Sequuntur aliæ ex Sangu. Microcoſmi præparationes, & quidem primo Simplices deſtillationes; ſicque primum in uſum Medicum venit.

Aqua Sanguinis. H.

Hujus præparatio ſequenti inſtituitur modo

℞. Sanguinem Microcoſmi purum, ex Baſilica aut Mediana hominis ſani, qui bonæ ſit conſtitutionis, nec eundem propter infirmitatem ſed abundantiam, & quidem non timido & fracto, ſed alacri, ac præſenti animo emittet, extractum; humorem aut aquam cum, ſanguine procurrentem adime; deinde ſanguinē iſtum adhuc calentem per cinerem in Retorta, vel in B. per alembicum lento igne tamdiu deſtilla, donec omnis aqua extracta ſit, & ne reſiduum comburas, diligenter animadverte, ne aqua vel turbida ſit, vel fæteat.

Virtutes & Vires.

Hollerius pag. 209 in *Phthiſi* ad reſtaurandum aquam hanc commendat, ſi ejus ℥. j. bibatur, membraque affecta ea foveantur: Hinc & *Theſaurus Evonym* tradit, quod exigua ejus quantitas ſumta omnibus viribus exhauſtos reſtituat

Matth. Martin. tr. de Schorb. tradit liquorem hunc extrinſecus admotum artus marceſcentes roborare:

Poppius cap. de Epilepſ pag. 62. In *Epilepſia* ea utitur, dum inquit: Si homini ſano vena ſecetur, in conjunctione Iovis & Veneris & ex ſanguine illo aqua deſtilletur, patientique exhibeatur, liberabitur à morbo:

Fiſtulæ ſi illa laventur, purificantur & ſanantur:

In *combuſtione membrorum* ſ. ab Igne. ſ. ab aqua facta circumliga aqua hac locum affectum, ſic æſtus extrahetur:

Paracelſus vult, quod in loco tenebricoſo aut ſolitario nullus nobis oboriri poſſit terror; ſi ea facies lavetur: Is & vitrum ei impoſitum mollius reddit:

Fallopius l. de ſecret. p. 191. de hac aqua hoc habet: ℞. Mercurii q. p ablue cum aqua S H idque aliquoties repete, & iterum exſiccetur, tandem indureſcit Mercurius, & tractabilis fit inſtar Lunæ.

Hæc Aqua S H compoſitionem nonnullorum medicamentorum ingreditur, paraturque cum ea.

1. Aqua Ophthalmica.

Hanc deſcripſit *Croll. Baſil. Chym. pag.* 195.

℞. Vini Malvatic.
Aquæ Sanguinis Humani.
ſtillatic albumin ovorum coctione induratorum an. lib. j.
roſarū rubra. alb. an. ℥ iij
Chelidon. rutæ.
euphraſ. fænicul.
Valerian. fumiterr.
puleg an. ℥. ij.
Mellis Virginei cochl. j. ß.
Alumin. roch. Sach. cand.
Vitriol alb. an. ℥. ß
Camph. ʒ. iij.
Salis euphraſ. fænicul.
Satur. an. ʒ. j.
Eſſent margarit.
Corallor. an. ℈. ij.
Caryphill. Zingib.
Maſtich. an. ʒ. j.
Tutiæ præparat. i. e, in aq. roſac & Vino Cretico an. ſexies extinctæ, atenuiſſime tritæ. ℥. j. ß.

Aloe

Aloes ℥. ß. Terenda terantur, & misceantur, stent in vitro clauso, aut caloris digestione per mensem, vel quod melius sub dio Soli & rori exponatur per 40. dies, quotidie ali quotidies movendo, sic demum insolata promenda usui.

Valet ad omnes oculorum affectiones, inflammationes, lippitudines, nebulas, fistulas & ejusdmodi: Modus applicandi generalis hic est: Iaceat in lecto æger supinus, & injecta intra apertos oculos aquæ gutta cum pluma gallinæ indatur: claudat, reseretque oculos infirmus, ut per oculorum cavitates intrusa aqua per oculum diffundatur, id bis terve in die fiat, & curabitur.

II. *Confortans Catholicum*,

Hoc reliquit in scriptis *Arnold. Villanovan.* ex quo depromsit *Myllius*, & inservit suo *Antidotar. p.* 788. *& Basil. Chym. tr. de Auro*.

℞. Roris Majal. destillat lib. ij.
Sachar. ℥. viij. Coque ad consumtionem Roris Majalis, adde deinde.
Aq. destillat. fl. vel corticum citri.
Meliss. an. ℥. j. Incorpora ad Solem fortissime bene agitando cum spatula: & sic permitte stare in vase panno subtili cooperto per tres dies, donec inspissetur: postea.
℞. *Aquæ st llatic. Sanguinis Hum.* ℥ ij.
Sanguin. dracon. ℥. ß. distempera totum miscendo cum jam supradicto Sacharo, & fortiter incorporetur ad Solem: deinde.
℞. Croci Orient. ℈. iiij.
Moschi ℈. ß.
Auri foliat. ℈. j.
Ligni aloes ℥. j.
Corall. rubr. ℈. ß.
Rosar. siccar. ℥. ß.
margarit. ʒ. ß. incorpora fortiter, & sic permitte vas coopertum, donec exsiccetur: F. Electuar. confortans mineram omnium virtutum.

III. *Vnguentum Sympathiæ contra Podagram*, quod idem describit *lib.* 5. *de secretis. p.* 183.

Sanguis, inquit, Podagrici per Phlebotomiam aut ventosas tractus, servetur, ipso tamen inscio, qua in re hoc uti velis: Destilla ter Mariæ Balneo in aquam:

℞. Hujus Aquæ Sangu. H. ℥. iij. quibu addes.
Olei rosar Suponis Venet. liquefacti an ℥. ß.
Axungiæ human. ursin.
Succi barbæ Iovis. an. ℥. j.
medullæ bovis ℥. ß. Omnia lente coquantur in æneo vase, donec in spissitudinem Vnguenti convertantantur: assidue tamen agitentur, ne comburantur: postmodum in augmento Lunæ actavo die, semel patientis plantæ ferro pungantur, ut solet pro ventosis applicandis fieri: partes, dolentes itidem ad hunc modum etiam aperiantur, & calidissime perungantur unguento supradicto, ut penetret: sic fiet, ut in novum Septimanis abeat Podagra: Vnguentum hoc decem annis in suis viribus & virtutibus conservari potest in loco temperate frigido.

Si quis tamen per Aquam, Spiritum elaboratiorem intelligit, is sequentem notare poterit descriptionem, aut ex sequentibus aliam eliget.

Mense Majo hominis sani & juvenis bene temperati vena est incidenda, sanguisque cucurbita munda excipiendus, donec tertia ejus pars occupetur: agglutinatoque alembico cæco in B. detinetur, donec sanguis intumescens totam cucurbitam impleat, id

quod fit mediocri calore: Destillatur postea Aqua, quæ non magni æstimatur, quanquam elaboretur ab aliis amplius & usurpetur ad extractionem Salis: Reliquiæ in Retortam infusæ, applicata Retorta alia pro Recipiente, in cineribus destillantur, clausis luto juncturis, & resiccatis: destillatione peracta, reclusis commissuris, liquor refunditur super feces, iterumque destillatur: idque fit novem vicibus: semper Capiti mortuo destillatum reaffundendo, ut color subsequatur rubinus: attendere a. oportet in destillatione, ne nimio Igni feces comburas in carbonem, sed tantum ad siccum destilles.

Vocatur hic Spiritus à *Libav. l.* 8. *Syntagm. arc. cap.* 20. *Oleum Cæleste*, quo opinari nonnullos scribit, restitui posse in agone constitutos, ni definitus moriendi terminus advenerit: Resuscitationem mortuorum medicam indigitarunt Lullius & Democritus.

2. OLEUM SANGUINIS MICROCOSMI.

Variis modis hoc ipsum parari posse, legimus apud Naturæ consultos: & quidem primo ex RESIDUO illo, quod remansit in prima destillatione, qua Aqua educta fuit: Residuum enim illud pulverisatur, & in duas dividitur partes: Uni parti adfunditur Acetum Vini destillatum, quod cum Spiritu Vitrioli corroboratum est, ad duorum digitorum supereminentiam, inde Retortæ & sensim destilla ex arena: Liquor tunc exibit. ignem postea urge, donec *Oleum* egrediatur, quod separatum permiscetur Unguento contra Luem gallicam; Liquorem v. & acetum exhibeatur ægroto; Dosis à ʒ. j. ad ℥. ß. in Vino:

Alteri v. parti adfunde Ol. Juniper. vel Terebinth. & destilla per Retortam ex arena: destillationem illam repete: sic exit Balsamus ex viva Mumia, quo affectus morbi Gallici inuncti curantur, & paralysis membrorum inde proveniens sedatur.

Aliam descriptionem proponit *Foppius l.* 3. *Thes. Med. pag.* 741. sequentibus:

℞. Sanguinem recentem hominis sani, separa eundem à suo Phlegmate, inde Cucurbitæ vitreæ, luto optime claude, vitrumque in Igni vaporis ad putrefaciendum colloca deinde destilla Phlegma in B. lento igne: Materiæ residuæ post destillationem adde quartam partem Sali Urinæ votilis, misceantur invicem vitrumque vicissim claude, & pe mensem ad putrefaciendum repon tandem destilla, sic Oleum rubicundum, instar Balsami egreditur: hc tertio rectifica: sic habebis Medic nam auro ipso præstantiorem, inpr mis in morbis & ulceribus malign & impuris, intus & extra usurpan do.

Vel, ut habet idem autor l. ℞ Sanguinem hominis sani, aqua remove, & adde uni parti sanguin duas Salis puri; exsicca leni calor postea iude Retortæ, & destilla, egreditur Oleum cum liquore; sep ra quodvis: & accipe liquorem, ad aceti ligni Guajac. an. & adhuc mel destilla: De hoc exhibe ʒ. Oleum v. unguentis idoneis comm scentur:

Caput mortuum reverbera, & c aqua calida misce, ut ea in balneo lav

lavare possit: cui tamen & alia Salia addi poterunt:

Nec inelegans est modus sequens conficiendi Oleum, quo tutius Interne uti possumus:

℞. Sanguin. homin. sanorum & juvenum Venas primo Vere incidentium satis magnam quantitatem: adde alcoholis Vini præstantiss. partem tertiam, & in Cucurb. probe munita in F. E. digere, putrefaciendo per 40. dies: deinde destilla è Cineribus per alembic. & prodit una cum aqua Oleum elegans, separa Phlegma ab Oleo, destillando per B. lene: Oleum postea per Retortam è cineribus rectifica per se novies repetendo eandem destillationem: sic admodum nobile fiet Oleum: alii sine additione Spirit. Vini sanguinem in digestione præparatum ex Cucurbita incurvata novies destillant, ut habet *Andernac. Dial. l. 7. p.* 641.

Hoc præstantissimum est ad Caducum etiam inveteratum sanandum: si ejus ℈. ß. in aqua Pæoniæ singulis diebus per mensem integrum à Luna nova incipiendo, Epileptico exhibeatur: Prætereaque singulis Noviluniis, semel per integrum annum ℈. j. repetatur: Interim Diætæ simul exacta habenda ratio, sic certissime morbus tollitur, malignitas ex toto corpore propellitur, partesque roborantur. *Andern. Dialog. 7. de Veter & nova medic. pag.* 641. *& ex hoc Hartmann. in notis supra Beguin.* qui Balsamum sanguinis humani vocat, dicitque valere in Capitis doloribus inveteratis, Cerebri affectibus, loquela amissa, asthmate &c. immo in tota medicina, non neglectis necessariis, valere ait:

Datur à g. 6. ad xij. in vehiculo convenienti: addunt alii, si Oleum hoc redificatum superfundatur auro calcinato, aurum solvi, potabileque reddi, ut sit thesaurus incomparabilis, & Epilepticis plus conferat.

Ad Paralysin hoc ipsum oleum commendatur cum aq. rorism. à *Mullero pag.* 120. & à *Cl. Sennerto l* 1. *part.* 2. *c.* 27. *pag.* 555. ad inungendas partes Paralyticas: inprimis si aliis permisceatur linimentis.

Ad Pulmonem exulceratum, Pleuritin, fluxus ventris, Apoplexiam valere scribit *Libav. part.* 2. *Alchym. pag.* 143.

Phædro literis prodidit, se soluto dulci Microcosmi (quod *Libav. Syntagm. arcan. pag.* 415 Oleum, salem, aut Essentiam quintam sanguinis dicit esse: quum sanguis sit principium materiale corporis nostri, vehiculumque humidi radicalis, & caloris nativi, vel, ut decies ipse pronunciat in Mose: Vita & anima tamen est in eo) decies dato resolutionem & tabem utriusque brachii sanasse: addita tamen etiam unctione externa ex oleo Philosoph. & Pingued. taxi.

Notemus hic summum Oleo huic inesse fætorem, inprimis si per se sine additione alicujus destilletur: Sic. n. *Sala aph.* 18. Impossibile est, inquit, à Sanguine & carnibus quorumcumque animalium Oleum sine adustione destillare: neque virtutibus corporum suorum Olea hæc respondent; propter deterrimum, putridissimumque odorem, usus ejus sit interdictus: Externe quidem propter, facultatem, quam habent, Salinam, detersivam ac penetrantem usurpari possunt: Verum enim vero, & fætor ille per repetita cohobia, & aliarum rerum additionem corrigi potest, ut sic internus quoque ejus remaneat

usus : Si cui tamen minus arrideat, de Essentia quinta, mox depingenda prædicti Olei loco assumere poterit :

Evonymus in Thesaur. pag. 164 Oleum quoddam sanctum s. vivum Hugonis Gordonii, quo ille plurimas gravissimas ægritudines curavit, describit sequentibus.

Sanguinis rubicundi de homine sano, ætatis annorum viginti quinque, aut triginta libræ tres.

Spermatis Ceti, medullæ bubulæ, utriusque libra ; Libav. lib. 8. Syntagm. arc. c. 20.] moschum & alia addit.

Destillentur in alembico bene lutato, & exibit aqua prima alba, altera pallida, tertia flava, quarta rubea & crassiuscula : Oleum sic destillatum cum Luna pariter crescit, decrescitque, quamobrem Sanctum cognominant: Quod si ægroto, qui & vires omnes, & loquendi facultatem amiserit tres guttas cum Vino perexiguo infuderis, mox & loquetur & validior erit.

Si quis quotidie hujus olei guttam cum cochleari Vini biberit, animo alacri & corpore per omnia membra robusto evadet: & senectutem prorogabit quam fieri potest longissime, nec ab ullo veneno lædetur : Curat etiam fistulas, fracturas veteres, & chronica ulcera, si vini lotione prius sicciora evadant. Vulnera recentia triduo sanat illitu : Ficus ani internos externosque curat : Medetur variis affectibus, lepræ, morpheæ, paralysi, & aliis, si quis jejunus guttam cum Vini albi cochleari biberit.

3. Quinta Essentia.

Hanc alii aliter elaborant ; *prima sit Vlstadii*, quam delineat *l. de secretis Nat. c.* 14. *& eandem Libavius l.* 2. *Alchym. tract.* 2. *pag.* 127. paucis contractam sic describit :

Sanguinem, inquit, è Vena hominis sani recens axtractum permitte coagulari, aquam innatantem abjice, adde decimam partem Salis, macera in fimo vase clauso per dies 40. donec sanguis in aquam vertatur : Fimum sæpe renova: destilla aquam, usque ad siccitatem, feces in marmore læviga, & misce cum sua aqua, digere, destilla cum cohobiis, ut essentia cum aqua prodeat per alembicum ; aquam hanc cum Essentia diu circula : postea segrega Phlegma, & relinquitur Quinta essentia Sanguinis: Hæc, referente Vlstadio l. c. in omnibus ægridinibus ex nimia sua nobilitate & virtute maxime est sustentativa naturæ humanæ, & citissime ægrotantem à quocunque morbo liberat.

Secunda est Poppii, de qua agit in *Hodogetico Chymico p.* 187.

℞. Sanguin. rec. hominis sani, in Vitro bene munito stet per mensem in leni calore ad putrefaciendum; deinde sensim exinde destillando provoca, primo Spiritum s. Salem volatilem, hunc remanentiæ reaffunde, & iterum destilla, laboremque hunc cohobando sexies repete tum demum verus elicitur spiritus qui in alembico aut Recipiente instar glaciei adhærescit, quem serva : & leni calore Phlegma destillando evoca ; donec spissa remaneat in fundo materia, & cuticulam superius contrahat, tum in cellam repone, ut crystallisetur materia : tunc Oleum separa, & plus inde Phlegmatis, ut prius, evoca, ad spissitudinem, vel cuticulæ productionem, denuo ad crystallisandum repone : totiesque id repete, donec nulli amplius con-spician-

ſpiciantur cryſtalli: Ex capite mortuo Salem fixum debito modo extrahe, & purifica, ut cum cryſtallis miſce, & per menſis ſpatium putrifica; deinde in B. roris per menſem unum quoque colloca, & ſic ſenſim deſtilla, donec Spiritus & Phlegma prodeat; mox ignem urge, & cum oleum fætidum egredietur, ab operatione ceſſa ſpiritumque ei affunde, & fortiſſimo igne deſtilla, rurſumque deſtillatum reaffunde, & deſtilla, cohobationemque hanc ſexto repete: tunc quod ſublimatum eſt phiolæ anguſtioris colli indatur, & ad coagulandum ſeponatur, ſic Sal rubeus, inſtar rubini inde fiet: Cui Spiritum Vini affundes, & in Igne circulatorio collocabis, feceſque ſeparabis, purum v. ſeparabis, inſtar pretioſiſſimi Theſauri.

Tertia eſt Petri Ioannis Fabri, quæ l. 1. Myrothecii Spagyrici cap. 8. ſequentibus deſcribitur;

Colligatur Sanguis humanus ex Adoleſcentibus ſanis, florido vividoque colore præditis, & quadratæ ſtaturæ hominibus, Mercurio ſupra Horizontem conjuncto cum Sole in Geminis, vel Virgine, quod ſolet potiſſimum contingere, intra menſes Maji & Auguſti, ſingulis annis, ut ex ephemeridibus clarum erit cuilibet rimanti: Colligatur a. maxima in quantitate in vaſis argenteis, aut vitreis, & cuſtodiatur in umbra coopertus, ne pulvere ſordido & feſtucis contaminetur, donec concreſcat, & ſeorſum humorem per ſe omnem evomuerit, quem per inclinationem ejicies, & à ſanguine concreto ſeparabis: Hujus Sanguinis concreti, & à ſeroſo humore ſeparati, accipe libras ſaltem quinque, quas cito permiſcebis cum libris decem optimi Spiritus Vini à Phlegmate puri, & ſimul conjunges in phiala vitrea fortiſſima, movendo & agitando materias, ut diluatur ſanguis, & perquam optime permiſceatur Spiritui Vini: Hanc materiam optime clauſam in B. tepido, aut cineribus tepidis digere per quatuor aut ſex dies, donec ſpiritus perquam optime tingatur, & ſanguis ſit omni ex parte diſſolutus: Cave, ne in digeſtione calor invaleſcat ſupra naturalem calorem, quia tunc temporis Sanguis coqueretur & concreſceret magis, nec diſſolveretur: dum diſſolutus eſt ſanguis, ſuperpone phialæ caput alembici, deſtilla lentiſſimo Igne, & ſepara Spiritum vini, donec guttæ ſtillantes incipiant lacteſcere: tunc temporis vas Recipiens mutando, ignem pedetentim augebis, donec ceſſet deſtillatio, qua ceſſata, ignem iterum multiplicabis, & Sal nive candidior ad caput alembici aſcendat; hunc Salem cuſtodies, & aquæ lacteſcenti prius egreſſæ conjunges: Feces deinde fortiſſimo igne combures tandiu, donec albeſcant: ex his Salem elicies cum Vini Phlegmate puro & nitido, ter aut quater deſtillato, ſequenti modo: Accipe has feces calcinatione albefactas, & his ſuperpone Phlegmatis Vini maximam quantitatem & in catino ſtanneo bulliant (cave, ne in cupreo) per horam: bullione peracta & aqua frigefacta impone phialæ, ut feces decidant omnes in fundo: deinde per inclinationem, quod clarum erit effunde in alembicum & deſtilla ad ſiccitatem uſque: Salem iterum violentiſſimo calcina igne, per ſolve, ut prius, & congela, & opus ſimile reitera, donec ſummopere niteſcat

Sal, & purus putus, & clarus sit valde: Hunc Salem phialæ impositum optime obturatæ, & reverberabis in fundo reverberii per quindecim dies, aut plus, donec colorem rubeum acquisiverit: hunc Salem benedictum, coloratum & tinctum dissolve in Spiritu Vini, quem separasti à tuo primo sanguine, dum sanguis cum eo digerebatur, & ponantur simul in digestione lentissima; donec perquam optime tingatur Spirit. Vini: tinctum Spiritum Vini, clarum & nitidum per inclinationem effundes in alembicum, & in B. lentissimo Igne destillabis, donec cesset destillatio: Tincturæ deinde, quæ in fundo remansit, adde Salem volatilem sanguinis, quem conjunxisti, cum aqua lactescente, quam custodiendam præcepi: Sit a. Sal iste, & aqua lactescens septima destillatione purificata, antequam conjungatur: Conjuncta simul deinde circulentur lentissimo Igne, & singulis octo diebus superposito capiti alembici vase circulatorio, separetur quicquid aquosum extrahi poterit, quod est reservandum pro summo arcano in omnibus affectibus oculorum: dum aquosum istud omne erit separatum, quod in fundo remanet, custodiendum est, pro sommo sanguinis arcano & Quinta essentia: Potest etiam brevius, sed non efficacius parari hoc arcanum, si Sal volatile sanguinis purum putum separetur per sublimationem à sanguine, & in lentissimo igne ovo vitreo, optime clauso fixetur, donec colorem rubeum acquirat.

Vires & usus Quintæ essentiæ. Sangu. Micr.

1. Balsamum est summum & vires naturalis Balsami longe superat, tum in conservandis à corruptione corporibus, tum in sanandis vulneribus cujuscunque generis, tum in curandis ulceribus quibusvis, intrinsece sumtum & extrinsece admotum.

2. Adversus pestilentem auram, dum omnia fere remedia negligit fortissima pestis, summopere efficax & præservativum.

3. Lepram incipientem susque deque tollit: antiquam v. mitigat, ejusque ferociam reprimit, adeo, ut vita longiori fruantur leprosi, arcano prædicto utentes.

4. Paralysin, & omnes nervorum affectiones extrinsece admotum, & intrinsece sumtum certissime curat.

5. Podagram, quamcunque Arthitidem illico, & quam citissime lenit, & frequenti usu tutissime sanat, & jucunde.

6. Hecticis, Phthisicis, Catharrosis & tussientibus summum est sanitatis asylum.

7. Hemicraniam, & quemcumque capitis dolorem frequens ejus usus tandem disperdit.

8. Quartanam, & omnem Melancholiæ speciem curat.

9. Intellectum & omnes sensus acuit.

10. Senectutem fortissima juventutis conservatione prohibet, canitiem retardat.

11. Vulnera & ulcera interiora, & exteriora brevissimo conglutinat tempore.

12. Omnibus demum morbis accommodatur, & vires æmulatur fixi vitalis spiritus, ex Centro terræ depromti, quem antiqui omnes Philosophi Vitæ nostræ verum & unicum propugnaculum dixere, & aurum Dei, quo utitur Deus, ut redimat à morte omnia

omnia & annihilatione: Vſus ejus eſt cum aquis Cinamomi, aniſi, id juſculis, cum Theriaca tempore peſtis ad quantitatem drachmæ unius jejuno Ventriculo.

Idem in *Palladio Spagyr. p.* 39. ſimilem fere Q. Eſſentiam ex Sanguine H. parat, ſine omni tamen additione: quam & fere ſimilem, verbis duntaxat non nullis differentem deſcribit *Rhemanus in diſſertat. Chymiatechnic. pag.* 71.

Primo educitur ſanguis in ſufficiente quantitate, hic aeris externi facultate concretus, tractu temporis in umbra areſcere incipit, ut humiditas ſuperflua aquoſa ad nutrimentum illius humiditatis rudiculis appoſita, ſenſim evaneſcat. Tum materia hæc pulveriſata vaſe vitreo, ad diſtellandum apto, cucurbitæ vitreæ ſc. indenda eſt, & capitello ipſi appoſito, juncturis quam optime clauſis, leviſſimo Cinerum igne pellenda eſt hæc materia ad capitellum, que primo in forma lactis, oculis ipſis ſeſe oſtendit: Secundo, Sal cryſtallinus aſcendit, lateribus capitelli affixus, ut Cera fluens, ſummopere tamen volatilis, quem ſegregare oportet, & bene cuſtodire, ne pereat: Vltimoque aſcendit Oleum rubicundiſſimum, novo capitello excipiendam, & illico augendus eſt ignis, ut quicquid eſt Olei aſcendat, reliquumque in fundo remanens comburatur in cinerem albiſſimi caloris, tuncque frangitur cucurbita vitrea, nec unquam poteſt tantum ignis pati, quantum neceſſe eſt ad illam calcinationem: Præſtat itaque, ut poſtquam Oleum totum aſcenderit, cineres, qui in fundo Cucurbitæ vitreæ nigri coloris reperiuntur, extrahant, eoſque reponant tigillo terreo, fortiſſimo igne per Hebdomadam in furno vitrario aut ſimili, uſque ad illam albedinem calcinandos: unde Sal artificioſe, ut ex ſupradictis, liquet extrahendus eſt, ſolutionibuſque filtrationibus, evaporationibus, & deſiccationibus toties reiteratis ad ſummam puritatem redigendus: Poſtmodum Sal volatilis cryſtallinus, ut Cera fluens quatuor aut quinque ſublimationibus, à ſuis impuritatibus vindicandus, & in unaquaque ſublimatione vas ſublimationis infernum mutandum: aut illud idem per quam optime detergendum, antequam Sal aſcenſus iterum ſolus, in illo reponatur, & iterum ſcandat leviſſimo Igne ad ſupernum capitellum, donec puritatem quam maximam adipiſcatur; Oleum etiam rubeum iterum deſtillationibus quamplurimis purificandum venit, donec rubini claritatem & ſplendorem acquirat, ac aliquantulam fixionem, in Igne ſatis magno permanentem, & interim odorem gratiſſimum: Vltimo hæc tria certo pondere & menſura conjungenda ſunt, Sal puta volatilis, Sal fixus & Oleum rubeum, ignique leviſſimo & continuo per quam longiſſimum tempus commendanda, ut ignes actione continua & longa in vaſe apto & Hermetice clauſo, tandem hæc tria figantur, & in ignis aſperitate quieſcant, fluant ut cera ſine fumo, quod poſtquam factum reperitur, ipſa experientia completum eſt. Fides & veritas hujus tanti arcani, ultra rationes Phyſicas infinitas, penes experientiam eſt: Hinc Ægyptiorum antiquorum quorundam Sophi, ipſius Elephantiaſis verum habuerunt remedium, non ex Balneo ipſius, ſanguinis human: ut perverſe aſſerit Medicorum quorundam Pariſienſium ſummus, ſed ex Arcano ſanguinis ſupra-

dicto, cujus inventionem Ægyptiis solis deberi facile crediderim: unde summa cum injuria ab Historicis quibusdam tribuitur illud crudelius morbo ipso remedium Ægyptiis: Id a. forsan evenit, plebejo quodam rumore: cum illud remedium in arcanis fuerit apud Ægyptios, plebja eorundem turba tanti secreti nō conscia, sanguinem puerorum, ut saniorem, & spiritu illo vivifico pleniorem Medicos Ægyptios conquirentes cernens, Balneum eo sanguine parari putabat, vel quod Mediocrum horum quis ad eludendam turbam, tale portentum illi tanquam verum affirmaret, ut non amplius quęreret, quid inde fieret, & ne fractor sigilli cœlestis & Hermetici esset, &c.

Rhenanus prædicto loco Q. *Eßent.* quam ARCANVM vocat, hisce delineat.

℞. Sanguinem hominis juvenis, qui non excesserit annum trigesimum, sani, viri, non fæminæ, pone in matratio amplo vitreo optime clauso, & sine, ut putrescat per se in frigido, donec per putrefactionem fiat instar vini rubelli, & sit in liquida consistentia, qui prius erat coagulatus: Peracta putrefactione (quæ intra decem vel duodecim dies perficitur,) ponatur in retorta ampla, in qua etiam poterit putrefieri, & allutato magno Recipiente, ita pellantur Elementa quatuor, ut Aqua, quæ primo manabit, lentissimo Igne eliciatur, qua cessante, aucto ignis gradu, prodibit aer instar nebularum, qui validissimorum est spirituum, & nisi regatur, vas proculdubio dissumpet: aer hic in oleum album concrescit: Tertium erit Ignis s. Oleum rubrum, quod aucto Igne sub & super debet pelli: videbis flammas ignis penetrantes in vas Recipiens: Cum hoc igne circafinem audies cum strepitu stillantem Mercurium vivum: cum strepitu, inquam, quia cæteræ omnes substantiæ sine strepitu emanant: pelle summo Ignis gradu ad siccitatem usque: feces s. terram in Retorta restantem cape, & aeri expone in catino vitreo per 5. aut 6. dies humectabitur, & si digitis versas, ac manibus alteras, videbis & invenies in fundo Mercur. currentem, cujus ℥. ij. ex una libra sanguinis eliciuntur: melius separabis; si feces istas aqua stillaticia cadente abluas, quam Sale aliquo prægnantem reserva: Caput mortuum in Crucibulo tecto summo Ignis gradu calcina ad albedinem: Salem ablutione extrahe s. a sed vide ut fiat in vase vitreo, quia alia vasa, ut fictilia, Sal iste sua subtilitate penetrat: Salem ita præparatum reserva ad usum dicendum:

℞. Tria Elementa mixta: Ignem, aerem & aquam, quæ simu[l] rectificentur, dato Igne per gradus in arena quinquies vel sexies, tandem veniendum ad separationem: Aqua s[.] serum blande eliciatur ad usus dicendos: Aer coagulatur in Oleum album, cui supernatat Ignis rubicundus: ista duo simul excipiantur, dato igne & aucto per gradus, ponantur in duabus parvis Retortis, toties fiat Rectificatio (duodecies vel 20.) donec nullæ feces restent, i. e. totum rubicundum separetur, & quod poterit uniri, uniatur cum albo, restetque oleum albissimum instar adamant[is] pellucidum: Accipe hujus Ol[ei] quantum vis, & cum suo Sale pon[e] in Ov[o]

in Ovo Philophico, quod sigillatum colloca in forno arcanorum & per gradus dirige.

Quarta est *Beguini*, quæ *lib.* 3. *Tyrocin. Chymic. cap.* 1. sequentibus depingitur:

℞. Quantitatem satis magnam Sanguinis virorum sanorum in flore ætatis constitutorum, pone in vase Circulatorio justæ capacitatis in B. M. continue bulliant, donec draco propriam caudam devoraverit i. e. donec omne Phlegma fuerit absumtum: Vasis refrigeratis materiam exime, eamque in particulas scinde: & per Cucurbitas altas, eodem B. calore, Phlegma destillatione separa: Destillatum super id, quod remansit, reaffunde in B. bulliens in iisdem vasis circulatoriis per decem dies, ut supra: postea Phlegma destillando, & propriæ terræ reaffundendo, ut supra, quinquies eundem processum repetendo, & ultimo totum Plegma destillatum reservando: Vasis frigefactis materiam exime, Retortæ amplæ inde, adhibito Recipienti capaci, destilla ex Cineribus Elementum aeris (spiritus) Igne graduato: Nubeculis in recipiente disparentibus Ignis intendatur, ut Elementum Ignis in forma Olei rubri egrediatur, sub finem sublimabit se aliquid de Sale Ammoniaco: Vasis refrigeratis: separa spiritum ab Oleo, vel blanda destillatione B. vel per tritorium: Spiritum cum Sale Ammoniaco reaffunde fecibus, digere per triduum, & per Retortam novam destilla: sub finem dando Ignem ad Sublimationem idoneum, ut totum Sal Spirituale, vel saltem major pars sublimetur, & cum Spiritu in Recipiente misceatur: Novum Spiritum fecibus reaffunde, digere & destilla toties, ut supra: donec Terra privetur anima, quod cognosces, quando super laminam candentem posita, fumum non ediderit: Notandum, antequam spiritus animetur, debere septies rectificari, singulis vicibus Phlegma & feces separando; & pars ejusdem seorsim reservari, pro dissolvente parando; & nigrum nigrius nigro (caput mortuum) calcina in Reverberio spatio quinque dierum Igne moderato, in vase undique clauso: donec nigredo vertatur in albedinem subflavam, & tandem in rubeum colorem: tum terra apta erit ad susceptionem spiritus animati: imbibe terram proprio Phlegmate, & per 24. horas in cineribus digere, & destilla: hoc ter repetendo; Terræ desiccatæ da decimam partem sui spiritus animati; digere in B. quantum satis: postea humiditatem insipidam destillatione blanda separa: reaffunde novam partem spiritus animati, postea septimam, sextam, quintam, quartam partem: tamdiu cum quarta parte imbibendo, donec terræ in duplum sui ponderis accreverit: Pone jam terram prædictam in cucurbitam altam, cui Alembicum cum receptaculo, rimulis diligenter constipatis, & da ignem cinerum, spatio duorum dierum, quousque fumus ille mundus & albus ascendat, & instar Talci ad latera cucurbitæ hæreat:

Hujus Mercurii meteorisati ℥. j. misce cum septem Vnciis Spiritus rectificati, non animati; digere per biduum in B. postea destilla per Cineres, deinde per B. cum reiteratis cohobiis, donec nullas relinquat feces: tandem per quadraginta dies circula.

Vsus ejus quoque est Tincturam è metall. & lapid. extrahendam: Sed & tum

tum hæc, tum aliæ descriptæ ad supradictos quoque valent affectus:

Adversus *Epilepsiam* tale quid exinde componit *Poppius l.* 1. *Thesaur. med. pag.* 63.

℞. Essentiæ Sanguinis. Hum. ℈. j.
hirundin. gr. iij.
Visci quern. ℈. j.
Cranii hum. ℈ ß.
Aq. pluvial. destillat. ℥. iij.
Syr. fl. pæon. ℥. ß. M. pro una dosi:

Et *pag.* 65. ℞. Essentiæ Sangu H.
plantag. an. ℈. j.
Spiritus Camphor. gutt. vj.
Vitriol. ℈. ß.
Salis. C. C.
Cranii human. an. ℈. ß.
Roris majal. destillat ℥. iiij.
misce, & ægroto exhibe in conjunctione Solis & Lunæ.

Antequam ad alias deveniamus præparationes, non sine causa quæritur, cur Beguinus in descripta Q. E. præparatione Sanguinem humanum Draconi s. Serpenti assimilet.

Hic notare possumus ex Ægyptiorum schola idipsum depromtum esse: non enim tam liberali more Ægyptii secreta sua pandebant sed characteribus solum & variorum monstrorum figuris ea involvebant, & Q. Essentiæ Sanguinis Hum. præparationem, sub figura Draconis s. Serpentis caudam suam sub guttur attractam occultantis in ♄ dextra manu, occultabant: explicationem hujus Characteris uberiorem vide apud *Fabrum pag* 43. *Pallad. Spagyric. & Pier. in Hieroglyps.*

2. Queritur: Vtrum ex Sanguine Humano Mercurius vivus elici possit? Affirmati ex Beguini Tyrocin. pag. 256. colligitur, ibidem n. autor testatur, se novisse Lutetiæ plures viros fide dignos, & præcipuæ authoritatis, dignitatisque, qui non modo è mineralibus, sed etiam ex Sanguine Human. prius calcinato, & ex Plantis etiam Mercurium vivum elicuere: Verum licet ex Sale, Sulphure & Mercurio etiam corpora animatorum constare dicamus: non tamen Mercurius vulgi intelligitur, sed Philosophicus; nõ currẽs, crudus sed animalis, qui proportione Humoribus respondet: nihil enim est in corpore, quod non prius fuerit in Semine, at exinde Mercuriũ vivum extrahi posse, nemo dixerit: si tamen per Mercuriũ, Salem illum è sanguine sublimatum & meteorisatum, Mercurii Philosophici æmulum quis intellexerit, libenter subscribimus: & sic vide processum Rhenani antea depictum: aut tamdiu judicium nostrum hac de re suspendimus, donec certiorem aliquam consequamur noticiam: vide haut dissentientem Vntzerum tr. de Mercur. pag. 107.

Composita è sanguine Human.

1. Spiritus Antepilepticus Plateri, quem tr. 1. p. 85. describit, & est seq.

℞. Sanguin. Hum. è recenter jugulato, vel Vena aperta hominis sani collecti libram dimidiam.
Radic. Pæon. recent. incis. ℥. ij.
Sem. ejusdem ℥. ß.
Hysop. Rut. an. Mj.
Cranii human. ℥. j. eliciatur aqua: mox dum calet: cujus datur ℥. j. ad præcautionem.

Magis compositũ ibidem sic parat:

℞. Sanguinis Hum. ℥. iij.
Hirundin. pullorum Nu. xv.
Picæ, cuculi pullor. Nu. iiij aut si haberi non possunt, hirundinum Nu. xxv.
Cranii hum. ℥. j.

Castor.

Castor. ℥. ß. Rad. pæon. quart. j.
Sem. ejusdem. ℥. j. Scyll. præpar. ʒ. ij.
Visci quern. ℥. ß.
H. rut. hysop. an. Mij. betonic. majoran. salviæ.
Fl. rosar. lavendul. an. Mj.
Cinamom. ʒ. ij.
Gariophyll. Nucis mosch. Cubebar.
Piper. an. ʒ. j.
Vini malvatic. lib. iij.
Aquarum lilii convall. florum tiliæ an. ℥. ij.
Aq. vitæ. ℥. j. macerentur per horas tantum aliquot, ne corrumpantur, destillentur: datur ab ℥. ß. ad ℥. j. præservationis gratia: Epilepticos v. in Paroxysmo exhibita, ex citat.

2. Spiritus Antapoplecticus.

℞. Spiritus Sangu. Microc. dephlegmati & ter rectificati lib. ij.
Infusi fl. lavend. lib. ß. misce & destilla per B. ad medietatem: idem repete tertia vice, deinde adde Spir. V. rectific. ℥. ij. serventur in vitro bene clauso:

Dosis à g. iiij. ad vj. usque xx. cum vehiculis convenientibus: Valet ad curandam Apoplexiam & Paralysin in principio statim, præmissis Universalibus, administratum: & in Asthmate & Perisi cum decocto pectorali conducit.

3. Specificum Antepilepticum.

Hoc habet *Poppius p. 65. l. c.*
℞. Rad. pæon. pyrethr. an. q. pl. affunde Rorem Majalem & destilla per B. aquam: deinde.
2. ℞. Sanguinis Hum. à Phlegmate suo bene purgati. ℥. iij.
Spiritus Vini lib. ß. & hoc misce, & destilla per Baln.
Tertio cum Spiritu V. de Cranio humano & Visco q. extrahatur Spiritus subtilissimus: Hos tres spiritus misce, & per aliquot dies circula: de qua mistura ℞. ℥. j.
Spiritus Vitrioli ℥. iij. Misc. & patienti in die ter singulis vicibus ℈. ß. in Vino exhibeatur.

4. Aqua Vitæ Microcosmica.

Hæc apud *Mylium in Antidotar. pag.* 514. reperitur, & sic paratur.
℞. Sanguinis Hum. lib. j. separa à Phlegmate:
Salis Tartar. probe depurati ac defecati tantundem,
Vini circulati tantum, ut ad duos digitos emineat Misce, & digere per mensem, deinde destilla per alembic. & exibit liquor flavus cum pauco oleo, sublimabitur etiam Sal, quæ tria seorsim separabis: Liquorem solummodo recipies, & cum fol. Hellebor. nigr. ac melissæ macerabis, ac vicissim rectificando destillabis, sic constabit pretiosus liquor, ac sanus: Ejus odorem, si placet, promovebis cum gr. j. ambræ & ij. moschi.

Hæc aqua nobilis dicitur vehiculum esse, qua Aurum potabile, Aurum vitæ, Mercur. Vitæ, solutiones gemmar. metall. ac mineral. appropriamus: Diaphoresin præstat maximam, curat interna & externa.

5. Mumia Vitæ.

Quam Chymici nonnulli abutantur voce Mumiæ ex capitulo de Mumia patebit; interim & Sangu. Hum. præparatione Mumiam elici posse, non veram, sed quæ viribus ei respondeat ex seq. descriptione constat: quæ ab aliis mutuata reperitur apud Myl. lib. 5. Basil. Chym. pag. 623.

℞. Sanguinis ex homine valente & ſano extracti q. pl. lento Igni areſieri curabis in ſartagine teſtaceo vernice illito, indeſinenter agitando, dum in pulverem ſiccum, & fuſci coloris redigatur, tum.

℞. iſtius pulveris ℥. xij.
Aloes ſuccotrin. ℥ ij.
Myrrhæ elect. ℥. j. ß. Hæc tria ſimul in pulverem terantur, & cribro excernantur: deinde ſucco citrorum clarificato. F. maſſa, quę in ſcutella vitrea diſſolvatur cineribus calidis impoſita, ut exhalet humiditas ſucci: demum frigeſcere ſinatur & aſſervetur: Hanc haut ſecus ac pretioſam aliquam gemmam ſervabis:

Mumia v. dicitur 1. quod Sanguis ex homine vivente extrahitur 2. quod Sanguis verum eſt Elixir humani corporis: receptaculum Spiritus Vitæ: verum Ens Microcoſmi: vitalis omnium membrorum tam grandium, quam parvorum eſſentia: in ſumma, fons infinitis arcanis ſcatens: Medicus enim, qui eam rite præparare, & uti convenit, adminiſtrare novit: is ea tantum non omnes morbos, qui ex ſanguine proveniunt, feliciter curaverit: Ex hac Mumia duo Mercurii, duplex Sulphur, duo Salia ſubſtantia in proprietatibus plane differentia, ſeparantur, quæ non in Medicina ſaltem, ſed & in Chirurgia locum haut poſtremum jure obtinent: Ex hac ſequens componitur Antidotus.

℞. Aq. Vitrioli ſecund. ℥. xxx.
Rad. Chelidon. in umbr. ſiccat.
angelic. odorat. an. ℥. iiij.
H. Veronic. ſicc. cum fl. ejuſdem Miiij.
Aq. ardent. ex bacc. Iunip. rectific. ℥. xij.
Mumiæ vitæ. ℥. iiij.
Opii Thebaic. præparat. ʒ. iiij.
Croci opt. ʒ ij.
Olei ſuccin. alb. ʒ. j.
Spiritus Vitrioli cordialis. ʒ. x.

Aquam ardentem ex baccis Iuniper. ſic parabis. ℞. Ligni Iuniper. abraſi lib. v. Aq. baccar. Iunip. bociale unum, infunde per horas xxiv. & per B. ſubtiliorem partem deſtilla: Opium v. ſic præparatur: Incide Opium minute, & laminam ferream calefacito: poſtea tantillum ſucci arantiorum acerb. inſperge, & ferro ſubinde eouſque verſa, dum ſumto pauxillulo & refrigerato, videas, num ita induruerit, ut pulveriſari poſſit; ne tamen comburito.

Totius antidoti compoſitio hęc eſt: Radices & herbæ aliquantum contundūtur: poſtmodum in aquam Vitrioli vitreo vaſe contentam, immittuntur: Vas bene occluſum per octo dies in F. E. ad digeſtionem ſepeliatur; ita, ut nullus expirationi locus fiat: poſtea ex fimo eximito, & per Cineres lento igni omnis humiditas deſtilletur: Liquori huic deſtillato, aqua ardens Iuniperina affundatur: additis Mumia & opio pulveriſatis, Croco, Oleo ſuccin. & Spirit. Vitrioli: quæ omnia circulatorio incluſa, aſcendant totum menſem, & vel in arena, vel in Sole circulentur, poſtea ſumma cum diligentia ſubtile à ſpiſſo per inclinationem ſeparetur: quod inſtar balſami pretioſi ad uſum ſervetur.

Virtus.

Liquor iſte antidotum contra peſtem, aliaque Veneni genera pręſentaneum eſt, bis aut ter in ſeptimana mane jejuno ſtomacho exhibetur: Doſis eſt à ſemiſcrupulo ad integrum pro

pro vice plus minus, pro ætate cujusque & infectione dominante: Calidæ complexionis hominibus cum aquis destillatis: frigidæ a. cum Vino, aut jusculo propinatur: Infecto dosis duplo augeatur, sudore per duas aut tres horas in lecto provocato, & singulis Octo horis semel repetatur, donec ex indiciis constet, venenum à corde simul omne depulsum: postmodum omni mane præservationis loco, liquorem istum sumere pergat infectus, donec plane fuerit curatus, ne venenum denuo ad primum suum Centrum redeat: Liquor iste venenum in cutem revocat, maturat, & emarginat.

6. Aqua Sanitatis.

Hanc ex notis Hartmann. describunt. *Gluckrad.* & *Myl. Antidotar. pag.* 514. Veteribus a. sic dicta fuit, ob insignes, quibus pollet, virtutes.

℞. Sanguinis Hom. juvenis & carnosi lib. j.
Succi flor. chelidon. major.
mellis virgin. prius bene dedespumati an. lib. ß.
Salis torrefacti M. j. misce addendo.
Pulver. macis caryoph. Zing. cubeb.
galang. cardamom. mastich.
granor. Iunip. Cinam. an. ℥. j. ß.
Xyloaloes ʒ. v.
Moschi opt. ambr. grys. in aq. rosar. dissolut. an. ℈. j. recondantur omnia in phiola Hermetice clausa, eandem subtus terram defodiendo per mensem unum: postea destilla: & quoslibet liquores auctis Ignis gradibus successive egredientes serva: Iisdem usibus inservit hoc destillatum, quibus Balsamus sanguis Hom. nisi quod hic omnia efficaciora:

7. Liquor Pleuriticus.

Descriptio hujus sequentibus tradita apud *Mylium l. 5. Basilic. Chym. p.* 617. reperitur:

℞. Aq. Vitriol. secund. ℥. ix.
Succi Carduiben, balsamic. ℥. vj.
Aquæ Sanguinis Hum. per Cinerem dest ℥. iiij.
Spirit. Vitriol. acid. ʒ. ij.

Succus Cardui bened. balsamicus sic extrahitur. ℞. Succi Carduib. lib. j. aquæ vitæ à Phlegmate purgatissimæ ʒ. iij. infunde in vas vitreum bene obturatum: Solique vel alii loco calenti ad dies xxxvij. expone: deinde per chartam cola, & serva: atque hęc est ratio, qua omnes quarumcumque herbarum succi essentiari possunt, ut nunquam corrumpantur, nisi retecti fuerint in loco calido, ita, ut spiritus Vini exhalet: Hyeme frigori expositi instar turbidi lactis congelascunt: calori restituti dissolvuntur, nec calore, nec odore, nec transparentia, nec subtilitate, nec efficacia vel minimum deperdita.

Compositio liquoris est hæc: Liquores omnes simul commixtos in vase vitreo totum triduum in arena circulato: hinc residentiam turbidam succi separati videbis, postmodum liquorem per chartam cola: qui limpidus erit, instar auri, serva ad necessitatis occurrentiam, optime obturatum.

VIRTVS.

Liquor iste vires contra Pleuresin permagnas habet: considerandum tamen hic quoque vulgatum illud: melius est prevenire, quam præveniri: Id quod fiet, si mox, ubi vel

leve aliquod indicium morbi iſtius ſenſeris affecto duas drachmas liquoris iſtius cum juſculo calido illico propina: ſudorem, nulla interjecta mora, provoca, venamque Baſilicam ex oppoſito punctionis incidi cura: immo, ſi neceſſitas poſtulat, ex utroque brachio, ſanguinem, ea quantitate, quam fert cujuſque complexio, elice: ſed & ipſe liquor duplo aut triplo urgente neceſſitate augeri poteſt: liquor iſte ſudorem, lotium & ſputum ciet, & ſpecifica ſua virtute morbum illico in ſuo Centro indagat, & ſanguinem in ſuo fluxu retinet: Sumtus interdum per intervalla mane graſſante Pleuritide rarum Elixir præſtat, quo corpus ab internis apoſtematibus & ſuppurationibus defendatur: In conquaſſatione totius corporis ſanguine extra ſuum Centrum per juncturas aliquas excurrente, cum infuſione betonic. aut fl. hypericon. millefol. pentaphyll. & ſimilibus mane & veſperi propinatus ſanguinem illum ad locum ſuum retrahit: coagulatum mundificat, & conſolidat: In fracturis oſſium cum infuſione conſolidæ aut ſerpentariæ porrigitur, quæ infuſio cum Vino, aut juſculo fieri debet.

ARCANVM in Contractura ſequens cũ SANGVINE MICROC. delineat Poppius l. 3. Theſaur. med. pag. 618.

℞. MVMIAM ex viva Mumia extractam i. e. ex Sanguine humano: Accipe a. primum Spiritus Vini optimi lib. ß. huic ſtillantem aut erumpentem ex Vena hominis ſani ſanguinis admiſce adhuc calidum anatica proportione: deinde ℞. Theriac. ſolutæ cum Spiritu Vini, utriuſque lib. dimid.

Spiritus Terræ ſigillat.
℥. iiij.

Hæc omnia invicem miſce, ex Retorta deſtilla, & ſecunda vice rectifica, & ſerva: De qua ℥. ij. exhibentur: Per ſympahiam quandam curat Contracturam, Spiritus n. Vitæ in ſanguine deliteſcens, in corpore reſtitantem corroborat, quo Tartarei humores eo felicius abſumantur.

7. Oleum Cœleſte. ſeu Arcanum Sanguinis H.

Deſcribitur & commendatur idipſum à Paracelſ. lib. 3. de Natur. rerum, qui eſt conſervatione rerum naturalium.

℞. SANGVINIS HVM. puri & ſynceri lib. ij. relinque in vaſe ligneo non metallico, donec omnis aquoſitas ſponte ſua, ſine ulla alia motione ſe parata fuerit, quam decanta: ſuper ſanguinem coagulatum, & ad magna quoddam redactum funde Salis comm. ſpiritum ſ. Aquam, ut vocat Paracelſus: & continuo hic cum ſanguine miſtus ſpiritus, rubori priſtino eundem reſtitutum poſtea nunquam putreſcere ſinit, ſed perpetuo conſervat in vigore: Hoc arcanum, fecibus, poſt aliquot dies, remotis, vocat Paracelſ. Balſamum ſuper omnia Balſama:

Ejus uſus eſt in renovando ſanguine per univerſum corpus: ideoque in Hydrope, qui ſanguinis ſtagnantis, & quaſi corrupti Cataracta eſt, omnium maxime commendabile fore, dubium non eſt ullum: Eſt enim Hydrops à Sale Microcoſmico reſoluto, ac limites ſuos egrediente, ſanguiniſque maſſam à ſtatu integritatis in pejorem aquam veluti reponente: quia v. ad Arcanum hoc imprimis Salis ſpiritus aſſumitur, iſque alias in Hydropis, morbi nempe contumaciſſimi eradicatione feliciſſi-

feliciſſime uſurpetur, conſequens eſt, mundificationem ſanguinis ab utroque, nempe, à Spiritu Salis, & ſanguine pro Spiritu Salis rectificato, multum adjutam iri.

Cæterum præparatio Spiritus Salis ad hanc extractionem neceſſarii docetur à Paracelſ. in Chirurg. mag. pag. 120.

℞. Salis Comm. albiſſimi, aliquoties fuſi q. pl. (ideo a. fundi debet ut ſic Salis ſpiritus arſenicales pereant.) illius pulverem cum ſucco raphani expreſſo miſce, & agitando ſolve, poſt reſolutionem cum ſilicibus vel laterũ pulvere ad Salem triplo vel quadruplo ex Retorta Igne nudo, & poſtremo vehementiori deſtilla: deſtillatum cum optimo Spiritu Vitrioli rectificato analogis partibus conjunge, & quinquies per cornutam rectifica: Hoc ſpiritu etiam Tinctura Solis extrahi poteſt.

Aliud, quod & Arcanum Tartari dicitur: Hoc ex triplici Sale ſ. Tartaro componitur, Minerali ſc. Vegetabili & Minerali: cujus genuina deſcriptio hæc eſt:

℞. Tartari albiſſ. lib. j. Nitri finiſſimi lib. ß. pulveriſentur tenuiter, & affuſo alchoole Vini correctiſſimo, ut quatuor digitos ſupernatet, obſtructis diligenter orificiis, macerentur in B. triduum integrum; poſtea per alembicũ deſtilletur leni igne Spiritus V. qui ſimul & ſeorſim cum reſidentia ſervetur: Deinde Menſe Majo accipe Sanguinis hominis ſani, & integre juveneſcentis q. ſ. exſicca in arena, donec in pulverem redigi queat: ex quo cum Sp. V. antea ex Tart. & Nitr. deſtillato extrahe Tincturam crebris affuſionibus & deſtillationibus: donec nempe libram ſemis extracti Sanguinis habueris; reſiduas à ſanguine feces, tanquam inutile magma abjice: ab hac Tinctura leniter per alembic. Sp. V. evoca, & tandem Balſamum ſ. Mumiam ſanguinis in fundo reſtitantem, in Cineribus exſicca, ut pene pulveriſari poſſit: Denique Spiritum Vini hac deſtillatione evocatum affunde reſervato Tartaro & Nitro ſimul junctis, & relinque aliquandiu, ut puriores partes in Spiritum Vini tranſeant, impuriores v. relinquantur, quibus invicem probe beneque disjunctis, rejectis nempe fecibus, imprægnatum à Tart. & Nitr. ſpiritum junge cum ſanguinis pulvere, & juncturis vaſorum bene clauſis ſtatue in capaciori Cucurbita in B per duodecim dies, poſtea paululum bulliente B. per alembicum abſtrahe menſtruum: remanente in fundo pretioſo arcano Tartari.

Ejus guttulæ aliquot uſque ad ℈. ß. exhibitæ, ſubinde repetita eadem doſi, obſtructiones omnes totius corporis expedit, inprimis Hepatis & Meſenterii, Hydropem aufert, febres inprimis Quartanam tollit, Pleuridi unice auxiliatur, ſitim levat: Externe Herpeti, ac quibuſvis oeſthiomenis, puſtulis faciei, morpheæ non abſimilibus, mentaque illitum, mirabiliter medetur.

8. Ceratum ex Pelle Arietina.

Hoc in *Pharmacop. Auguſt. p. 260.* ſequentibus delineatur:

℞. Sanguinis Hominis ruffi ℥. ix.
Lithargyr. lapid. ſhæmatit.
Sanguin. dracon. boli armen.
Opii.
maſtich. ammoniac. mumiæ.
Galban. thur. coſti. lumbricor.
an. ʒ. ß.
Picis nigræ ſ. navalis.
Græcæ ſ. Colophon.

Ceræ alb. rubr. an. ℥. j.
Rad. consolid. major. minor. an. ℥ iiij.
Rosar. rubr. myrrh. aloes an. gr. xviij.
Succi hypocistid. gallar. immaturar.
Balaustior, Aristoloch. rotund. an. ℥. vj.
Visci querni, Terebinth. an. ℥. ij.

Cujus præparationis modum vide loco allegato: Valet a. ad membrorum luxationes: pręcipiæ v. Herniosis adhibetur.

9. Linimentum Sarcoticum.

*Fabritius ab Aquapend. p.*820. de Vulneribus cum sang. H. linimentum sequen s componit

℞. Gummi arabic. aloes an. p. j.
Thuris resinos. p. ij.
Sanguinis humani pulveris. p. ß. misce cum albumine Ovi ad mellis consistentiam:

Renodæus in dispensat. l. 3. *p.* 570. dicit, quosdam sanguinem humanum admiscere emplastro Enterocelæ dicato.

10. Sal Ammoniacus.

Denique & hujus Salis confectionem nonnulli cum Sangu. H. attentant: sic n. *Fallop. lib.* 3. *secret. pag.* 185.

℞. *Sanguin. human.* lib. j.
Salis commun. lib. ij.
Aq. fontanæ lib. vj. Hæc invicem misce, donec Sal omnis liquescat: filtra, inde coque tandiu, donec aqua fuerit absumta: residuum in fundo serva: id dicitur Sal armoniacum.

Obsigno tandem hoc caput illo, quod habet *Gal. l.* 10. *de simpl. medicam. facul. p.* 148.

Sanguis, inquit, suillus, humano maxime temperie est similis: si quidem & carnes suum humanis sunt similes: comperti enim sunt Hospites & coqui complures, qui humanas carnes pro suillis venderent: tametsi, qui eas edissent, nullum omnino discrimen percipere potuerint: Quin & ipse narrantes audivi viros fide dignos, sese in diversorio publico jus esitasse delicatum cum carnibus suavissimis: Cæterum, cum jam pene saturi essent, invenisse digiti partem anteriorem, quæ videlicet ad Vnguem est: quo perculsi, & metuentes eos, qui agebant in diversorio, ne se quoque vorarent, ceu ei rei assueti, protinus illic quidem exiere, ac vomitu redditis, quæ ederant: ita iter denuo ingressi sunt: itaque jure quispiam existimet: Suillum sanguinem humano esse similimum: quisquis ergo sanguinem humanum morbo alicui utilem esse ait, in suillo primum id comprobet; & si non eandem, similem saltem actionem ostendet: *Idem l.* 3. *de alim. facult. p.* 50.

Si quis tamen & Hircinum seu Cervinum sanguinem substituere & exinde inprimis Oleum conficere voluerit, consentientem habebit Hartman. in notis Beguin. & Andernac. l. c.

CAPVT XV.

DE CALCVLO.

DE CALCVLI in corpore H. generatione hoc capite pluribus agere, lubens supersedeo, cum ea in Voluminibus Medicorum abunde tractetur: Tribus v. quod dicitur, verbis, de ea differere placet: Si, quid est in Macrocosmo, in Microcosmo quoque observare licet, plurimum sane lucis Mineralium cognitio ad Lapidem & Calculorum generationem, suppe-

ſuppeditabunt: Videmus in Thermis, aliiſque fontibus, typhos ac ſtyrias lapideas concreſcere, & in montium cavitatibus ac ſpeluncis è ſuccis ſtillante aqua, ſtyrias tales, immo columnas prægrandes concreſcere: quin & fontes & lacus reperiuntur, in quibus ſtirpes, oſſa, & alia in ecta, inſini quadam Metamorphoſi in lapides commutantur: Quod certe Soli calori aut frigori, multo minus tantū ſiccitati aſſcribi poterit; alias n. & aliæ aquę, eadem caloris & frigoris potentia pollentes, eundem ederent effectum: Videmus in ipſis Vrinis lapides concreſcere: ſi enim Vrinæ (ex ſalſo ſc. & Nitroſo humore conſtantes) præcipue magis Salſæ, acres, limoſam lutoſamque materiam continentes in matulis aſſerventur, ſabuloſa materia iis adhæreſcit, & diutius, ſi ibidem retineantur in lapideam quandam & Tartaro, vel calculis, que interdum ejiciuntur, non diſſimilem concreſcit ſubſtantiam: Quare iſta cauſa generandorum lapidum ejuſmodi vix eſt, quæ tantum ab externo frigore, vel calore in lapideam mutetur duritiem, ſed internum aliquod curationis & coagulationis requiritur principium, ita tamen, ut Renum arenoſa, calculoſaque conſtitutio accedat, quæ facit, ut materia illa Tartarea à ſanguine ſecreto in ſero deliteſcens, & ideo ad Concretionem in Renibus & Veſica aptior, coagulationem ſubeat: Vnde, ſi præcavere velis, ne Calculus de novo generetur, ea exhibeas oportet, quæ & materiam, è qua Calculus generari poſſit, evacuent, abſtergant, & quæ diſpoſitionem illam Renum tollant.

In omnibus autem fere corporis noſtri partibus generatio fit Calculi, in Cerebro, in palpebra, ſub lingua, in tonſillis, & faucibus, gutture, pulmonibus, circa baſin arteriæ magnæ, in arteriis Cordis, mammis, Ventriculo, Inteſtinis, Meſenterio, Vena portæ, Hepate, & ejus tunica, veſicula fellis, Liene, Venis Hæmorrh. umbilico, Vtero, glanduloſo corpore veſicæ adnato, Vreteribus &c. Vide *Clariß. Senn. in Inſtit. pag.* 228. *Vntzerum de Nephritid. Schenck. l. l.* 3. *obſ.* 358. *Donat. l.* 4. *c.* 30. *Hildan.* c. 5. *obſ. Veſal. l.* 5. *de fabrica hum. corp. c.* 9. *Dodonæum in obſ. Foreſtum & alios.*

VSVS.

Vt graviſſimos CALCVLVS in corpore excitat cruciatus, ita ut non tantum varia ſæpiſſime inde excitentur ſymtomata, ſed & vinculum vitæ noſtræ dolores Nephritici & ſimiles à calc. provenientes, diſrumpant; ita & eidem Calculo vis quædam conceſſa eſt diſſolvendi calculum: Tanta enim eſt Creatoris noſtri Clementia, quod & in ipſa morbi mortiſque cauſa, cauſam ſimul ſanitatis & vitę deliteſcentem demonſtret: Sic ſane ſimlibus Similia curantur: non tam ſua duritie atterendo & affricando materiam, ut quidem opinatur Mercatus, ſed potius interna quadam vi, Spiritu Salino proficiſcente, eam diſſolvendo, qualem operationis modum Coralia in Spiritu Salis optimo ſoluta, demonſtrant.

Vtuntur v. CALCVLO MICROCOSMI præſtantiſſimi Medici, inter quos *Chriſtoph. VVirſung.* ejus in pollinem redacti quotidie ʒ. j. ex aqua Saxifrag. vel Raphanor. exhibet.

Petrus Hiſpanus & Gattinaria dicunt; Lapidem humanum potui jejune datum, frangere lapidem.

Faven-

Faventinus ſcribit: quoſdam affirmare, Lapidem per lotium ejectum pulveriſatum & exhibitum in aq. Saxifr. medicinam eſſe laudabilem, & à proprietate educere lapidem: Sev. experientia certa edoctum, exhibere cum aq. flor. caryoph. ſylveſtr. vel aq. Polygon.

Platerus tr. 2. pract. p. 573. pulverem ex æquis partibus Lapid. Microc. & Iudaici componit, & cum Hydromel. vel aq. fœniculi contra Renum Calculum exhibet: ab aliis quoq; ut *Panſ. de Nephr. p.* 144. *Henric. Petr. tract.* 2. *Noſolog. pag.* 330 *Hollerio*, *Fuchſ. Iacob Sylvio* & aliis commendatur.

Compoſitum pulverem Lithontripticum magnarum virium ex Calc. H. deſcribit *VVeickard. in Theſau. Pharmaceut. pag.* 285.

℞. Nucleor. perſic. exſiccat. ℥. ß.
Gland. torrefact.
Oſſium meſpillor. an. ʒ. ij.
Sem. alkekeng. geniſt. petroſel.
leviſtic. naſturt. milii Sol: lappę minor.
fœnicul. melon. an. ʒ. j.
Succin. alb. C. C. uſti.
maxill. lucii piſc. ocul. cancr.
Calculorum ab ipſo ægro excretorum,
Lapid, Iudaic. Spongiæ an. ℈. ij.
Ciner. paſſer. Troglodit. ſ. Reguli
lumbricor.
ſanguin. prepar. hirci an. ʒ. j.
Rhabarb. elect. ʒ. j. ß.
Zing. Cinam. Piper. an. ʒ. ß.
Sachar. cand. ℥. iiij. F. pulvis

ſubtiliſſimus, qui ſumme efficax erit, ſi ʒ. j. cantharidum, abjectis harum extremitatibus adjiciatur: capiat coch. j. cum decocto convenienti: Et ſi dolorem mitigare volumus, Sem. hyoſciam. ʒ. ß. adde poſſumus.

Non vero tantum Crudus, ſed & præparatus propinatur: ſic enim *Petræus l. c.* CALCVLVS inquit ex humano corpore exſectus, vel excretus cum Sulph. & Nitro calcinatus, & cum ſucco Berberis depurato, extractus, potentivum eſt ad omnes calculos totius corporis: Hujus præparationem *Crollius pag.* 247 *Baſil. Chym.* ſuppeditat, & talis eſt:

℞. CALCVLOR. Human. ſufficientem quantitatem, calcina igne primum moderato, poſt validiore: pulveriſatum cum Sulphure & Nitro æqualibus portionibus reverbera, donec in pulverem albiſſimum vertatur: Solve cum ſucco Berberis clarificato, in leni Cinerum igne, donec totus ſolutus ſit, rejectis exiguis fecibus abſtrahe menſtruum per deſtillationem vel evaporationem, & manet Sal ipſum in fundo, qui tandem in marmore in loco frigido humido expoſitus, vertitur in liquorem:

Hujus g. vj. ad ℈. ß. in Vino exhibitæ Luna decreſcente, potenter ipſum Calculum in corpore humano ſoſpitantem ſolvunt, & per Vrinam expellunt:

Liquor ſ. Oleum ejuſmodi exinde parari poteſt, ejuſdem uſus earundemque virium.

℞. Pulver. calcul. ℥. j.
Olei Tartar. per deliquium facti: ℥. ij. miſce & in matratio digere in B. per quindemum, poſtea eodem temporis ſpatio exſicca lento Igne arenæ, extremo pulveriſa; affunde Spiritum Vini, quem poſtea leni. B. calore evoca, & remanebit oleum.

Cum hoc liquore componit *Crollius in Baſil. chymic* medicamentum quoddam ſpecificum omnia ſeptem membra principalia reſpiciens, & eſt tale:

℞. Liquo-

℞. Liquoris Calculi Microcosmi.
Cryſtall. an. ℥. j.
Spirit. Vitriol. ver.
Salis Cranii Hum. an. ℥. ß.
Ol. ſuccin. ter. vel quater per aquam majoran. rectif. ʒ. ij.
Tinctur. Croc. Oriental.
granor. alcherm. an. ʒ. ij.
Salis Margaritar, Corall. an. ℥. j
Ol. Cinam. macis an. ʒ. ß.
Lactis Sulphur. ℥. j.
Extracti ſpodii ℥. j. ß.
Magiſter Tartar. ℥. j.
Antimon. diaphoret. ℥. ß.
Tinctur Croci Martis.
Chelidon. Rhabarb. an. ℥. j

Cum extracta, & inſpiſſata Theriacæ Eſſentia, melle Iuniper. conſerv. roſar. addendo pro libitu ſach. roſac. redigantur omnia ſupradicta diligenter miſta in juſtam Electuarii conſiſtentiam, addita moſch. ambr. an. ʒ. j.

Vſus ejus eſt in deploratis morbis, ubi nec ægro, nec ipſi medico conſtat de genere morbi.

Doſis à gr. 5. 6. 7. uſque ad 10. in Vino, vel Aq. Carduib. vel alia aq. appropriata.

Cum calcinato Calculo Microc. Poppius ſequens parat Nephriticum l. Theſaur. medic. p. 528.

℞. Calculi Microc. calcinati.
Salis Oculor. Cancri.
Lapid. duri: ſeu Cryſtall: Silicum.
Iudaic. Lyncis, Spongiæ.
Sal. Tartar. Ludi Corall. rubr. Perlar.
Spirit. Vitriol. Salis Tartar. deſtilla.

Terræ ſigillat. Reſolv. ex his ſingulis vel omnibus, q. pl. Aceto deſtillato, toties repetendo effuſionem, donec omnes ſoluti ſint: ac inde para Salem, Acetum abſtrahendo;

Doſis à ℈. j. ad duos:

Hartmannus praxi ſuæ, quam in manuſcript. nonnulli habent, ſecretiorem quandam Calculi præparationem adjungit, quæ ſic habet.

℞. Pulveris Lapidis Microc. p. j.
Carbonum pręſertim faginorum p. ij. miſce invicem: poſtea in tigillo ſuperne tegula tecto, ure in fornace figulina per 24. horas, & ſpiritus carbonum duritiem lapidis, beneficio Ignis emollit: ipſi v. carbones non abſumuntur: Huic miſturę affunde aquam ferventem, vel coque in eadem & pulvis Calculi ſolvitur in aquam citrinam, qui color eſt, à Sulphure fætido ipſius Ludi ſ. calculi: Si quid reſiduum fuerit ab hac ſolutione, denuo exſiccetur, & adjecto pulvere Carbonum recenti, viciſſim calcinetur, ut antea: Solutiones omnes evaporando redige in Salem: denuo conjunge cum an. pulv. carbon. & viciſſim calcin. item ſolve in aq. Cumm. ebullendo, ut ſincerior pars poſt evaporationem repetitam tranſeat in Salem candidiſſimum ſæpius in Cryſtallos abeuntem, ſi in loco humido frigido aliquandiu repoſitus fuerit: Hunc elegantem Salem conjunge cum Spirit. V. optimo, & ex Retorta per multa cohobia tamdiu deſtillando urge, donec penitus cum Spiritu V. tranſierit: Poſtremo Spiritum V. in leni B. aufer, & relinquitur oleum Ludi ſ. calculi humani.

Hujus guttę à tribus ad duodecim in liquore convenienti aliquoties exhibitę ſingulis diebus tantum ſemel, omnes obſtructiones totius corporis aperiunt, inque mucilaginem, pene ſine omni dolore calculũ compactum redigunt, & ad expulſionem diſponunt.

Hactenus de Medicina partium Microcoſmi Viventis.

MICROCOSMI MEDICI
LIBER SECVNDVS.

De Medicina è Cadavere Humano desumenda præparanda & usurpanda.

CAPVT PRIMUM.
DE CVTE.

Vtis, Emunctorium Vniversale dicitur, mediam obtinens Naturam inter Carnem, & Nervum; in cujus constitutione pars spermatica prævalere videtur, cujus ut plurimum colorem repræsentat: Crassitiem aliquam obtinet, non tamen talem, qualis in reliquis reperitur animalibus, quæ & à carne sine dolore avelli nequit, cum omnium fere vasorum extrema in eam desinant: Spiracula ejus vix apparent, quia Epidermidis interjectu occæcata: in excoriata, sunt inspicienda: In humida cute minus patent, quam in arefacta, quoniam absumto humore, quo madescebat tenuis & pellucida evadit, ut ex ea quendam Persarum Regem, fenestras comparasse, referat *Orobas. comm. in aph. Hipp.* ut recitat *Amatus Lusitan. C. 4. curat.* 100. Sed in ista tenuitate, insigne quoque robur obtinet, ut ex pelle humana Zischkæ Bohemi, velut ex Corio belluino, Tympanum resonans confectum fuerit, ut docet *Æneas Sylv.* Et pellionum arte apparata, crassa & intus tomentosa evadit, similis omnino pelli Cervinæ, quam Hispani & Neapolitani parare solent, ut ex ea calceos æstivales conficiant, & gestent: teste eodem Amato: Inter omnia Coria, inquit *Herod. l.* 4. hominum fere & crassum maxime, & candore splendidum, multi apud Scythas totos homines excoriatos, & supra ligna extensos, supra equos circumferunt: alii pro amiculis utuntur &c. Hinc & Cambyses ea usus est in terrorem judicis, cujus parenti, injusta judicia exercenti, viventi adhuc cutim detraxerat, & solio, cui filius insedit, induxerat: similem pænam minatus filio, si vestigiis parentum insisteret.

In Corpore quidem vivo Cutis ad varios à Natura destinatur usus, ut ex Anatomicis patet: qua & Medici nonnulli, Taleacotii præcepta observantes ad curtorum reparationem utuntur: Detracta v. non contemnendos in Medicina exhibet usus: Si enim rite dextreque præparetur, commendatur.

1. In Convulsionibus Epilepticis si pars aliqua cutis vel universum corpus, vel etiam collum cingat: sic enim in Viro quodam sexgenario aulico Epilepsiæ paroxysmum sedatum esse memini.

2. In Convulsionibus aliis, Si. *Hildanus Centur.* 3. *observat.* 9. *pag.* 53. in convulsionibus brachii sinistri cum maximis doloribus post inunctionem brachii & Nuchæ cum oleis convenientibus, applicat circa carpum cingulum ex corio humano; unde & convulsiones sedatæ sunt.

3. I

3. In Difficili Partu mulierculæ ad eam, tanquam sacram anchoram confugiunt, & parturientis ventrem ea obligant.

4. Ad Ariduram & contracturam Nervorum articulorumque nonnulli ex Cute humana chirothecas conficiũt, sicque plurimum juvare asserunt.

5. In Colica abigenda quidam ea corpus cingunt.

6. In Vulneribus Cranii *Poppius l.* 1. *Thesaur. med. p.* 184. sequens parat.

℞. Cutim humanam nondum præparatam, coque ex ea viscum limosum, cui admisce ossa humana combusta:

CAPVT II.

DE PINGVEDINE.

PINGVEDO ex sanguinis puri elaborati & absolute cocti portione oleosa, tenuiore & aerea è venis tenuioribus, roris instar exsudante, generatur, quæ intrrinseca sua os, & pinguifica facultate coalescit: Hæc, si mediocriter sese in corpore nostro habet, non parum utilitatis præstat, dum partes tuetur; dum spatia inter musculos, vasa & cutim vacua replet, corpusque album, pulchrum & æquale reddit: dum vestis instar calefacit, caloremque nativum fovet, effluxum sua visciditate prohibendo, crassitie ac densitate meatus occludendo, ne frigus penetrare valeat: dum & interdum in summis inediis alimentum exhibet. Verum, si & eadem excedat, molestiam haut exiguam creat: immo & periculum suffocationis interdum minatur:

Philippus Ingrassia tract. 1. *de Tumorib.* præter naturam affirmat, se nonnullas vidisse mulieres, ita obæsas, ut progredi, atque sine alicujus adminiculo à cubili vel terra surgere haut potuerint: De Illustrissimo quodam refert Donatus l. 1. histor. medic. mirab. c. 1. qui ita obæso fuit præditus corporis habitu, ut in ingentem molem excrescente pinguedine, carnis pinguedinisque plexuræ circa collum & in abdomine, quam maxime conspicerentur: in quorum medio, cum æstatis tempore dolere cæpisset, convocatis ministris, quidnam mali subtus latitaret, aspicerent mandavit: qui primum exesam cutim invenere, postmodum procedẽte tempore erumpentes vermiculos conspiciunt, quod malum, cum nullis præsidiis profligari potuisset, tandem strenuum heroem neci tradidit.

Qui vero excedens Pinguedo ad somnolentiam faciat & disponat, præter quotidianam experientiam testatũ facit Dionysius Tyrannus, qui præpinguis, & nimium obæsus, sopore ita profundo fuit detentus, ut nisi acubus pungeretur, non excitaretur, referente Atheneo: qui & postmodum obæsitate illa suffocatus est, notante *Æliano l.* 8. *variar. histor. Vide Schenck. l.* 2. *observ. medic.* 22. *Forest. l.* 10. *obs. medic.* 72. 73.

Naturam habet admodum penetrantem Pinguedo, quod non tantum effectus illius attestatur, dum, ut postea dicetur, materiam compactam, attenuat dissolvit, absumit, doloresque figit; sed idipsum etiam confirmat id, quod notat Kornmannus in sepulchro Ducis Alexandri Florentiæ, quod, cum ex candidissimo marmore, crassoque constaret, pinguedine tamen cadaveris transeunte fædatum est: tum etiam basis decidentibus in eam guttulis columnarum: Sic & Alphonsi Avali, quamvis medicamentis plurimis, tum sale ac sabulo siccatum esset cadaver, pinguedo transmeans plumblũ in subjectas è loculo petias, decidens eas fædavit.

VSVS.

Ob insignem illam penetrandi vim, quam à Spiritu Salis volatilis obtinet, maxime commendatur in plurimis affectibus, tale medium exigentibus: sed & aliis nobilioribus virtutibus prædita est.

Internus quidem usus Pinguedinis rarus est: Externus frequentior: Si tamen ea dextre parata sit, vel patienti inscio, vel etiam, ipsi consentienti propinari poterit.

Gregorius Horstius Archiater Vlmensis in Epistola quadam, quam habet *Hildan. Cent. 2. pag* 340. scribit, se cuidam ad sanguinem collectum dissolvendum expectorandum que interius diebus aliquot matutino tempore Pinguedinem Humanam recentem in jusculo Cerevisiæ ad Vnciam dimidiam exhibuisse, quo remedio dolores & punctiones internæ leniebantur, & sanguis concretus ad exitum præparabatur, ita ut consequentur per tussim & screatum concreti sanguinis frusta copiose satis & cum facilitate rejicerentur.

Alii usum ejus multis modis extollunt in Phthisi: verum cum, ut dictum Natura humana à tali remedio abhorreat, vel patienti inscio cum cerevisia calefacta, loco butyri exhibeatur, vel Pinguedo Canina dextre collecta & præparata, aut aliud conveniens Pharmacum substituatur.

Puello Epileptico aliquoties portiuncula *Pingued. human.* propinata fuit, unde pristinæ sanitati restitutus dicitur.

Henricus Schenis in Apothec. Spagyric. pag. 15. eam destillatione pręparat: dum inquit: Axungia hominis sani, & ultimo supplicio affecti, recens cum aqua pluviali destillata sæpius destilletur, non ingratum exhibet saporem: similisque est Pinguedini, quæ ex lacte muliebri colligitur, & Butyrum Microcosmi dicitur.

Externè frequentius adhibetur, & quidem in variis casibus.

1. In doloribus:

Hos enim miris modis demulcet, materiamque ipsam attenuando, dissolvendo, discutiendo, aggreditur: *Hildanus Cent.* 3. *obs.* 75. infanti, cui tormina & dolores maximi, inquietudinesque continuæ aderant, ut sugere non posset, cujus venter & prædurus erat, ac inæqualis, veluti si hinc inde lapides inclusi fuissent, præmisso Enemate linimentum hoc adhibuit.

℞. Axungiæ Human.
Ol. lilior albor.
Pingued. gallin. an. ℥. ß.
Vnguent. dialth. ʒ. ij. Misc.
F. linimentum.

Idem C. 3 *obs.* 59. in doloribus circa fundum vesicæ, & collum matricis, non neglectis aliis hoc Ventrem, coxas & genitalia inungere curavit.

℞. Axungiæ Humanæ.
Ol. de vitell. ovorum.
amygdal. dulc. an. ℥. ß.
lumbricor. terr.
aneth. an. ℥ j. Misc F linim.

Idem c. 1. *obs.* 23. in doloribus gravissimis per totum brachium, ita, ut de convulsione periclitaretur sequenti partes affectas inunxit linimento.

℞. Axungiæ Humanę.
Vulpin.
Olei lumbricor. an. ℥. j.
Succ. lumbricor. ℥. ß. M.
F. linim.

Idem *tractat. de vulnere quodam sclopeti pag.* 61. hoc ha et linimentum anodynum, quo femur totum & os sacrum inunctum: quodque fere cum antecedente convenit.

℞. Pin-

℞. Pinguedinis Humanæ.
Ol. de vitell. ovor.
amygdal. dulc. an ℥. j. ß.
lumbricor vulpin.
aneth. rosar. an ℥ j. m.
F. linim

Idem C. 3 *observ.* 100. aliud componit anodynum seqq.

℞. Ol rosac ℥. ij.
lumbricor.
Axung. Hum. an. ʒ ij. misce.

Cataplasma discutiens, quod simul dolorem compescit, sequens habet *VVeickardus l 4 pract p.* 568.

℞. Herb malv. parietar.
abrotan an. Mj. ß.
Flor. chamomæl.
summitat. melilot.
Fl. sambuc rosar. incarnat. an.

Mj. Coquantur in Vino ad mollitiem, & pistentur; deinde brodio hujus decocti adde.

Farin. fabar lini tosti
fænogræc. furfuris macri
an ℥ j.
Ol anethin amygd. amarar.
an ℥. j. ß.
Vnguent. populeon ℥ j.
Pinguedinis Humanæ. ℥ ß.

Spiritus Vini, aut loco hujus, quando adest inflammatio substitue Aceti Vini quantum satis esse videbitur: quibus omnibus permixtis coquantur sartagine ad formam Cataplasmatis, quod applicetur calide, & renovetur bis in die.

2 In convulsionibus & doloribus: Quidam ex infelici Antimonii usu post hypercatharsin nimiam doloribus maximis brachiorum & crurum, simul & convulsionibus &c correptus fuit; huic *Hildanus*, ut videre est c 3. *pag* 549 præmisso Cordiali, brachia, crura, simul & spinam dorsi sequenti linimento calide inunxit.

℞. Pinguedinis Human.
ursi
Olei lumbricor. an ℥ ij.
amygd dulc.
liliorum albor violar an.

℥. j. misce pro linim: unde dolores quidem optime remiserunt, sed is nihilominus ob humidum radicale violentia medicamenti absumtum, animam placide Deo reddidit.

Idem *cent* 3 *observat.* 10 *pag* 53. matronæ cuidam convulsionibus brachii sinistri cum maximis doloribus correptæ, brachium & nucham seq. inunxit

℞. Ol lumbricor vulpin.
lilior an. ℥. ij
Philosoph. Terebinth an ℥ ß.
Pinguedinis Hum ℥ j. Misc.
pro Linim.

Hollerius l. 1 de morb. intern. p 78. in convulsione, Cervicem, spinam scapulam seq. inungendam docet linim.

℞. Axungiæ Hum. ℥ j.
Ol. terebinth. lumbricor. an.

℥. ij. misce & simul liquefiant.

Horstius lib. 1. obs. medicin. 15 in Convulsione maligna ad ulteriorem malignæ materię dissipationem & Nervorum corroborationem sequens Cataplasma ad integram spinam ordinavit.

℞ Sem. lin. fænogræc. an lib. ß
Fl chamom fol. salv an. Mij.
Castor ʒ. ij Coque in aq. &
Vini æquis portionib. adde.
Ol rutacer
Adipis human an. ℥ ß. F.

Cataplasma, quod frequenter calidum applicetur.

Hildan. tract. de Gangræna & Sphacelo adversus Spasmum ex repletione seq. præscribit linimentum, quo tota spina dorsi inungenda.

℞. Axungię Human. ℥. iij.
Ol. lumbricor. vulpin. an ℥. ij.
Succi lumbricor. ℥. j.
Ol. terebinth. Ceræ.

de Castor. an. ℥. ß. misce, applicetur tepide!

In convulsione v. ex siccitate seq. pag. sequenti ordinat: quo similiter pars affecta, totaque spina dorsi inungenda.

℞. Pinguedinis Hum.
Olei violarum.
amygdal. dulc. an. ℥. ij.
Succi lumbricor. vieri ℥. iij.
Misce & applica calide.

Si v. convulsio propter consensum, h. e. ratione doloris, inflammationis, tumefactionis trunci fuerit ad dolorem sedandum, inflammationem extinguendam & intumefactionem membri resolvendam ac dissipandam sequens ad hibet.

℞. Pinguedinis Hum.
Ol. Salv. aneth.
Ol. Chamomæl.
vulpin.
Succi lumbricor. terrestr. an. ℥. ij.
Ol. Terebinth.
Aq. Vitæ an. ℥. j.
Croci ʒ. j. misce F. linimentum.

Ambrosius Paræus sequens linim. in affectibus nervorum præcipue ex causa frigida ortis summopere laudat: quod similiter cum Pinguedine humana paratur:

℞. H. Salv. chamępit.
major. rosmarin.
rutæ, lavendul. an. Mj.
Flor. chamomil. melilot.
aneth. hyperic. an. P. iij.
Baccar. laur. Iunip. an ℥. ij.
Rad. Pyrethr. ʒ. ij.
Mastch. assæ odorat. an. ℥. j. ß.
Terebinth. Venet. lib. j.
Ol. lumbricor. aneth.
catellor. an. ℥. vj.
Ol. Terebinth ℥. iij.
Axungię Hum. ℥. ij.
Croc. ʒ. j.

Vini abi odoriferi lib. j. ß.
Ceræ. q. s. Contundenda, condundantur: pulverisanda pulverisentur, postea coquantur cum oleis & axung. in vase duplici F. linimentum s. a. adde in fine Aq. Vitę ℥. iij.

3. In Paralysi.

Glandorpius in Specul. Chirurg. p. 107. proponit curam, qua, adhibita inter alia Pinguedine humana, Cubiti & totius manus motus, maxima cum felicitate recuperatur: Prius sequens fomentatio instituta.

℞. Rad. alth. rec. alth. major an. ℥. j. ß.
H. alth. malv. violar. an. Mj.
Salv. major. an. M. ß.
heder. terr. absinth. comar. hyperic. an. P. iij. bulliant simul in s. q. aquæ communis: Deinde hoc inungebatur linimento:

℞. Ol. lumbricor. terrestr. rosar. an. ℥. ß.
vulpin. lil. albor. an. ʒ. iij.
Chamom. Vnguent, dialth. cum gumm.
Axungiæ Humanæ an. ʒ. i
Misce pro linimento.

Fomentatione facta, & injunction apponatur sequens Emplastrum sup alutam distentum.

℞. Cerot. Oxycroc. ℥. ß.
Empl. de melilot.
mucilagin. an. ʒ. vj.
Cum s. q. Axungię Human misce. F. linim.

Antiparalyticum Vnguentem A serinum seq. habet *Senn. l.* 1. *pr pag.* 549.

℞. Anserem veterem p guem, suffocetur, deplumetur, & enteretur: Exenterato inde.
Ceræ flavæ, Butyri ovilli
Salis commun. an. ℥. ij.
Pingued. vulpin. ℥. iij.
cati sylvestr. ℥. ij. ß.

porc

porcinæ ℥. ij.
Axungiæ Humanæ ℥. j.
Medull. crurum asin. bovis, cervi. an. ℥. j. ß.
Pulv. thuris, farin. fabar.
Siliginis an. ℥. ij. quibus omnibus repleatur, & consuatur, veruque transfigatur, & assetur, vel ollæ vitreatæ inditus lento igne assetur, ubi cavendum, ne aduratur, Liquor exstillans usui servetur.

Dorncrellius in dispensatorio p. 100. exinde suum componit unguentum Paralyticum, & tale est.

℞. Axungiæ Humanę. ℥. ij. ß.
Ol. chamom. ℥. iij.
lumbricor terr. vulpin.
moschellin. an. ℥. ij.
De piperib. d. castor. an. ℥. j.
Aq. antepileptic. aur. lib. ß.
Spiritus Terebinth. ℥. j. ß.
Coq. in duplici vase ad aquæ antepilepticæ consumtionem, deinde adde
Ol. spicæ. ʒ. ij.
nuc. mosch. stillatic. ʒ. iij.
Iuniper. ℥. ß.
succin. ℈. ß.
rorismar. g. iiij. Misce & fiat cum s. q. Cerę citrinę s. a. Vnguentum:

Quod fælicissime inungimus membris Paralyticis: Non enim solum modo materiam nervis, musculis atq; tendinibus præter naturam inhærentem digerendo absumit, verum etiam partes nervosas calefaciendo confortat, & ad suas actiones obeundas revocat, & membra, ab atrophia, assiduo fere Paralyseos comite, pręservat, frigidæque arthritidi confert: Fiat a. inunctio mane & vesperi in loco calido, medicamentis tamen universalibus præmissis.

Poppius cap. de Apoplex. pag. 52. hoc in simili casu adhibendum, habet.

℞. Pingued. human. medull. ex cruribus human. ℥. ß.
Ol. macis, menth. an. ʒ. j. misc. pro Linim. quo inungenda membra paralytica.

Idem in Thesaur. Medic. variis Vnguentis & linimentis Pinguedinem humanam admiscet, inprimis p. 584. 594. ubi simul Balsamum quendam in membris Paralyticis comprobatum sequentibus describit.

℞. Pinguedinis Human.
cunicul.
murium Alpin. (Murmenten schmaltz) an. ℥. j.
Cervin. ℥. ij.
Ol. scorpion. ℥. j.
Mastich. Thur. an. ℥. ß.
Ceræ ℥. iij. Terebinth. ℥. iiij.
Misce omnia & ex Retort. destilla, & tertia vice repete rectificando: Hujus balsami cum anatica portione Pingu. Human. misce & partes inunge.

Vide pag. 613. 619. 621.

4. In Pectoris affectibus.

In Pleuritide spuria, ut materia peccans magis dissipetur exterius Emplastrum de Meliloto pro maturatione & resolutione cū iniunctione amygd. dul. & Pingu. Hum. frequentur apposuit. *Horstius l. c. p* 39.

In Catharro ad pectus delabentę, pectus, Ventrem, scapulas & collum sequenti linimento bis in die inunxit *Hildan. C.* 3. *obs.* 41.

℞. Pinguedin. Human.
anseris.
Ol. lilior. albor.
amygd. dulc. an ℥. j.
Mucilag. sem, cydon. aqua hyssopi extractæ, ℥. j. ß.
Croci pulverisat. ʒ. ß. misc, F. liniment.

5. In Ariduris & Atrophia membrorum:

℞. Axung. Hum. q. pl. misce exacte

exacte cum Spiritu Vitrioli ex actione & redactione relinquitur aliquod viscidum, quod penetrans est, usumque insignem habet in ariduris: Mistura fiat sensim & paulatim, si guttulatim propter metum displosionis: Locus v. primum asperis linteis fricetur, postea diligenter inungatur, & quidem aliquoties.

Vel ℞. Axung. Hum.
Succ. Terebinth.
Ol. Vitriol. an. q. pl. misce: Hoc linimento membra inungantur, & semper calidioribus pannis s. exuviis vulpinis non præparatis foveantur.

Poppius l. c. pag. 637. seq. commendat.

℞. Pingued. Microc.
Canin.
Ol. Iuniper.
Sulphur. per. c. an. ℥. iiij. misce invicem, pro linimento: & primo fricentur membra spiritu aromatico, deinde ad calorem hoc inungantur:

Et *pag.* 683. ℞. Smegmat. Venet. lib. ß.
Baccar Iunip. rec.
Sem. canab. an. M. iij.
Pingued. Hum. ℥. ij. Conquassata misce invicem, & superfunde spiritum Vini, quantum compositio requirit: stent in leni calore per octiduum: postea exprime, sic unguentum fiet viride, adde lumbric. terrest. pulverisat. vel ol. lumbric. & parum ol. Terebint. destillat: quo partes inungendæ.

p. 639. ℞. Ol. Terebinth. Iuniper. an. ℥. ij.
Pingued. Hum. ℥. j. ß.
Ol. Ceræ destill. ℥. ß.
lini destill. ʒ. ij.
Pulv. lumbric. terr. ℥. ij.
Camph. ʒ i. Misce invicem, & ex Retorta destilla, egreditur Balsamus elegans, quo partes inungendę.

VVeickardus ad membrorum Atrophiam ex P. H. Dropacem seq. componit. *l.* 4. *p.* 582.

℞. G. ammoniac. bdell.
elem. picis nigr. in aq. Vitæ dissolut. an. ℥. ij.
Ol. laurin. Iuniper. an. ℥. j.
Pinguedinis Hum. ℥. ß.
Pulv. piper Zingib.
gr. parad. bacc. laur. Iunip. an. ʒ. ij.
Flor. chamomæl. melilot. an. ʒ. j.
Cum pauca Cera. F. Emplastr. s. a. extendatur super alutam & applicetur.

6. In Artuum Debilitate, articulorum Languore. Hic quoque Pingued. Hum plurimum valet: nam parti cuidam imbecilliori adhibita, eam roborat, & vi discussoria excrementitios humores resolvit, ut docet *Renodæus l.* 3. *de mut. medic. p.* 570.

Finckius in Encheirid. p. 222. tale quid commendat:

℞. Pinguedin Human.
taxi an. ʒ. iij.
Ol. Terebinth. ℥. ß.
vermium terrestr. ʒ. j. ß.
baccar Iunip.
nucis mosch. vulpin. an. ʒ. j
petrol. ʒ. ß.
spicæ. ℈. ß. misce, pro linimento, quo affectę partes inungendæ ad calorem.

Libavius in Alchym. Pharmaceut. p. 222 articulos post Luem Veneream languidos sequenti modo cum P. H. curat: dum inquit:

Truncum fraxini vel Iuniperi excava ad instar tubi aquarii, farci cavitatem Sale comm: obturato foramine cono ex eodem ligno, truncum comburе: fiet idem Sal lapideus; Serv

loc

loco calido: cũ uti voles, ſolve Spiritu Vini vel aqua ſtillaticia Guajaci, aut ſpuma decocti, & perfrica articulos & tendines in contractura ex Pleonaſmo: adde liquorem Taxi & Pinguedinẽ Humanam recentem.

Pharmacopœa Auguſtan pag. 265. hoc habet Vnguentum Nervinum, cujus compoſitionem quoque ingreditur Ping. Hum.

℞. Herb. ſalv. Ivæ arthetic.
major. roriſm. menth.
rut. lavend. Hyperic.
paralyſeos cum flore.
Flor. chamom. melilot.
ſumitat. aneth. an. M. ß.
Baccar. laur. Iunip. an. ℥. j.
Rad. pyrethr. ʒ. ij.
Maſtich ℥ ß.
Benz. ʒ. vj.
Terebinth. ℥. j.
Axung. Humanæ.
cati ſylveſtr.
canis an. ℥. ß.
Vini optim. lib. j. Infundantur per noctem mane fiat decoctio ad conſumtionem Vini: addendo in fine Cerę ℥. j. Spiritus Vini ℥. ij. Coque ſ. a.

Nervinum hoc dicitur, & merito frigidos enim nervorum & articulorum morbos tollit, ac doloribus eorundem opitulatur, nec non robur debililioribus partibus addit.

7. In Hernia.

Emplaſtrum quoddam cujuſdam *Euſtachii Empirici* deſcribitur à *VVeickardo pag.* 315. quod præmiſſis aliis fomentationibus ſub retinaculo geſtandum, & ſic habet.

℞. Gumm. ammoniac. tragac. Sanguin. drac. an. ℥. ß.
Thuris maſtich. colla piſcium an. ʒ. ij. inciſa & craſſiuſcule contuſa, diſſolvantur in aceti fortiſſimi ſ. q. & exprimantur fortiter, deinde.

℞. Pingvedinis Hvman. ℥. j.
Vrſ. taxi, capon.
medullæ cruris vitul. ol.
laurin. an ℥. ß.
Sevi Cervin. Ceræ virgin. Terebinth. an. ℥. j. miſce omnia, coquanturque lento igne circa finem addendo.
pulver. ſpodii præpar. ℥. ß.
Hæmath. ʒ. ij. agitentur probe, fiatque Ceratum, quod ſupra alutam, vel corium hircinum molle extenſum, atque ſindone rara obductum parti affectæ applicetur, ac triduo elapſo ſemper renovetur, miris modis cõvenit, præſertim pueris Hernioſis.

Aliud pro Senioribus ſeq. modo deſcribitur.

℞. G. ammon. tragac. ſangu. drac.
ſucci hypociſt. acaciæ an. ℥. ß.
Aloes ſuccotr. ʒ. iij.
Thuris, maſtich. Ichthioc. Sarcocoll. an. ʒ. ij. pulveriſata infundantur in aceti fortiſſimi ſ. q. ſtent per biduum in loco calente, ut diſſolvantur; exprimantur fortiter per linteum deinde.

℞. Pinguedinis Humanæ. ℥. j.
Vrſi, Tax. Leporis, canis.
Medull. cervin.
Ol. lumbricor. laurin. an. ℥. ß.
Sevi hircin. Ceræ virgin.
Terebinth. lot. an. ℥. ij.
Picis navalis ℥. j. Colophoniæ ℥. ß. Liquefiant omnia lento igne, & miſce cum ſupradictis, demum inſpergantur ſequentia ſubtiliſſime pulveriſata.
Eboris uſti ℥. j.
Lapid. hæmath. ℥. ß.
Boli armen. ʒ. ij.

Minii officin. ʒ. j.
Rad. Aristol. rotund.
Cortic. granat. Gallar.
balaust. an. ʒ. j. Coq. ad Cerati crassitiem spatula semper agitando, & manibus oleo humectatis F. magdaleon S. groß Bruchpflaster vor alte Leüte.

8. Contra Scrophulas. *VVeickard. pag.* 608.

℞. Axungię Human.
porci castrat.
Mucilag. sem. lini, fænogr an. ℥. j. ß.
Olei Nucum, lilior. albor.
Sambuc. Irin. cheirin.
amygd. amar.
Medull. crurum vitul. Cervi an. ℥. j. F. Vnguentum, vel Ceræ quantitate aucta Ceratum.

9. Ad Tumores & Tophos Podagricos.

In hoc affectu nihil præstantius *VVeickard. p.* 507. ait, quam oleum ex ossibus humanis, & oleum Ceræ, quibus sequentia addit.

℞. Pingued. tax. ℥. ij.
human. ℥. j.
Salis usti ℥. ß.
Olei ex ossibus H. ʒ. v. misce probe in mortario, & fiat Vnguentum.

Vel ad Tophos in juncturis prohibendos.

℞. Mucilag. rad. alth. sem. lin. cum Vino extr. an. ℥. j.
Pingued. Tax. ol. vulpecul. lumbricor. terr. an. ℥. j.
Pinguedin. Hum. Sevi Hircin. an. ʒ. ij.
Salis triti. ʒ. iij. Fiat Mixtura apud Ignem, qua juncturæ inungantur, & semper inspergatur pulvis lumbricorum terrestr. lotorum in Vino, & combustorum, addendo simul pelliculam leporinum cum ligatura.

10. IN TUMORIBUS ex Contusione.

Idem pag. 510.

℞. Axung. Hum. ℥. j. ß.
Spiritus V. ℥. j. misce, & inungatur postea parti affectæ, inspergatur semin. cymin. pulverif. ac obvolvatur pannis linteis bene calidis, & mastiche suffumigatis.

11. In Calli Repressione.

Quidam ex usu Ostiocollæ imprudenter exhibitæ callum insignem in loco fracto sensit, cui præmisso decocto emolliente, locum quotidie bis fomentante hoc linimentum adhibuit *Hildan. cent.* 1. *p.* 278.

℞. Axung. Hum. Vrsi.
anser. an. ℥. ij.
Succi lumbricor.
Aceti Scyllit. an. ℥. j. Misce F. Vnguentum, quo callus & tota tibia post fotum inungantur.

12. Adversus Atrophiam membrorum.

Poppius l. 2. Thesaur. medic. seq. p. 243. describit.

℞. Pinguedinis Human.
Ol. butyr. destillat. an. ℥. j. ß.
Ol. colophoniæ destill. ℥. ß.
& tandundem ol. Cumin destill.
Sach. Saturn. ʒ. iij.
Ol. Vitriol. ℥. ß.
Camphor.
Pingued. serpent. an. ʒ. j.
Butyr. Caprin. ℥. iiij. Omnia probe invicem misceantur pro Vnguento, quo partes affectæ sæpius inunguendę.

Aliud ibid. in simili casu.

℞. Smegmat. Venetian. lib. ß
Baccar. Iuniper.
Semin. cannabin. an. M. iiij
Contusa & concisa misce invicem, & pone in cucurbita vitrea, superfunde

Vini adusti optimi q. s. Digere in forti calore per octiduum, & postea exprime: sic viride habebis linimentum: cui adde Pingued Human. & Can. an. ℥. j. Lumbric. terr. pulveris ℥. ij. Omnia misce pro Vnguento: Quo membra prius Spiritu V. optimo fricata, inungenda, sicque ad exoptatum devenies finem.

In magnis combustionibus ad magna vasa Arter. & Ven. ubi atrophiæ ex penuria alimenti metus est, tota pars affecta primis quidem diebus oleo rosaceo ad reprimendos humores, postea sequenti unguento inungenda est: ut habet *Hildan. l. de combust. c* 8.

℞. Succi lumbric. ℥. ij. Pingu. Human Gallinæ, Vrsi an. ℥. j. Aq. Vitæ ʒ ij. Misce: Hoc Vnguent, emollit, resolvit, corroborat & aperit, si quæ Venæ propter violentiam Ignis contractæ & opilatæ fuerint, atque adeo Atrophiam impedit vide plura apud eundem. *l. c. c.* 8. *& 9.*

Præstans Balsamus ab eodem Poppio pag. 244. seq. describitur.

℞. Pingued. Human.
mur. sylvestr. an. ℥. j. ß.
Medull. Cervin.
bubul. an. ℥. iij
Mastich. Thur. an. ℥. ij.
Ceræ ℥. iiij. Terebinth. ℥. v.

Omnia invicem probe misceantur, & ex Retorta destillentur, & rectificentur tertia vice, hoc oleo misce cum pinguedin. Human. an. & partes inunge.

Vel. ℞. Ol. Terebinth. Iunipe. an. ℥. ij.
Pingued. vulp. ℥. iij.
Human. ℥. j.
Ol. cumin. destill. ℥. iij.
Lumbric. terrestr. pulveris. ℥. ij.
Spiritus V. lib. ß.

Vitrioli ad rubedinem calcinati lib. ij. Omnia invicem misce, ex Retorta destilla, & membra inunge: vide plura apud *Popp. Thes. Med. p.* 637. 638. 639. 640.

13. In Tremore involuntario inter alia commendat *Horstius l.* 3. *observat. p.* 2. *p.* 283. Balsamum Axungiæ Humanæ, qui sic paratur.

℞. Axungiæ Hum. ℥. vj.
Terebinth. claræ tantundem.
Axung. Taxi, vulp. an. ℥. iij.
Ol. laurin. mastich. spicę an. ℥. ß.
Fol. laur. Chamæpyt. Salviæ nobilis.
Majoran. an. Mj.
Aq. Vitæ rectificat. ℥. viij. macerentur horis 24. deinde F. destillatio per Retortam.

14. Ad confortandos Articulos. Oleum elegans parari potest.

℞. Terebinth. Ol. laurin. an. ℥. iij.
Pingued. Human. ℥. iiij.
Pingued. Tax. vulp. Vrs. an. ℥. ij.
Castor ℥. iij.
Gum. Galban. Opopanac. mastich. myrrh. an ℥. ij.

Misce & distilla per alembicum in arena secundum Ignis gradus.

15. Adversus Pustulas ex Lue Venerea obortas.

Poppius l. 3. *Thesaur. p.* 761.

℞. Aquilæ cœlest. s. Mercur. dulc. q. pl. resolve eundem in aceto destillato, separa inde acetum: sic remanet pulvis albus, quem misce cum PING. HVMAN. & cutim rugosam & faciem eo inunge: addi quoque potest parum Camphor. & Sal. Saturn. removet ardorem

& rubedinem cum pustulis, hasque exsiccat.

Vel, ℞. Ol. lin. ℥. j.
Vitriol.
Salis.
Pingued. Human.
Ol Hypericon. an. ℥. ß.
Terebinth. ℥. j. ß.
Mastich. balsam ℥. ß. Omnia misce, & cutim scabiosam ter, quaterve singulis diebus inunge: vide plura ibidem 16. Pro foveis post variolas & morbillos relictis explendis Axungia humana commendatur à *Cl. Senn. lib. d. febrib pag.* 1004. potest hæc ipsa aliis idoneis ad id medicamentis permisceri: Sic & Ferrarius l. 4. de Medicin. Infant. pag. 264. sequens describit.

℞. Pingued. Human. Vrsi.
Medull. cervin, bubul.
Balsami veri. Pulver. Camphor. an. partes æquales.
Musci parum: Misce & inunge.

17. Si Cicatrices cute sint duriores, & proinde valde rubræ appareant, cutim emollit Pinguedo Humana: hæc enim familiaritate quadam temperamenta efficacius reliquis agit, testibus Hieron. Fabr. ab Aquap. lib. de Vulner. pag. 815. Peccett. in Chirurg. pag. 746.

18 Ingreditur denique Vnguenti Magnetici s. Stellati confectionem, de quo postea:

CAPVT III.

DE CEREBRO.

CEREBRVM est pars illa medullosa, quæ demto cranio & Menyngibus, nostro sese offert conspectui; idipsum *Hippocr. lib. de morb.* sacro Glandi comparat; ab usu potius, ut vult *Riolan. lib. 4. anthropogr.* quam similitudine Substantiæ, quia Calvæ capacitate concluditur, quæ instar cucurbitulæ trunco corporis imposita, omnis generis expirationes attrahit, quarum assiduis haustibus, tanquam magna, Cerebrum inebriatur.

Magnitudo ejus in homine amplior est, quam cæteris animalibus, quin etiam Cerebro Elephanti majus, ut olim Lycus peritissimus Anatomicus scripserat: Rufus Ephesius Hominis Cerebrum duorum boum Cerebris grandius esse affirmat: Sed diligentius examinanti, inquit Riolan. l. c. pag. 385. Cerebrum humanum, tam mole, quam pondere sextuplo majus bubullo apparebit: cum in statera Cerebrum humanum librarem, deprehendi trium librarum mercatoris pondus æquasse, quæ quatuor libris Medicis respondent:

Est a. Cerebrum universale sentiendi Organum, estque domicilium Animæ sensitivæ, ad edendas functiones animales; in quo tanquam in promtuario spiritus animales continentur, & conservantur: Interdum Balsamicam ejusmodi virtutem obtinet, ut putredinem respuat: sic n. Cerebrum cadaveris quinquaginta annis sub terra repositum non putrefactum observavit apud *Hildan. Cent. 5. obs. 4. Georgius Faber.* historia sic habet.

Hesterna die, cum ad deductionem funeris cujusdã Nobilissimi in vicimia vocatus essem, Cranium humanũ inter fodiendum forte fortuna exemtum, & 50. annis sub terra repositum, in quo Cerebrum continebatur, plane crudum, incorruptum, nullique putredini obnoxium, sed albicans, & instar olei difluens, neque fætens, à me multisque visum fuit, non sine magna

magna admiratione: Referebat mihi defuncti filius nobilissimus &c. cadaver istud fuisse avi sui, qui exvulnere capiti inflicto, diem suum obierat: An viribus Balsamicis alicujus Medici illud adscribendum sit, tuum erit judicare.

Hujus ad profligandos, inprimis Epilepticos insultus, elegantes præparationes Medici suppeditant.

I. Arcanum cerebri Humani.

Hujus descriptio habetur in *Praxi Hartm.* & est sequens.

℞. Cerebrum integrum hominis adolescentis infra annum 24. sani & violenta morte perempti: sumatur cum omnibus membranis, arteriis, venulis & Nervis, & cum medulla spinæ tota, cum aqua Cerasor. & Lavendul. in modum pultis conquassetur in mortario lapideo, adde in Cucurbita vel phiola capaci aquas quoque alias Cephalicas, & Spirit. V. inprimis Diaphoreticum in peracutis ad supereminentiam trium, vel quatuor digitorum: claudatur vas Hermetice, & insoletur, vel hyeme etiam juxta fornacem digeratur: sicque relinquatur per annum unum, duos vel tres: Destilla ex B. Roris, & cohoba toties, donec maxima pars Cerebri cum Sp. V. simul alembicum transierit: Ex fecibus post sextuplex & octuplex cohobium, calcinatis, extrahe Salem, quem deinceps cum Spiritu facto junge, & totum curiose serva.

A proprietate Caducum curat, non tantum Paroxysmum, sed morbum penitus tollit: si ejus continuetur usus:

Dosis à ℈. ß. ad ℈. ij. in aq. appropriata Luna decrescente.

II. QUINTA ESSENTIA.

Hujus descriptionem habes apud *Poppium in Thesaur. Med. p.* 52.

℞. Cerebrum Hominis ultimo supplicio affecti, idipsum Sali & ossibus calcinatis humanis probe misce, ut fiat instar pastæ, inde forma globulos, qui in calido exsiccentur, & deinde pulverisentur: Pulverem inde Retortæ vitreæ, & ei Spiritum V. & Vitrioli an. q. s. ut pulvis bene humectetur: Iam colloca vitrum in arena, & subde Ignem, sensimque destilla, mox prodibit Liquor & Oleum, quæ invicem separentur: Liquorque tertia vice rectificetur: in fundo reperies Salem fixum, quem l. a. extrahe: Sic habebis tria Arcana Cerebri Microcosmici, quorum quodlibet in specie dolores capitis minuere, propellere, & ex fundamento curare potest: Sunt instar summi arcani Cerebri: Inde ejusmodi paratur pulvis.

℞. Cranii humani præparat. ℥. ß.
Quinta Essent. Cerebri Microc. ʒ. j.
Ambr. mosch. an. gr. vj.
Sach ℥. ij. Misce. F. pulvis.
Dosis. ʒ. ij.

III. Aqua Cephalica composita.

Hanc ex aliis describit *Mylius l.* 4. *Antidot. p.* 538.

℞. Cerebrum integrum cum Spiritu rectificato (per lilium convall. essensificato) putrefactum: adde.
Magister: & essent. perlar. an. ʒ. j.
corall. ʒ. j. ß.
Specier. diacastor. diamosch. an. ℥. j.
Essent. pæon. ʒ. iij.

Specier. confect. anacard. ℥. j. ß. mixtis omnibus digere cum Vino malvatico q. s. deinde artificiose destilla, & proprio cum Sale evacua.

IV. Aqua Insignium virium:

℞. Cerebrum recens, integrum, nondũ putrefactum, huic adde.
Spiritus Vini. lib. j.
rosar. lib. ß.
lavend. lil. convall. an. ℥. viij.
Cinam. ℥. iij.
Caryoph. ℥. ij.
Cardamom. ℥. j.
Macis. ℥. ß.
Ambr. ℈. vj.
Benz. Styrac. cal. an. ʒ. j.
Rad. Ireos ℥. j.
Santal. citr. Cortic. citr. an. ʒ. vj. Mixta ac putrefacta per mensem destillentur per cohobia, addendo in secunda cohobatione lib. j. in tertia v. cohobatione adde lib. j. ß. tandem vis omnis prodibit: feces calcina, & per aquam lavendulæ elice Salem, hunc cum aqua adde destillato, & ad quartam vicem cum mosch. gr. vj. rectifica: Est aqua nobilis & miraculosa: Si velis aquam fortiorem adde Sanguinem Microcosmi, ut simul quoque putrefiat, & destilla.

V. Liquor Cephalicus proprio Sale impragnatus: Hunc *Mylius* delineat *l. 7. Basil. Chym.* seqq.

℞. CEREBRVM Microcosm. integrum.
Sanguinis ejusdem ℥. xij. His mixtis affunde.
Tincturæ aloes, myrrh.
Thuris, castor. an. ad eminentiam trium digitorum, putrefiant per sex menses. deinde destilla per Retortam Spiritum atque Oleum, rectifica cum specieb. diamosch. & confect. alkerm. an. ℥. ij. & habebis liquorem divinum & miraculosum, in capitis affectibus singularem.

VI. Mixtura Cephalica elegans:

℞. Arcani Cerebri Hum. de quo supra. ℥. viij.
Essentię Sanguinis Microcos. ℥. ij.
Tincturæ Auri Veræ ℥. ß.
Essent. Corallor. ℥. j. ß.
Perlar. ℥. j.
cinam. anis. an. ℥. ß. Circula hæc & destilla, & habebis thesaurum divinissimum, inquit Myl. l. c.

Alia:

℞. Cerebrum Microcosmi integrum ac recens, vel de suspenso, aut decollato, hoc in patina vitreata cum pistillo vitreo optime contunde, miscendo cum his Essentiis.
℞. Essent. Cinam. ambr. an ʒ. j.
succin. ʒ. iij.
Croci, anisi, caryoph. an ʒ. j. In harum Essentiar. defectu substitue aromata cruda ac pura, addendo satis magnam quantitatem Sachar. albiss. depurati: His probe commixtis inde phiolæ satis magnæ, superfunde alcoholis Vini cum florib. liliorum convall. essensificati, pone omnia in putrefactione, adaptato caeco alembico probe lutato: stent in digestione Solis, vel caloris per aliquot septimanas; deinde in B. Roris circula, cohoba, ultimo destilla, destillatum proprio Sale imprægna, tandem omne destillatum rectifica.

Hujus Essentiæ ℞. part. iij. vel. iiij.
Essent. argent. p. ij.
Salis Cranii hum. p. 1. Misce & redistilla, vel coagula in unam essentiam, quam habe pro thesauro thesaurorum, & quamvis hic multum consum

consumat temporis, tamen non pænitebit, quia tibi summum erit secretum curandis morbis Cephalicis, spiritualibus & animalibus.

SVCCEDANEVM.

Si quis tamen usum Cerebri humani reformidet, Cerebrum Leporis non sine ratione substituere poterit: æmulatur enim idipsum vires Cerebri human. & à plurimis in curandis captis affectibus pro Cephalico commendatur.

Hinc adversus Paralysin idipsum commendat Senn. lib. 1. practic. & pag. 544. sequentia exinde parat Electuaria.

℞. Conserv. flor. lilii convall.
primul. Veris.
salviæ an. ℥. ij.
Mithridat. opt. antiq. ℥. j.
Cerebri Leporis assi & exsiccati. ʒ. ij.
Specier diambr. ʒ. j.
Sem. pæon. baccar. junip. an. ℈. ij.
Cum syrup. stæchad. F. Electuar. de quo sumat æger singulis diebus ℥. dimidiam.

Aliud. ℞. Cerebri Leporis recentis assi, vel in fictili frixi.
Succ. Salviæ an. lib ß.
chamępyt. betonic. an. ℥. iij
Cinam. caryoph. Piper. nigr. an. ʒ. j.
Terebinth. aq. chamæpyt. lotæ ℥. iij.
Sachar. dissoluti in aq. Ivæ, vel. mellis q. s. F. Electuar. de quo mane horis tribus ante cibum sumantur ℥. ß. vel ʒ. vj.

Idem p. 503. ad confortationem nervorũ pręcipue post diuturnos morbos, inprimis Tremorem seq. commendat.

℞. Pulpæ pullor. columbar sylvestr. vel Ciconiar. in Vino elixarum. ℥. iij.
Cerebri Leporis assati. ℥. j.
Amygdalar. dulc. mundatar. No. xxx.
Pinear. recent. lotar. cum hydromel. No. xx.
Passular. minor. ℥. j.
Spec. elect. resumtiv. ʒ. ij.
Pulv. cinam. ʒ. iij.
Zingib. caryoph. galang. macis an. ℈. j.
cardamom. ℈. ß.
Mosch. gr. ij. Mellis despumati q. s. F. Electuar.

Vel. ℞. Cerebri Leporis assi. ℥. j.
Cons. fl. lavendul. rorism. salv. an. ℥ ß.
Elect. diacor. ʒ. vj.
Castor. ʒ. ß.
Cranii hum. præparat. ʒ. ij.
Pulv. rad. & sem. pæon. an. ʒ. j.
Visci querni ʒ. ß.
Spirit. primul. Ver. ʒ. j.
Essent. salv. ʒ. ß. Cum Syrup. de stæchad. q. s.
F. Electuar.

Vide simile quid ibidem p. 504. ut & apud Avicenn. & alios.

CAPVT IV.

DE CRANIO & OSSE Triquetro.

CRANIVM est Os, quod totum Cerebrum ambit, & ei veluti quædam Galea imponitur: quod necessario totum debuit esse osseum, ut esset instar tutissimi domicilii: obtinet enim partem nobilem & ad omnes actiones apprime necessariam, septo forti muniendam: Rotundum est, ut à periculis sit tutius; magnum, propter Cerebri totius molem: ex variis combinatum est ossibus, ne ex uno vulnere tota Calvaria undique frangeretur: Hinc

Hinc & suturas varias obtinet, quarum principaliores sunt: Coronalis, Lambdoides s. ypsiloides & Sagittalis.

V S V S.

Cranium tam insignem in Cephalicis affectibus obtinet vim ac facultatem, ut vix Medicus Practicus reperiatur, qui exinde non confectionem aliquam contra Epilepsiam, Paralysin, Apoplex; Vertiginem &c. sibi præparet: Et certe de hoc ipso peculiare Volumem posset confici, si omnia Medicorum clarissimorum composita recenserem: potiora itaque & selectiora ex eodem præparata medicamina subjiciam:

Vtuntur v. Cranio vel Crudo & pulverisato, aliisque mixto, aut Præparato.

Crudi cranii Vsus.

Existimant nonnulli strumas sine omni incisione curari posse, si patiens ex Cranio hominis sepulti sæpius bibat.

Plinius l. 28. *c.* 1. scribit Antheum ex Calvaria suspendio interemti contra morsum canis rabidi catapotia fecisse vide & Riol. lib. 7. anthr. pag. 668.

Novi quendam, qui in Russia febricitantes ex pulvere Cranii humani curaret: alii in dysenterico fluxu similiter exhibent.

Variæ a. medicamentorum formulæ ex Cranio ad diversos inprimis tamen Capitis morbos, conficiuntur; sintque vel Pulveres, vel Electuaria, vel Tabulæ &c.

Pulveres.

Rodericus à Fonseca l. 2. consult. medicar. pag. 463. in Epilepsia viro 35. annor. seq. præscribit.

℞. Rasuræ Caluariæ Hum. ℥. j.
ungulæ alcis
C. C. an. ʒ. ij.
Visc. quern. Gran. pæon.
Rad. pæon. mascul.
tormentill.
Sem. dictamn. alb. an. ʒ. j. ß.
Corall. utriusque præparat.
Eboris rec. rasi.
Margar. præpar. an. ʒ. j.
Fol. ☉. Nu. xxx.
sachar. opt. ℥. ij. Misce, terantur omnia in pulverem, detur cum aq. lil. conval. ℈. ß.

Similem fere habet *Steegh. med. practic. p.* 322. simpliciorem autem *VVittichius p.* 56.

Dorncrellii est sequens, quem in *Dispensatorio p.* 178.

℞. Rad. pæon. mascul. decrescente Luna & Sole in piscibus collectæ.
Cranii Humani vi interemt: partis anterioris.
Sem. pæon. mascul. excortic. eodem tempore coll. an ʒ. iij.
Rad. tormentill. ʒ. ij.
Visci querni recent. ʒ. ij. ß.
Diptamn. alb. ʒ. j.
Sem. gallitric. ʒ. j. ß.
cubebar. ʒ. ß.
Smaragd. præpar.
Corall. rubr. præpar.
Margar. præparat. an. ʒ. ß.
Corn. C. præpar.
Vngulę alcis pedis poster. an. ʒ.
Taleorum leporis pedum poster. Nu. xij.
Corallin ʒ. ß.
Succin. alb. præparat ℈. ij.
Fol. Auri fini No. vj.
argent. fini No v. pulverisentur subtilissime & F. pulvis; cui adde Oleor. stillatic. nucis mosch. rorism. an. g. vj. M. F. pulvis pro usu:

Valet hic à tota substantia contra Epilepsiam: datur in ipso Paroxysmo Epileptico ʒ. j. cum aq. fl. tiliæ & cerasor. nigr. sylv. an. ℥. j. & aq. Epilepticæ aureæ ℥. ß. In præservatione datur in omnibus quadris Lunæ, vel etiam in humida aeris constitutione ℥ ß. cum iisdem aquis, aut saltem cum sola aqua fl. tiliæ: Pueris sufficit dimidia, aut minor dosis pro ætatis ratione.

D. Fabri Pulvis Apoplecticus, simul contra Tremorem cordis Ferdinando Archiduci aliquando ordinatus, quem describit *Myl. Basil. Chymic. tract. 2. de Auro.*

℞. Cranii de Sphęra microc.
Rasur. Vngul. alc. an. ʒ. ij.
Spec. Diamosch. dulc. ℈. iiij.
Corall. utriusq; Margar. pręparat.
Lapid. 5. pretios. an. ʒ. ß.
Radic. dictamn. alb.
Sem. & rad. pæon, Rhabarb. elect. an. ʒ. j.
Visc. quern. Cubebar. Cardam. an. ʒ. j. ß.
Fl. salv. anth. calendul. an. ℈. iiij
Nucis mosch. galang. Piper. long.
Coriandr. præpar. Zingib. an. ℈. v.
Sem. citri excortic. ʒ ij.
Zedoar, Doronic. Been utriusque an. ℈. j.
Fl. borag. bugloss. méth. meliss. Nymph. violar. an. ʒ. ß.
Fol. Auri, Argent. an. No. iiij.
Ossis de C. Corde ʒ. j. ß.
Vnicorn. g. xv.
Terræ sigillat ʒ. ß.
Rosar. rubr. ℈. j.
Spec. Diamarh. fr.
De gemm. an. g. xv.
Mosch. ambr. grys. an. g. x.
Misc. & F. pulvis cujus Dosis est ℈. ij. cum Vino Rhenano vel Malvatico.

Plateri est sequens, quem describit *tr. 1. pr. p. 86.*

℞. Cranii Hum. ʒ. j.
Vngul. asin. Ciner. hirund. an. ʒ. ß.
Rasuræ eboris ℈. j.
Corall. rubr. ʒ. j.
Margar. præparat. ʒ. ß.
Auri limati. ℈. j.
Sem. pæon. ʒ. ß.
Diamosch. ℈. j. F. pulvis.

Brunnerus consil. 13. p. 84. pulverem Caput simul roborantem ne tam facile, vel etiam violenter à vapore maligno afficiatur, depingit.

℞. Rad. pentaphyll. Pæon. Angelic. an. ℈. ij.
eryng. Gentian. an. ʒ. ß.
visci querni.
Fol. Pentaph. betonic.
H. Paralys. an. ℈. j.
Fl. lil. convall. Sem Coriandr. præparat.
Sem, sesel. an. ℈. ß.
pæon. excortic. ℈. j.
C. C. præparat. ʒ. ij.
Vngul. alcis, asini Corall. rub. præpar.
Margar. præpar. Coagul. lepor.
Sem. palm. Chr. an. ℈. j.
Rasurę Cranii Hum. ʒ. j. ß.
Sach. cand. ℥. j. Misc. F. pulvis.

Sigismund. Kolreuterus sequentem Pulverem antepilepticum confecit & in usu habuit.

℞. Fol. Betonic. hyssop. quinquefol.
Herb. Paralys. an. ℥. ß.
Rad. bryon. pæon.
eryng. gentian. an. ℥ ß.
Lign. visci quern. corylin.
Coriand. præpar. Sem. pæon. exc. an. ℈. viij.
C. C. usti præparat ʒ. vj.
Vngulæ alcis ʒ. ij.
Vnicor. ʒ. iij.

Fl. pæon. lil. convall. violar. purp. tiliæ an. ʒ. iij.
Fol Auri puri No. vj.
Corall. rubr. & alb.
Margarit, præp. an ʒ. ij.
Vnguium anter. pedum mediorum leporis ʒ j.
Coaguli leporis vel hædi ʒ. iij.
Ossis de C. C. No. iiij.
Rasuræ Partis anter. Cran. ʒ. iij
Vngul. asin. ℈. iiij. Misc. F. pulvis.

Pulvis Marchionis Epilepticus in dispensatorio Augustano descriptus est seq.

℞. Cranii Human ʒ. j. ß.
Visc. quern. Gran. pæon.
Fl. pæon. omnium j. t. collect an. ʒ. ij.
Solut. Corall. ℈. ij. perlar. ℈. j.
Vngul. alc. ʒ. j.
Succin. alb. ʒ. ß. Fiat pulvis: Dosis à ℈. j. ad ʒ. j.

Clariß. Senn. præceptor honorandus l. 1. Practic. sequentes Pulveres antepilepticos cum Cranio paratos describit.

1. ℞. Cranii Humani ʒ. ij.
Succin. præpar.
Magist. Corall. perlar. ʒ. j.
Vngul. alcis. Visc. q. rad. pæon. an. ℈. ij.
Fl. tiliæ, lavend. an. ʒ. ß.
Lap. Bezoar.
Vnicornu veri an. ℈. ß. F. pulvis, Dosis ad ʒ. ß. vide *Vntzer. tr. de Epil. pag. 221.*

2.

℞. Sem. pæon. Visci querni
Cran. Hom. è parte anteriore.
Stercoris Pavon. an. ʒ. j. ß.
Spec. diaxyloal.
Diamosch. dulc. an. ʒ. ß. F. pulvis.

Possunt addi sachar. ℥. iiij.

3.

℞. Rad. & gr. Pæon. Cubebar. visc. q.
Cinam. an. ℈. j.
Succin. alb. præpar Castor. an. gr. iij.
Cranii Hum.
C. C. usti præparat. an. ℈. j.
Lapid. Smaragd. ℈. ß.
Spec. diamosch. d. diaplir. an. ℈. j.
Fol. ☉ No. ij. F. pulvis.

4.

℞. Cranii Human. ʒ. iij.
Rad. pæon. & sem. ejusdem. tormentill.
Lapid. 5. pretios. præpar. an. ℈. ß
Spec. diamosch. dulc. Pulv. visc. q. an. ʒ. j.
Macis, Cardamon. Cubebar.
Coriandr. an. ʒ. ß.
Fol. ☉ & argent. No. vj. F. pulvis sacharo edulcorãdus. Vide *l. c. p. 634*

VVeickerus in Antidotario Special. l. 2. s. 20. sequentes tradit.

1. *Rondeletii*:

℞. Cranii ℥. iiij.
Cineris cuculi, hirund. an. ℥. ij
priapi Taur. ℥. ß.
Galang. ʒ. ß. sachari q. s. Misc. & F. pulvis, detur mane sorbendo parum Vini albi diluti aqua betonic. vel gallitrici.

2. *Angeli de Tarunto.*

℞. Cranii Homin.
Sem. pæon, gallitric. vel radic. ejus.
Rad. tormentill. Misc. F. pulvis: Dosis. ʒ. j. cum brodio pulli semel in septimana, præcedenti purgatione cum pillulis cochiis.

3. *Proprium*:

℞. Cranii Homin.
Corall. rubr. Sem. pæon. an. ʒ. j
Misce & F. pulvis, de quo detur tribus vicibus, mane, meridie & vesperi cum brodio vel aqua appropriata.

D. Iohann. Navii est sequens.

℞. Visc quern. cortice abraso ʒ. i
Sem

Sem. pæon. ʒ. j.
Rad. pæon. ℥. iij. ß.
Vngul. alc. Corall. utriusque an. ʒ. ß.
C. C. usti. ʒ. j. ß.
Margarit. præparat. ʒ. j.
Cranii Hum. ℈. ij.
Sachari alb. ℥. j. ß. F. pulvis S. Pulvis puerorum.

Franciscus Ioel l. 1. practic. p. 85. sequentis expertissimi pulvisculi ʒ. ß. aut ʒ. j. pro ætatis ratione exhibet.

℞. Ossis Cranii Hum. suspendio necati ʒ. ß.
Rad. pæon, sem. ejusdem an. ℈. j.
Corn. Vnicorn. ℈. ij.
Corall. rubr. præpar. Margar. an. ℈. ß.
Mosch. gr. iij. F. pulvis subtilissimus, qui in Paroxysmo cum aq. lavend. bibendus propinetur.

Idem p. 92. experientia comprobatum & efficacissimum, cum ad præservationem, tum à Paroxysmo liberationem remedium seq. pulv. tradit.

℞. Rad. Cichor. artemis. rubr. an. ℥. j.
Sem. pæon. ℈. ij.
Cranii Hum. Visc. q. an. ℈. iiij.
Corall. rub. præpar. Vnic. an. ℈. j.
Mosch. margar. an. ℈. ß. redigantur in subtilissimum pulverem: Cujus ʒ. j. cum aq. lavend. in Plenilunio vel tempore, quo Paroxysmus recurrere solet, exhibeatur.

Lic. Greifenhagio, Archiatro Ducum Boruss. sequens in usu fuit.

℞. Visc. q. Rad. & sem. pæon. an. ℥. j. ß.
Nucis mosch. ʒ. ß.
Cranii Hum. ℈. ij.
Sem. anis. ʒ. ß. Sach. rosat. tabul. ʒ. ij. ß.

M. F. pulvis. Dosis ʒ. j.

Elegans & magnarum virium est sequens Pulvis, & prophylacticus & Curativus non tantum Epilepsiæ, sed & aliorum Capitis & Cordis affectuum, sæpissime à me comprobatus.

℞. Rad. pæon. j. t. coll. ℥. j.
Fecul. Ireos.
C. C. Philosoph. calcin. an. ℈. ij.
Cranii Human.
Hyacinth. Smaragd. an. præpar. ℈. j.
Magist. Corall. Perlar. an. ℈. ß. Misce. F. pulvis: Dosis variat, pro ratione ætatis, poterit & pro lubitu sacharum addi: Sæpius v. repetatur ejus in aq. conveniente.

Parantur & ex Cran. H. pulveres adversus alios affectus.

Antidysentericum Doreri Med. Dresd. describit *Cl. Senn. lib. 3. Pract. p. 2. s. 2. c. 7.*

℞. Tormentill. Zedoar.
C.C. usti præpar. an. ℥. ß.
Margar. præpar. Ossis de Cord. C. an. ʒ. ij.
Rasuræ Cranii Hum. maris. fæminæ an. ℈. ij.
Fol. Auri. No. xiij. Sach. cand. albiss. ℥. iij.
M. F. pulvis.

Antipodagricus exsiccans corporis serositates, reperitur apud *VVeick. pag. 497.*

℞. Pulv. Cranii Hom. suspensi. C. C. usti an. ℥. ß.
Ciner. hirund. eboris usti an. ʒ. ij.
Succin. albiss. Margarit. non perforatar.
Corall. rubr. an. ʒ. j.
Lapid. Bez. occident. ℈. ij.
Spec. diagalang. diamosch. dulc. an. ʒ. ß.

Sem. urtic. alb. ʒ. ij.
Sach. roſat. tabulat. & ſach. candi an. ad pondus omnium: F. pulvis ſubtiliſſimus: de quo capiat pro vice ʒ. j. vel ß. vel ſacharum diſſolvatur in Aq. Chamædr. & Ivæ arthetic. q. ſ. & F. tabulæ pondere ʒ. ij.

Contra *Vertiginem* cum metu Epilepſiæ idem *p.* 46. ſequens habet:

℞. Cranii Hum.
Ciner. hirund. an. ʒ. ij.
viperarum ʒ. ß.
Sem. fænicul. ʒ ij.
carui ʒ. j.
pæon.
Macis an. ʒ. ß.
Cubebar. ℈. j. Fol. euphraſ. major. an. ℈. j. Sachari roſati tabulati ad pondus omnium: F. pulvis.

Pulvis *Purgans*, quotidie Tartarum reſolvens & educens à *Poppio l.* 1. *Theſaur. Med. p.* 61. delineatur ſeqq.

℞. Scammon. Turbith.
Hermodact. fol. ſenæ.
Oſſiū Hom. ex Cranio an. ʒ. ß.
Sachar. ad pondus omnium:
Doſis ℈. ij. Mane & veſperi exhibeatur.

Antidoti & Electuaria.

Senn. l. 1. *Practic. p.* 634.
℞. Caſtor. ʒ. iij.
Rad. & ſem. Pæon.
Sem. Nigell. rutæ ſylv.
Rad. Pyrethr.
Hyſſop. an. ʒ j.
Succi rec. Rut. majoran. an. ℥. ß.
Cranii Hum.
Vngulæ alcis an. ʒ ij.
Mithridat el. Rad. condit. Eryng. an. ℥. j. ß.
Pulv. ligni ſaſſafr. ʒ. vj.
Conſerv. betonic.
roriſmar. an. ℥. ij. ß.
Cum aceti ſcyll. q ſ. F. Electuarium Soli per menſem exponendum: Doſis ʒ. ij. vel iij.

Et *pag* 644.

℞. Conſerv. pæon. ℥. j.
Margarit. præparat.
Corall. rubr. præparat.
Smaragd. Sapph. Hyacinth. præp. an. ʒ. ß.
Rad. pæon. ſem. ejuſdem.
agni caſti.
Viſci querni.
Cranii Humani an. ʒ. j.
Theriac. ʒ. j. ß.
Caryoph. ʒ ß. Cum Syrup. ſtæchad. ſimpl. M. F. Electuarium.

Apud *Hollerium* ſeq. Electuarium Epilepticum habetur.

℞. Oſſis Calvariæ Hum. ℥. j.
Sem. pæon. maſcul. rad. ejuſd. an. ʒ ij.
Salv. Hyſſop. Rut. ſicc. an. ʒ. ij.
Flor. rub. anagall. borag. an. P. j.
Semin. atriplic. ʒ. j.
Vngulæ aſin. tuſæ, tali ſuilli.
Raſur. ebor. C C. Corall. rubr. an. ʒ. ij.
Diamargar. fr. & calid. an. ℈. j.
F. pulvis ex omnibus, deinde incorporentur in conſerv. anth. & boragin. an. ℥. j. ß. mellis cum acet. ſcyllit. ad craſſitudinem cocti ℥. ij.
Theriac. & Mith. an. ʒ. ij.
Miſce, pro Opiato.

Platerus tr. 1 *pr. pag.* 86. remedium quoddam Epilepticum proponit Galeni, ex Scylla paratum, ſed correctum ſequens.

℞. Scyll. rec. inciſ.
mellis ſelectiſſ. an. lib. ß.
Pulv. rad. pæon. ℥. j.
Sem. ejuſdem ℥. ß.
Cranii Homin. ʒ. iij.
Agaric. Viſc. quern.

Fol. hyſ-

Fol. hyssop. rut. an. ʒ. ij.
Rad. Pyrethri ʒ. j. Hæc vitro clauso excepta, macerari sinantur in calore fimi, aut arenæ ad Solem per dies quindecim: postea expressus succus per se, vel leniter prius coctus, ut ad usum asservari possit, exhibeatur: capiat æger cochleare unum, vel duo plena bis terve in septimana.

Idem *p.* 87. sequentem componit antidotum.

℞. Cranii Hom ℥. ß.
Rad. pæon. Visc. quern. an. ʒ. ij.
tormētill. aristoloch rotūd.
filipendul. pentaphyll.
dictamn. an. ʒ j.
Scyllæ præparat. ʒ. j. ß.
Agar. fol. hyssop. major. an. ʒ. ij.
Fl. stæchad. lavendul. an. ʒ. j.
Sem. pæon. ʒ. j. ß.
callitr. ʒ. j.
Sesel. ocym.
nasturt. an. ʒ. ß.
Cinam. Cubebar. cardam.
Nucis mosch. an. ʒ. j.
Piper. long. Zingib. an. ʒ. ß.
Pulv. diamosch. D. ℈. ij.
pliris arch. Diamarg. fr. an. ℈. j.
Vngulæ asini ʒ. ij.
Ciner. hirund. & cuculi an. ʒ. j. ß.
Rasur. ebor. & C. C. an. ʒ. ß.
Coaguli leporis ʒ. ij.
Benz. mastich. ammoniaci dissoluti in aceto scyllitico an. ʒ. j. Cum melle scyllitico. Misc.

Ibidem, ex illis, quæ Venenis in genere resistunt, & privatim Epilepsiæ, sensumque nonnihil obtundunt, tale concinnat.

℞. Theriacæ veter. ʒ. iij.
Cranii Homin. ʒ. ij.
Rad. & sem. Pæon.
Visc. quern. an ʒ. j.
Sem. callitrich. Ocym. an. ʒ. ß.
Cum melle scyllitico, vel Sy. d. papav. F. Electuar. Detur. ʒ. j. noctu cubitum ituro: hoc ipsum administravit Epileptico, ut videre est l. 1. observat. p. 23.

Brunnerus Consil. 13 *p.* 85. sequens habet.

℞. Diacor. ʒ vj.
Cons. fl. pæon. stæch. an. ʒ. iij.
Cortic. myrobal. chebul. cond.
Nucis Indic. condit. an. ℥. ß.
C. C. præparat. Vngul. alc. an. ℈. j.
Rasuræ Cranii. Hum.
Magist Corall an. ℈. ß. Cum Syrupo fl. Pæon. F. mixtura: aliam vide ibidem *p.* 107. & 121.

In Epilepsia sequens commendatur ab *Hercul. Sax. p.* 73. *Panth.*

℞. Cranii Humani. ʒ. ij.
Sem. pæon. ʒ. j. ß. Visc. quern.
Cerebr. mustel. an. ʒ. j.
Coaguli leporis ʒ. ß.
Piperis, cardamom. an. ʒ. j.
Mellis q. s. F. Electuar.

Nec inelegans est sequens apud *Myl. tr.* 2. de Auro.

℞. Cons. violar. rosar. nymph. borag. bugl. an. ℥. j.
Cortic. citr. condit.
aur. cond. an. ℥. ß.
Cranii Humani.
Spec. electuar. è gemm. an. ʒ. j. ß.
lætif. G. ℈. ij.
Rad. pæon. visc. quern. torment. an ℈. j.
Smaragd. ℈. ß.
Fol. Aur. No vj. Cum Syrupo rosar. & acetos. citr. an. q. s. M. F. Electuar.

In Vertigine Confortans seq. cum C. H. parat. *VVeickard p.* 46.

℞. Cranii Humani.
Rad. pæon. Visc. q. Origan.

Sem. anisi, Carui an. ʒ. j.
Fol. euphrag. ʒ. iij.
majoran. anth. an. ʒ. ij.
Sem. fænicul. ℈. iiij.
cumin. siler. montan.
ocym. pæon. cubebar. ebor.
mac. caryoph. cinam. an. ʒ. ß.
Corallor. ℈. ij. Margarit. ℈. ß.

Pulverisentur omnia subtilissime, & excipiantur melle anthosato: sumat æger mane ad quantitatem nucis moschatæ.

ROTULAE.

Confortantes, & contra Palpitationem Cordis utiles, à quodam sequentes commendantur.

℞. Cranii Hum. ℈. j.
Ossis de Corde C. No. viij. conterantur super marmor cum aq. rosar. q. s. addendo.
Corallor. rubr præpar. ʒ. j.
Perlar. præparat. ʒ. ß.
Santal. rubr. g. xij.
Sach. alb. lib. ß. in aq. rosar. redolentissima dissol.

M. F. Rotulæ, aut Tabellæ cordiales.

Sennertus l. 1. Practic. pag. 634. sequentes in Epilepsia præscribit.

℥. Cranii Hum. crudi.
limatur. C. C. crudi.
Nucc. mosch. Caryoph.
Succin. alb. an. ℈. ß.
Rad. Pyreth.
Sem. pæon. citr. an. ʒ. ß.
Spec. diamosch. d.
Diaplir. diapæon.
Visci q. Carduiben. an. ℈. j.

Cum Sachar. in aq. lil. convall. dissol. q. s. F. Rotulæ.

Plures medicamentorum antepilepticorum ex Cranio Hum. crudo præparatorum formulæ reperiuntur passim, ut & apud *Hercul. Sax. p.* 72. Pillulæ; apud *Plater. in observat. pag.* 21. & *Brendelium consil pag.* 328. & *pag.* 68. tabulæ: *Senn. lib.* 1. *Practic. pag.* 628. ubi Antidotus Phœdronis describitur.

Vinum medicatum antepilepticum seq. reperies apud *Mylium. Basil. chymic. p.* 873.

℞. Ramentorum Cranii Hum. rec. ℥. ij.
Visci querni minutim incisi ℥. j. ß.
Flo. pæon. lilior. convall. tiliæ an Piiij.
Sem. pæon. Carduib. contus. an. ʒ. vj.
Cinamom. sesquiunciam.
Nucis moschat. ʒ. iij. Indantur vasi vitreo oblongi colli, affundatur Vinum optimum: occluso vase, macerentur omnia in B. M. tepidissimo per 4. aut 5. dies, colentur bis vel ter, & si voles dulcificare colaturam adde paululum Sachari:

Hoc remedium optimum est in Epilepsia: Ejus dosis sunt aliquot cochlearia tempore matutino, idque quatuor Lunæ temporibus, seu in quovis Lunæ septenario.

Aquę Antepilepticę cum Cranio crudo Paratę. Variorum autorum.

1. *Hercules Saxon. lib.* 1. *Pract. Med. pag.* 73. seq. habet.

℞. Rad. Pæon. M. j.
Sem. ejusd. ℥. ij.
H. majoran. salv. Rutæ. calendul. maj. Paralys. an. M. j.
Caryoph. nucis mosch.
Zingib. an. ʒ. ij.
Cerebri leporis ℥. iij.
Cranii Human. ℥. ß.
Hirundin No. iiij.
Theriac. ʒ. vj. Macerantur omnia in s. q. Vini, ponantur in alembico, &

co, & destilientur: Dosis hujus aquæ ℥. j.

2. *Platerus Tr. 1. p. 85.* hanc describit.

℞. Cranii Homin. ℥. j.
Hirundin. pullor. No. xv.
Picæ, Cuculi pullor. No. iv.
Sanguin. hirci. ℥. iij.
Castor. ℥. ß.
Rad. Pæon. quartar. j.
Sem. ejusdem. ℥. j.
Scyllæ præparat. ʒ. ij.
Visci quern. ℥. ß.
H. Rut. hysop. an. M. ij.
betonic. major. salv.
Fl. rosar. lavendul. an. M. j.
Cinam. ʒ. ij.
Caryoph. nucis mosch. Cubebar. Piper an. ʒ. j.
Vini præstantissis lib. iij.
Aquar. lil. convall. & fl. tiliæ an. ℥. ij.

Aq. vitæ ℥. j. macerentur per horas tantum aliquot, ne corrumpantur, deinde destillentur:

Detur ab ℥. ß: ad ℥. j. ad præcautionem, quæ & aqua in Paroxysmo infusa, excitat.

3. *Quercetanus in Pharmac. Dogmatic. restitut.* inter alias aquas Cephalicas Cranium Hom. recipientes, & hanc describit *p.* 84.

℞. iiij. aut v. Hirundinum nidos, quos in frusta cum ipsis plumis ac lanugine & visceribus dissecabis: coquantur in 5. aut sex hydromelidis sextariis, eo modo, quo & aliæ carnes in olla elixantur: His adde.

Rasuræ Cranii Hum.
Radic. & sem. Pæon.
angelic. Visc. quern.
Cor C. Gran. Iunip. conquass.
Dictamn. Meliss. Betonic.
Thym. Hyssop. an. q. voles:

Iusculum prælo fortiter exprimatur ac percoletur: expressioni aut colaturæ sequentia adjiciantur.

Macis, Nuc. mosch.
Garyoph. Cinam. an. ʒ. ij.
Castor. ℥. ß.
Flor. purpureor. anagall.
lilior. convall. tiliæ arbor.
rosmar. Salv. betonic. an. P. ij.
Croci ʒ ß.
Camphor. ℈. ij.

Aquarum flor. primul. Ver & calendul. an. lib. j. Macerentur simul omnia ad aliquot dies: deinde fiat liquoris destillatio f. a. cujus & in ipso Paroxysmo, & extra ipsum, prout morbus exigit, semi cochleare.

4. *cl. Sennert. Instit. medic. p.* 1217. *croll. Basil. chymic. p.* 188. *Vntzerus de Epileps. p.* 155. sequentem ponunt aquam.

℞. Vitriol. Vngaric. ad flavedin. calcinat. lib. iij.
Limaturæ Cranii Hum. morte violenta interemti,
Visci querni, Vngulæ alcis.
Gran. Pæon. j. t. coll. an. ℥. ij.

affunde in calcinatione de Phlegmate decessit f. quantum materia imbibere potest: misceantur & indantur in Retortam Waldeburgicam ac f. a. per gradus destillentur: destillatum per B. rectificetur: Hujus singulis libris adde.

Theriac. veter. ℥. iij.
Castor. Spec. diambr. ℥. ß.

Mista indantur Cucurbitæ vitreæ, & destillentur: spiritui destillato adde.

Salis Pæon. ʒ. ij.
succin. volatil. ʒ. j. ß.
Liquor. Corall. perlar. an. ʒ. ij.
Ol. succin. ʒ. j.
salviæ. ℈. ij.
angelic. ʒ. ß. digerantur

omnia per Mensem in phiola sigillo Hermetis clausa, donec uniantur: Dosis cochlear. ß. in aq. Pæon. per novem dies.

Alia.

Alia.

5. Quæ ab aliis Cratoni, ab aliis Monavio adſignatur, & deſcribitur à *Libavio in Syntagm. cap. ultim. & ſpicileg. in Sylv. p. 536.*

Primo. ℞. Rad. Caryopophillat. dentar.
Fl. tiliæ, Viſci q. affundatur Spir. V. q. ſ. deſtillentur:

Deinde ℞. Stercor. leon. lib. j. affunde partem iſtius Vini deſtillati.

Tertio. ℞. Cornices quinq; nondum plumatas vivas, quæ in vaſe fictili clauſo comburantur in Cineres: quos inde in Vitrum, & affunde etiam de iſto Spiritu Vini.

Quarto. ℞. Turtur. ij. deplumentur, & ſimiliter combnrantur: pulveriſatis in peculiari vitro itidem affunde iſtius ſpiritus V.

Quinto. ℞. Cranii Hum. violenta morte peremti (nonnulli ſuſpenſi hominis Cranium calore Solis dealbatum recipere jubent.) ℥. ij. pulveriſato quoque affunde de iſto Spiritu V.

Sexto ℞. Semin. tiliæ ex tilia annoſa circa feſtum Michaelis ℥. iij. pulveriſatis etiam affunde in peculiari vitro Spiritum V. iſtum; ſingula ſeorſim tres dies ſtent in digeſtione, poſtea ſingula ſeorſim colentur, & exprimantur: Colaturam expreſſam omnem miſce, & ſi turbida eſt, filtra.

Deinde. ℞. Aq. florum tiliæ tantum, quantum eſt Spiritus V. iſtius adde Sachari cand. ℥. ij. & in vaſe clauſo incaleſcant, donec ſacharum liqueſcat: Hic liquor diligenter aſſervetur, cujus ſumat æger mane ſingulis diebus cochlear, j. vel dimid. & potui, quem die uno exhauſturus eſt miſceantur duo cochlearia; Pueris inſtillentur gutt. 4. vel 5.

6. *Senn. l. 1. Practic. pag.* 611. ſequentem præſcribit.

℞. Cranium Hum. non ſepultum, deſtilletur per Retortam in arena ſ. a. igne valido, ac deſtillatio ter repetatur.

Poſtea ℞. Pæoniam marem cum toto, comburatur, & cum aqua ſ. Lixivium.

Tandem ℞. Hujus lixivii.
Aq. Cran. Hum. an. ℥. iij.
Caſtor. ʒ. j. ß.
Spec. diamoſch ʒ. ß. Deſtillentur per B. M. deſtillato adde.
Margaritar. præparat. gr. xx.
Olei Vitriol. gutt. v.
aniſ. gutt. x. M exhibeatur in Paroxyſmo cochlear unum.

7 *Crato* Aquam ſuam Picarum cum Cranio parat, & eſt ſequens:

℞. Picar. juven. No. x. ſcindantur in fruſtula, & infundantur in aq. paralyſ. & Pæon. an. q. ſ. Fiatque putrefactio per aliquot dies; poſtea adde
Flor. cordial. Pæon.
Fol. rutæ, hyſop. anth.
ſalv. epithym.
Fl. til. lilior. convall. an. M. j.
Rad. Pæon. Ireos, Viſci. q. an. ℥. ß
tormentill. diptamn. an. ʒ. ij.
Sem. Pæon. erucæ an. ʒ. ij.
Caſtor. Piper. long. fl. lavend. an. ʒ. iij.
Cinam. raſur. ebor. C. C. uſti an ʒ. ij.
CRANII MICROC. lapid. pretioſor.
margarit. pręparat. Corallor. pręparat. rub. & alb.
Lign. aloes an. ʒ. j.
Stercoris Pavon. ℥. j.
Spec. electuar. è gemm.

Diamoſch.

diamosch. dulc. aromat, rosat an. ʒ. ij.
Zingib. zedoar. an. ʒ. j.
Folior. ☉. No. xx. Contundantur omnia grosso modo, & addatur aq. flor. tiliæ, lavendul. meliss. an. q. s. F. s. a. destillatio per B. M.

8. Vntzerus de Epileps. p. 157. seq. reliquit:

℞. Roris Vitriol. Aq. Pæon. an. lib. ß.
Rad. Pæon. Visc. q. minutim incisi an. ℥. j. ß.
Cranii Hom. suspensi & pulveris. ℥. j.
Camph. ʒ. ij.
Spiritus Vin. ℥. ij.
Vitriol. rectificat. ℥. ß. Omnia commixta in B. M. in digestione relinquantur per octi duum, & subtile à crasso ac spisso separetur, separatumque filtretur mundissime.

Dosis ℈. j. ad ℈. ij. pro una vice cum aq. Pæon. in ipsa accessione: Modum compositionis pluribus descriptum vide apud *Mylium l. 5. Basil. Chym. p. 61.* qui & in *Antidotar. pag. 530.* seq. habet.

℞. Rasuræ Cranii Hum. ℥. vj.
C.C. optimi ℥. v.
Visciq ℥. iij.
Scobis ligni cupress. ℥. ij.
Sem. Pæon. ℥. j.
Aq. fl. pæon. q. v. infundantur ad tres digitos, digerentur, deinde cum aq. Cinam. distilla. per secundum coholium: destillatum misceatur cum Sacharo Vitriolato ad acorem.

MAGISTERIA.

Cum crudo CRANIO HVM. sequentes Pulveres Magisterii instar componuntur.

℞. Cinabar. Vngaric. natural. probe lot. & depurat. lib. ß. deinde imbibe cum Spirit. Vitriol. ℥. iij. Scobis Cranii humani nunquam sepulti ℥. j. ß. postea relinque in loco calido per 15. dies, & per Retortam destilla liquorem, & restans seorsim serva: Tertio.

℞. Scobis ungulæ alc. ℥. j. ß. Myrrh. rub. ℥. ß. solve in oleo s. Spiritu Salis, solutũ à fecibus separa, & serva: quarto ex Croci ℥. ß. cum Sp. V. Tincturam extrahe: liquores omnes simul misce, & iis imbibe paulatim Cinabrium lotum & pulverisatum calore lento semper exsiccando, donec omnem liquorem imbiberit, & in pulverem siccum Magisterii instar abierit.

Dosis à gr. ij. ad iiij. cum Vino generoso, aut Sp. V. vel aqua antepilept. in, ante & post Paroxysmum.

Aliud.

℞. Spiritus Vitriol. cordial. ʒ. vj.
Cranii Hum. ʒ. iij.
Corallor. rutilant. Margarit. an. ℥. j.
Aq. flor. til.
lil. convall. an. ℥. vij.
Sem. pæon. excortic. ʒ. ij.
Camphor. ʒ. j.
Olei fl. lavendul. g. xv.

Pulverem componendi modum describit Mylius in Basil. Chymic sequentibus: Cranium, Corall. & Margarit. in pulverem subtilissimum redige; postea liquoribus ista omnia affunde: Exinde in arena calente per dies octo digerito: postmodum humiditatẽ omnem Igne lento elicito, donec remanentia sicca in fundo vasis resideat: digestum exime: quod calcem albiss. referet: ℞. deinde dictam calcem additisque reliquis omnibus ingredientibus, subtilissime pulverisato; pulverem diligentissime servato:

Vſus: Pulvis iſte contra Epilepſiam puerorum, & alios Paroxyſmos, vel timore, vel vermibus cauſatos, præſentaneo remedio exhibetur: Poteſt a. omni tempore & hora, neceſſitate poſtulante, porrigi: datur cum aq. calida deſtillata, aut cum juſculo, tenellulis cum lacte propinatur:

Doſis eſt à gr. tribus & quatuor in maxime debilibus, auctior tamen pro ætatis accretione, exhiberi poteſt, & reiterari, ſi requirat neceſſitas: ab Infantibus modo natis per 7. aut 8. dies continuos ſub veſperā præbitus tutos eos à memoratis accidentibus præſtabit: Doſi præſcripta ſingulis ſeptimanis per totum ſemeſtre à malo Caduco potenter præſervat: ita tamen, ut doſis pulveris pro ſymtomatum incurſu ſubinde ad augeatur: Sedat n. pulvis iſte tormina, infantium, ſi ex cochleari pleno amygdal. dulc. & rec. propinetur. Phlegmata n. illa frigida, adeoque quemvis peccantem humorem purgat, qui ſtomachum propter alterationem lactis, lactantium occupavit: & Infantes ab illa corruptione potenter præſervat, quæ Vermes abundanter gignit & producit. Mulieres, quæ vel tremore Cordis, vel ſyncope crebrius laborant, eoque liberos epilepticos, ut plurimum pariunt, pulvere iſto bis aut ter ſingulis menſibus Scrupuli pondere per vicem cum aq. Majoran. ſumto, mire ſe ſervari ſentient: Quod ſi ſex aut octo diebus mane ante partum exhibeatur, Naturam confirmat: à præternaturali item pavore defendit, Cor lætificat, & partum optatum, Deo bene juvante, procurat, non ſine magno liberorum beneficio, quos ita à pluribus Paroxiſmis ab Epilepſia provenientibus præſervat, &c.

De præparato CRANIO HVMANO, & primum de CALCINATO.

NOn tantum CRVDVM in uſum Medicum venit, ſed & à ſpagyro varie præparatur, quo ſic feliciores perficiat operationes: Inter præparationes verò prima eſt CALCINATIO.

Hæc duplex eſt, vel vulgaris illa & rudis, vel Philoſophica: Vulgaris nil aliud eſt, quam uſtio, qua CRANIVM in craticula toſtum in pulverē redigitur, vel etiam in fornace intenſiſſimo ignis calore in calcem abit.

Philoſophica v. eſt: quæ in veſica perficitur actione continua mediante aqua dulci, per cujus vaporē Cranium in collo veſicæ, qua parte maximè attingi & penetrari queat, ſuſpenſum jucundo & miro modo ad perfectam albedinem abſque flammis violentis, vires alias exurētibus (ut in vulgari calcinatione fieri ſolet) calcinatur: ut habet *Hadrianus Munſicht in Theſauro Medico Chymic. p* 22. Veſicæ. a. pars quarta debet eſſe vacua, & ſi aqua interebulliendum evaneſcit, alia fervida affundenda, uſq; dum fumigatoria hæc calcinatio penitus abſoluta fuerit.

Loco itaque uſti & vulgariter calcinati, CRANIVM hoc modo præparatum ſubſtituere poteris: ſequentia a. nonnullorum auctorum medicamenta ſubjungere placet.

Adverſus EPILEPSIAM *Henric. Ranzovius l. de ſanitat. tuenda* medicamētum Regis daniæ Chriſtiani III: deſcribit.

℞. CRANIVM furis ſuſpenſi, vel alterius hominis, nullius tamen morbi interventu mortui: hoc in craticula toſtum in pulverē redigito, deinde ſumito grana Pæon. iij, atque

que hæc cum. ʒ. j. prædicti pulveris & aq. lavendul. ad quantitatem unius cochlearis, ægroto tempore matutino exhibe postero & tertio die fac idem: jejuno a. stomacho hic pulvis sumendus est: hoc medicamentum habet ex eodem *Wecker l. de secret p.* 142.

In EPILEPSIA & PARALYSI *D.Schorterus in consil.Brendel.* 12. *seq.* præscribit Tragæam.

℞.Coriandr.præparat ℥.iij.
Anis.fœnicol.aceto temperat. an. ℥. j.
Visc.q. sem.Pæon. luna decresc. collect. an. ʒ. j. ß.
Cinam. elect. ʒ. ij.
Pulver. citon. exsicc.
Specier. rosat. novell. an ʒ. j. ß.
diambr.
Corall. rubr. an. ℈. iv.
CRANI HOM. Suspensi & usti.
Smaragd. veri an. ℈. ij.
Sachar. optim. ad pondus omnium M.F.tragæa.

Antepilepticum Electuarium sequens componit *Plather. l.* j. observat. *p.*20.

℞. CRANII HOM.cremati.
Cinerum hirundin.
ungul. alc.
Rad. pæon. Visci. q. an. ʒ. ij.
Rad. pyrethr. ʒ. j.
Herb. Hyssop. Polii mont. Dictamn. Cret.
Fl. stæchad. an. ʒ. ß.
Sem. vitic. pæon. ocimi scarl. siler montan. an. ʒ. j.
Spic. mac. Cubebar. an. ʒ. ß.
Corall. utriusque ʒ. ij.
Coaguli lepor. ʒ. j. Cum syrup. de Pæon. rec. q. s.
m. f. electua.

In VERTIGINE seq. morsulos habet *Senn. l.* 1. *Practic. p.*281.

℞. CRANII HUM. præparat.
Rad. pæon. Visc. q.
Cubebar. Grã. parady. an. ʒ. ß.
Spec. diamosch. d. ℈. ij.
Sem. pæon. pastinac. sylv. carvi an. ℈. j.
Sachari albiss. in aq. rosar. & rarism. displut. q. s.
F. morsul.

Cum Cranio ita præparato conficitur Aqua illa Antexileptica elegans C. Dornavii, quam pluribus describit *Cl. Sennert. l.* 1. *Pract. p.* 626. *vide Schenck. l.* 1. *obs medic. p.*508. *Alex. Massar. p.i.*22. *Brendel. l. c.p.*45.49.59. & alios.

Pulverem Epilepticum mirabilem ponit *Munsticht in Thesauro Medico Chymic. p.*27.

℞. CRANII HOM. strangulati & sine igne calc. ℥. j.
Vngul. alc. visc. q.
Cinabar. factit. an. ℥. ß. M.

F. pulvis: Datur statim post paroxismum Pueris ℈. ß. Adultis v. ℈. j. iteretur, certissime liberat.

*Senn. l. c. p.*623. seq. ponit.

℞. Cinab. nativ. & mineral. veræ. ℥. j. leniter supra ignem lentum in tabula torrefiat: postea subtilissime teratur, supra marmore in pulverem inpalpabilem: deinde adde

Margarit præpar.
Corall. rubr. præpar. an. ʒ. j. ß.
CRANII HUM. prępar.
C. C. usti præpar. an. ʒ. j.
Croci. ʒ. j. Exactissimè misce, & iterum terantur super marmore.

Morsuli Cephalici adversus varios Capitis affectus cum CRANIO calcinato conficiantur à *Munsticht. l.c.p.* 151.

℞. Cons. fl. Pæon cum spir. Vit. prius tinctæ ℥. j.
Cranii hum. spagyrice calcin.

C. alcis similiter calcinat. an. ʒ. j.
Rad. & sem. pæon. j. t. collect.
Visci quern. an. ℈. iiij.
Ol. succin. alb. ℈. j.
lavendul. nucis mosch.
rorismar. an g. vj.
Spec. diambr.
diamosch. d. an. ʒ. j. ß.
Sachar. albiss. lib. j. in aq. lilior. colvall. disso. F. l.a. confectio in morsulis.

Vires, usus, dosis.

A tota substantia, tam in curando, quam præservando, Epilepsiæ, Apoplexiæ, Paralysi Caro &c. cæterisque periculosissimis Capitis, Cerebri & Nervorum affectibus prosunt: In præservatione Dosis à ℈. j. & ʒ. ß. ad ℈. ij. & ʒ. j. in omnibus Lunæ quadris, malaque aeris constitutione: In curatione a. datur à ʒ. j. ad ij. in ipso Paroxysmo Epileptico, vel paulo post; vel per se, vel in vehiculis appropriatis: Et si necessarium fuerit reiterandum: Pueris, pro ratione ætatis dimidia, aut minor dosis sufficit.

In Sedando Catharri defluxu hoc exihet *VVeickard. p.* 106.

℞. Pulv. Cranii Hum. calcinat. ℥. ij.
Corall. albor. rasur. ebor.
C. C. usti an. ʒ. j.
Boli armen. ʒ. ij.
Nucis moschat. No. j.
Camphor. ℈. j. Fiat pulvis subtilis, ex quo, cum infusione Tragacanth. in aq. Cinam. facta, addendo sachari ad pondus omnium: F. Orbiculi, quorum usus sit vesperi ante somnum.

Contra tussim puerorum **Münsicht** *l. c. p.* 35.

℞. Spec. diair. simpl.
diatragac. fr. an. ℥. ß.
Rad. Pæon. ʒ. ij.
Lactis Sulph. ℈. j. ß.
Succ. liquirit. ʒ. j.
Croci Or. præpar. ℈. ij.
Cran. Hum. s. igne calc ℈. j.
Sach. penidii ℥. iij. Misce & F. pulvis.

In sedando dolore ac strangulatione Matricis, non sine fructu expertus est seq. *D. Nævius in consil. Scholtz.* 357.

℞. Sem. dauc. ℥. ß.
pastinac. syl. ʒ ij.
Rad. & gran. Pæon. excortic.
ligustic.
Sem. cymin.
Anterioris ossis Cran. Hum. ex sutura coronali, usti.
Cinam. elect. an. ʒ. j. ß.
Baccar. laur. Zedoar. el. an. ℈. iiij.
Fol. betonic. Rad. bistort. an. ʒ. j.
Succin. alb. amneos sesel. an. ʒ. ß. redigantur singula in tenuissimum pulverem & misceantur.

Dosis, mane & sero cum aq. matricar. betonic. & modico Vini albi, clari.

Externus usus Cranii usti.

In vulnerato Cranio *D. Foppius l.* 1. *Thes med. p.* 184. seq. tradit.

℞. Succ. Pimpinell. P. vj.
Cranii Hum. calcinat. P. iij.
Pingued. human. q. s. Misce ad formam Vnguenti, & unge eo vulnus.

Vel. ℞. Ossis calcinat Cran. Hum. pulverisati instar pollinis, admisce medull. crur. human. rota confracti q. s. Vtere, ut supra.

Aqua ex Cran. Hum. destillata.

Simplicem modum exhibet *Balduin. clodius in Officin. chymc. pag.* 45.

℞. Cra-

℞. Cranium Hum. pulverisa, & destilla exinde aquam, quam secunda vice rectifica: Deinde ℞. Essent. Perlar. ʒ. ß. Rad. Pæon. Castor. an. ʒ. j. Musc. meliss. anacard. an. ℈. j. & aquæ Cran. Hum. ℥. j. Inde propina ægroto cochleare unum in initio Paroxysmi:

Vel.

℞. Cran. Hum. non humat. pulverisa, & ex Retorta per arenam aquam inde destillando elice: provenientem fecibus affunde, & secundo destilla: tandem rectifica per B.

Hujus aq. ℞. ℥. iij.
Castor. ʒ. j.
Specier. diamosch. d. ʒ. ij.
Mellis anacardin. ʒ. ß. destilla adhuc semel, & adde succi Perlar. ℈. ij.
Ol. Vitriol g. v.
anis. g. x. misce, & jejuno patienti exhibe per novendium cochleare unum.

Spiritus, Oleum, Sal Cran. Human.

℞. Vnum, aut alterum Cranium rec. exquisitissime omni carne nudatũ, & in frustula, aut ramenta cõcisum, in Cornutam immittatur, cujus tubo adhæreat capax recipiens, ne strictius spirituum vi & copia ex Retorta arenæ immersa & inhumata prodeuntium, dissiliat. In qua operatione Igni nequaquam parcendum, qui infra, supraque ac circumcirca, ita ex arte est admovendus, ac assidue perflandus, ut Retorta ex incendio excandescat. & exardeat, nec ab igne fovendo prius desistendum, quam ex Cornuta spiritus albidi in Vas Recipiens effluere desierint: quod facile cognoscetur ex Recipientis Vasis declaratione, cujus perspicuitas nihil spirituum amplius ex halantium, aut rubri olei, unde antea, turbabatur, restare, satis arguet. Quo cognito ab Ignis continuatione cessandum: sinendumque est, ut per se sensim extingatur, & citra tactum vasa refrigescant: à quibus agitandis supersedendum ad horas 24. ut per otium spiritus, melius in Recipiente firmentur, insideant, ac conquiescant: Ex quo tandem effundendus seorsim liquor subalbidus, ac instar lactis turbidus, qui ex singulis Craniis ad quatuor circiter, aut quinque Vncias extillare solet, cui rubrum oleum Sanguinis instar, supernatabit ad sex Drachmas, vel semiunciam: at feces in fundo Retortæ residuæ, carbonis instar comminuti, nigerrimæ in cineres albos erunt Igne Reverberii redigendæ, ex quibus Sal. Aqua Pæoniæ, aut alia antepilepticarum eruatur (Phlegma enim unius alteriusve Cranii huic rei satis esse nequit, nisi forte copiosa ex multis Craniis proliciatur;) Ejusmodi a. Sal solvatur, filtretur, ac coaguletur, cum eadem ipsa aqua: idque multoties repetatur, dum perfectissime emundatus sit, ac depuratus: Interim a. dum hujus Salis operationi incumbetis, ter aut quater repetetis ac iterabitis liquoris cum Tinctura sua supernatante, conjuncti, destillationem.

Cum a. omnia ista gravem admodum ac fragrantem odorem spirent, ut is detrahatur, trajiciendus erit liquor per modicum Colchotaris, qui vere aureus, ac summe pretiosus inde evadet, Mercurium cum sua Tinctura mixtum, oleo aut Sulphure, continens, in quo liquore, si Salem suum dissolveris, qui per se solusque summum est Epilepsiæ remedium in perfectissimum evadet medicamentum.

Hujus g. ii. aut tres ex ſemicochleari aquæ Antepilepticæ aut Theriacalis intra & extra Epilepſiæ Paroxiſmum exhibitæ, idque per menſem ſingulis diebus continuatum, perfectam hujus mali curationem, favente Deo, ſuppeditat, ut docet *Quercetan, in Tetrad. p.* 325. qui compoſitionem hanc Magiſterium Cran. Hum. vocat.

Spiritus iſte ſimplex tum per ſe, tum aliis mixtus propinatur: Infantibus. g. vj. vel. vij. adultioribus plures exhibenter: ſal quoque volatilis, qui in deſtillatione colligitur maxime valet, ut habet *Senn. l.* 1. *Practic. p.* 663.

Reperiuntur & apud autores plures alii modi eliciendi Oleum ex CRAN. HVM. quorum nonnullos conſignandos duxi.

Andernacus Comm. 2. *de Nova & Voteri Medic. Dialog.* 7. *p.* 641. ſequentem reliquit.

CALVARIA in pulverem contunditur, is vino ſtillaticio, vel aqua Betonicæ irrigatur paululum: deinde vaſi fictili vitreato imponitur, & per deſcenſum ſuper aquam Pæoniæ, quæ ſubjecto vaſi infunditur, oleum extillatur: hoc poſtea in fimo digeritur, corrigiturque, & per Cineres calidos rurſus evocatur, dum clarum fiat: Peculiare ad morbum comitialem auxilium.

Vel.

℞. Limaturæ CRAN. HVM. violenter mortui, & nunquam humati q. v. inde cucurbitæ vitreæ, eique ſuperfunde ſpir. V. optime rectificati ad eminentiam trium, quatuorve digitorum; Vitrum optime clauſum ne quid expiret, pone ad digerendum in arenam calidam per tres aut quatuor ſeptimanas, quotidie agitando materiam, & ſenſim ſpiritum tuum affuſum colore rubicundiſſimo tingi videbis, quem ita tinctum & coloratum, per Vitri inclinationem effunde in aliud vitrum, poſteaque per chartam emporeticam bis vel ter filtretur, ſeu coletur, ac ita filtratus ac depuratus, uſui reſervetur.

De quo Epileptico cadenti, vigeſimum ætatis annum egreſſo. Guttas 8. 11. 15. cum ℥. dimidia aquæ Pæon. exhibe.

Libavius l. 2. *Alchym. tr.* 2. *p.* 137. & 148. De hoc Oleo agit. & p. 408. ſic inquit: CRANIVM recens pulveriſatũ mediocri igne per Retortam deſtillant, additis aquis antepilepticis: Oleum non facile apparet: Itaque, quod deſtillavit, refunditur ſuis fecibus etiam quarta vice: ultimo debet eſſe fortis; corrigitur ablutione, maceratione, & repetita deſtillatione ſuper aqua flor. Pæon. ſpiritu Vitrioli condita, aut deſtillatione limonior. Vide *Vntſerum tr. de Epileps. p.* 155.

Henricus de Schennis in Apothec. ſpagyric. p. 44. hunc præſcribit modum;

℞. Raſuræ CRAN. HVM. Salis fuſi & contuſi an. q. pl. miſce, & deſtilla per Retortam, recipiente magno præpoſito: Serva primum Phlegma ſpiritibus permixtum: frange Retortam, materiam exime ſic Cranium inſtar ſpongię ſali adhęrens, apparebit, quod ſepara à ſale, & tere, indeque phiolæ: adde ſupradictum Phlegma pone in digeſtione, & quotidie materiam movendo agita, tamdiu, donec in ſtar pultis incraſſeſcat: Tum Retortæ inde & deſtilla ſecundum ignis gradus, quarta hora egredietur

dietur oleum flavum CRANHVM. quod à Phlegmate separetur.

Hoc Oleum *Henr. Petnæus in Nosolog. Hermetico Dogmat. tr.* 1.*p.*139. cum Spiritu Vitrioli mistum in aq. lilior. Convall. exhibitum, egregium esse scribit in Epilepsia: Dosis G.iij.

Alius modus extrahendi & conficiendi SALEM CRANII HVM.

Hunc apud *Quercetan. in Tetrad. p.* 328. legimus descriptum: sic. à. ille:

Cum non semper CRANIVM recens occurrat: nec pervius sit omnibus illius excarnandi modus, ut illis, qui de more in Anatomiis versantur, eorum loco usurpari illa poterunt, quæ recens è sepulchris effodiuntur, & si aliorum bonitatem non æquant, quod minus Mercurialis essentiæ, aut nihil prorsus obtineant, quam quæ recentia sunt, & nunquam sepulchro condita, abunde possident & retinent: nihil enim in his humo absorpta est, ut in aliis, quæ diutius Cæmeteriorum terra nitrosa obruta, atque idcirco ab ea omni carne, medulla & liquore spoliata, quem à propria Natura Mercurialem & sulphureum obtinent, prorsus exaruerunt & depasta sunt: Quod eorum Salibus non accidit, quos propter fixiorem illorum naturam in residuo ossium restantem, terra non attingat, ne dum possit absumere: Hac enim ratione ad infinita sæcula ossa & nitida & integra, citra illum formæ, aut fixioris suæ substantiæ detrimentum & jacturam perstare, ubique perspicere est: Eligantur a. ea Crania, quæ minorem in sepulchro moram passa fuerint, ex quibus Sal, ut sequitur, proliciatur: quod præsentius, & magis specificum Epilepsiis futurum est remedium, quam si Pulvis solus, aut imparatus, aut ad albedinem calcinatus, exhibeatur: siquidem Sal, qui ex Cranio arte extrahitur, in liquorem facile resoluitur, qui eo venis nostris ac spiritibus communicabilior est & penetrantior ullo pulvere, aut cineribus terra sua & corporea mole adhuc obtusis & expressis: &c. Modus. a. parandi est sequens.

℞. Tria quatuor, aut etiam plura CRANIA, quæ parum diu in terra delituerint: ea, in frusta contundantur (solum Calvariam intelligo, citra maxillas, aut mandibulas) quæ prius Vino optime detersa, & mundata, postea in Vinum album infundantur, in quo Caryoph. mac. flor. rorism. lil. convall. tiliæ, calendul. salv. macerata fuerint: quod bis aut ter subinde repetendum; atque sic parata Craniorum frusta in cupellam terream, non vitreatam immittantur, quæ in furno reverberationis posita flamma carbonum, non ligni in calcem, aut cinerem redigantur albissimum; Qui quidem cinis in matratium vitreum injiciatur, cui tantum aquæ rorismarini superfundatur, ut quatuor aut quinque digitos supereemineat: obducatur firmissimo luto vas, quod abiete & cera constet Hispanica, nequid expiret: atque in M. B. bulliente collocetur, in quo ad quatuor aut quinque dies in digestione & circulatione retineatur: quo tempore aqua, lixivii instar, cranii sale tingetur ac impraegnabitur: Refrigerato vase, aqua per inclinationem effundatur: & materiæ recentem aquam superfunde denuo, ut nova fiat digestio, & Circulatio, ut supra, idque toties reiteretur, donec totus

Sal

Sal in aquas transierit: Istius aquæ Sale imprægnatæ, vel dimidium cochleare argenteum propinari potest, in curationem vel præsentis vel futuræ Epilepsiæ Chronicæ: At, si ab ista aqua Salem separare voluerimus, omnes istæ aquæ imprægnatæ in alembicum profundantur: ex quo destilletur aqua à Sale: qui in fundo alembici remanebit: quem, si animus est, puriorem reddere & crystallinum, solutionibus, filtrationibus, coagulationibus identidem crebro repetitis ad summam puritatem deducetur; qui & solus pretiosissimus est, ac magnæ virtutis; verum & aliis permiscetur ut in fine hujus capitis videre est.

EXTRACTUM.

Quercetanus in Pharmacep. dogmatic. restitut. hanc habet Extracti descriptionem *p.* 726.

℞. Duo vel tria Crania recentia, hæc in mortario crassomodo terantur: materia trita indatur in matratium capax cum longo collo, superaffundendo Aquam vitæ Iuniper. vel Salviæ, ut 4. vel 5. digitos supernatet: vase accuratissime clauso, ne quid transpiret; fiet digestio in B. vaporoso per duodecim dies ad minimum: post coletur & exprimatur materia per torcular fortissime: ex qua liquor exibit rubicundus instar sanguinis, qui oleosus & resinosus erit: iterum affundatur fecibus novum menstruum digerendo per 4. vel 5. dies, colando & exprimendo adhuc omnia per Torcular, ita ut omnis essentia substantifica exactissime extrahatur: Omnes hæ expressiones & liquores invicem mixti, & in alembicũ inditi destillentur per B. vaporosum; donec remaneat Extractum instar sapæ, inprægnatum tum Sulphure, tum Sale, quo potissimum Cranium abundat, imo fere totum Salinum existit: Hoc extractum digestum, & perfecte depuratum, tanquam Thesaurum pretiosissimum adversus Epilepsiam diligenter serva.

Dosis ℈. ß. ad ℈. j. cum aqua appropriata: commendat idipsum *Rodericus à Fonseca l.* 1. *consult. medicin. p.* 121. *Vide & Libav. l.* 2. *Alchym. tr.* 2. *p.* 118. *& Alchem. Pharmac. p.* 150.

Vel.

℞. Rasuram non humati Cranii, decoq. cum Melissæ Spiritu & Betonicæ decocto, effunde seorsim aquam, iterumque novam affunde: donec nulla vis Cranii amplius remaneat; Tum aquas omnes in B. evapora: remanet in fundo coagulum, quod iterum resolve, evapora & coagula tantisper, dum Igne lentissimo materia in fundo remanens sublimari possit: Quod sublimatum multum confert Epilepticis, & alvum sine perturbatione, quamvis copiose movet.

ESSENTIA.

Limaturam Cranii Hum. nunquam humati, sed aere exsiccati: cum Spiritu Vini Salviato ad supereminentiam sex digitorum digere per quindecim dies: deinde more aquæ fortis per Retortam destilla: liquorem capiti mortuo reaffunde, denuo per quindecim dies digere, ac vicissim, ut prius destilla, idque tertio repete; Destillatum omne per quinque aut sex dies digere circulando, & tandem Spiritu Vini lento B. calore per alembicum destilla: Essentiam instar coaguli in fundo remanentem serva:

Hæc

Hæc Paracelſo propter mucilaginoſam ſubſtantiam Galreda dicitur: de qua *Libav. l. 2. Alchym. tr. 2. pag.* 127. *Quercetan. de Spagyric. medicam. præparat. pag.* 104.

Eſt Epilepſiæ verum Curativum. Si ejus gr. v. aut vj. in convenienti vehiculo exhibeantur: Conficiuntur etiam ſequentia cum eadem eſſentia, ſive etiam prædicto Cranii liquore parata medicamenta.

Quintam Eſſentiam Cranii Humani, quam & Arcanum vocat, deſcribit Faber in Myrothecio Spagyr. l. 1. c. 9.

Sumatur, inquit, Cranium Humanum, ſepulturæ non datum eo quod Sal terræ his ſepultis Craniis illico conjungitur: Et caro, dum reſolvitur per corruptionem in Salem abit, qui Oſſa penetrat, & Sali Oſſis connectitur, aut ſi longius ambo permaneant, corrumpitur tandem Cranium, & diſſolvitur in corruptionem, quia Sal tum Internus, tum Externus corrodunt illud, & diſſolvunt: Sumatur ergo Cranium, quod diu noctuque cæli aperti, & Iovis frigidi injuriis expoſitum eſt: Contundatur in fruſtula, & ollæ novæ non vitreatæ imponatur, cooperiatur ſuo tegumento, & comburatur fortiſſimo Igne, donec optime candeſcat: Calx iſtius Cranii adhuc Igne candens projiciatur in aquam Pæon. aut fl. tiliæ, aut in Phlegma Vini depuratum, & ter ſaltem deſtillatum, cui diſſolutum ſit parum Salis Vitrioli ſ. a. deinde auferatur & iterum pluſquam fortiſſimo Igne comburatur & calcinetur, & candens adhuc projiciatur in eandem aquam & ſimul per ſeſqui horam bulliant in Catino ſtanneo, aut argenteo: Bullitione frigida facta, aquam impones vitreo vaſi, ut feces ſeponat: His ſepoſitis, aquam clariſſimam & limpidam factam per inclinationem in Catinum ſtanneum, aut argenteum, aut vitreum alembicum infun es, ad evaporandum, quicquid erit humiditatis: Sal in fundo remanens calcinabitur fortiſſimo Igne in tigillo forti, & adhuc calens & candens projicientur in aquas ſupradictas, iteretur opus, donec Sal ad ſummam devenerit puritatem & nitorem, quod in ſeptima ſaltem calcinatione continget: habito huic Sali puro & nitido, conjunge Spir. dulcem Vitrioli (fit a. dulcis, ſi enm rectifices cum Spir. Vin. optimo, & à Phlegmate puro) & ſerva in vaſe vitreo, perquam optime clauſo, aut ſi deſtilles ſuper limaturam ferri ter aut quater, aut ſuper coralla rubea.

Vires & uſus.

1. Mirum & ſtupendum arcanum eſt, contra inveteratas & recentes Epilepſias, per Idiopathiam capitis, & communicationem aliarum partiam inferarum, vapores ſurſum ferentium contractas.

2. Hemicraniam & Vertiginem curat, ex quacunque cauſa ortum habeant.

3. Omnes ſenſus, tum externos, tum internos acuit.

4. Membrorum tremori ſuccurrit, & convulſionum omnium ſpeciebus.

5. Paſſionibus tandem omnibus capitis, tum frigidis, tum calidis, occulta quadam proprietate ſuccurrit.

Sumitur mane, jejuno ſtomacho, cum optimo Vini Spiritu, & noctu eundo cubitum, modo digeſtio peracta ſit, h. e. tribus horis à cibo ſumto.

I. Confectio Antepileptica.

℞. Liquoris Cran. Hum. ℥. vj.
Specier. diamosch. dulc. ℥. ß.
Confect. anacard. Castor. an. ʒ. iij. vicissim ex Cineribus per Retortam, vel potius ex B. roris destilla, liquori destillato adde.
Salis perlar. ℈. iiij.
Spiritus Vitriol. antepilept. ℈. j. Misce: De hac confectione s. Mixtura exhibe Epileptico Cochleare unum quotidie jejuno stomacho, continuando ad dies novem.

II. Mixtura Antepileptica Vntzeri.

℞ Liquoris C. C. ʒ. vj.
Misturæ spiritualis.
Essentiæ Cran. Hum. an. ℥. ß.
Extr. Pæon. ʒ. ij.
Iuniper. ʒ. j.
Syr. de succo Pæon.
cinam. an. ℥. j.
Moschi, ambræ an. gr. iiij.
Misce perfecte: Dosis est cochlear parvum:

Mistura illa Spiritualis, cujus in compositione facta est mentio, sic fit:

℞. Spiritus Theriacal. camphorat. ℥. j.
Tartari opt. rectific. ʒ. v.
Vitriol. opt. ʒ. ij. ß. Optime invicem misce: Dosis hujus ℈. j. vel ʒ. ß. Certe tum in expugnando & abigendo tum in futuro arcendo paroxysmo Epileptico ad stuporem usque hæc mistura operatur, ut ipsi in uno aut altero exemplo præsertim in pueris ac juvenibus compertum habemus.

Spiritus Theriacalis Camphoratus sic paratur.

℞. Theric. Venet. antiq. ℥. v.
Myrrh. rub. ℥. ij. ß.
Croci ℥. ß.
Spiritus V. optim. ℥. x. Inditis omnibus Cucurbitæ vitreæ, impositoque alembico cæco, in cujus rostro prius sint positæ ʒ. ij. Camphoræ stent in Infusione per Octiduum in loco calido: deinde fiat in M B. distillatio igne lentiss. Sic habebis Spiritum Theriacal. subtiliss. calidiss. ac penetrantiss. qui vel solus ʒ. j. ß. vel ʒ. ij. pondere cum cochleari aq. Carduib. exhibitus ad miraculum sudorem prolicit, venenumque contagiosum in totum disjicit ac dissipat, id quod non uno experimento in peste Hallensi, quæ viguit An. 1610. compertum habuit Vntzerus, ut ipse testatur *tract. de Peste p.* 244.

III. Tabulæ Epilepticæ, quas notat *Libav. in Alchym. Pharmaceut. pag.* 221.

℞. Conserv. ex pulpa Citri vel limon. ℥ j.
Magister. matris perlar. ʒ. ij.
Essentiæ Cran. hum. ʒ. j. ß.
Magist. perlar. ʒ. j.
Salis C. C ℈. j.
Sachar. dissol. aqua ex succo Citri destillata. ℥. iij. m. f. l. a. Tabulæ.

Medicamenta cum Sale Cranii Humani composita.

Qui Sal Cranii parari possit supra delineatum est, jam composita cum Sale Medicamina subjungenda: quorum primum reperitur apud *Quercetanum in Pharmacop. Dogmat. restitut. pag.* 444. & est.

Tragæa Antepileptica.

℞. Essent. Corall. margar. an. ℈. iiij.
ungul. alcis verę.
Vnicorn. an. ʒ. ß.
Salis Cranii Hum. ʒ. j. ß.
Pulv. fl. lilior. convall.
calendu

calendul. tiliæ arbor.
anth. an. ℈. j. ß.
Sem. pæon. rutæ.
Visci q. an. ℈. ij.
Lap. Bez. veri, Ambræ gryſ. an. ℈. j.
Cinam. Cardamom. lign. al. an ʒ. j.
Camphor. ℈. ß. Sachari anthoſat. q. ſ. Epilepticus poſt generalem & congruentem vacuationem hujus Tragęæ capiat ſemi cochlear, continuando per integrum menſem: qua ſumta ſtatim unam atque alteram Vnciam aquæ antepilepticæ ſuperbibat: moxque ſudet, & in cæteris bona victus ratione utatur.

Idem, ibidem *p.* 478. ſequentem componit

Antidotum Cephalicam, quæ

℞. Extracti Cephalici major. (cujus deſcript. *vide ibid p.* 480.) ℥. ij.
Magiſterii Cranii Hum. ʒ. j. ß.
Salis Cran. Hum. ʒ. ij.
Eſſent. Caſtor. ℈. iiij.
Spec. diambr. diamoſch. dulc. an. ʒ. j.
Ol. Garyoph. nuc. moſch, an. deſtill. g. x.
Syr. conſerv. citr. q. ſ. Miſc. F. Electuar.

Doſis eſt ℈. j. Iuvatque hæc Antidotus inprimis ad omnes Cerebri affectiones, ejuſque ſubſtantiam, facultatem animalem mirifice corroborat: prodeſt apoplex. epilepſ. vertig. fumoſque, vaporoſos qui in ſublimi regione Cerebri ſuſpenſi, ſomnolentiam, ſtuporem & torporem plerunq; inducunt, diſpellit & diſcutit: memoriam roborat, oculorum hebetudinem acuit, ad aurium tinnitum & ſurditatem confert, & humores lentos craſſoſque extenuat & diſſipat: non neglectis tamen univerſalibus.]

Vntzero ſeq. placet cum Sale Confectio *p.* 223. *l. c.*

℞. Extr. gran. Iunip. ℥. ß.
pæon. fl. til. an. ʒ. j.
Eſſent. ſuccin. ʒ. ij.
caſtor. ℈. ij.
Magiſt. Corallor.
Salis Cran Hum. an. ʒ. ß.
Ol. ſtillat. Salv. ℈. ß.
fl. lavend. Gr. 7. Syr. de ſucco Ceraſor. q. ſ. Miſce invicem & redigantur in Electuarii mollis conſiſtentiam.

Doſis ℈. j. vel ʒ. ß. vel etiam plus cum pauxillo Aq. Pæon.

Crato conſil Scholzian. p. 88. commendat, ſeque bono ſucceſſu Wiennæ uſum fuiſſe ſeq. pulvere cum Sale Cr. parato teſtatur.

℞. Magiſter. Corall. & Perlar. & cum Sale Cran. Hum. pulveri ex Cinabrio antimon. & ſublimat. in præparatione Mercurii Vitæ elevato, conjunge: fit ſic præſtantiſſimus adverſus Epilepſiam pulvis.

Mylius l. 2. Baſyl. chym. pag. 88. ex aliis hanc habet Medicinam Cephalicam cum eodem ſale paratam.

℞. Salis Carn. Microc. ℥. ß.
perlar. Corall. an. ʒ. iij.
Caſtor. recent. ʒ. j.
Spec. diamoſch. d.
Confect. alkerm an. ʒ. ß.
Mellis anacard.
Cinam. an. ℥. j Mixtis his atque extractis circulentur artificioſiſſime cum duabus ſuperioribus ingredientibus.

Tinctura confortans ejuſdem *p.* 592.

℞. Dianth. diamoſch. d.
diacalaminth. plires arch. an. ʒ. j
mac. cubebar caryoph.
granor. pæon. an. ʒ. ß.
Salis Cranii Hum.
Magiſter. Corall. perlar. an. ℈. j
Piper lōg. Carui. Zing. an. ℈. ß.

Sachar. lib. j. F. cum Vino ſuper lilia convallium correcto Tinctura artificioſa;

Hactenus de Cranio & ejus præpatione, reſtant nonulla de
OSSE TRIQVETRO.

Hoc aliis Triangulare dicitur, & negat idipſum in Cranio reperiri Thomas Eraſtus; Paracelſumque idipſum affirmantem mendacii arguit: Verum immerito: Etſi enim Eraſtus idipſum ſuis nunquam conſpexerit oculis, alii tamen celeberrimi Medici, fide maxime digni idipſum viderunt; *clariſſ. Sennert*, de ſeipſo ſcribit *lib.* 1. *pract. pag.* 663. penes ſe adhuc eſſe ejuſmodi oſſicula, quæ ex dono cujuſdam Medici habuit: monſtrabat & & mihi aliquando D. Petræus p. m. Marpurgi oſſicula illa; qui & *Noſolog. ſua pag.* 1. *diſput. de Epilepſ.* inter ſpecifica antepileptica ea numerat: huic ſubſcribunt & alii, inprimis *Franciſc. Tidicæus tr. de Theriac. pag.* 209. *Senn. l. c. pag.* 619. *Poppius cap. de Epilepſ. p* 58. *Hildan. Centur.* 1. *epiſtol.* 65. ſic ad quendam:

Mitto oſſa aliquot Triangularia, quæ ad Epilepſiam debellandam ſingularem vim habere expertus ſum: Ante ſexennium ultra centum horum oſſium habui; inter quæ, quod notandum, vix duo reperiebantur, quæ ſibi invicem magnitudine & figura reſpondebant.

Poteſt v. oſſiculum illud in principio Paroxyſmi vel per ſe in convenienti liquore, vel cum aliis medicamentis miſceri & Epileptico, Vertiginoſo & ſimilibus exhiberi.

CAPVT V.

DE VSNEA ſ. MVSCO Cranii Humani, & ſimul de Vnguento Hopliatrico ſ. Armario.

VSNEA Microcoſmi, nil aliud eſt, quam muſcus ille, qui Calvariæ humanæ adnaſcitur: hancque revera dari vel loca ſepulchris deſtinata, docent. Sic Hildanus partem ejus inde deſumtam, immo fruſtrum Cranii hum. cui Vſnea adhuc dum adhærebat, amico cuidam tranſmiſit, ut videre eſt Cent. 3. obſerv. 38. Vtrum v. Vſnea hæc in Craniis ſuſpenſorum inveniatur dubitat quidam magni nominis Medico-Chirurgus, qui ſe nunquam eam reperire potuiſſe ait, pergitque: Et profecto, quomodo Craniis in patibulo Ventis, pluviis, grandinibuſque impetuoſis expoſitis, Vſnea adnaſci poſſit, nondum video: Verum vix ſufficere videntur hæ rationes ad impugnandam Vſneæ generationem in Cranio ſuſpenſorum:

Primum enim, quod ipſe non obſervavit, obſervarunt alii Medici clariſſimi: Immo eſt adhuc nunc aliquod Cranium apud Clariſſimum Ducis Boruſſ. in Regiomont. Pharmacopæum Dn. Caſparum Pancerum, exoticis & raris gaudentem, quod ex patibulo fuit deſumtum Vſnea decoratum:

Deinde: Venti, pluviæ grandines magis diſponent ſolidam Cranii partem, quo Solis radii, in caput totum agentes facilius florem hunc ex ipſo Cerebro, alias, ut ſupra dictum, magnarum in Medicina virium, elicere & evocare poſſint: hinc, teſte Tabernæmontan. lib 2. pag. 488. nonnulli Medici aut Pharmacopæi Cranium

nium aeri locoque humidiorique exponunt, quo sic facilius muscus proveniat.

Tertio, nec impetus eorundem Meteororum generationem hanc impediunt, cum & è locis minus dispositis, imo saxeis, & illis tempestatibus æque expositis, herbulas egregias enasci videamus:

Enascitur ergo & adnascitur Muscus, quem *Libav. l. 2. Alchym. p. 185.* florem Cranii appellat, Craniis strangulatorum, rota contusorum, aut palo affixis, aliisque in locis sepositis capitibus ex sepulchris desumtis: cujus usus est.

1. *In Hæmorrhagia narium*, si portio ejus indatur: sic n. *Hildan. Centur. 2. pag. 54.* Moscum, qui Craniis hominum aeri expositis, adnascitur, in subtilissimum pulverem redactum præstantissimum esse in sistenda Hæmorrhagia non raro expertus sum: subscribit *Finckius pag. 68. Paracels. in manual. pag. 94. & Tabernæmont. l. c.* Ego similiter exoptatum in Praxi ejusdem vidi effectum, desperatamque sic emendavi hæmorrhagiam, tum in Iuvene quodam An. 1626 qui jam pro agonizante ab astantibus habeatur, tum in aliis.

Eandem in sindone rubra de collo suspensam in simili casu commendat *Senn. l. 1. Practic. pag. 977.* ubi & compositum amuletum cum eadem parat, & est sequens.

℞. Cinerem bufonis unius.
Lapid. hæmatit. ʒ. ß.
Musci Cran. Hum. pulverisat.
Vmbilici marini.
Corall. rubr. præpar. an. ℈. j.
Rad. tormentill. bistort. an. ʒ. ß.
Bursæ pastor. fl. bellid. minor.
anagall. rubræ an. P. j.

F. pulvis. qui in sericum rubrum includatur. F. saccus collo appendēdus.

2. In Hæmorrhagia Vulnerum: *VVeickard. p. 566.*

℞. Thuris, Aloes an. partes æquales, pulverisa subtilissime, & cum albumine Ovi incorporentur, addendo Muscum de Cranio hominis defuncti, excipiantur lanugine Panni veteris, & utere.

Hildan. Cent. 1. Epistilar. Centur. 4. Observ. adnexarum sequens Pessarium ad sistendum sanguinem commendat.

℞. Farinæ volatilis ℥. ij.
Terrę sigill. Sanguin. dracon.
Gypsi, Ciner. aquatil. ranar. an ʒ. iij.
Musci Cran. Hum. ʒ. j. Misce F. pulvis subtilissimus.

Vntzerus lib. de Pest. 3. p. 267. Vsneam in manibus retentam in Hęmorrhagia incantamenti instar quemcunque sanguinis fluxum è vestigio supprimere & restringuere tradit.

3. In Dysenteria.

Poppius l. 2. Thesaur. med. p. 410. ℈. j. Vsneę exhibet.

4. In Vteri procidentia:

Hinc Weickard. pag. 356. In Vterum sequens injiciendum efficax esse scribit:

℞. Gandul. exsiccat. ℥. iij.
Vsneæ Cran. ℥. j.
Rad. consolid. bistort.
tormentill. an. ℥. ß.
Terræ sigillat. ʒ. iij.
Lapid. calamin. Ciner. sarmēt.
Herniar. siccę an. ʒ. ij.
Absinth. ʒ. j. Coq. in aq. fol. quercus, & tertia parte Vini rubri ad Mens. j. pro injectione, quę efficacior erit, si parum aluminis addatur.

5. Sunt, qui in desperato mensium profluvio ex Vsnea pillulas parandas & exhibendas suadent: E. g.

℞. *Musci Cran. Hum.*
Magist. Corall. perlar. an. ℈. ß.
C. C. Philos. præparat. ℈. j.
Boli Orient. gr. vij. M.

Alii linteolo obvolutam Vsneam inferiori immittunt parti.

6. Ingreditur quoque confectionem Vnguenti Hopliatrici, cujus basin constituere nonnullis creditur: de quo hic paululum agere placet: Vnguentum hoc alias Magneticum dicitur, quod, ut Magnes ferrum abscondita & occulta facultate trahat, ita & haut dissimili occultaque vi vulnus inflictum sanetur: alias Armarium, vel etiam Martiale, quod non vulneri, ut communiter fieri solet, sed armis unguentum affricetur, & sic sanatio peragatur: alias Sympatheticum, quod ejusmodi cum vulvere habeat sympathiam, ut, si nonnihil sanguinis, quod telo adhęreat, eo imbuatur, virtus sanativa à cælo in vulnus tranferatur, & in hoc ex disjunctione & solutione unitatis, Vnionem efficiat naturalem: vocatur & Stellatum, quod à sideribus mirificam illam facultatem habeat; vel, quod certo stellarum positu & constellatione componendū sit.

Quis hujus Vnguenti autor primus sit, dubitatur: Nonnulli Paracelsum fuisse existimant, verum in Tomis ejusdem, ne gry de eodem reperitur: *Keckerm. lib.* 1. *Systemat.* *Physic. c.* 9. Curationis hujus per prędictum Vnguentum autorem Italum quendam Parmensem Anshelmum insignem Magum fuisse asserit.

Descriptiones ejusdem Vnguenti variæ circumferuntur, & diversimode à diversis paratur:

VVeckerus l. 5. *de secret. p.* 189. & ex eo *Franciscus Tidicæus de Theriac. pag.* 279. sequentem ponunt compositionem.

℞. Vsneę Humanę. ℥. ij.
Axungię hum. ℥. ij.
Mumię. Sanguin. Hum. an. ℥. dimid.
Ol. lin. ʒ. ij.
rosar.
Boli armen. an. ℥. j.

Omnia simul in mortario terantur tamdiu, donec subtilissimum inde fiat Vnguentum, quod in capsulam reponas. ut, cum vulnus aliquod oblatum fuerit, lignum in sanguine vulneris intingas, ut sanguinolentum fiat, quod exsiccatum Vnguento supra scripto prorsum intrudatur, & in eo relinquatur: Postmodum vulnus mane singulis diebus recenti fascia, lotio proprio patientis madefacta, ligetur & sanabitur &c. Poteris ad hunc modum curare distantem à te miliaribus decem, aut viginti, cum sanguinem ejus habueris: Prodest etiam ad alios dolores, uti dentiū, & quorumvis damnorum, sanguinolentum lignum hoc in Vnguentum trusum, & in eo relictum: Item, si clavo pes equi per ferrarium fabrum lęsus fuerit, ligno sanguine tincto, & in capsulam truso vel in Vnguentum ibidemque relicto curabitur.

Aliam descriptionem habet *Fr. Ti-dicæus p. seq. & seq.* describit.

℞. Axungiam Apri alii habent Fibri i. e. Castoris, id quod rationi consentaneum est, propter utilitatem, quę ex Castorio in Theriaca expectatur:

Axungiam Vrsi, quę quo vetustior est, eo melior: Hęc dissolvantur Igne leni, tum infundantur aquę frigidę inde quicquid salsuginosi inest, subsidet in fundo:

Tum accipe lumbricorum terrestr. purgatorum Vncias tres,
Spermat. ranarum ℥. tres: Hę exsiccentur supra prunas in patella ferrea, eousque, ut pulverisari possint

In con

In confectione Vnguenti accipe.

Lumbricor. tostor. ligni santalin.

Lapid. hæmatit. rad. consolid. maj. an. ℥. ß.

Vsneæ Human. ʒ. ij. Hæc omnia in pulverem redigantur tenuem, huic admisce Axung. Vrsi.

apri sylvestr. an. ʒ. x. vel tantum ut æquale pondus sit pulverum & pinguedin. bene invicem incorporentur in formam Vnguenti.

Haut absimilem, nonnullis tamen omissis habet *Cornarius in præmeditationibus Medicinal.* & est seq.

℞. Adipis apri ℥. ij.
ursi sine sale ℥. i. ß.
Pulver. lumbricor. terr.
santal. rubr.
lapid. Hæmatit. an. ʒ. j. ß.
Musci ex ossibus defunctor. ʒ. ß. Misceantur & incorporentur omnia simul pro linimento, quo vulneratorum arma inungantur:

VVeickard lib. 4. de extern. corpor. aff. p. 641. seq. depingit,

℞. Pingued. apri, Vrsæ an. ℥. iiij.
Cervi ℥. ij.
Castor. vetustissimi & rancid. ʒ. v. dissolvantur ad Ignem, & colentur per linteum, adde.

Lumbricor lib. i. (qui tamen prius in musco Fagi, aut quercus repurgati, deinde in clibano torrefacti & pulverisati)

Santali rubri odorif.
Hæmatit an ℥. ß.
Musci de Cr hominis, aut, si desit, ipsius Cranii human. ʒ. j. misceantur & coq. ad Vnguenti consistentiam.

In officina Magdeburgensi quondam tale sine Mumia conficiebatur.

℞. Axung. apri sylvestr.
Vrsi an. ℥. ij.

Dissolve simul lento igne cum Vini rubri ℥. iij. deinde fundantur in aq. frig. separa hinc, & collige axungias: postea adde.

pulver. lumbricor. terr.
santal. rubr.
lapid. hæmatit. præp. an. ℥. j
Mumiæ, Vitriol. an. ℥. ß.
M F. l. a. Vnguentum.

Tandem maxime commendatur illud, quod est apud *Croll. Basilic. Chymic. pag* 278. ubi simul modus applicandi depingitur.

℞. Adip. Verr. aprugn.
Vrsi an. ℥. iiij.

utriusque animalis adeps prius in Vino rubro per dimidiam horam lento igne bulliat, postea effunditur super aquam frigidam, & cochleari colligitur pinguedo innatans, quicquid fundum petit, abjiciatur.

Postea ℞. Lumbricor. ex Vino vel aqua lotor. sextarios duos, torrefiant in olla tecta in fornace pistoris, cavendum tamen, ne adurantur, postea terantur in pulverem.

℞. Hujus pulver.
Cerebri aprugn. in Vesica propria cum Vrina ejusdem aliquantulum macerati, & postea siccati.
Santal. citr. odorif.
Mumiæ comm.
Hæmatit. an. ℥ ij.

Demum accipe Vsneæ è Cranio hominis violenta morte peremti, inprimis patibulo, abrasæ, Luna crescente, & in bona domo existente, Veneris, si fieri possit, non Martis aut Saturni, ad pondus unius drachmæ: Ex omnibus tritis & invicem mixtis cum adipe f. a. Vnguentum fiat, in vitro clauso, vel pixide ad suos usus diligenter asservandum: paretur hoc unguentum in Autumno circa 10. & 11. Septembr.

Hoc

Hoc Vnguento ſanantur omnia vulnera, quocunque telo, ictu, jactu, cuicunque etiam ſexui inflicta, modo telum haberi poſſit (ne tamen Nervi-arteriæ, nec unum è tribus principalioribus membris læſum ſit.)

Observationes.

1. Vngatur telum, quo homo vulneratus eſt, ſemel ſingulis diebus, ſi neceſſitas urgeat, & vulnus ſit ingens: alioquin ſecundo vel tertio die inunxiſſe ſufficiat: ſervetur in mundo linteolo, & loco tepido non nimis calido, nec ſqualido, ne damnum inferatur patienti:

2. Cavendum, ne pulvis ſuper telum cadat, nec ventus afflet in loco frigido, alioquin patiens ad inſaniam redigeretur.

3. Antequam telum ungas, conſidera, an punctim vulnus factum ſit, quod ſi eſt, ungatur defenſorium illud ſuperius, non inferius, deſcendendo, alioquin nocumentum adferetur ęgrotanti.

4. Si v. non poſſis cognoſcere, quam profunde vel quomodo defenſorium in carnem introiverit, poteris illud totum perungere, alioquin ſufficiat locum teli, quo aliquis læſus, inunxiſſe.

5. Non eſt neceſſe conſuere vulnus, more barbitonſorum, ſed ſaltem linteolo mundo quotidie circum ligare in patientis urina prius madefacto.

6. Quo die inungitur telum abſtineat à Venere, & vulneratus, & is, qui telum inungit.

7. Ante inunctionem teli, vulnerato etiam ſiſtatur citiſſime ſanguis.

8. In fracturis & ruptura oſſium aliquid pulveris ſymphiti majoris, vel Oſtiocollæ poteris addere unguento, vel de radicibus Ellebori nigri:

9. Habito telo, quo quis læſus, & cupias ſcire, utrum patiens ſit moriturus, vel ſupervicturus, ſic experiere, antequam telum inungatur: Si ille telo ſupra carbones calefacto in tantum, quod poſſis manum deſuper tenere, ſubtiliſſimum pulverem è Santalo rubro & hæmatite aſperſeris, ſi ſudat guttas ſanguinis moritur patiens: ſin minus, evadet.

10. Non habitis armis ſ. telo nihilominus quamlibet cutis aperturam & læſionem violentam, per quam ſanguis egreditur, hoc unguento ſanati poſſe, ita, ut lignellum de ſalice in apertura cruenta madefiat, & poſtquam ſanguis adhærens ſiccatus eſt ſponte per ſe, demum infigatur ſupradicto Vnguento in pyxide aſſervato, intus relinquendo:

11. Si vulnus forte magnum & profundum eſſet, ſingulis auroris mundificari poteſt, & recenti linteolo ligari, ſine omni alio uſu extraneorum oleorum, unguentorum & ſimilium: Tunc ſanatur hoc vulnus quoque modo inflictum per ſe, & ſufficit lignellum ſemel tantum in apertura ſeu vulnere cruento prius madefactum, unguento pyxidis infixum manere uſque ad ſanationem plenariam.

12. Sic etiam in dolore dentium ſanando, dens dolens tamdiu ſacrificetur ſcalpello, donec ſanguinem emittat: ſcalpellum poſt exſiccationem ſanguinis ungatur hoc unguento ſic confeſtim ſedatur dolor.

13. Si equus ſit clavo transfixus in pede, extrahatur prius clavus, & inungatur, & cito curabitur pes equi ſine ſuppuratione.

Hæc itaque eſt ratio, qui componi & in uſum trahi poſſit medicamentum prædictum, cujus felicem curationis ſucceſſum plurimi deprædicant, infinitaque ſic curatorum exempla in medium adducunt: & quotidiana de his quoque teſtatur experientia, plurimos vulneratos ſolo hujus medicamēti uſu re-

usu restitutos esse: Infelicem tamen ejus Vnguenti successum ex Hildano notare possumus: Is enim *Cent. 3. observ. medicin.* sic habet.

Genere & Virtute verè Nobilis matrona juvenis, & optimo corporis habitu prædita, cùm ante mensem feliciter peperisset, nescio, quonam infortunio factum, quod divinâ die post partum vulnus ad latus papillæ sinistræ versus sternum acceperit: Vulnus, etsi non usque adeò profundam esset, sanguis tamen copiosè effluxit: à Chirurgo restricto sanguine, non vulnus, sed cultrum, quo inflictum fuerat, curabant & tractabant quotidiè, & quidem, ut par est, diligenter; citò, & uti videbatur, satis feliciter, & ferè absque dolore curatum fuit vulnus: sed quid fit? Vix cicatrice inductâ, obtuso in profundo mammæ oborto dolore, febre cum rigore, lumborum & capitis dolore, obruta fuit ægra: mox indurescit mammæ maximo cum dolore, non solum mammæ, verum etiam nuchæ & scapulæ, adeoque totius istius lateris: Iterum advocatur Chirurgus, qui etsi omnem adhiberet diligentiam, symtomata tamen de die in diem magis magisque accreverunt: Tandem decimâ novâ Aprilis, ego quoque accersitus ad ipsam perveni & mammam supra modum tumefactam, ac undique ferè induratam ostendi: Dolor maximus & pungitivus, febrisque continua aderant: Cicatrix præcedentis vulneris vix apparebat: circa papillam livida erat cutis, ita tamen mollis, ut fluctuatio puris tactu facilè deprehendi posset: quapropter suasi, ut incideretur vomica: Consensum porro cum dedisset ægra, & adstantes negotium adprobassent, scalpello incurvato abscessum incidipus copiose, & quidem cum impetu effluxit: Hinc dolor mox sedatus est: reliqua quoque symtomata paulatim remiserunt, &c.

Si quis vero de causa curationis Hopliatricę scilicet Magneticæ hujus Vnguenti velit esse sollicitus, varios hac de re, & contrarie sentientes audiet autores, quorum rationes breviter recensendo, enarrabo, & cuiq; liberum sine omni decisione relinquam judicium.

Sunt primo, qui Naturale quid hic subesse negant: alii vero his sese opponentes, tanquam pro aris & focis pro Vnguento hoc pugnam suscipiunt.

Illi, utut concedant ingredientia esse ex rerum naturalium Catalogo, modumque ipsum compositionis omni carere suspicione, curationem tamen ipsam omni Philosophico & Physico carere fundamento dicunt: nec sine rationibus:

Nam Primo: Curatio illa non peragitur secundum Indicationes in curandis vulneribus necessarias: In naturali enim & Media, methodicaque vulnerum curatione plures indicationes: eæque differentes occurrunt, quibus certo ordine, prout diversa vulnerum tempora requirunt, satisfaciendum: quod sane hic non fit, nam incunctione unicâ, & unico remedio indifferenter omnibus & diversis occurrere volunt:

Secundo. Nullus hic est applicandi modus naturalis: Contactus enim mutuus, unde vis Vnguenti in locum affectum derivari potest, necessarius est: hic vero nullus datur, cum non læsæ parti; sed instrumento lædenti Vnguentum affricetur: Immò Vnguentum non animato & vivo adhuc corpori, quod medicamentum adhibitum in actum deducere

 possit

poſſit, ſed inanimato & vitæ experti, quodque nullam vim in Vnguentum exercere poteſt, applicatur.

Tertio: Nulla hic virtualis actio aut contactus admitti poteſt: Verum quidem eſt, varias & occultas in Natura dari proprietates, unde admirandi ſæpe conjiciuntur effectus: varias & infinitas rebus naturalibus ineſſe facultates, unde ſympathiæ & antipathiæ ſuam ducunt originem: In hopliatria tamen nulla virtualis actionis conſpicitur ratio: Trahit Magnes ferrum vi ſane occultâ, ſed non ex remotiori loco; certa hic requiritur diſtantia: ſunt plantæ plantis, animalia animalibus infenſa, infeſta, & infauſta, at nulla à remotioribus partibus actio obſervatur, in immenſum enim & infinitum vis illa diffundi nequit: at facultati Vnguenti Hopliatrici de telo inuncto ad vulnus peregrinandæ, duodecim, viginti, immo plura præfiguntur milliaria: Quæ hic inter agens & patiens diſtantiæ proportio? Quod ſi vero mirifica illa Magnetica & Balſamica vis ad diſtantiſſima etiam efficax objicitur: quî, quæſo, à tantillo ſanguinis, & quidem concreti, tanta vis promanare poteſt? quî ſpiritus illi balſamici multiplicem faſciarum ſuper inductarum convolutionem tranſire, ciſtam perrumpere. ad remotum vulnus in lecto forſan & cubiculo undique concluſo repoſitum permeare poterunt? Quod ſi aëre exiſtente turbido vix radii ſolares vires ſuas exerere, & ad corpora noſtra extendere poſſunt, quî ſpiritus illi vectorii, à ventorum turbine facilè agitandi, ad vulnus illæſi pervenient! Quinimo nulli hic ſpiritus vitales, aut medicinales, ne dum ad diſtantiſſima etiam operantes, admittuntur: Cum ejuſmodi in ſanguine illo profuſo, confuſo non reſtitent, ſed primo momento evaneſcant: emoritur enim illico refrigeratus ſanguis, nullamque viventis facultatis opem amplius edere valet.

Quarto: Vſnea pro fundamento & baſi haberi nequit: Hanc quidem defenſores Curationis Hopliatricæ pluribus extollunt, verum ſine cauſa: ſi enim baſis eſſet hujus medicamenti, omnium quoque compoſitionem ingrederetur; verum dantur deſcriptiones, quæ Vſneâ deſtituuntur: Et dum alii portionem de Vſnea inſtar avellanæ ſumunt, quid quæſo auxilii ex tantilla quantitate ſperandum.

Quinto: Curatio, ſi quæ peragitur, non medicamenti illius, ſed Naturæ beneficio peragitur: videmus id in ſimilibus vulneribus, ubi Natura, quæ morborum curatrix eſt, ipſam ſanationem & conſolidationem molitur, & procurat: inprimis, ſi impedimenta omnia removeantur, & vulnus diligentiâ quâdam tractetur: quod hic fit, ubi mundificatio, & quidem cum Vrina propria bis de die inſtituitur: quis non diceret, ab ipſa Natura ſcilicet balſamo naturæ interno ſui ſanationem promovente, conſolidationem provenire: Canes ſane & alia animalia, vulnera ſibi inflicta, lingendo ſæpiſſime curant: quidni & hic à Natura ſimile quid expectandum?

Sexto: Nulla hic ab Anima Mundi, quam Vectorem illius facultatis Magneticæ ſtatuunt, provenire poteſt: Non Entis enim nulla eſt affectio, nulla qualitas, nulla actio: de cujus examinatione & exanimatione alii videantur autores.

Hiſce ſeſe opponunt alii, Hopliatriæ patrociniũ ſtrenue ſuſcipientes: *Clariſſi-*

Clarissimus Tidicæus in tractatu de Theriaca fidem huic rei non omnino denegandam esse censet, quippe cum à tanto tempore experientia certa & affirmatio non levium, sed fide dignissimorum hominum hanc curationem confirmarint, & potius in id incumbendum dicit, an aliquid probabilitatis & verisimilitudinis ex Philosophiæ abditis & approbatione atque testimonio summorum Philosophorum huic rei conciliari possit: Fundamentum vero totius curationis dicit esse, mirum & occultum illum rerum naturalium consensum; Et quemadmodum, inquit, Magnes, & quicquid Magneticam naturam contraxit in pyxide nautica, in Solariis vel Horologiis perpetuo, semper & infallibiliter plagas mundi distinguit à septentrione: Ita & occulto modo, licet distantissima sint corpora, curationem tamen perfici posse: Et cum inter agens & patiens requiratur quædam repassio, simile quid & hic fieri: Telum, inquit, in vulnus agit suum, caro vulnerata rursus agit in telum infundens in illud aliquid sui, etsi id adeo exiguum sit, ut gradus illius mutationis & alterationis à nobis percipi nequeat, tantum tamen est, ut jam telum cum vulnere cognationem quandam, affinitatem atque consensum contraxerit, adeoque similitudinem, quæ utut non sit idem, est quasi idem: Inde Vnguentum agens in totum, est, ac si ageret in vulnus, telo affinitate q. junctum.

Hæc omnia melius explicare conatur *Goclenius Junior in Synarthrosi Magnetica*, ubi inter alia *pag. 226.* hæc habet: Virtus Magnetica à telo, Vnguento delibuto propagatur ad vulnus propter Naturæ cognationem & continuationem, quam sequitur successiva impulsio per medium aërem, spiritu stellato & primario quodam ac Magnetico vigore ac potentia imprægnatum: In Vnguento est Spiritus Balsamicus (in sanguine humano, Mumia & adipe humano potissimum latitans) hic excitatur scilicet potius evocatur à spiritu consimili, sibique sympathetico, Spiritu scilicet mundi stellato, ad effectum singularem producendum: Hic spiritus evocans, dirigens, disponensque corpora ac res mutuo quodam Naturæ nexu sibi devinciens, non est quivis, sed determinatus, is scilicet quo præsente & tangente fit effectus, absente non fit, decedente cessat: Hic ergo prima motus causa agnoscendus est: hic dirigit, deducitque vim sanativam in spiritu balsamico fixam ad vulnus: Sunt enim hi spiritus sympathetici, mutuoque se appetunt, & propter hunc occultum, naturalem tamen appetitum ad determinatum effectum conspirant, ut ita in totum & vere dixisse liceat: Magneticam curam vulnerum fieri per meram virtutum transplantationem, quam efficit & perficit appetitus inter Spiritum Balsamicum & Spiritum Mundi.

Vlterius progreditur *Cl. D. Ioannes Hartmannus Professor olim Marpurgi*, qui in collegio Chymico privato vindicias hujus Vnguenti sequentibus aliquando exhibere voluit: Ita autem ille.

Sanari Vulnera ab Vnguento, non ipsis sed vel armis, vel quod armorum vicem sustinet, affricato, nemo non vidit, aut intellexit hactenus, nemo non expertus est: quorsum igitur attinet in manifesta experientiæ luce cæcutire: quamvis adhuc dum, cur isthæc fiant, causæ veræ & adæquatæ investigando explo-

rari non potuerint: Magnes trahit ferrum, & utrumque miro modo inter se afficitur, sed quis tam ingeniosus fuit unquam, qui istius mirabilitatis potuerit reddere causas connatas, & effectionem istam unice & κυρίως molientes? Eosdem pacto de Vnguento hoc statuendum est, nec statim ad Diabolicas artes, licet præter propter opinionem nostram valde efficaces, recurrendum, vel rei historia in dubium revocanda, aut prorsus perneganda, mundificationi vulneris totum assignando, quo pacto idem, vel sine inunctione teli consolidari possit, ubi in causarum momenta minus inquirere licet.

Sed dicant nobis ejusmodi exagitatores:

1. Quamobrem ab hac Chirurgia vulneris, parum aut omnino nihil efficiatur, si Vsnea à capite suspensorum non admixta Vnguento fuerit!

2. Qui fiat, quod frustra telum inungatur, nisi cruore è vulnere manante tinctum fuerit?

3. Qui fiat, quod ægro vel dolores, vel levamina ab eo, qui curat pro libitu suo & per intervalla conciliari possint.

4. Quid causæ subsit, quod fractura ossium non resarciatur vel saltem non æque bene, nisi vel Ostiocolla, vel radix Symphiti majoris Vnguento adjungatur?

5. Cur, prout vulnus vel punctim, vel cæsim inflictum sit telum diversimode perungi oporteat?

6. Quod denique, si vulneratus diætæ limites à Medico imperatos transgressus fuerit, totum id confestim prodatur in teli ligatura: Hæc & similia explicent illi, quicunque strenue contra hanc ipsam Chirurgiæ Martialis experientiam, calamū stringunt: Libavius hic nullam sympathiam concedit, eamq; rerum naturalium solum esse, contendit, atque sympathia est continuatio Naturæ, ejusque convenientia: tametsi enim dissita sint Magnetis & ferri corpora, in iis tamen ita Natura continuatur, ut etiam conveniant in unam: quidni vero inter vulnus & Vnguentum ipsum continuationem quandam, ac propterea sympathiam esse, asseramus? Quid vero illa sit, in quo consistat, & quomodo fiat, & quę sit ejus causa, hoc vero est, quod quæritur: Atqui nemo unquam tantam ingenii divinitatem sibi attribuerit, ut isthæc per omnia ad Vnguem explicare potuerit: Quiescendum tamen non est, sed conandum, quousque mens nostra potest.

Esse itaque sympathiam in hac cura exploratum est, in qua primo considerandum est SUBJECTUM seu materia in qua, ipse nempe sanguis: secundo EFFICIENS, à qua, quæ est SPIRITUS MUNDI secretus Vniversalis omnia perlustrans. Tertio, causa INSTUMENTALIS, sine qua non perficitur cura: Dicimus igitur Vnguenti Martialis basin esse VSNEAM s. spiritum animalem coagulatum scilicet corporeum: cum enim strangulantur homines, Spiritus Vitales & Naturales sursum feruntur, ibidemque, cum exitus propter solidam Cranii duritiem nullus pateat inter suffocandum una cum animalibus includuntur, & quasi carceribus quibusdam circumscribuntur, donec temporis progressu in unum coalescant, & foras ad Cranii circumferentiam erumpant: Hinc accedente Mercurio seu spiritu Mundi à Neptuno per pluvias, rorem, nivem, pruinas, tanquam externa vehicula in hęc inferiora effuso, fit Vsnea basis

sc. hujus

ſc. hujus medicamenti, quæ in ſe continet omnes virtutes animales, vitales & naturales, quas eodem modo poſtea ipſi Vnguento communicat: Quoad ſanguinem: etiamſi, dum ille adhuc ſpirans è vulnere manat, ſpiritus volatiles illico in aërem evaneſcant, tamen ſpiritus ſali ſanguinis fixo inhærentes, quia non expelluntur, ſed retinentur in ipſo, cujus pars ſunt, nullo prorſus modo ſeſe ſubducere poſſunt: Eſt itaque in ſanguine adhuc aliquid in qua tales operationes fiunt: Quamprimum ergo telum medicamento perungitur, quod fit actu calide, ſtatim ſal fixum ſanguinis, in Enſe ſ. telo attrahit Magnetica & naturali, ſibique inſita virtute ſpiritum animalem ex Vnguento, qui duo ſpiritus, interveniente ſpiritu Mundi, qui per cuncta diffuſus, atque inſertus, omnium idealium ſeminum & rationum vector, omnium complexu ſuo conciliator, atque ita activa ſecundum proportionē paſſivis applicando, omnium, quæ fiunt, proximus autor evadit, amicabili nexu & copula uniuntur: Hinc ſane fit, ut quicquid vel commodi, vel incommodi ſpiritus ille extra venas coagulatus ſentit, idem ſtatim congeneri ſuo in venis reſidenti ſympathetice communicat, idq; non niſi medio Vniverſalis illius ſpiritus, omnium corporum clauſtra reſerantis, qui videlicet, huic congaudet, vel compatitur: Atq; exinde fit, cur æger doleat, ſi telum igni admoveatur, vel aeri turbido frigidoq; exponatur: quia ſc. animalis, [qui eſt extra hominem in telo prius patitur, & poſtea paſſionem ſuam communicat illi, qui intra corpus ægri degit per idem vehiculum, quo non tantū hæc, ſed omnia alia in mundo fiunt. Quinimo, hinc quoque vice verſâ & id excutitur, quamobrem, ſi æger, vel cœpas, vel allium, &c. comederit, Veneremque exercuerit id ſtatim in telo obſervetur: quia nempe animalis ſpiritus in homine primum patitur, ac poſtea ſpiritum ſibi Homogeneum in telo paſſionis ſuæ participem reddit: Hæc igitur eſt hujus actionis cauſa: atque exinde reliquæ illæ paulo ante enumeratæ queſtiones ſolvuntur & explicantur.

Tantum de hoc.

CAPVT SEXTVM DE OSSIBVS IN GENERE, VT ET DE DENTIBVS in ſpecie.

OSSA, ut loquitur *Galenus*, ſunt animantis partes duriſſimæ, ſicciſſimæ, maximeque terreſtres, & quaſi baſes totius Microcoſmi: Hæc Natura nobis conceſſit, ut toti corpori ſtabilimen, rectitudinem, figuram conciliarēt. Sunt enim oſſa propugnacula adverſus omnes impetus, roburque corpori ſuſtinendo præſtant; non aliter, quam baſes & columnæ ædibus ſubjectæ: His, ſi homo careret, more ſerpentum, vermiculorumque reperet: ab his corporis proceritas, & incrementi meta dependet: quibus enim Caput magnum, his Cerebrum ampliſſimum: quibus Thorax anguſtus, his Pulmo & viſcera contractiora: Plura de his in Anatomicis.

Vtimur autem oſſibus exſiccatis, 1. ad Erigendum ſceleton, cujus præparationem juſtam & legitimam *Columbus*, *Riolan*. & alii deſtinxerunt: Vtilis autem eſt ejus inſpectio non tantum Medicinæ ſtudioſis, verum & omnibus & ſingulis

singulis mortalibus, cum ad bene beateque vivendum nos excitare & quasi Virtutis speculum & incitamentum esse possunt: hoc est hodie multorum piorum hominum spectaculum in quod noctu & interdiu defixos habent oculos: Nec alio fine Veteres Ægyptii in Conviviis publicis Sceleton hominis ostendebant, quam ut assidua mortis cogitatione à vitiis revocarentur: In cœnatione Cæsaris Domitiani, quod propter exiguitatem ipse vocabat Micam auream, è tholo pendebat Cranium, quod mortis admoneret, ut est apud *Martial. lib.* 2.

Mica vocor, quæ sim cernis cœnatio parva
Ex me Cæsareum suspicis inde tholum.
Frange thoros, pete vina, rosas cape, tingere nardo
Ipse jubet mortis te meminisse Deus.

Deinde & ossium exsiccatorum usus esse in Medicina singularis: Quî Cranium & os Triquetrum præpari & usurpari possint, supernis dictum: reliquis vero utimur vel Crudis vel præparatis.

Ossa enim insignes edunt effectus in exsiccandis, absumendis & extirpandis vitiosis in corpore humoribus pituitosis: Salina enim, ut sunt corpora, ita etiam Salinam exsiccandi & absumendi obtinent facultatem.

Cruda adhibentur ad purgandos vitiosos humores: Sic enim *Petræus in Nosolog. Tract.* 1. *p.* 151, notat, quosdam pulverem Ossium humanorum purgantibus miscere, sicque egregie conferre in Paralysi ad purgandum. *Croll. Basil. Chym. p.* 243. tale exinde componit.

℞. Hermodactyl.
Turbith. opt.
Diagrid.
Fol. sen. sel.
Ossium Humanor.
Sach. an. ℨ j. Misce, fiat
Puvis Dosis. ʒ. ß. mane ex aq. Chamæpyt. Ivæ arthet. fragor. per dies tres vel quatuor continuo.

Rodericus à Fonseca fere simile quid habet ex *Paracelso lib.* 1. *Consult. medic. pag.* 70.

℞. Rasur. Ossis corporis human.
Scammon. Hermodactyl.
Turbith. an. partes æquales: De quo medicamento exhibet ʒ. ß. mane & vesperi, & dicit, quod hoc medicamentum est mirabile propter proprietatem ossium corporis humani: potestque idipsum corrigi per ea, quæ deleteriam vim illius confringunt, addendo pulverem Cinamom. anis. fœnicul. adhæc præcipit, non esse temere dandum bis in die, in ea dosi, quia vires non ferent tam validi Pharmaci quotidie binam exhibitionem, satis esse dicit, si semel in die, & alternis diebus exhibeatur ʒ. ß. per aliquot dies, & in robustis: proque scammonio posset substitui Diagridium. *Poppius Thesaur. Medic. lib.* 7. *pag.* 647. Compositũ ex pluribus habet modo sequenti.

℞. Scammon. Hermodactyl. an. ʒ. ij.
Fol. Senæ ℥. j.
Turbith. ʒ. j.
Fol. Hellebor. nigr. ℥. ß.
Salis Corallor. rub. ʒ. j.
Mercurii Microcosm. ʒ. ij.
Ossium hominis ℥. ß.
Sachari Tabartet. ℥. ij ß.

Fiat

Fiat pulvis subtilissimus: Dosis scr.ij. usque ad ʒ.j. exhibetur ad evacuandos serosos in Podagra humores: si vero sensim eosdem evacuare satagis: scrup. unum ejusdem pulveris quotidie exibe, & continua: resolvit enim materiam Tartari coagulatam instar aquæ, eandemque educit, ne in loco aliquo subsistat.

Poppius. Thes. medic pag. 688. in vagis arthriticis doloribus partem ossis hominis violentâ morte peremti exhibet cum aq. appropiata: illico exinde dolorem sedari scribit; Quod si quondam etiam absentem purgare placet: habeas tantum ejus excrementi partem & in Os brachii vel pedis imponito: foramen cerâ occludito, inque calidam immittito, & mira videbis.

Wecker. de secret. pag. 118. tradit, quod Os hominis demortui, qui nunquam febres passus sit, suspensum supra patientem, liberet à Quartana.

PRÆPARANTVR OSSA vel Calcinatione, vel Destillatione; & simili modo in præparatione illorum progredi poteris, quo in præparatione Cranii dictum est, tam vulgari, quam alio calcinandi modo.

Veteres jam ossibus humanis ustis usi sunt: quod ex *Aetio tetrab.* 1. *sermon.* 2. *cap.* 161. constat, qui sic ait: Ossa omnia usta discussoriam & siccatoriam vim habent: quidam tamen id de OSSIBVS HVMANIS maxime prædicant: Et novi sane ego quendam nostrorum hominum, qui Ossa usta potanda dabat, ignorantibus potantibus, quid potarent, ne abominarentur: atque sic multis & morbum Comitialem & articularem curabat.

Confirmatur idipsum autoritate *Galen. qui lib.* 11. *de aliment. facult. pag.* 164. plurimos scribit arthriticos usu Cineris OSSIVM HVMAN. fuisse restitutos.

Hinc & *Crato Medicus Cæsareus*, ut videre est in *Consil. Scholtzian. cons* 8. sequentem mirifice deprædicat in Catharro sistendo pulverem ex OSSIBVS HVM. in fornace ad albedinem calcinatis, ac postea in pollinem contusis, & in Porphyrio lapide cum tantilla aqua rosarum confricatis, addito exiguo Cinam: ut.

℞. Pulver. OSSIVM HVMAN. combust. ℥.j.
Cinam elect. ʒ.j.
Sachar. abibs. q.s. M. Dosis. ʒ.j. ante somnum in vino albo, aut mane in jusculo calido:

Ex hoc præscripto *Donzeblin. Consil.* 52. sequent. parat.

℞. Pulv. OSSIVM HVMAN. combustor. ℥.j.
Corall. rubror.
Rasur. eboris an. ʒ.j.
Camphor. ℈.scr.j. Misce F. Pulvis.
Dosis ʒ. j. in Vino.

Paracelsus in Manual. pag. 58. sequentem ex O.H. componit antipodragicum pulverem.

℞. OSSIVM HVMAN. calcinat. lib.j.
Lent. fabar. cicer. an quartar.j.
Fol. senæ lib.j.
Sachar. q.s. F. pulvis & addantur.
Turbith. ℥.v.
Hermodactyl. ℥.iij.
Scammon. ℥.ij. Misce.

Dysenterico medicamento *Crollius pag.* 251. Ossa quoque humana admiscet.

℞. Succin. Sanguin. Dracon.
Hæmatit. Corall. rubr.
Sem. plantag. portulac. anthor.

Rad.

Rad. Tormentill. terr. sigill. strigens. an. ℥ ij.
Balaustior. ℥. j.
Nucis moschat. N. iiij.
OSSIUM HUMAN. calcinat.
Croci Mart. Talci calcinant.
Matris perlar. calcin. an. ℥. j.
Cinamam ℥. ß.

Lapides in porphyrio in tenuissimum pollinem conterantur, postea ex omnibus reliquis tenuissime tritis, & invicem mixtis F. pulvis.

In omnibus dolorificis alvi profluviis, cujuscunque originis & diuturnitatis: Dysenteriâ, Lienteriâ, Hæmorrhagiâ narium: In muliebribus sanguinis profluviis quantumvis magnis & efficacibus etiam in prægnantibus: Sedantur enim illico in quibusdam, in aliis repetenda eadem dosis horis aliquot post, longe à pastu, aut die sequenti in aurora, rarissime tertio reperitur, fœminis eo malo, quantumvis gravi, liberatis.

Dosis à ʒ. j. ad ʒ. j. ß. etiam ad ʒ ij. cum. ℥. iij. vel iiij. liquoris stillaticii plantag.

Alii instar pisi de ossibus human. calcinat. mulierculis, nimios fluxus patientibus, ut & Dysentericis exhibent.

In *Lienteria Popp. lib. 2. Thes. Med. pag.* 392. sequens habet.

℞. OSSIUM HUM. calcinat.
C. C. calcinat. an. ʒ. ß. pulverisa, & cum aq. menthæ exhibe.

In *Cancro*, scilicet ejusdem mortificatione quidam Ossium hum. præparatorum pulverem accipiunt, & cum rad. Pentaphyll. & fuligine miscent, Cancroque imponunt.

Mizald Cent. exper. 12. citat ex Gebero, quod contra Arthritidem & quodvis ulcus depascens summe prosit HUMANI Brachii vel Tibiæ Os combustum, facto ex eo pulvere, & quod album intus mansit, parti affectæ apposito.

Hadrianus Munsicht. Pulverem Diamartis cum iisdem componit, cujus descriptio extat in *Thesauro Medico Chymic. pag* 27. & sic legitur.

℞. Magister. Croci Mart.
Croci Hæmatit.
Corall. rubr. an. ʒ. iij.
Ciner. spongiæ.
Terræ sigillat.
Boli rub. Orient. præpar.
Acaciæ an. ʒ. jß.
Sem plantag.
anthet. an. scr. iiij.
Animæ Vitriol.
C. C. Spagyrice calcin. & præpar.
Alumin. plumos. calcin.
OSSIS MICROCOSM. Herm. calcinati an. ʒ. j.
Rad. quinquefol.
Zedoar. Cal. aromat.
Succin. alb. præpar.
Cariophyll. an. ʒ. ij.
Tormentill. Gallor. Turc.
Nuc. mosch. an. ʒ. v.
Misce & F. Pulvis.

Vires, usus Dosis.

Stomachi mollitiem corrigunt, & dysentericis, cæliacis, purulenta & sanguinolenta exscreantibus mirabiliter auxiliantur. Gonorrhææ, hæmorrhoidibus, Vrinæ incontinentiæ, lotioque cruento medentur: fœminarum menstruam purgationem perfectissime morantur & inhibent: Hæmorrhagiam variam & sanguinem denique undecunque emanantem sistunt & supprîmunt.

Dosis à scr. j. ad ʒ. ß. in convenienti liquore.

DESTILLANDO ex OSSIBVS HVMANIS OLEVM parari potest, simili quoque modo, quo in cap. de Cranio dictum est:

In libro cui titulus. **Vereinigung der Galenieschen vnd Paracelsieschen Artzneikunst.** *pag.* 178. depingitur tale.

℞. OSSA HUMANA è brachio vel femore, exsiccato, non tamen vermiculoso, ea crassiusculè contunde, & inde in vas vitreum circumpone carbones ardentes, ut ossa ignescant: Hinc illa sic ignita impone in ollam vitream aut cupream, oleo olivarum ad dimidium repletam: postea exime ossa, partemque illorum pulverisatam destilla, ut Oleum Philosophorum, & rectificetur.

Præstantissimum hoc est ad sedandum dolores Podagricos, & confortanda membra post morbum Chronicum debiliora.

Præscribit idipsum *Crato in Consil. Scholtzian. pag.* 610. in tumoribus & arthiticis doloribus.

Crollius eo utitur in confectione *Balsami antipodagrici,* descripti *pag.*245.

℞. OLEI ex OSSIBUS HOMIN. siccis, Soli & Lunæ multis annis expositis ℥ j.

Olei Philosophor. Terebinth.

Iuniper. an ℥.iij. Misce & destilla omnia adhuc semel in B. & postea ungatur locus affectus: E vestigio tollit omnes dolores Podagricos è frigida causa ortes: si à calida, in destillato Oleo solve Camph. ℥.j. Misce.

Weickardus in Thesaur. Pharmaceut. p 501. efficax auxilium antipodragicũ cum oleo prędicto delineat, & est sequens.

℞. Sem. fœnugr. psyll. an. ℥. ß.

Locustarum tiliæ. i. e. propaginum recentium tiliæ incisarum, infundantur in aq. solan. & aceto; extrahatur mucilago: In qua dissolve

Boli armenæ

OLEI ex OSSIBVS HVM. ʒ.j. F. Cataupl.

QVINTA ESSENTIAM ex OSSIBVS HVMANIS exhibet nobis Faber in Myrothecio spagyr. l. 1. c. 10. sequentibus.

Sumantur OSSA HVMANA, quæ per annum saltem terræ absconsa non erunt, abstergantur à pulvere, & Vino per quam optimo madefiant in frustula concisa per Octo dies. Deinde destilletur ex his Oleum per descensum, quod septimâ destillatione per Retortam erit rectificandum, ut penetrandi summam acquirat potentiam: feces seu Caput mortuum, quod remansit in prima destillatione, fortissimo combures igne, & ex calce illius elicies salem cum aqua Ebuli: Purificatus hic sal nitidus & purus, conjungendus est cum Oleo suo, & incorporandus, quod facillime fiet, modo sal nitidus sit, & oleum summopere depuratum. Hæc autem conjunctio, si fieri potest ad majorem efficaciam facienda est, dum Sol arietem ingreditur, quod fit 21. die Martii, uniuscujusque anni, similisque conjunctio observanda erit in sale Cranii Hum. cum sp. Vitrioli dulci: Tunc enim temporis partes omnes solidæ corporis humani succulentiores sunt, & plus humidi habent radicalis, &c.

VIRES & VSVS.

Non datur in rerum natura potentius medicamentum, ne dicam Balsamum prædicto, ad curandos & sedan-

sedandos quoscunque dolores arthriticos: Cariem etiam citissime tollit, & omne ossium Vitium corrigit: Applicatur autem tepide Balsami more cum gossipio partibus affectis, ad curandam autem arthritidem purgandum erit corpus ter aut quater pillulis ex Mercurio spargyrice præparato, cum quibusdam granis Extracti hellebor. & tunc temporis mirandos videbis effectus.

Tandem notare hic possumus, quod habet *Riolan lib.7. anthropograph. pag.* 668. Elixatorum scilicet ossium spumam supernatantem certo experimento faciei maculas delere & abstergere.

Huc referuntur & insinuantur DENTES, qui sunt ossa durissima, intus aliquantulum cava, alveo maxillarum instar clavi affixa; & cibis crassioribus comminuendis inprimis dicata: Suntque triplices: Primores s. incisores s. γελάσινοι quod inter ridendum primi nudentur: Canini s. Oculares, non, ut vulgus somniant, quod Oculorum ambitum fere attingant, sed quia in eos defertur portio nervi Oculos moventis, unde & eorum extractio periculosa putatur: Et Molares G. die Backzähnen.

Communiter sunt viginti octo: aliquando triginta, aliquando plures: Duo postremi dentes sapientiæ dicuntur, quia tum primum erumpunt, quando homines sapere incipiunt circa annum vigesimum octavum, vel tardius: aliquando in summa senecta: Latini Genuinos vocant.

Major numerus dentium secundum Hippocrat. & Galenum longævitatem; minnor vero brevitatem innuere videtur: paucitas enim & raritas eorundem mala, ut signum, & ut causa: Vt signum: Nam denotat materiæ inopiam & formatricis imbecillitatem adfuisse: Vt causa, quia pauciores dentes cibos non recte præparant, unde vitiatur concoctio prima, & ob hanc secunda: Notandum tamen brevitatem vitæ sic denotari, ut plurimum, & magna ex parte, non semper, ut recte disputat *Scaliger exercitat.* 271. contra Cardanum: Augustus enim, qui annos 76. vixit, dentes raros, paucos & scabros habuisse dicitur.

Indicationes quasdam & judicia Physiognomica ex dentibus petita inter alios & *Moldenarius* habet in *Exercitat. pag* 57.

Dentes, inquit, firmi, spissi, canini, sanitatis bonam constitutionem arguunt.

2. Marcidi vacillantes, mobiles, rancidi, brevitatem vitæ, abundantiam Cacochymiæ, cholericumque notant.

3. Rari, temperamentum imbecille & languidum, sanitatemque minus prosperam significant.

4. Dislocatio dentium, quâ unus vel plures extra ordinē prominent, vel extra seriem consistunt, loquatuleum, instabilem, pomposum, insolentemque arguere videntur.

5. Continuitas eorundem, quâ integra dentium series unico osse continuo constat, eoque integro orbiculari, & secundum proportionem maxillarum solido, hominem audacem, fortem, militarem, bellicosum & magnanimum notat heroëm: Taliter dentatum fuisse Xerxem, Darium Persarum, Tygranem Armeniorum Regem historiæ commemorant.

VSUM dentis hominis demortui autores quoque habent.

Petrus Hispan. in Thesaur. pauper. cap. 81. *p. m.* 112. contra maleficia & venefícia

ficia prodesse scribit, si fiat suffumigium cum dente hominis mortui trito, quo suffumigio & ligatos indubitanter solvi dicit *Weckerus lib. 4. de secret. pag. 108. & pag. 175.* sequens tradit.

Si DENTES pueri, inprimis cum cadunt, suspendantur, antequam ad terram deveniant, & ponantur in lamina argenti, & suspendantur super mulieres, eas prohibent impraegnari & parere

Weickardus lib. cap. pag. 585. Si DENTI ipsiusve radici admoveatur DENS calvariae, ut sponte elabatur, conferre posse putant: Idem fere docet Chymiatria Hartmanni: si DENS ex maxilla mortui evulsus cum radice sua dentem corrosum saepius tangat, tandem post aliquot dies frustulatim cadere dentem facit.

CAPVT SEPTIMVM ET VLTIMVM DE MVMIA.

CARO Anatomicis quadruplex censetur. 1. Est caro viscerum, quae alias Parenchyma dicitur, ut Cordis, Epatis. &c. 2. Est ea, quae cuilibet parti est peculiaris, qualis reperitur in Oesophago, ventriculo, Intestinis, Vtero, Vesica, &c. 3. Est caro glandularum, quae valorum divisionibus firmandis apponitur, ut circa venam portam, &c. 4. Maxime proprie vocatur caro, musculi interior pars mollis & rubicunda ex sanguine mediocriter resiccato genita, quam Galenus Carnem fibrosam vocare solitus est.

Vtut vero nonnulli primum Carnis genus propter singularem viscerum affinitatem & consensum in Medicum forum & usum trahere haut erubescant: merito tamen ab iisdem abstinemus, pluribus de causis, inprimis vero quod viscera facile alterationem & pravam dispositionem contrahant: adhaec ab animalibus petita brutis, similem spondeant effectum: rejicimus simul alterum, ut & tertium Carnis genus: De quarto autem genere, nobis jam sermo erit: Quî nempe Musculosâ carne uti possimus.

Execramur vero hic primo limine execrandum illam Lamiarum abusum: quae, ut notant autores Infantium carnes miris modis ad devorandum expetunt: Sic enim de his Antropophagis *Kornamnus in templo Naturae historico part. 1. cap. 1.* habet.

Apud Niderium haec unius de Lamiarum initiatione scripta extat confessio: Infantibus nondum baptisatis insidiamur, vel etiam baptisatis, praesertim si signo Crucis non muniuntur, & Orationibus, hos in cunabulis, vel ad latera jacentes parentum ceremoniis nostris occidimus, quos postquam oppressos putant, vel aliunde mortuos, de tumulis clam furto recipimus, in calidario recoquimus, quousque avulsis ossibus tota fere caro efficiatur sorbilis & potabilis: De solidiore hujus materia unguentum facimus, nostris voluntatibus & artibus, transmutationibusque accommodatum: De liquidiore vero humore Vtrem replemus, de quo is qui potaverit, additis paucis Ceremoniis statim conscius efficitur, & magister nostrae sectae: postea addit; quod striges carnibus Infantium à se primo occisorum, & postmodum exhumatorum delicatissimis vesci consueverunt, &c. vide *Barth. Spinaeum de Strigibus cap. 33. David. Ledorum in quarta concione de Lamiis.*

De aliis Anthropophagis ſ. conſuetudine, ſ. neceſſitate ad id compulſis, ſive etiam morbo quodam ad Carnium humanarum eſum redactis, hiſtorica nonnulla inſerere placet.

Conſuetudine quidem apud Indos introductum, ut humana carne plurimi veſcerentur, ut Indiarum hiſtoriæ ſatis teſtantur: Huc referri poteſt, quod *Caſpar. Burgatus lib.6. hiſtoriar.* ſuarum habet.

Mediolani ſcilicet artificem mulierem quandam, rotæ atque Ignis tormento peremtam, ita à juſtitiæ judicibus damnatam, quod blanditiis pueros alliciens, inque domum introducens, enecaret, & ſale condiret, indieſq; comederet, cujus ferina, beſtialiſque immanitas ita detecta fuit. Cum enim parentes filiam amiſſam diligenter perquirerent, forte felis puellæ manum ſubreptam in vicinorum domum aſportavit, quo ſpectaculo commoti, catum venari cœpere, qui ad domum Eliſabeth confugiens, qui illam inſequebantur eo traxit, hique introgreſſi adhuc Catharinę corpus interfectum invenere, &c.

Conſimilem hiſtoriam tradit *Hector Boëtius hiſtor. Scotorum lib.* 18. ubi hæc legimus: Mos erat cuidam latroni, homini truculento, adoleſcentes, quos aut furto ſuſtulerat, aut abſque arbitris jugularat domum adactos eſitare: & quibus tenerior erat ætas, meliorque corporis habitudo, majoribus habere in delitiis, ob quod deteſtandum ſcelus cum conjuge, omnique familiâ, unicâ ſexus fœminei prole, vix dum annum unum nata, duntaxat excepta, vivus flammis traditus eſt, atque conſumtus: parvula hæc Diodoni educata priuſquam duodecimum ſuperaverat annum in pa[illegible]no ſcelere depræhenſa, ut viva terra [illegible]foderetur ſententiam accepit: Cumque duceretur ad ſupplicium, & ingens mortalium vis mulierum præſertim effuſa, quod tam immane facinus auſa fuiſſet, eam execraretur, converſa ad ſequentes, vultu crudelitatem præ ſe ferente, quid, inquit, me objurgatis, veluti ſcelus homine indignum admiſiſſem? mihi credite, ubi experti eſſetis, quam palatum delectet humana caro, qui à liberorum eſu abſtineret, inveniret nemo: ita perpetrati criminis impœnitens deſtinatū ſupplicium contumaci animo obivit.

Famè plurimos ad eſum carnis humanæ coactos, hiſtoriæ teſtantur: Nota eſt hiſtoria illa, quam notat *Ioſephus lib. 6. de bello Iudaico cap.* 21. ubi in obſidione Hieroſolymitana à Tito facta, nobilis quædam mulier Maria, fame percita, infantulum, quem genuerat, jugulavit, in fruſta ſecavit, atque Igni appoſitum & excoctum eſitavit.

Procopius lib. 2. *Belli Gothoi.* meminit, eam tempore obſidionis Vrbevetani à Belliſario tentatæ, fuiſſe annonæ caritatem, ut non defuerint, qui, fame cogente, alternos ſe eſitarent, & fœminas binas fuiſſe, quæ divertentibus ad ſe peregrinis, noctuq; dormitantibus interfectis viſcebantur, ſeptemque ac decem diverſis temporum ſpatiis in cibum aſſumtis: decimus octavus, qui ad has forte diverterat, ſomno ſubito exporrectus, cum illas ipſi necem moliri coguoviſſet, utraſque obtruncavit.

Martinus Cromerus lib. 11. *de rebus Polonorum* tradidit: Ann. 1315. ac deinde anno interjecto uno, iterū duobus annis, famē tam acerbe Poloniam omnem afflixiſſe, ut nullo, quamvis fœdo edulii genere, ac ne cadaveribus quidem humanis vulgo abſtineretur; ac, ſi D. Luglaſſo credendum eſt, ut paren-

parentes in liberos, & hi viciſſim in illos ſævirent: Videantur ſimiles hiſtoriæ apud *Apianum Alexandr. lib. de bell. Mithridat.* Hiſtoriæ Livoniæ ſimile quid teſtantur: nec ſane Anno 1629 in tractu Inſterburgenſi Electoralis Pruſſiæ homines annonæ caritate compulſi, à carnium humanarum eſu abſtinuerunt.

Morbo tandem eo interdum rediguntur homines, vel Pica, vel veſania laborantes: Eo refert Donatus Marcell. l. 4. de medic. hiſtor. mirab. hiſtoriam à Caſparo Bugato notatam: nec non huc pertinet id, quod habet Smirnæus de Leuthare Barbarorum duce, qui eo amentiæ devenit, ut propria membra dentibus carne lacerata, voraret, defluentemque lingeret cruorem: & notant Hiſtorici, quendam Nobilem à Cane rabido ante menſes aliquot vulneratum novam ſuam nuptam prima nocte dentibus ſuis dilaceraſſe, & inſtar rabidi Canis eam dilaniaſſe, veneno tum demum vires ſuas exſerente.

Verior & ſanctior, ut nonnulli volunt, eſt uſus medicinalis Carnis humanæ, nam non tantum à Veteribus, ſed etiam Neotericis adverſus plurimos affectus, inprimis vero inſignes contuſiones caro humana uſurpata fuit: Hanc ipſam Carnem ſ. exſiccatam ſ. peculiari modo paratam MVMIAM dixerunt.

Plurimi tamen quid MVMIA ſit, dubitarunt & adhuc dubitant: Paracelſus varias & diſtinctas res, attamē ex homine depromtas MVMIÆ nomine inſignire voluit: Sanguinem enim humanum vocat MVMIAM liquidam: ut & ſulphur microcoſmi: Et in Chirurgia Eſſentiam Tartari, Mumiam dixit: alibi duplicem facit, Corporalem & ſpirituale͂: Illam appellat Mumiam aeris, quę è facinoroſorum corporibus patibulo adherentibus, depromitur, quæque à ſuperioribus Luminaribus illuminatur, continuoque cœleſtium ſpiritū appulſu roboratur, unde poſtea nomen & exaltationem conſtellatæ Mumiæ mereatur, Spiritualem illam dicit, cujus beneficio Tranſplātatio proprie & proxime perficitur: & *Tract. 3. de Temp. p. 13.* definit illam ſequent. MVMIA proprie ſic dicta eſt ſubſtantia corporis tenuiſſima, ſpiritualis, ætherea, cuiq; pro natura ac ſpecie ſua ingenita, in morte & poſt morte͂ aliquatenus permanens cum affectionum, tum virtutum ejuſdem intimarū & propriiſſimarum plurimum abundans, indeq; cum ſuimet, tum proprietatum ejus, rite extructæ Tranſplantationis conſtellatæ medio mire prodiga & fœcunda, ad eum fine͂, ut vel in ſuo, vel in alieno ſubjecto Natura ſeu diſpoſitio vitioſa morbidave corrigatur, integra & ſana conſervetur & roboretur: De hac vide præcitatum tractatum, quem nuper Typis divulgavit *Andreas Tentzelius Arch. Schvvartzburgenſis, Avicenna* ſæpius Mumiam commendat, illam tamen non Cadaveroſam eſſe, ſed Piſſaphaltum pluribus probat *Libav. part. 3. ſingul. l. 7.* alii, miſturam quandam ex aloë, myrrha & aliis Mumiam dixerunt: quadruplicemque conſtituerunt Mumiam.

Primò Arabum, quæ compoſitio quædam eſt ex Aloë, myrrha, Croco & Balſamo, qua cadavera condiebant, deinde aliquanto poſt tempore ex ſepulcris eximebant cum ſanie, quæ ex cadavere exudaverat, ſervabātur in uſum Medicum: Quod pluribus depingit Bellonius l. 2. obſerv. c. 37. Ægyptii enim mortuorum reſurrectionem ſperantes, corpora humana ab Elementis aëre, terra, vel Igne abſumi, flagitium eſſe cenſe-

censebant. Hinc Zuoroastes Philosophus corpora eorum cremari vetuit, neque humari, sed condiri, ut à vermibus & omni corruptelâ præservarentur, & ad æternitatem incorrupta manerent: Condiendorum vero corporum apud eosdem modus erat varius, ut enim quis majores sumtus impendebat, ita & accuratius condiebatur, atque ei splendior sepultura curabatur: Nemo tamen moriebatur, cujus funus quocunque tandem modo non condiretur: multos autem post annos, cum milites per bella omnia devastarent, sepulcraque funditus everterent, in quorundam feretris liquorem quendam mellaginis instar spissum, odoratum, nec insuavem invenerunt: Hunc Ægyptii Medici ac Philosophi, probabilissimâ ratione fulti, eximiis pollere virtutibus arbitrati sunt, & sic ad quorundam affectuum curationem valere crediderunt, ægrotisque exhibuerunt: Et cum in curatione eos non falleret eventus, experientia hac facti audaciores hanc condituram in aliorum præsertim magnatum sepulchris quæsiverunt: quibus inversis, & exhaustis, sic enim sæviebant & in mortuos, tandem ad virorum infimæ sortis tumulos manus injecerunt: in quibus, licet, ut nonnulli volunt, multo deterius liquamen, cadaverosam nempe saniem, invenirent, eam ipsam tamen assumere, Mumiamque dicere volebant, ægrotisque dabant: postmodum ita invaluit ejus usus, ut multorum corpora s. peste, luve Indica s. elephantiasi mortuorum sale & alumine conspersa fuerint, è quibus post aliquot menses sanies putris decidens pro Mumia habita, est.

Secundò Mumiam quandam ad nos ex Ægypto deferre dicunt, quæ non est ex aloë & myrrha condimentum corporum, sed ex Asphalto: nam plebejos adversus corruptionem corpora consuevisse munire Strabo autor est.

Tertiò Pissaphaltũ factitiam nonnulli pro Mumia venditant.

Quartò: Mumia habetur illa caro cum ossibus humanis retorrida, quæ nec condituram, nec aliud liquamen experta est, & Alexandriâ ad nos defertur: In Hammoniorum enim regione, quæ est inter Cyrenarum regionem & Alexandriam Viatores incauti arenarum syrtibus ventorum turbine sublatis obruuntur, qui arenarum quasi collibus & montibus obvoluti & sepulti, indeque admodum cito flagrante Solis æstu torrentur & exarescunt.

De his vulgaris Mumiæ speciebus quodnam sit *Paræi* Chirurgi & Medici celeberrimi judicium audiamus: sic enim ille *lib.* 10. *Chirurg. cap.* 7. Mirum forte videri poterit, quid causæ sit, cur ego in hoc de contusionibus tractandis tractatu Mumiæ, vel in potum, vel in bolum lapsis ex alto, aut alioqui contusis, exhibendæ non meminerim, cum tamen vulgare id sit; imo primũ & ultimum, omnium fere, qui hodie medicinam faciunt, Medicorum in tali casu remedium: At, cum intelligerem, & à Magistris Medicis didicissem in usurpandis remediis indicationem semper ab eo, quod morbo contrarium est, sumendam esse, qui potuissem ego, qui potuisset alius quisquam jure in hac morbi specie Mumiam exhibere, cum quid Mumia sit, quæ ejus Natura, aut essentia sit, nondum constare potuerit, adeo, ut ipsi, insitne proprietas quædam contusionũ naturæ & effectis contraria, certo judicari

cari nequeat? Id, quomodo habeat, placet nunc paulo fuſius exponere, nec, qui Mumiam præſcribunt Medici, nec qui ipſam ſcriptis celebrarunt authores, nec qui ipſam proſtituunt Pharmacopolæ certi quidquam habeant, quod de ipſa ſtatuant.

Nam ſi Veteres *Serapionem & Avicennam*; ſi recentiores, *Bellonium, Matthiolum & Thevetum* legeris, diſſentientes plane opiniones, comperueris: Interroga mercatores, qui eam advehunt: interroga Pharmacopolas, qui eam à mercatoribus emtam nobis exhibent, plane diverſos, de Mumia diverſa, loqui, audies: ut in tanta opinionum varietate nihil occurrat, quod certum ſit, exploratum: *Serapio* quidem & *Avicenna*, non aliam eſſe Mumiam putarunt a Piſſaphalto, &c. *Belonius*, Mumiam ait Ægypto tantum & Græciæ notam eſſe: alii carnem eſſe humanam ſcribunt, detractam cadaveribus mortuorum & obrutorum ſub deſertæ Arabiæ arenis, quâ in regione ventorum vi & turbinibus arena tantâ mole ſurſum abripi dicuntur, ut viatores forte obvios obruant, & ſuffocent, has carnes arenâ & vento ſiccatas Mumiam eſſe.

Matthiolus tritam & vulgarem magis opinionem ſecutus, ſcribit, Mumiam, nihil aliud eſſe, quam cadaverum aromatibus conditorum fluentem liquorem, qui reſiccatus concreverit: Quod, ut intelligatur, ſciendum, olim ab omni antiquitatis memoriâ, Ægyptios ſepeliendorum Cadaverum humanorum fuiſſe ſtudioſiſſimos: non eo conſilio, ut viventibus in remedium poſtea venirent: tantum enim, & tam horrendum nefas, ne ſuſpicati quidem ſunt: ſed, vel, quod animos reſurrectionis Vniverſalis opinione delibutos haberent, vel, ut in his, tanquam monumentis haberent aliquid, quo defunctos amicos pia ac ſempiterna colerent memoria: Non valde ab hac opinione abhorrens *Thevetus*, ſcribit, veram Mumiam detrahi ex monumentis & lapideis urnis, ſ. capſis defunctorum in Ægypto, quarum rimæ tanta diligentia eſſent obſeratæ & lutatæ: incluſa vero corpora tanta arte nobilibus ad æternitatem aromatibus condita, ut, quæ ipſis ſtatim mortuis obvolutæ eſſent linteæ ſtolæ, eæ integræ adhuc hodie viſantur: ipſa autem corpora adeo florida, ut vix tridui eſſe cadavera judicentur: Et tamen in illis avernis & ſpecubus ſubterraneis, è quibus illæ reconditæ eruuntur, urnæ, nonnulla occurrere duorum millium annorum cadavera: Hæc vel horum disjecta corpora Venetias ex Syria & Ægypto deportantur, & inde in univerſum Chriſtianum orbem differuntur: Cæterum pro varia hominum conditione, varia eſt aromatum, quibus farciuntur, conditura: Nobilium enim cadavera, myrrha, aloë, Croco, & aliis pretioſis aromatibus condiuntur: at plebejorũ hominum, quorum tenuitas, & rei familiaris anguſtia tantos ſumtus ferre nequit ex Aſphalto aut piſſaſphalto: Hujus ultimæ ſpeciei & conditionis univerſã eſſe Mumiam, quę in noſtras has regiones importatur *Matthiolus* ait, Nunquam enim paſſuros Provinciæ Magnates, & principes viros, ſepulturæ religioſis ſacris tanta pietate addictos, amicorum & cognatorum ſuorum cadavera huc, ad turpem quæſtum & horrendum miniſterium advehi: Quæ rei quoſdam ex noſtris pharmacopolis movit, homines inſigniter audaces, & lucri avidos, ut ſuſpenſorum cadavera de nocte raperent,

perent, & sale, atque aromatibus condita, furno exsiccarent, ut hoc mangonio interpollata pro vera Mumia venderent: Sic igitur & stulte & crudeliter cogimur vel vilissimæ Ægyptiorum plebeculæ, vel suspensorum dissectas & putrescentes cadaverum portiones, devorare, quasi lapsi ab alto hominis, ac contusi ab Orco eripiendi ars non esset alia, quam si hominem horrendâ plane insitione in sua, id est, humana viscera, conderes: Et tamen, si illi Pharmaco vis quædam inesset ad id, quod expetunt, esset fortasse, quod aliquam excusationem illi prætexere possent, plus quam barbaræ in humanitati. At, sic se res habet, ut pessimum hoc Pharmaci genus, non modo nihil ægris in eo, cui comparatum est, casu, præsidii aut adjumenti adferat, quemadmodũ centies expertus sum, & quemadmodum *Thevetus* expertum se in seipso testatur: cum in Ægypto, unde advehitur, ejus aliquantulum Medici cujusdam Iudæi consilio sumsisset: sed multa præterea molesta symtomata inferat, ut, Cardialgiam, Ventriculi tumultum, conturbationem, Vomitum, Oris fœtorem: quibus ego rationibus persuasus non modo ejus Pharmaci nihil ægris præscribere soleo, sed etiam in conciliis, ne præscribatur, magnopere contendo.

Hactenus *Paræus*, non tantum Mumiam cadaverosam, sed & Avicennam rejiciens, quam dextre vero videatur *Libav. citat. lib. cap.* 20.

Thomas Monfetus Anglus ex sententia Paracelsi in Epistola quadam, quæ inter Epistolas Scholtzianas 279. & 280. est: in contraria plane est sententia. Mumiamque Cadaverosam miris extollit.

Rationes ex utraque ejus Epistola hæ videntur esse.

1. Si canum stercora exhibentur ægrotis, quidni humanæ carnes, & & album græcum Hydropicis propinatur: Et Cranium hominis Epilepticis præscribitur: Vtrum vero religiosius existimandum carnes comedere, an Ossa.

2. Est oleosum quiddam substantificum in immature mortuis, immortale, incorruptibile, terram Igni, aquam aeri conglutinans, partibus stabilitatem, duritiem, verumq; alimentum præbens: Id vi solis externi aromatis immixtum, aut suavi in temperamento calore, digestione cum oleis aromaticis extractum conducibile est: Id autem fit in Mumiæ nostræ extractione, quia ingreditur Tincturam oleosam & gratam.

3. Balsamis Mumiæ Theophrasti divinum est arcanum in ulceribus & apostematibus.

4. Si excuses cæteras Medicinas ut stercus asini, canis, muris, muli, equi, hominis (quæ à Galenicis etiam in corpora viventium pro Medicina ingeruntur) pulmones vulpis, lupi, intestina lupi & Hepar, & cordium genera multorum animalium, &c. dicasque illis non inesse putrilaginem cadaverosam, ut mumiæ: respondet imo inesse, & vel stercoris solum nomen abominabile quid præ se ferre, & talia animalia morbis item plurimis obnoxia esse.

5. Comedere nos delicate Cadavera piscium & aliorum animalium, pauco sale & fumo delibutorum: interdum fœdatâ carie, plenâ vermibus & sepulchrali fœtore molesta: Quidni adhibenda sit Mumia potissimum aromatica, cum medicamenta ab omni corruptione, vel in bina annorum millia defenderunt, aut

saltem

ſaltem exſiccarunt, iſtaque exſiccatione Balſamum ante extractum, quaſi arte tincturarum Chymic. cuſtodiant.

6. Si cruda iſta & ſtercoracea vorantur, & ſanies piſcium, quod garum vocant, in deliciis eſt, & medicinis, per ſe, ſine omni elaboratione; artificioſe extracta Mumia non eſt fugienda.

Hiſce & aliis Mumiæ Cadaveroſæ uſum confirmare adverſus *Monavium* nititur *Mouſetus*: ſed non ad palatum *Libavii*, qui ſolidioribus fundamentis contrariam fovet ſententiam, & ad rationes *Mouſeti* ſequentia proponit, quæ hic inſerere operæpretium duxi: ſic autem ille *p.* 949 *l. c.*

Thomas Mouſetus de umbræ ſomnio ſibi quæ placent, fingit: nullam amplectitur Mumiam, niſi aromaticam ex Balſamo tinctis cadaveribus, vel aliis balſamo non inferioribus, quæ & Matthiolus ponebat: ſed talis Mumia neque adfertur, neque apud nos conficitur: Argumenta tamen habet ſpecioſa: Non poſſumus negare ſalutis gratiâ multa abſurda ſcientibus, ignorantibus obtrudi, & eſt, qui ſtercus vaccinum, vel equinum percolatum ſaltem infantulo recens nato ſæpius ingerebat: ejuſmodi Balſama noſter Ventriculus non poteſt ferre: ſed niſi neceſſitas cogat, talia medicamenta non laudamus: Et quid quæſo nos impellat ſepulchra ſolvere, & leges Naturæ, civileſq; violare, cum id, quod ex Cadavere expectatur; copioſiſſimis Medicinis compenſaverit Deus? Si tantum eſt in membris humanis, ſunt adipes & Oſſa, quorum Balſamo & Sale extracto, abſque ſcelere poſſumus uti, ſicut Galenus ſtercore puerili, & alias Vrinâ, ex qua non contemnendus medicinas faciunt, vel Chymici: interdum etiam Baln. ſordibus ad externa, nonnunquam Crinibus in Vteri motu, & Vnguibus: Academici etiam ſectorum cutes bene norunt locare: Hæc ſi egent aromatum eſſentiis & Tincturis, adeantur non ſepulchra, ſed Pharmacopolia: eſſentię extractæ, ſiquidē unio per digeſtionem & fermētationem quæritur, longe rectius in Athanore componentur, quam in ſepulchro: Ita ſtat..endum de ſanguine eſt, cujus magna vis ex bene ſanis, idque ſine ſcelere & diritate ſuppetit, quid ad Cadavera confugimus?

Secundum argumentum Mouſeti de Eſſentia Cadaverum immortali, magnifice quidem proponitur, ſed id redarguit vel rogus, & illud Oraculum, terra es, & in terram reverteris. Illud æternum & immortale etiam arte ingenioſiſſimâ extractum in auras vaneſcit, quid putas accidere in ſepulchrorum fermentationibus? Fingit ſibi extractiones per liquores Balſameos, at conſilium erat, non extrahere Cadavera, ſed integra ſervare: non ſeparare, ſed unire: Itaque & motus anſa quærebatur præcidi. Verba grandia & Paracelſicos fumos audimus ſed, ut firmiter aſſentiri poſſimus, & experientiâ diſcere, rem tradi, non invenimus: Supponere axiomata quædam de ſubſtantiarum caducarum & reſolubilium æternitate ex arte Chymica in diſputationibus Phyſicis, quid eſt aliud, quam comparate dicta ſimpliciter & abſolute inculcare: Quæ Chymia habet de durabilitate Eſſentiæ Balſameæ, non excedunt hujus artis amplitudinem, & cum per comparationem cum cæteris, quæ ipſa vocat corpora, & crudas medicinas ſint durabilia, tamen per ſe ſimpliciter etiam interire & ſolvi

possunt, &c. Consideretur illa, quæ affertur Mumia: Vbi carnes & balsamus harum? Demonstret vero idē disputator, Cedriam, asphaltum liquidum, Nitrum, aloën, myrrham, esse extractoria potius, quam corruptoria: Audiat Herodotum de mediocribus & plebeis conditurīs: non inveniet istam extractionem: Ita ex Corde, fonte vitæ, & Cerebro erat potissimus Balsamus faciendus: at hæc pereunt: Erat ex sanguine; hic, ubi apparet in evisceratis & ablutis? Immaturâ morte cadavera facta eligit: At hæc, quam sæpe fiunt, peste, morbo gallico, exanthematis, febribus ardentibus, tabe, &c. quibus quicquid inest Mumiæ balsameæ, vel vivis adhuc perit? bello occisi, & supplicio magistratus raro condiuntur: Quos percussor violentus è medio tollit, age sane perveniant ad balsama, sed quo indicio deprehendentur post tot annos macerationis! Num signum additur sepulchris? sed addatur & hoc: si nobiles sunt, fieri non potest, ut in mercatorum perveniant manus: Itaque de umbra inani verba magnifica fundimus.

In tertio argumento si quæras, ex qua re Balsamus iste Paracelsi factus fuerit, invenies de pomis loqui Moufetum, de cepis Paracelsum: si non possumus balsameam Mumiam, quā unicam probat Moufetus adipisci, frustra adducitur Medicina Paracelsica.

In quarto Objectionis solutio valde tractat imparia: consideret quispiam magisne debeamus Cadavera nostra, licet unguentis delibuta; & aromatis condita, vocare, si præparata bestiarum excrementa commode adhibemus? Quis sit adeo cœcus, quin videat bestias à bestiarum, atque adeo sui generis cadaveribus abstinere: Et divino permissu nobis inde nutrimentum esse, quod non ex homine: & vix esse ullam bestiam, quæ tam fœdas gignat sordes & excrementa, quam homo: & licet expurgentur Cadavera ante infusionem medicamentorum, tamen plurimum pernicialium humorum in recessu latitare, prodireque tandem, & si quid superest carnium morbi contagio infectum, vel suâ ipsius potentia, in tales abire impuritates, quales in ulceribus, fistulis, vulneribus purulentis, naribus fœdo mucore fluentibus, alvo dysentericâ, & aliis sæpe cum valida nausea conspicimus, nec audire possumus, ne nomina quidem sine Ventriculi subversione: Et multos in sectionibus cadaverum tam commoveri, ut pluribus diebus nequeant ferre carnes: multos, ne sanguinem quidem humanum tolerare, ne quid dicam, horribilem Cacochymici ex Venis viventium emissi sæpius depravationem, & leprosam constitutionem: Quæ bestia est tot morbis & tantæ fœditati obnoxia, quam homo? Adde, nobiliores viros sæpissime horrendis morbis interire, & potentes, potenter tormenta pati: Olent bestiæ multæ admodum jucundæ, ut Zibeta, Moschi caprea & aliæ: Homo sæpe vivens adhuc & ambulans Titanicum ex Pulmonibus spirat: His & similibus rationibus conspicuum evadit, satis commode nec petere posse à bestiis medicinas, utpote, quæ in nutrimentum nostrum concessæ sunt, & reliquis quoque nostrum sunt dissimiles: sed non ab hominis cadavere s. aromatibus sit conditum, s. aliis rebus: Si vis scire, quantum faciunt aromata ad conservanda cadavera præter cutem & ossa,

non

non tantum Galenum & Herodotum consule sed & vivum exemplũ cujusdam Græciæ Ducis Veneti Domi Sylvii uxoris delicatissimæ, quę undique scatens, & delibuta balsamis adeo computruit viva, ut nemo fœtorem posset tolerare: Considera Antiochum, Herodem & alios, qui procul dubio Balsamis sat crasse fuerunt obuncti: Qui Medici ejusmodi sanationibus viventium præsunt, sciunt, quantum balsamis, nimirum & ipsis corruptibilibus sit tribuendum: at debebamus plus proficere in vivis, quam sepultis: Ibi enim anima est, & spiritus cum calore ingenito, vero vitæ balsamo: Si tam præclara res est cadaverum balsamus, ut etiam universale medicamentum Paracelsitis proclametur, qui fit, ut Iudæi tam facile inquinari à cadaveribus potuerint? Imo cum Herodes Antipa Tiberiadem condidisset, jussissetque Iudæos eo migrare, recusarunt omnes, quod esset locus cadaverum, ibi sepultorum acervis inquinatus: at nobilissimum medicamentum conveniebat Dei populo devotissimo: scribendum itaque est Theta nigrum opinioni Mouseti.

Quintum & sextum objectum eodem diluuntur judicio: Adjicimus non posse esse salutarem medicinam vivis id, quod cadavera præstat incorrupta, si præstat, ut tonitru, Cedria, & cætera, quæ cadavera gustata aliquando à bestiis lethalia ipsis fuerunt, nihil proficiente contra venenum Mumiâ. Quantæ quæso laudes conferuntur in Chymica balsama, olea, Tincturas, Quintas essentias? Quotus quisque est, qui istorum auxilio, non dicam a morte defensus est, sed à corruptione cadaverosa, exceptis his, quæ non facile putrescunt, Cute & ossibus: Satius est autem cum Horatianis patribus rancidum aprum laudare, & cum Saxonibus lardum comedere, & verminosum caseum, quam cadaverum tabem ex sepulchris egestam in stomachum immittere: Nam in principio putrefactionis horum, quæ consuevimus in cibis sumere, nondum periit essentia balsamea, ut in vino incipiente corrumpi, sed in tot annorum cadaveribus omnino pessundata est, nec potest ulla essentia laudabilis inde segregari, ut nec ex aceto vetere Vini, spiritus. Hactenus Libavius.

Ab hoc tamen hujusque sententia plurimi secedunt Medici, Mumiam Cadaverosam, in magnis contusionibus, in dissolvendis sanguinis grumis, in glutinandis vulneribus, adversus venena, & venenatos animalium morsus, & in similibus casibus, mire commendantes & præscribentes.

Mundrerus lib. de Aloëdario Carloco st. pag. 63. testatur, se vidisse Augustæ in officina Pharmaceutica eximii viri N.N. Pharmacopæi Mumiam seu cadaver pene integrum, Cairo ad eos allatum, cujus ossa adeo fuerant integra & alba, immo candidissima, ut ne cariem ullam vel minimam teredinem senserint: Imo & pannus, quo Cadaver hoc involutum erat, nullatenus computruerat, sed substantiæ cadaveris, ac quondam carnis, quæ vi conditurae in Mumiam transiit, firmiter adhærens, integer spectabatur.

Vtuntur vero Medici Mumiâ, vel eâ, quæ ad nos defertur, ex Ægypto, vel aliâ præparatâ. quæ Philosiplica dici potest

Vulgaris illius Mumiæ usus Medicus ab Andernac. Comm. 2. Dia-

log. 5. pag. 189. sequentibus in genere depingitur.

Arabum Mumia, inquit, antidotum est præsentaneum, variisque affectibus salutare. Drachmæ quidem semissis pondere ex Vino, Vertigini, morbo comitiali, obstructionibus & Venenis auxiliatur: Ex amarici autem aqua, naribus indita, Hemicranicis, resolutis & ore distortis opitulatur, meatibus aurium cum leucoio oleo infusa, frigidos illarum dolores discutit: nec non rupturis, fracturis, plagis, & lapsis ex alto, eodem pondere ex Vino potui sumta succurrit: naribus indita cũ moscho, castoreo, camphora & oleo balanino ad longos capitis dolores, & contumaces recte adhibetur, cum alia remedia nihil profecerint, tribus diebus ex Zizyphorum, hordei & myxariorum jure pota, tussientibus auxiliatur: quatuor autem granorum pondere, ex mentæ aqua sumta, cordis affectus tollit: Ex jure cumini, ammeos, & carui flatus tum Ventriculi, tum intestinorum discutit: a lapsis ex alto, cum siliquæ Egyptiæ medulla prodest, si Lemnium sigillum, & rubiæ radix adjungatur: pota quoque trium vel quatuor granorum pondere ex cumini & apii jure, singultum discutit: adversus anginam ex oxymelite, recte gargarisatur: Ex cari decocto Lienis affectus dissipat: contraque scorpionum ictus efficax est: foras illita, externa sanguinis profluvia astringit, pota autem, interna: eoque cruentas excreationes sistit, &c.

Hinc Medici varias exinde medicamentorum concinnant formulas.

1. *Pulveres* ad dissolvendos sanguinis grumos à contusione; Sic *Mundererus in Medic. militar. pag.* 354. sequentem parat.

℞. MVMIÆ ℥ ß.
Spermat. Ceti ʒ.ij.
Ocul. 69. ʒ.iij. adde parum liquiritiæ & Cinam. & paululum tormentill.

De hoc pulvere exhibe patienti quotidie vesperi & mane ʒ.j. hinc nõ tantum materia purulenta, cruenta & similis, sed & sæpe tela & globuli ejiciuntur ex corpore.

Mullerus in miracul. Chymic. in sanguine coagulato ex casu ab alto sequentem proponit.

℞. Rhabarb. ʒ.j.
MVMIÆ gr. viiij. misc. cum Vino albo.

Vel. ℞. Rhapontici ℥.j.
Spermat C. Mumiæ an. scr. ß. Fiat pulvis, in aq. scabios. vel cærefolii assumendus.

Platerus l. 1. *Observat. Medicin.* in Apoplexia ex casu cuidã hunc propinat.

℞. Rhabarb. elect. ʒ.j.
MVMIÆ sc. j.
Electuar. de succ. rosar. ʒ.j.ß. Cum aqua cærefolii bibat.

Stockerus pag. 140. pulverem contra sanguinem coagulatum sequentem conficit.

℞. Balaustior. Boli armen.
Violar. myrrh. an. ʒ.iij.
MVMIÆ ʒ.j.ß.
Meliloti ʒ.j. misce. F. pulvis. Dosis ʒ.j ß. cum aq. plantag. aut cærefol.

Forestus l. 6. *Observat. Chirurg.* 31. scribit, apud Colonienses hunc in usu esse contra casum, cujus autorem dicit esse *Zittardum Medicum.*

℞. MVMIÆ.
Scabios. Pilosell. Hypericon. an. ʒ ß.
Costi Dulcis, amari, nucis mosch an. ʒ.j.ß.
Terræ sigill. boli arm. an. scr. iiij.

Rubiæ

Rubiæ Tinctor. Rhapont.
sem. nigell. an. ʒ.vj.
Spermat Ceti, rhabar. an, ʒ.ij.
Trochisc. de agar. Cumini
præpar. an, ʒ j.
M.F. pulvis dosis ʒ.j.

Augustani in Pharmacopæa sua hunc exhibent.

℞. Terrę sigill. aut boli Armē.
MVMIÆ.
Sanguin. Dracon. an. ʒ.ij.
Spermat. Cet. ʒ j.
Rhabarb. ʒ.ß. M.F. pulvis: Qui propinatur præcipitatis, ruptis, contusis, fractis ex Vino adstringente, vel cui incoxerint, quæ adstringendi vim habent, ut rosæ, balaustia, &c.

Deinde & Pulveres ad *partum accelerandum* cum Mumia conficiantur.

Weickardus seq. habet.

℞. Myrrhæ elect. Castor. non rancid.
Succini albiss. an. scr. j.
MVMIÆ, macis an. scr. ß.
Croci gr. v.
Fol. auri puriss. N. j. pulverisētur subtilissime, & ejus ʒ.j. exhibeatur cum Vini malvatici ℥ iij.

Idem *pag. seq.* in simili casu notat singularem quendam.

℞. MVMIÆ ʒ. ß.
Flor. sulph. scr. j.
Cinam. Croci an. scr. ß.
Misce F. pulvis, detur cum Vino Malvatico.

Tertio & in *Dysenteria* ejus usus est.

Poppius Thesaur. medic. pag. 384. talem propinat.

℞. Corall. rubr. præpar. ℥.j.
Magnet. præparat ʒ. ß.
Lapid Hæmatit. ʒ. j. ß.
Sanguin. Dracon. ʒ. ij.
MVMIÆ ʒ. j. ß.
Sem. plantag. ʒ. iij. Fiat pulvis Dosis scr. j. vel ʒ. dimidia in Vino bono albo.

Alius.

℞. MVMIÆ.
Rub. tinctor. an ʒ.ij.
Croc. Mart. ʒ j.
Spermat. Ceti scr. ij.
Rad. plantag. ʒ. j. ß. Misc. F. pulvis: Dosis ad ʒ. ij. in aq. burs. pastor.

4. In *Spasmo & convulsione* universali cum aqua Salviæ juveni cuidam aliquando propinatus fuit Pulvis Mumiæ, quod levamen eximiū pręstitit.

2. DECOCTA & potiones quoque ex MVMIA componuntur, in prædictis aut etiam aliis casibus.

Forestus l. c. obs. 29. juveni cuidam ex saltatione supra palū cadenti, ac seipsum lædenti, hanc exhibuit potionē.

℞. MVMIÆ spermat. Cet. an. ʒ ß.
Rhab. elect. scr. ij.
Trochisc. alkekeng. sine Opio ʒ ß. ligentur in puppa rara, exprimenda, dum potio sumetur.

Quercetanus in Pharmacop. Dogmat. restituta p 172. hoc depingit sudorificum singulare adversus vehementem corporis concussionem ex alto & gravi quodam lapsu contractam.

℞. Radic. bugloss.
Carduiben. an. ℥. ij.
Sem. Carduib. ℥. ß.
Butyr. recent. ℥. j. ß.
Spermat. Cet. ℥ ß.
MVMIÆ veræ ʒ j. ß.
Croci scr. j. bulliant in lib. j. ß. Vini albi lento igne ad consumtionem tertiæ partis: De colatura exhibe ℥. iiij. vel vj. calide: æger expectet sudorem in lecto cooperto plus solito.

Idem *pag.* 174. ponit potionem Vniversalem i. e. omnibus tam internis, quam externis vulneribus & ulceribus conducentem, cum Mumia paratam.

℞. MVMIÆ ℥. ß.
Rad. tormentill. conſolidæ utriuſque an. ℥.j.
H. Limonii utriuſque Saniculæ.
Pyrol. verben. alchemill.
Perſicar. an. Mj.
Vincæ pervinc. herbæ Robert. an. M.ß.
Fl. verbaſc. hypericon.
Centaur. min. an. P.ij.
Aſtacorũ expurgatorum & exſiccat. N. vj. macerentur per duos dies in Vini albi & aq. Veronic. an. lib.ij. in vaſe circulatorio ad calorem B. M. vaporoſum: deinde fiat expreſſio, & colatura per manicam Hippocr. aromatiſata, pauco Cinam. vel Coriandro in ſucco cytoniorum præparato.

Doſis cochlearia duo, vel tria mane & veſperi tantundem, tribus ante cibum horis.

Alia potio non minus elegans.

℞. Oculor. cancri ℥.ß.
MVMIÆ ʒ.ij.
Boli armen. ver. ʒ.j.ß.
H. agrimon. Ophiogloſſ. veronic.
Cyclamin. an. M.j.
Spermat. Ceti ℥.j. Macerentur in Vino albo per duos treſve dies, deinde fiat expreſſio, & colaturæ clariſicatio, de qua capiat cochlearia duo, vel tria mane & veſperi, ſi opus fuerit.

Idem *p.* 176. potionem quandam Venenatis vulneribus ſclopetariis convenientem ſimiliter delineat.

℞. Rad. angelic. Zedoar. galang. an. ℥.ß.
MVMIÆ.
Flor. vinc. pervinc. lil. convall.
Boli armenæ veræ an. ʒ.ß.
Spermat. Ceti ʒ. ij. digerantur & circulentur in B. M. per quatuor dies in ſ. q. Vini albi & aquæ fumar.

Doſis & utendi modus, idem, qui ſupra.

Vide *pag.* 177. potionem vulnerariam cum Mumiæ ʒ.j.ß. in fracto oſſe ab ictu ſclopetarii: ut & aliam, ſanguinem ex vulneribus erumpentem, prohibentem.

Decoctum peculiare ad *morſum canis rabidi* idem *pag.* 183. cum Mumia conficit.

℞. Rad. Gentian. Valerian. an. ℥.j.ß.
Conſolid. minor. rutæ ſicc. puleg. an. Mj.
MVMIÆ.
Cancrorũ calcinator an. ℥.j. coque cum Vino: De hoc decocto æger capiat mane ℥.ij. vel tres per octiduum: Plura repete ex eodem ejuſdem autoris ſclopetario, ubi multa habentur utilia medicamenta, quorum compoſitionem Mumia ingreditur *pag.* 96 97. 112. 143. 147. 151.

D. Schroterus in conſil. Brendel pro concuſſo Cerebro, præmiſſo clyſtere hanc exhibet potiunculam purgantem cum Mumia paratam.

℞. Elect. Catholic. ℥.ß.
Indi maj. Diaphænic. an. ʒ.ij.
Rhabarb. ſcr.ij.
Rubiæ tinctorum.
MVMIÆ an. gr. xv.
Oxymel. ſcyllitic. mell. anthoſ. an. ℥ ß.
Decocti ſtæchad. hyſſop. & betonic. an. q. ſ. F. potio.

3 *Laudanum Opiatum* duplex cum ea parat *Crollius Baſil. Chymic. pag.* 174. & 177.

4. *Syrupum adverſus Herniam* uſurpandum cum Mumia paratum habet *Weickard. pag* 359. & eſt ſeq.

℞. Mv-

℞. MVMIÆ ʒ.ij.
Limatur. chalyb. præpar.
ʒ.j.
Stercor. lepor. ſicc.
Cineris lumbricor. an. ℈ij.
cum ſucco Herniariæ cum ſacharo cocto in formam Syrupi redigantur, aut cum infuſione Tragacanthi, fiat maſſa: Capiat. ſcr.ij. vel ʒ.j. pro una vice.

5. *Conditum* in conquaſſatis utile ex Mumia quoque concinnatum habet *Foreſt. lib. cap. obſ. 29.* in comment.

℞. MVMIÆ.
Capillor. Vener. millefol.
Hypericon an. ʒ.j.
Sem. ammeos, cipperi lõgi myrrh. an. ʒ.ß.
Nucis moſ. rubiæ tinctor. ſperm. cet. an. ſcr.iiij.
Sem. nigell. trochiſc. de agaric.
Coſti dulc. & amar.
Boli armen. terr. ſigill. an. ſcr.j.
Oxyſacchar. compos. q.ſ.
detur de magnitudinem fabæ, vel ʒ.j. cum vino calide, vel paulo plus pro vice, & omnis ſanguis coagulatus ſeipſum dividet, & expelletur: modo deinde detur ſemel decoctum Senæ cum rhabarb. ʒ.ß. pro evacuatione.

6. Tincturam ad ſanguinem concretum legimus apud Mylium in antidotario ſuo pag. 599.

℞. MVMIÆ ʒ.ij.
Sanguin. hirc. ſpermat. Cet. an. ℥.ij.
Rhapontic. Mechaoc. an. ʒ.ij.
Oculor. 69. ʒ.j.ß.
Terræ ſigill. ʒ.j.
Carduiben. ſcr.iiij.
Sem. natuſt. aquileg. an. ʒ.ij.ß.
Nucis moſch. Cinam. an. ʒ.j.ß.
Sach. ℥.iij. Miſce. F. cum Vino l.a.
Tinctura.

EXTERNUS uſus Mumiæ eſt, in Vnguentis, emplaſtris & Ceratis, quibus ad diverſos utuntur affectus.

Paracelſus in Chirurg. magn. varia inde parat medicamina: *pag.* 303. hoc habet Vnguentum in ulceribus antiquis.

℞. MVMIÆ.
Maſtich. thur. myrrh. an. ʒ.ij.ß.
Flores æris ʒ.ß.
Ol. de Mumia. ℥ iij. ʒ.j.
Aloë patic. q.ſ.
Terebinthæ. lotæ ℥ iij. ß.
Coque ſecundum artem F. Vnguentum, quo locus affectus inungatur.

Et pag. 305.

℞. Spumæ Saturn rub. ceræ.
Olei an. lib.iij.
Chelidoniæ: ſerpentin. guttoſæ an. ℥.ß.
Maſtich. opopan. myrrh, MVMIÆ, Galban. an. ℥.j.
Ariſtoloch. rotund. Thuris.
Ammoniac. an. ℥.j.ß.
Terebinth. ℥.vj. Miſce ſ.a. cura oleo lumbricor. F. Emplaſtrum.

Pag. 442. abſolvit curationem ulceris poſt actum Venereum in membro virilis permanentis Camphorato & emplaſtro de Mumia.

Illud, ita fit.

℞. Camphor. ʒ.ij.
Vitell. ovor. ℥.iiij. F. mixtura: quæ poſita ſuper marmor in loco humido abit in Oleum.

Hoc ſequenti modo paratur.

℞. MVMIÆ ℥.ß.

Reſi-

Resinæ ablutæ per aquam rosar. q. s. pro incorporatione F. Emplastrum.

Pag. 443. hoc ponit consolidativum.

℞. Consolid. regal. lib.ß.
Aristot. long. ℥.iij.
MVMIÆ ℥.ij.
Myrrhæ ℥ ß. Post triturationem adde.

Olei rosacei q. s. pro incorporatione Emplastri: vide & *pag.* 451. 461. 463. &c.

Paracelsus quoque in usu habuit ex Mumia Emplastrum quoddam Oppodeldoch. magnum dictum, magnarum & insignium virtutum usibus plurimis inserviens: illudque ita dextre componitur.

℞. Galban. opponac.an ℥.ij.
Ammoniac. Bdell.an. ℥ j.
macerentur in aceto per octo, vel plures dies, cola, & tandem inspissa leniter ad mellis crassitiem. deinde.

℞. Lithargyr. tenuissime pulverisati lib.ß. coq. in ol. commun. lib.j.ß. lento igne, & continuo move cum spatula, donec spadiceum colorem contrahat, adde lib.j. Ceræ, quâ liquefactâ immisce etiam superiora gummata, & paulo post olei laurini ℥. iij. move diligentissime donec omnia exactissime fuerint mista, remove ab igne. & extremo adde hos pluveres tenuissime tritos.

℞. MVMIÆ transmarin.
Croc. Mart. Magnet. præparat.
Magist. corall. rubr. & albor. an. ℥ ß.
Lapid. calamin. præpar.
Rad. aristot. rot. an. ℥.ij. hos pulveres infunde in liquefactum Emplastrum pedetentim, & proinde diligẽter ut omnia perfectissime coëant misce. Postremo omnium.

℞. Pulver. succin. ʒ j.
Ol. laurin. ℥.j.
Terebinth. ℥. ß. misce, & liquefac seorsim solve in eodem Camphor. ʒ. j. & tandem Croci Oriental. pulveris. ʒ. ß. hanc solutionem seorsim factam Emplastro calido misce, idque fac prudenter, ut omnia per minima conjungantur: exinde fac magdaleones, malaxando cum ol. hyperic. & serva. Curat hoc Emplastrum omnia vulnera, cœsim vel punctim facta sine omni pure: excrescentiam carnis in vulneribus impedit, ejus, tantum, quantum opus est, producendo: ulcera antiqua prius mundificata similiter cum hoc emplastro curantur.

Quod si vero illud fortius desideras, ad sananda etiam quævis æstiomena & corrodentia ulcera.

℞. Croci metallor.
Vitriol. ad rubedin. calcinat.
Mercurii per se præcipit. an. q. v. Misce, pulverisando: hujus pulveris ʒ. ß. misce ad singulas ℥. ß. emplastri liquefacti prius in sartagine, ac postea pulveres intritos misce superaddendo aliquid Ol. Terebinth.

Mundererus laudatum suum Emplastrum *Opoteldoch* non sine MVMIA quoque componit, describitur idipsum in *Dispensatorio ejus particular. pag.* 46. *& lib. de Calcantho cap.* 7.

Emplastrum quoque *Apostolicon* recipit ℥ j.ß. Nigrum, quod G. Stüchflaster dicitur ℥ ij. Illud delineatur in *Pharmac. August. pag.* 274. *& hoc pag.* 282.

Ceratum insuper de *Betonica*, ut & pro Herniosis cum Mumia paratur. Illud sic conficitur.

℞. Terebinth. resin. pin.
Ceræ flav. an. ℥.ij.

Betonic.

Betonic. pulverif. ℥. ß.
Mastich. thur. an. ʒ. ij.
MVMIÆ ʒ. jß. Misce: aliud alio modo paratum videre est apud Forest. lib. 6. obs. Chirurg.

Hoc vero pro Herniosis, quo frequenter usus est Excellent. Chirurgus D. Coiter in Herniosis affectibus magno cum emolumento & successu, sic fit.

℞. MVMIÆ, mastich. thuris, succin.
Gumm. arabic. tragacant.
Aloës opt. balaustior. rosar. an. ℥ ß.
Sanguin. Dracon. boli armen.
Hæmatit. an ʒ. vj.
Ol. rosar. ℥. iij.
Myrtin. mastich. an. ℥. ij.
Cum, Cera & resina q. s. F. Ceratum.

Alium habet *Fernel. lib. 7. m. m. pag.* 432. & sic cum MVMIA paratur.

℞. MVMIÆ, thur. myrrh.
Aloës, mastich. an. ℥. ij.
Consolid. maj. & min. caudæ equin.
Glasti, scolopendr. rad. osmund. regal.
Et silic. an. ℥. j.
Boli armen. lot. cum aceto, lapid. calamin. præpar.
Litharg. aur. sang. Drac. an. ℥. iij.
Picis navalis lib. ij.
Terebinth. ℥. vj. vel q. s. ad Emplastrum fingendum.

Forestus l. 6. Chirurg. obser. 44. sequens depingit Ceratum humanum ex Mumia.

℞. Terebinth. lotæ cum Vino malvat.
Resin. pin. col. Ceræ alb. an. ℥. iij.
MVMIÆ. ℥. j. ß. liquefiant simul liquefacienda postea adde Mumiam, paulatim cum spatula miscendo, usque quo acquirant mixtionem perfectam circa Ignem, ne coaguletur: factâ convente mixtione omnia projiciantur in vase argenteo, vel alio mundo, in quo sunt lib. iiij. aceti rosac. ex Vino malvatic. & sic permittatur per diem ac noctem: deinde manibus in eodem aceto bene malaxetur, usque quo Ceratum totum expressum sit ab aceto: postea impone Ceratum in vase vitreo, vel terreo vitreato sine aceto, & in tali vase pone lactis muliebris ℥. ij.
Succi tormentill. betonic. an. ℥. ij.
Pentaph. ℥. ß. bryon. plantag. an. ℥ j. ß.

Omnia lento igne bulliant usque quo consumetur de prædictis liquoribus tanta quantitas, quanta fuit lactis: postea adde succi Verben. ℥. j. succi pimpinell. ℥ j. ß. & pone omnia in ferventi sole cum cautione, ne à Vento pulvere externo, repleatur, cooperiendo aliquo panno raro, & ita stet in sole per mensem ad minimum: addendo singulo die Lactis ℥. ij.
Succ. betonic. ℥. j. & ita exsiccentur succi & Lac, donec veniat ad formam Cerati, vel Vnguenti.

Vtitur vero hoc modo, parando sc. petiam magnam circumdantem vulnus per quatuor digitos, vel circa, pluribus foraminibus perforatum, & in vulneribus supra os, vel infra: cum amotum erat, supra panniculum ponebat petiam magnam dicti Ceroti, extensam super sindone, & sic tenta aliqua, vel turunda, aut licinio ex panno lini subtilis replebat vulnus, lenissime tamen:

Et hoc Ceratum circa ſeptimum diem, niſi ſanguinis fluxus impediret, applicabat: lavando ſemper vulnus cum Vino malvatico, in quo bullierant roſæ: & ſic uſque in finem procedebat, ſemper ponendo duas vel tres guttas mellis roſati bene cocti in vulneris fundo.

Adverſus *ſuffocationem Vteri* ſuffitum quendam ex Mumia aliiſque adjectis componit *Weickard. pag.* 323.

℞. MVMIÆ ʒ.ij.
Galban. bdell. opopanac. an. ʒ.j.
Thuris, myrrh. ſtyrac. calam. an. ʒ.j.ß.
Alipt. moſch. ʒ.ß.
Rad. aſar. ſchænant. an. ſcr.ij.
Vngulæ aſin. ſcr.j. pulveriſentur, & cum reſin Laric. F. Trochiſci, urantur ſupra carbones ignitos in ſella undique cincta & occluſa dum mulier ſedet, ut fumus incluſus ad vulvam perveniat.

Cum & Ex prædicta Mumia, ſpiritus quoque Olea, Tincturæ, & alia parantur.

Paracelſus in Chirurg. mag. p. m. 306. quatuor ponit medicamenta conſolidativa ex Mumia conficienda.

Primum experimentum eſt: ℞. Mumiam, eamque in vitro occluſo ſerva per quatriduum in tertio gradu Ignis: poſtea remove, & exſicca pulveremque inde para.

Alterum hoc profert: ℞. Mumiam, & ei ſuperfunde Ol. de vitell. ovor. exſicca, poſtmodumque deſtilla per deſcenſum.

Tertium hoc eſt; ℞ Mumiam pulveriſatam, affunde ei oleum ex ſemin. lini paratum an. ſtent in digeſtione per biduum: Deinde tantundem ei adde alcohol. vini ſtet, per diem & noctem, poſtea ſpiritum V. ſepara, exſiccatamque materiam pulveriſa.

Quartum dicit eſſe: ſi ſine additione comburas Mumiam in cineres, & exinde lixivio facto, ſalem conficias.

AQVA BALSAMICA cum Mumia parata hæc eſt.

℞. Aquæ deſtillat, ex æquis partibus folior. & fl. roriſm.
Folior. & gran. lauri.
Sanicul. Veronic.
Peti, myrti, plant. lib. vj.
Terebinth. Venet. lib. j.
Gummi heder. & ceraſor. an. ℥.iij.
Thuris maſcul. myrrh. MVMIÆ veræ an. ℥.ij. ß.
Aloës ſuccotrin. ℥ iiij.
Macis. piper. caryophill. an. ℥ j.
Sachar. lib. ß. Croc. ℥ ß.

Omnibus invicem mixtis, fiat in Retorta deſtillatio per cineres, ut artis eſt, donec recipiens ſua ſponte refrigeretur: hanc aquam, quæ tota oleaginea eſt, citra ullam rei aliquis ſeparationem ſerva in phialis probe clauſis.

Excellentiſſima & pretioſiſſima adverſus omnis generis apoſtemata, ulcera interna & externa, potiſſimum contra fiſtulas, & ulcera maligna & ſerpentia: ex ea lavabis fiſtulas, admotis ſolummodo aliquot ejus guttulis: præſtantiſſima quoq; eſt ad carbunculum & anthracem peſtilentem, advomicas, abſceſſus, apoſtemata & ulcera interna: offerendæ tantum ſunt aliquot guttulæ cum Vino albo, aut cum alio quodam juſculo, vel aqua vulneraria.

OLEVM præſtantiſſimum in paralyſi & contractura nervorum, quæ ex vulneribus accidunt, deſcribit

ſcribit *Quercet. in ſclopetar. pag.* 128. & eſt ſequens.

℞. Olei hypericon. lib. j.
Terebinth. lib. ß.
Ol. laurin. ℥. iiij.
Spicæ ℥. j. ß.
Granor. Iunip. lib. ß.
Caſtor. ℥. j.
Euphorb. ℥. ij.
Caryophilli. mac. Nuc. moſch.
Cinam. an ℥. j. ß.
Fl. lavendul. Salviæ, lilii convall. an. Mij.
Maſtich. myrrh. thur. an. ℥. ij.
MVMIÆ ℥. j. ß.
Pingued. taxi ℥. iij. digerantur omnia per menſem in fimo, deinde deſtillentur in alembico ęneo ſecundum artem.

Cum oleo inungantur membra paralytica & contracta, eſt n. medicamentum efficaciſſimum.

Oleum Balſami Petri de Ebano cum Mumia paratum, hoc eſt.

℞. MVMIÆ, myrrh. aloes.
Spicænard. thur. ſanguin. dracon.
Opopanac. carpobalſam. bdell.
Ammoniac. Sarcocoll. Croci.
Maſtich. gummi arabic. ſtyrac. liquid. an. ℥ ij.
Laudan. caſtor. an. ℥. ii. ß.
Terebinth. ad pondus omnium: tritis conterendis miſceantur, & ex alembico deſtillentur.

Balſamum hoc artificiale veri balſami penuriam ſubſtituit, efficacia non propemodum ad ſingulares balſami vires accedit, atque id potiſſimum, quod hoc loco deſcriptum ab omnibus fere Chirurgis vulgo uſurpatut: tenuium partium eſt, calefacit, exſiccat, & glutinat: nervorum vitiis, paralyſi, cæteriſque noxis frigidis ſpinæ illitum confert.

Quod ſi idem tepefactum inunxeris ante febrium acceſſionem, rigores mire ſublevat, Cordis tremorem, palpitationem ac Syncopen ſanat: hecticos & emaciatos impinguat, addito Rhodo ſtagmate occipiti & Renibus illitum: Vteri ſtrangulatus juvat: comitialibus pluri miſque aliis affectibus ſubvenit: triſtes, melancholicos, ac animum deſpondentes, reficit, nec non cadaverum putredinem vindicat.

Nec omittendus *Balſamus ille antipodragicus Cratonis, in conſiliis Scholtzianis* deſcriptus, qui ſimiliter ex Mumia conflatur: & ſic habet.

℞. MVMIÆ. maſtich. thur.
Myrrh. ammoniac. opopanac.
Bdelii an. ℥. ij.
Vitrioli lib. j.
Mellis lib. ij.
Tartari ℥. j. ß.
Spiritus Vini lib. iiij. Deſtilla ſecundum artem, præbet optimum balſamum, lenit mirifice, ſi penna illinatur, & intolerabilem dolorem.

Alii hoc ipſum ſ. balſamum efficaciorem reddunt cum oleo Equino, quod ſic fit.

℞. Inferiorem mandibulam equi, redige in tenuem pulverem, & fac inde oleum: Hujus.

℞. ℥. ij.
Prædicti balſ. ℥. iiij. Miſce, & una adhuc ſemel deſtilla, & reſerva.

Alium balſamum mirabilis in vulneribus efficaciæ cum Mumia concinnatum depingit *Glandorp. in ſpecul, Chirurg. pag.* 32.

℞. Succi flor. hypericon. ℥. iij.
Nicotian. ℥.ij.
Betonic. menth. apii, pisolell. an. ℥. j.
Pulver. rad. consolid. maj. ℥. j. ß.
Aristol. rotund. Iridis Illyric. an ℥. ß.
Lumbricor. terr. in Vino lotor. ℥.ij.
Vini rubri auster. ℥. vj.
Olei commun. veter. ℥. iiij.
Myrtin. rosac. hyperic. an. ℥.ij. bulliant simul ad succorum, & ad Vini consumtionem: fiant postea levis colatura, cui adde.
MVMIÆ subtilissime pulveris. ʒ. vj.
Thuris, myrrh. an. ℥. ß.
Terebinth. lotæ in aq. Veronic. ℥. iij. penes Ignem tepide misce, indantur Vitro, servando ad usum.

Quintam Essentiam ex Mumia educit *Henricus de Schenis in Apothec. Syagyric. pag.* 121.

℞. Quintã essentiam Vini Chelidoneati superfunde MVMIÆ, ut quatuor digitos supereminneat, digere per decem dies, postea lento igne destilla per quinque dies, ut demum quintâ die absolvatur destillatio: postea repete destillationem illam, ut ante, donec tota Mumia solvatur.

Huic dissolutæ MVMIÆ adde decimam sextam partem balsami aromatarii, & duodecimam terræ sigillatæ: Misce & vitro bene clauso inde, circulentur ad solem per quadraginta dies.

Præstantissima est antidotus contra Venena, & sanat internas læsiones s. à casu s. etiam aliunde, si Vena aliqua rupta sit.

Hactenus de vulgaris Mumiæ, quę aliunde ad nos defertur Medicinali usu: Nunc de Philosophicæ Mumiæ & præparatione & usu.

Paratur autem MVMIA Philosophice s Chymice sequenti modo.

Eligatur cadaver hominis ruffi (quia in hoc sanguis est sincerior, ideoque caro præstantior) qui dum in vivis esset, accuratâ integritate & sanitate præditus, vel ad minimum nullo difficilis passionis, aut in ipsa partium essentialium constitutione facultatisve per se læsæ Organo, adeoque Mumiali quodam morbo detentus fuerit, qui recens sine macula, viginti quatuor aut circiter annorum, quique suspensus, vel rotâ contritus, vel hastatus per diem & noctem in aëre relictus, tempore tamen sereno collectus: hujus carnem musculosam brachiorum, femoris, & aliarum partium à duobus Luminaribus illuminatam ac constellatam frustulatim conscinde, & asperge pulvere myrrhæ, & tantillo saltem aloës: postea imbibe macerando aliquot dies in S.V. suspendatur per horas sex, vel decem, ac iterum cum eodem S.V. imbibatur, tandem in aëre sicciori, locoque umbroso, non vero sole, frustra suspensa siccescant: tumq; assimulatur carni fumo duratæ sine fœtore.

Male tamen imo pessime Andernac. Comm. 2. Dialog. 5. p. 189. in defectu Mumiæ vulgaris, Cadavera ex nosodochiis desumenda, & aloë, myrrhâ, Croco, & oleo nucis moschatæ destillatitio imbuenda esse docet: sic, ut liquor ex carne humana extractus processu temporis, adjungatur.

Nam cum hæc balsamum morbificis Tincturis inquinatum, imo interdum absumtũ, & vix restibilem possi-

possideant, facile assumenti vel utenti impressionem injicere possunt.

At corpus strangulatum, perque aeris interceptionem interfectum, nullam propterea impressionem tyrannicam in suam corporalem massam, elementaliter perpessum, penitus indestructum permanet, elemētali resolutioni s. putrefactioni minus obnoxium, donec sub udo cœlo & in aere sic conservatur: Idq; propterea, quod evolutio humoris aquei, quæ aere & motu accelerata, humorem oleosum balsamicum in suo esse conservarit, qui alias in consortio humoris aquei fuisset, una evolaturus, quod conspicue est, in palis ignem passis, & carnibus fumo castigatis, quæ eandem ob causam partim lōgissime durant, partim succum alibilem integrum retinere, & inde in delitiis sæpe haberi soleant: Accedit, quod pœnam tam contumeliose ferendo spiritus Mumiales ob mali præsentiam in summam ἀνμὴν abrepti & exsperati, ipsis intimis substantiis acerrime & acutissime commisceantur: cujus causa, ut corpus in vivis ad qualscunque facultates instructius redderetur: ita jam post mortem eo ipso balsamica quadam potentia intimius imbutum, habitudini elementorum putredinali fortius repugnat, seque contra omnem, cum putredinis, tum totalis corruptelæ insultum defendit: Propterea corpore s. domicilio spiritus s. balsami vitalis integro, illæsoque permanente, balsamus etiam ab ipso discedere non necessum habet; quousque ita in sua Elemēta irresolutum illud perstiterit: Ideoque nihil hic derelinquitur, aut separatur, præter animam animantem rationalem s. formā hominis informantem, cujus præsentia specifica cujusvis differētia erat constituta: homo enim vita defunctus, & in Mumiā redactus, homo amplius, nisi æquivoce non est: spiritus vero vitalis, vegetabilis, balsamus Naturalis, symphytus, & cum eo occultarum virium exuberantia in tali corpore nullam jacturam patitur: ut habet Tentzchius Med. Diastat. cap. 6.

Tinctura elegans, ex prædicta Mumia Philosophica, paratur cum spiritu Vini s. a. vel spiritu Sambucino (qui fit ex floribus sambuci primo fermentatis, postea more spirituum aliorum destillatis) extracta, à qua sp. V. ad mellaginē usq; abstrahitur.

℞. Hujus extracti lib. ß.
Theriac. Androm. ℥ iiij.
Ol. olivarum Mumiati ℥. ij.
Magister. Corall. perlar. an. ʒ. ij.
Terræ sigillat. ℥ ij.
Mosch ʒ. j. misce, & diligēter circulando digere per mensem.

VSVS.

Tempore pestis matutinis horis utere ℈. j. sic immunis ea die eris à veneno: infectus. v. ʒ. ß. in aq. Carduib. vel Vlmar. vel Theriacal. assumat. in apostematibus, carbunculo, anthrace, Pleurisi maligna ʒ. j. administratur: proinde exactis sex horis alteram exhibe drachmam: Contra quævis venena à ʒ. ß. ad ʒ. j. pelliturque hoc medicamento, quicquid est bestialiū vel mineralium venenorū.

OLEVM olivarum MVMIATVM ita parat Quercetan. de medic. spagyric. præparat. cap. 1.

MVMIAM Philosophicam antea paratam scinde per minima quantum fieri poterit, indatur matracio oblongo collo, affundendo menstruum olivarum, putrefac omnia per mensem integrum, vase clauso Hermetice, ut fiat solutio: Deinde aperto vase transfunde mate-

riam Cucurbitæ vitreæ, quam colloca in B. ut vase aperto exhalet Mercurius, quod fit cum incredibili fætore: sic remaneat, donec nullus exeat fœtor, & Mumia tota dissoluta sit: solutionem infunde in aliud vas, quod superest, digeratur denuo in B. donec prodeat in oleum crassum & fuscum instar Syrupi: Quo facto, circulabis omnia cum Spir. V. optimo in B. per viginti dies, separato tandem spiritu remanebit in fundo rubicundum & odoriferum oleum, omnes balsami Naturalis habens proprietates, quodq; per se venenatis omnibus & pestilentibus affectibus valde conducit, & sic sufficit, ad priorem processum.

Anodynum externum ex Mumia hac paratur apud Popp. lib. 1. Thesaur. Med. pag. 68.

℞. Mumiæ patibuli ℥.iij.
Spiritus ligni Guajac.
Querni an. ℥.iiij.

ex invicem mixtis ex Retorta: quo inunge caput.

Balsamum ex Mumia Philos. parandum delineat Poppius l. 3. Thesaur. med. p. 743.

℞. Carnis Human. recentis, debito modo collectæ, à sano sc. & ultimo supplicio affecto homine, probe incisæ. lib iij.
Adde Myrrhæ pulverisat.
Aloës an. ℥.iij.
Croci. ℥.j.
Spiritus Vini lib. ij. Omnia Vitio indantur clauso, & per quatuordecim dies stent in leni digestionis calore: postea sensim ex Retorta destilla, primum lento, mox fortiori Igne: sic Balsamus cum liquore prodit: hunc poteris interne, balsamum vero externe usurpare. Idem commendati liquorem in defectu virium cujus scr. j. propinat. lib. 1. Thesaur. Medic. pag. 216.

Libavius lib. 2. Alchym. pag. 142. ejusmodi describit.

℞. Carnes Micr. recentes, incide, adde parum salis & spiritus Terebinth. q. s. macera clauso vase, donec putrefiant, segrega purum ab impuro per colum trajiciendo: & cave tibi à fœtore: quod ut facilius fiat, poteris vas apertum relinquere, donec fœtor exhalarit: post destilla per Retortam vel Alembic. rectum, separa Tereb. spiritum ab Oleo, cui poteris addere moschum, & affuso S. V. id circulare.

Hunc ipsum paucis immutatum habet Poppius loc. citat.

℞. Carnes Micr. incisas libras tres: asperge optime sale, sicque permaneant per quatriduum, deinde adde.
Olei Iuniper. Terebinth. an. ℥.iij.
Garyoph. ℥ ß.
Mastich. pulveris. ℥.iiij.

Omnia probe invicem misce, & ex Retorta destilla, sic exibit liquor & Balsamus: quæ duo invicem separanda.

Inprimis autem commendatur in Gonorrhæa Gallica.

Quidam hunc commendat.

Pars humani corporis incisa ex Oleo olivarum per mensem digeri sinatur: deinde ampullæ incurvatæ imponatur, separeturque.
Hujus liquoris lib. j.
Theriac. opt. ℥.vj.
Moschi. ʒ.j. misce, macerenturque diebus triginta, atque tunc Theriaca præstantissima è Mumia provenit.

Hujus ℥.j. ex ol. amygd. dulc. iis feliciter datur, qui venenum hauserunt, aut peste correpti sunt, sic ut in

in lecto ſudent: laterum inflammationibus, abſceſſibus, carbunculo & ſimilibus medetur; ad venena præcavenda mane ℥.j. ſumitur.

QVINTAM denique ESSENTIAM ex Mumia human. ſic parandam cenſet Poppius in Hodogetico Chymic. p. 189.

℞. Carnes Microcoſm. debito modo collectas, & inciſas, putrefac per duos menſes in continuo at leni calore: aperi deinde vitrum, & alembicum ei applica, & ex B. primum Phlegma deſtilla, deinde urge ignem, donec omnia prodeant: tunc ſepara aquam ab Oleo per ſeparatorium: Phlegma vero à ſpiritu per alembicum, quem ſeorſim ſerva: Capiti mortuo calcinato affunde Phlema, & extrahe ſalem, deinde deſtilla per Baln. inde Phlegma, donec cuticulam contrahat, ſepone ad cryſtalliſandum: Mox accipe ſalem fixum cum ſpiritu & ad putrefaciendum per 14. dies in B. colloca: tunc forti Igne deſtilla, idque ſextâ vice repete: tandem id quod deſtillando prodiit cum ſale ſimul in alemb. ſublimato inde in phiolam, Hermeticeque eam claude, & in digeſtione ad coagulandum colloca: Denique ſolve viciſſim in S. V. & ſepara inde feces, perque quatuordecim dies circula: ſic Quintam Eſſentiam optime paratam habebis.

Alium modum præparandi Q. ESSENT. ex HVMANA CARNE habemus apud *Fabrum lib.* 1. *Myrothec. Spagyr. cap.* 11. & ſequentibus delineatur.

Sumatur CARO HVMANA, adoleſcentis hominis, violentâ morte ex juſticia peremti, laudati ſanguinis & quadratæ ſtaturæ, ſi fieri poteſt, Sole Virginem ingrediente ad quantitatem librarum ſaltem trium, ex Crure, lumbis, aut natibus, projiciatur in optimum & ab omni Phlegmate depuratum Vini ſpiritum, quoad ſpiritus Vini ſupernatet illi ad tres, aut quatuor digitos, & maneant ſimul in vaſe vitreo optime clauſo per tres aut quatuor dies: Deinde auferatur caro, & irroretur in catino vitreo frequentiſſime ſpiritu Salis ab omni Phlegmate depurati. Catinus vero conſervetur apertus in umbra, in loco, ubi pulvis, nec aliæ feſtucæ carnem inficere poſſint: dum autem caro maximam ſpiritus Salis copiam ebiberit, perquam optime ſiccandam permittes in eadem umbra & ſimili catino, verſatâ ſemper undiquaque carne: Hæc Caro ſic condita ſummum eſt humanæ Naturæ ſolatium, & vitæ propugnaculum: Reſervari poteſt in conſervis vitreis ad uſus ſuos: nihilominus tamen poteſt adhuc efficacius præparari & in Q. Eſſentiam redigi hoc modo.

Sumatur hujus Carnis ſic conditæ lib. j. & in pulverem redigatur, pulvis hic infundatur in perquam optimo Vini alcohole, in eo ſc. quod per circulationem fragrantiſſimum odorem adeptum eſt, & maneant in digeſtione lentiſſima Balnei per quindecim dies, donec tingatur in colorem ſanguinis ſpiritus V. Tinctum effunde per inclinationem in aliud vas vitreum circulatorium, & clauſis optime omnibus juncturis digere circulando per octo dies lentiſſimo Igne, donec feces depoſuerit omnes: Tinctura iterum effuſa in aliud vas, quod optime claudes, feces, quæ in fundo remanent prioribus fecibus conjunge: & bulliente B. deſtilla, ex his, quicquid poterit humiditatis, illudque humiditatis, illudque humidum Tincturæ priori.

Priori conjunge: feces deinde combure, & violentiſſimo calcina Igne, donec albeſcant: & ex his, cum aqua Carduiben. aut fl. tiliæ, aut flor. lil. convallior. extrahe ſalem, quem calcinationibus, ſolutionibus, filtrationibus & coagulationibus ſæpius iteratis, in candidiſſimum reduces ſacharum, quod conjunges priori Tincturæ: Exque hac Tinctura lentiſſimo calore B. extrahes humidum aliquid, donec Tincturæ ſpiſſitudinem mellis acquiſiverit, quæ in vaſis aureis digna eſt conſervari, propter ſtupendas in ſanitate conſervanda virtutes, & in morbis quibuſcunque pellendis.

VIRES & VSVS.

Virtutes hujus arcani reticeri merentur, quod tot tantæque ſint, ut in earum enumeratione hyperboles ſuſpicionem adferat lectoribus: dicam tamen omnibus morbis accommodari & Principes omnes & Reges eo uti debere ad longiſſimæ beatæque vitæ uſum.

Sumitur ſingulis matutinis horis, jejuno ſtomacho in juſculo pulli vel ſorbili eo ad quantitatem trium aut quatuor granorum.

Ex Tentzelii Medicin. Diaſtatica tres adhuc modi extractionis.

Mvmiæ Microcosmi reſtant, quos cap. 3. deſcribit, quorum primus hic eſt:

Sumatur Mvmia corporalis dicta cum omni adhærente ſubſtantia cujuſvis membri, nempe, Hepar, Pulmones, aut integrum corpus, per quod intelligatur *Caro*, vel ſanguis, putrefiant per menſem Philoſophicum in phiola Hermetice clauſa, ut formam q. mucilagineam aſſequantur: Expreſſa inde muccago denuo in fimum collocetur ad putreſcendum per menſem Philoſophicum, ut materia vertatur in Embryonem ſpagyricum: ab hac Embryonia materia in B. M. ſua ſeparetur Aqua: in Cineribus, Aer: reaffuſa ſuper reſiduum aqua, & ſignatura debite interpoſita adhuc unum menſem in B.M. putrefiant: Hinc per Cineres Aqua ſimul & Ignis abſtrahantur; aquam ſeparando ab Igne per B. M. ignem vero rectificando ſeorſim per Cineres: His ita Elementorum ſeparatio erit peracta, quamvis Terra prædicta Embryonia adhuc repurgatione opus habeat, quin imo reſolutione in ſua tria principia: Propterea terra illa feculenta vaſe clauſo quatriduum reverberetur: inde Elementum aquæ lentiſſimo B. gradu, ad humiditatis duntaxat heterogeneæ conſumtionem deſtilletur: reliquam vero per Cineres perfectionem acquirat: Illam ipſam aquam ſuper Terram reverberatam in Cineribus cohobando ter, quaterve forti igne propelle, & evadat clara & pellucida, cumque propria terra eadem opera rectificabitur. Eodem modo aerem quoq; ſuper terram cohobando ad puritatem, nonnullamque ſaporis gratiam perfice. Poſtea ad ignem fiat progreſſus: ille cum aqua mixtim dimittatur per aliquot dies in locum putrefactioni idoneum: Hinc aqua, deſtillatione arenaria detracta, Ignis empyreuma ſimul auferatur: Aquam inde in B.M. iterum ſepara, eumque Terræ commixtam denuo triduum circiter ad putreſcendũ colloca: denique per arenam forti Igne deſtilla, & Ignis ſimul aſſurget, qui ab aqua ſeparandus, igne in fundo ſuperſtite.

Hanc eandem infuſionem, deſtillationem & ſeparationem à Terræ Elemento, eouſque repete, donec nihil Ignei illius in fundo amplius reſtitet.

restitet. Aqua ultimo separata cum igne superstite claro triduum usque digeratur, indeque ab eodem pro Baln. penitus abstrahatur igne ad Cinerum calorem ultimo provocato: Hac ipsa laboriosa licet rectificatione inferius Virtute superioris & vice versa nobilitabitur: igni siquidem per cohobationes Balsamicum aëreum ab aqua & aëre: Aquæ. v. per ignem balsamicum igneum conciliabitur, ut jam ultimi liquores primis duobus principiis Mercurio & Sulphure belle respendeant; quæ ipsa postea circulari motu in proprium centrum rectificanda veniunt, nempe, liquor Mercurialis cum Sale: Sulphur vero per se circulando in suum centrum gradetur: Tertium principium sequenti ἐνέργεια perficiatur: Terra reverberata tuta super marmore imbibatur quadruplo aquæ in prima destillatione per B. separatæ, iterumque per cineres coaguletur. Id eousque continuetur, donec terra ignem penitus absorbuerit: dein, eadem sublimetur sublimabitur. v. instar nivis albæ: sic impurior pars, lolium sc. in agrum naturæ satum, copiam familiaritatis & concordiæ impediens, relinquetur prorsus rejectitia.

Quæ terra sublimatione purior reddita tertium principium puta, Sal merito constituet: Estque Mater, in quam alia duo, ceu spermata viri & fœminæ seminanda, inque novam admirandamque fœturam totius Mundi simulacrum & naturam in se continentem, adeoque Microcosmi nomine signatam, &c.

Secunda Mumiæ extractio est ad modum Q. Essentiæ & sic haber.

℞. Spiritum Terebinthinæ clarum & perspicuum: Is namque per se balsamicus est: misce cum Mumia tenuiter incisa, inque vase Hermetice clauso per mensem Philosophicum ad putrescendum sepone: expressioni vesica bubula exceptæ affundantur aliquotæ partes spiritus V. rectificati: Inde in alembico cæco super Cucurbitam juncturis optime munitis adaptentur: ita ut Cucurbita in frigidam aquam posita, arena, prunaque, circa alembicum lento calore officium faciant: cujus beneficio liquor s. Q. Essentia in forma per quam subtili cum Spiritu V. per vesicam delabitur: Materia crassa residua reverberanda, & in Sal sublimatione redigenda: demum cum Q. E. posteaquam, illa à Sp. V. per B. fueret separata, circulationis medio unienda: quibus peractis Q. Essentia Mumiæ cum Theriaca & moscho amplius digeri, & ita in forma Elixirii pro remedio cum ipsiusmet pestis, tum aliorum deleteriorum maxime præsentaneo, reservari ac collaudari poterit.

Tertius extractionis Mumiæ aëreæ s. balsami corporis præfocati modus, medio transplantationis absolvendus ita habet.

Prim o dissolvatur Mumia admixta quarta parte terræ cujusdam aridæ calidæque in clauso vase per mensem, vel donec mucilaginis aut pinguis cujusdam glebæ formam referat: Deinde semina earundem plantarum inseminentur: quarum virtutibus alias iidem morbi, quos jam cupis expugnatos, superantur; pesti videlicet opponendo anti pestilentialia; febribus, alexipyreta, & sic consequenter: Relinquantur ita sub dio, donec vegetari incipiant, ac crescant; Ita namque Magnetica ejusdem seminis virtus, Spiritusque in eo turgens cœli non solum proportione respondens: sed & idem cum ejusdem Spiritu, licet aliter atque aliter modificatus, intimum, balsamicumque terræ Mumialis Spiritum nutrimenti in modum alliciet: dumque ita vegetabi-

tur, ejusque Mumiæ Spirituales proprietates atque vires sibi jugiter associabit, ejusdemque porro herbæ extractio ad imitationem Q. Essentiæ, vel Magisterii mediante S. V. lepide sub manus succedet; opus ad conservandum valetudinem varios morbos expugnandum vere utile & mirandum.

DEO TRIVNI GLORIA.

I N-

INDEX

Continens medicamenta ad curandos morbos de ſumpta ex corpore humano tam vivo quam mortuo.

A.

ALvi ac ſtomachi dolorem ſedantia, 16.
Alvum ſubducentia, 36.
Anaſarcæ & Aſcitidis curatio, 43. 44.
Anginæ curatio, 156.
Anhelitus remedium, 33.
Animalia in ventriculo nata necantia, 26.
Anodynum ex Mummia, 166.
Anthracis curatio, 162.
Anthropophagorum hiſtoria, 147. 148. 149.
Antidotorum ex cranio humano præparationes, 116. 117.
Antipodagricus pulvis purgans, 49. 54.
Apolexiæ curationes, 4. 54. 89. 112. 113. 115. 116. 117.
Apoſtematis curatio, 162.
Aqua Alcali febrim pellit, Anhelofis prodeſt. Sermonem reſtituit. Fœtum mortuum expellit, 33.
Aquæ Alcalis præparatio, 33.
Aqua Aurea, 57.
Aqua balſamica cum mummia contra omnis generis apoſtemata, ulcera, interna & externa, maligna ſerpentia, fiſtulas, vomicas, 162.
Aqua Cephalica, 109.
Aqua ex cranio humano, 124.
Aquæ ex ſtercore humano præparatio ejuſque uſus. 64.
Aqua inſignium virium, 110.
Aquæ ophtalmicæ, 51. 52. 53.
Aqua podagrica, 47.
Argenti vivi fixatio, 12.
Arthritidis curationes, 144. 145. 146.
Articulorum debilium curationes. 104. 107. 145. 156.
Aſthmatis remedium, 89.
Atrophiæ medicina, 103. 106.
Auditus deperditi medicina, 35.
Auditum adjuvantia, 131. 156.
Auri potabilis præparationes, 56.
Aurium doloris medicina, 35.
Aurium inflammationibus lac humanum opitulatur, 19.
Aurium ſordes aureæ monetæ pondus augent, 14.
Aurium ſordes balſamis vulnerariis admiſcentur, 13
Aurium ſordium cauſæ, uſus medicinalis, 13.
Aurium tinnitus curatio, 20. 35.

B.

BAlſamus antipodagricus, 163.
Balſamus mirabilis in vulneribus, ibid.
Balſamus mummiæ philoſophicè præparatus in virium defectu in Gonorrhæa Gallica, 166.
Butyri ex lacte humano preparatio, ejuſque uſus, 21

C.

CAchexiæ curatio, 43.
Calcinatio duplex, 122.
Calculorum generatio, 95. Fit in omnibus forè corporis partibus, Ibid.
Calculorum remedia, 43. 46. 49. 56. 61.
Calculus calculum diſſolvit, 95. 96. 97.
Calli curatio, 106.
Cancrorum remedia, 37. 144.
Canitiem inhibens, 84.
Capilli pro ſunt crudi contra icteritiam, Luxationem, Vulnera à rabido cane inflicta, Epilepſiam, ſuffocationem uteri, 4. Hæmorrhagiam vulnerum, 5. Febres, ibid.
Capillorum cauſæ, eorumque uſus, 1.
Capillorum fumus auro colorem reſtituit, 5.
Capillorum oleum juvat proventum barbæ & capillorum, Ibid.
Capillorum præparatio, Ibid.
Capillorum ſigna, 3. 4.
Capitis dolores mitigans medicamentum, 21.
Capitis in omni affectu curatio, 112. 113.
Caput roborans medicamentum, 113.
Carbunculi ſanatio, 162.
Carcinomatis ſanatio, 12.
Cariei oſſium curatio, 146.
Caro hominis quadruplex ejuſque uſus, 147. 148.
Catharri curationes, 84. 103. 124. 143.
Cephalalgiæ curatio, 84. 129. 156.
Cerebri humani arcanum ad Epilepſiam, 109.
Cerebri humani quinta eſſentia contra dolores capitis, ibid.
Cerebri ſubſtantia, magnitudo, 108. 109.
Cerebrum valet contra omnes Epilepticos inſultus, 109.
Cervicis doloris mitigatio, 12.
Chryſocolla urina præparatur, 59.
Cicatricum curatio, 12. 39. 45. 61. 108.
Cæliacæ curatio, 144.
Colicæ paſſionis remedia, 13. 27. 28. 43. 99.

Comitialis morbi curatio, 163.
Conceptum juvantia, 25.
Conceptum retardantia, 28.
Consumptionem corporis desperatam restituentia, 41.
Contracturæ remedia, 49. 92. 99.
Contusionibus opitulantia, 38.
Convulsionis curationes, 12. 98. 101. 121. 157.
Cordis affectus curantia, 156.
Cordis tremoris & palpitationis curatio, 163.
Cranii humani conformatio, partes & usus, 111. 112.
Cranii humani diversæ præparationes ad capitis morbos, 112. 113. 114. &c.
Cranii humani calcinatio, 122, 123.
Cranii usus in strumarum curatione, contra Febrem, morsum rabidi canis, fluxum dysentericum, 112.
Cranium humanum valet contra omnes capitis affectus, Epilepsiam, Paralysin, Apoplexiam, vertiginem &c, 112.
Crocus Martis præparatus cum urina, 59.
Crurum affectus juvantia, 41.
Cutis curat Epilepsiam, convulsionem, 98. partum difficilem, contracturam colicam, vulnera cranii, 99.
Cutis quid & quem usum præstet, 81.

D.

Decoctorum ex mummia præparationes 157. contra casum ad sudores proliciendos in vehementi corporis concussione, 157.
Defluvy capillorum, 20.
Dens hominis mortui curat veneficia, 146.
Dentis usus, 147.
Dentium definitio, finis, divisio, numerus, 146.
Dentium sordes abstergit urina. 35.
Diabetis curatio. 46.
Diagridy cum saliva præparatio, 12.
Diana s. aqua aurea ad metallorum transmutationem 57. 58.
Dolores post partum mitigant secundinæ, 25.
Dolorum uteri mistigatio. 61.

E.

Electuariorum ex cranio humano præparationes, 116. 117. ad Epilepsiam, venenam, vertiginem, ibid.
Elementorum separatio, 51.
Elephantiasis indicium, 34.
Emplastrum magnarum virium Paracelsi 158. contra omnia vulnera & ulcera, Ibid.
Enterocelæ curatio, 94.
Epatis obstructi remedium, 56.
Epilepsiæ curatio, 17. 24. 28. 35. 44. 78. 81. 88. 89. 98. 109. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 122. 129. 130. 131. 132. 156. 163.
Epilepsiæ præservatio, 112.
Epilepsiæ puerorum remedium, 40. 53.
Epithema frontale ex lacte, 20.
Erisipelatis remedia, 23. 40. 51.
Essentia ex cranio humano, 128.
Eventus morbi ex lacte cognoscendus. 21.
Extracti ex cranio humano præparatio, 128.
Extractio lunæ anti epileptica, 53.

F.

Febrium curatio, 5. 8. 17. 20. 33. 37. 41. 46. 112.
Ficus ani curat urina. 37.
Fissurarum & scissarum manuum curatio, 13.
Fistularum curatio, 162.
Fistularum purificatio. 78.
Flatus discutientia, 156.
Fœcunditatem conciliantia, 28.
Fœcunditatis indicium, 27.
Fœminii partus indicium, 27. 34.
Fœtum mortuum expellentia, 33. 48.

G.

Galea contra colicam præstat, 27.
Galea nigricans indicat mentem fore deliram, multaque in fanti infausta portendit, 26.
Galea rubra multorum faustorũ indicium est, ibid.
Galeæ abusus, 26, 27.
Galeæ causa. 26.
Gangrænæ remedium. 43. 46.
Glaciei animalis præparatio & usus, 55. 56. Usus in obstructiouibus Epatis & lienis, calculo, inflammationibus, Gangræna, 56.
Gonorrhææ Gallicæ curatio, 66. 144.
Gravida mulier cognoscenda, 33.
Gutturis strumas secundinæ tollunt, 24.

H.

Hæmatoptysios curatio, 144. 156.
Hæmorrhagiæ vulneris curatio, 5. 74. 133. 144. 156,
Hæmorrhoidum doloris mitigatio, 20.
Hebetudinem oculorum spiritus urinæ sanat, 45.
Hecticorum curatio, 84.
Hemicraniæ curatio, 84. 129. 156.
Herniosorum curatio, 94. 105.
Herpetis curatio, 93.
Histericos affectus sanantia, 25.
Hydropis curatio, 8. 35. 46. 82. 93.

I.

Icteritiæ curatio, 4. 20. 36, 46.
Ictus remedium, 12. 13.
Impetiginum curatio, 11.
Impregnationem prohibentia, 147.
Incatationes tollunt secundinæ & impotentias, 25
Inflammationum extinctio, 66.
Intellectus & sensuum renovatio, 84.

L.

Lacte muliebri explorare possumus mulieris aptitudinem ad concipiendum, 17.
Lactis electio, 16.
Lactis natura & causæ, 14.15.
Lactis naturalis usus, 16.
Lactis præparationes, 17.18.19.
Lactis usus externus, 17.
Lactis usus internus, 16.
Lactis usus Medicinalis, ibid.
Lac visum acuit, 18. aurium dolores mitigat. 19. podagricos dolores sedat. ibid. casum capillorum prohibet. 20. Phthisicorũ calorẽ temperat, ibid.
Lamiæ taxantur. 147.
Lepræ remedia. 12.49.74.75.84.
Lichenum curatio, 11.
Lienis affectus curantia, 156.
Lienteriæ curatio, 144.
Lippitudinis auxilium, 12.
Liquoris cephalici ex cerebro præparatio, 110.
Livoris oculorum remedium, 12.
Ludi urinæ natura, usus ejus, 60.61. In Erysipelate, mundificat palpebras, aufert cicatrices oculorum mitigat dolores uteri, suffocatis ab utero succurrit, calculum pellit, 61.
Luem veneream curantia, 37.48.49.8 c.
Lumbricos necat urina, 36.
Lumbricorum diversitas, 66. Eorum usus in Medicina ad expellendos lumbricos, 77.
Lunæ fixatio, 58.59.
Lunæ solutio sale perficitur, 48.
Luxationis remedium, 4.

M.

Macularum curatio, 21.28.146.
Magisteriorum ex Cranio humano præparatio usus dosis, 121, 122.
Mammillarum curatio, 74.
Masculi partus signum, 27.34.
Matricis confortativum, 49.
Melancholiæ curatio, 17, 25.84.
Membrorum laxatorum curatio, 94.
Membrorum ustorum curatio, 78.
Memoriam juvantia, 131.
Menses deficientes adjuvantia, 4.40.46.
Mensium fluxum curantia. 133.144.
Mentagræ curatio, 11.
Mercurii Microcosmici præparatio & usus. 49.
Mercurii præcipitatio, 57.
Mercurius Iovis sale urinæ elicitur, 48. usus adversus luem veneream, viscera purgat, & obstructiones reserat.
Mixturæ cephalicæ præparatio contra dolores cephalicos, 111.
Morborum signa ex urinis. 30.31.32.
Morborum transplantatio, 14.
Morsuli ex cranio humano, 123.
Morsus à rabido cane facti auxilium, 12.
Morsus jejuni hominis venenatus motûs convulsivos, febres, gangrænam excitat, 10.
Mummia curat vertiginem, Epilepsiam obstructiones, attuum affectus, cephalalgiam, tussim affectus cordis flatus ventriculi, & intestinorum singultum, Anginam, affectus lienis, scorpionum ictus, profluvia sanguinis &c. 156.157.158. 159.160. & seq.
Mummiæ definitio, æquivocatio, divisio, 149.150 Rejectio. 151.152.153.154.
Mummiæ præparationes Chymicæ contra Apostemata, carbunculos, anthraces, pleurisin malignã, 164.165.

N.

Nephritici doloris mitigatio, 46.
Nervorum confortatio, 111.
Nervorum contractorum curatio, 57.163.
Nodi in umbilico indicant fœcunditatem, 27.
Nodi in umbilico à se spatio quodam distantes ostendunt concipiendi intervalla, ibid.
Nodi ruffi umbilici indicant masculos partus, albi fœmineos. ibid.
Nodorum curatio. 12.

O.

Obstructionis jecoris aperit spiritus urinæ, 35. 46.156.
Oculos ab insultu variolorum & morbillorum lac defendit. 19.
Oculorum dolorum mitigatio. 17.
Oculorum Lachrymantium remedium. ibid.
Oculorum nebulis lac medetur. 19.
Oculorum ruborem lac muliebre tollit. 17.
Oculorum suffusionis & fluxus auxilium, 35.39.
Odontalgiæ curatio, 76.134.
Olei præparatio ex capillis, 5.6.
Olei præparatio ex stercore humano, ejusq; usus, 64.
Oleum ex ludo præparatum contra calculum, 61.
Oleum ex Mummia. 163.164. In paralysi & nervorum contractura, ad cordis tremorem adversus rigores in febrium accessu, ad palpitationem cordis ac syncopen, ad uteri suffocationem, morbum comitialem morbum Melancholicum, putredinem à cadaveribus arcendam. 163.
Olei ex Cranio humano præparatio, 125.126.
Oleum Martis. 59.
Oleum salis viride ad dolores podagricos. 57.
Oleum sulphuris cum urina ad nervos contractos, cancrum, maligna ac antiqua ulcera frigidos affectus. 57.
Ophtalmiæ curatio, 21.78.84.
Ossa curant Paralysin. 142. Podagram quartanam, Epilepsiam, Catharrum dysenteriam 143. Lienteriam, hæmorragiam narium, fluxum mensium, cancrum arthrididem, ulcera, gonorrhæam, hæmorrhoides affectus, urinæ hæmorragiam omnem, 145.

Ossis in cranio humano Triquetri usus in Epilepsia, vertigine, 132.
Ossium elixatorum spuma curat faciei maculas, 146.
Ossium in homine usus naturalis 141 medicinalis, 142.
Ossium oleum confert podagræ, membris debilitatis tumoribus, & arthriticis doloribus, 145.
Ossium quinta essentia prodest arthritidi, cariei ossium, 145.146.

P.

Palpebrarum mundificatio, 51.
Palpitationis cordis remedia, 118. 163.
Panacæa solaris 54. Usus in omnibus morbis, 55.
Paralysios remedia. 40.80.81. 84.89.102.111. 112.122.163.
Partum adjuvantia. 28.99.157.
Pectoralium affectuum curatio, 103.
Pediculi morborum signa præbent, 66.
Pediculorum causæ, 65. Usus ad icteritiam 66. febres, ibid.
Pernionis curatio, 46.
Pestis indicia, 34,37.
Pestis remedia, 46.84. 90.
Philtri præparatio, 77.
Philtrorum antidotus, 25.
Phthisios curatio, 16.21 49.78.84. 100.
Pilorum proventum impedientia. 39.
Pinguedinis generatio, usus, 99.
Pinguedo curat sanguinem coagulatum phthisin, Epilepsiam, tormina, dolores vesicæ. 100. Convulsionem, 101. Paralysin. 102. Affectus pectoris, 103. Atrophiam articulorum 104. Herniam. 105. scrophulas tumores & tophos podagricos, tumores ex contusione 106. tremorem involuntarium, pustulas 107. cicatrices, 108.
Pleurisios curatio, 91.93. 103.
Podagræ curatio, 19.23.37.40.44. 46.49.54. 57.79.84.106.143.145.
Podagræ præservatio, 43.
Potio universalis ex mummia in omnibus tam internis quam externis vulneribus & ulceribus pustularum à venenatis bestiolis remediũ, 11.107.
Præcipitatio Mercurii cum urina. 57.
Procidentiam uteri sanantia, 36.
Proventum capillorum promoventia. 12.
Pruritus oculorum sedantia, 14.
Pulmonum affectus cura, 46.49.
Pulveres ex Cranio humano varii ad Epilepsiam, Apoplexiam, omnesque capitis & cordis affectus, 113.114. contra disenteriam, podagram. 115. Vertiginem, 116, ad purgandos humores tartareos, 116. ad caput roborandum, 112.
Pulveres varii ex mummia contra casum ad dissolvendos sanguinis grumos à contusione. 156. ad partum accelerandum 157. disenteriam, spasmum & convulsionem, ibid.

Q.

Quinta essentia ex cerebro humano, 109.
Quinta essentia ex mummia ad omnes morbos, 168.
Quinta essentia ex mummia contra venena, læsiones à casu, 164.167.
Quinta essentia urinæ 49. contra calculum, gonorrhæam virulentam, vulnera & ulcera, difficultatem mingendi, putrefactionem internam 50. Pestem, 51. Tumores ibid.
Quinta essentia urinæ mitissime purgat & urinas ciet. 51.

R.

Rigoris in febris accessione mitigatio, 161.
Rotulæ ex Cranio humano ad palpitationem cordis, Epilepsiam, 118.

S.

Salis & Cranio humano præparatio usus & dosis, 125.126.127.
Salis ammoniaci præparationes variæ, 59.60.
Salis urinæ præparatio, usus in omnibus oculorum morbis, confortat ventriculum, educit partum mortuum, 48.
Saliva argentum vivum figitur, 12.
Saliva orichalcum instar auri reddit fulgidum. 13.
Saliva diagridium probatur, 12.
Saliva emplastris & linimentis admiscetur, 13.
Saliva hominis jejuni tollit lichenes, mentagram, impetiginem, pustulas, comitiales morbos. 11. Sanat ictus. Lepram. Lippitudines. Carcinomata. Mitigat dolores cervicis. Aufert cicatrices, subvenit uteri suffocationi. Livori & albugini oculorum, vermes necat, Calculum extrahit. Curat nodos, morsus à rabido cane. Capillorum proventum impedit, 12.
Saliva jejuni hominis vi deleteria pollet ac te la inficit, 10.11.
Saliva sanat scabiem, scirrhosos tumores, 13.
Saliva visum restituit, strumas sanat, contra venena valet, 9.
Salivæ natura differentia ab aliis excrementis, 9.
Sal urinæ diureticum insigne, 48.
Sanguine e humano composita curant Epilepsiam 88. apoplexiam, paralysin, Asthma, 89. pestem, venena, 90. pleurisin, 91. contracturam, hydropem 92. Quartanam 93, &c.
Sanguinis coagulati dissolutio. 100.
Sanguinis generatio, ejus naturalis usus & diversæ partes 68.69.
Sanguinis humani aqua præparata medetur phthisi, Epilepsiæ, impuris fistulis, membris adustis, emollit vitrum 78, curat ophtalmiam, ibid. confortat vires 79.
Sanguinis menstrui varia nomina, causæ 21. Fluxus per varia loca 22, usus, ibid.

Sanguinis oleum valet in lue venerea, paralysi, ulceribus 80. caduco inveterato 81.
Sanguinis præparatio Magica 74. Magnetica 75. Philtrum subministrat, 77.
Sanguinis quinta essentia à quocunque morbo liberat, 82.83.84.85.&c.
Sanguinis unguentum podagræ medetur, 79.
Sanguinis usus medicus est crudi vel præparati, 70.
Sanguis humanus potus perniciosus 73. Hæmorrhagiam sistit, leprosos sanat, puerperarum mammillas curat. 74.
Sanguis menstruus podagram mitigat 23. Erysipelati externarum partium prodest. ibid: Verrucas tollit, 24. Lepores congregat, ibid.
Sanguis 3 exhibet substantiam colorem & admixta, secundum quæ corporis indicat constitutionem, 69
Scabiei cura, 13.36. scrophularũ remedia 36.106
Secundinarum nomen, usus naturalis, medicus, 24.
Secundinæ gutturis strumas tollunt 24. retentas secundinas extrahunt 25. contra philtra sunt antidotus ibid. dolores post partus mitigant, hystericis affectibus pro sunt Epilepsiam curant ibid. conceptum juvant, melancholiam tollunt, ibid. animalia in ventriculo nata necant,
Serpiginis remedium, 11.
Spasmi curatio, 101.157.
Spermatis natura & generatio. 67.68. Usus in medicina abominabilis, 68.
Spiritus elicitur ex urinæ sale, usus in tophis aliisque morbis tartareis 48.49.
Spiritus ex Cranio humano præparatio, 125.
Spiritus metallici extrahentis vitriolum Metallorum præparatio, 55.
Spiritus puerorum antiepilepticus, 53.
Spiritus urinæ externæ usus in podagra, in curatione pernionis, in oculorum hebetudine in surditate, 46.
Spiritus urinæ extrahit tincturam Smaragdi, 77.
Spiritus urinæ præparatio, 45.46. præstat contra pulmonum affectus, hydropem, menses suppressos, putredinem, febres, obstructionis jecoris, retentionem urinæ, calculosos affectus, podagram icteritiam, nephriticos dolores, pestem, stranguriam, Diabeten 46.
Spiritu urinæ præparatur vitriolum, cujus usus magnus, 46.47.
Spleneticarum affectionum curatio, 39.
Stercoris humani diversitas, 61. usus externus in inflammationibus gutturis, 63. Adversus nævos originales, contra pestem, moscho odorem deperditum restaurat. ibid. coralliis colorem restituit, contra anginam, cancrum, 64.65.
Sterilitatis indicium, 27.
Stranguriæ remedium, 46.
Succedanium cerebri humani, 111.
Sudoris natura, causa, usus medicinalis, contra scrophulas 14 ad oculorum suffusiones, 21.
Suffocationis uteri remedium. 36.124.161.163.
Suffusionis oculorum remedium, 35.39.
Surditatis curatio, 46.

T.

Tartareorum morborum remedium, 49.
Tinctura Smaragdi per Spiritum urinæ extractio, eisque usus. 47. valet contra cerebri affectus, phrenitidem, melancholiam ibid. Contra palpitationem cordis; syncopen sperma auget ibid mulieres fœcundas reddit ibid. menses superfluos & hæmorrhoides sistit. ibid. dissenteriam & quemvis alui fluxum sistit, ibid. Contra pestem & febres pestilentiales, 47.
Tinctura ex mumia præparatio, 164.
Tinearum capitis remedium, 34.
Tremoris cordis curatio, 163.
Tremorem membrorum tollit urina, 35.
Tussis puerorum curatio, 124.
Tympanitidis curatio, 42.

V.

Vasorum umbilicalium usus naturalis in utero & extra uterum. 27.
Veneficiorum curatio, 147.
Veneni assumpti signum, 34.
Ventriculi confortativum. 48.
Vermes enecat saliva, 12.
Verrucarum remedium, 24.
Vertiginis curatio, 112.117.123.129.132.156.
Virium confortatio, 39.79.82.
Virium sustentatio, 38.
Visum acuentia, 39.131.
Vlcerum curatio, 8.48.80.144.157.
Vmbelici nodi seu rugæ in infante fæcunditatem matris, deficientes sterilitatem indicant. 27.
Umbilici portio conceptum moratur; amorem conciliat, 28.
Vmbilicus præcisus valet contra dolorem colicum 27. fæcunditatem conciliat, 28. Apoplexiæ remedium est, visum acuit, ibid. contra maculas, ad partum promovendum, 28.
Vnguenti hopliatrici præparatio, virtus, 132.133. 134. & seq.
Vngues hydropem & febres curant, 8.
Vngues vomitum cient, 8.
Vnguium causæ, 6. usus naturalis, 7. signa usus medicinalis, ibid.
Vnguium segmenta & sordes atrophiam inducunt, 9.
Vrina cruda valet contra tineas capitis, 34. Epilepsiam, 35. oculorum suffusionem, ibid. Aurium dolores, ibid. Auditum deperditum, dentium sordes, ibid. Tremorem membrorum, obstructiones, ibid. Hydropem, ibid. Icterum, 36. urinæ retentionem, ibid. Ad alvum subducendum, ibid. Contra procidentiam uteri & suffocationem, ibid. Lumbricos, ibid. Impotentiam, scabiem manuum, pruritum totius corporis, ibid. ficus ani. 37. podagram. ibid. pestem, ibid. febres intermittentes, ibid. luem veneream, ibid. cancrum, ulcera, ibid. vulnera, 38. contusionem, ibid.